

JOSEP M. CASTELLVÍ TÀRRAGA

LA PARTICIPACIÓ DELS EQUIPS DE FUTBOL DE LA CONCA DE BARBERÀ AL TORNEIG JOSÉ Mª FÁBREGAS DE VALLS (1949-1965)

[publicacions] urv

Consell Comarcal de la Conca de Barberà

EDITA:

CONSELL COMARCAL DE LA CONCA DE BARBERA
C/ Sant Josep, 18 - 43400 Montblanc

PUBLICACIONS UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Av. Catalunya, 35 - 43002 Tarragona

1a edició en paper: 2022
1a edició digital: 2023

ISBN digital: 978-84-1365-069-2 (Universitat Rovira i Virgili)
ISBN paper: 978-84-940148-4-0 (Consell Comarcal de la Conca de Barberà)
Dipòsit Legal: T-994-2022

JOSEP M. CASTELLVÍ TÀRRAGA

LA PARTICIPACIÓ DELS EQUIPS DE FUTBOL DE LA CONCA DE BARBERÀ AL TORNEIG JOSÉ Mª FÁBREGAS DE VALLS (1949-1965)

[publicacions] urv

Consell Comarcal de la Conca de Barberà

Montblanc, Tarragona, 2023

Aquest treball ha estat guardonat amb el XIVè Premi Aires de la Conca,
de recerca comarcal sobre la Conca de Barberà, convocat pel Consell Comarcal
de la Conca de Barberà en col·laboració amb l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà.

Primera edició: setembre de 2022

Edició:

Consell Comarcal de la Conca de Barberà
C. de sant Josep, 18 / 43400 Montblanc
cccb@concadebarbera.cat

Assessorament lingüístic:
Mireia Ulldemolins

Fotografies portada:

superior: Quadern editat per Impremta Castells- Valls (1951). Arxiu Comarcal Alt Camp.
ACAC Fons Impremta Castells-Valls

inferior: - 5-6-1951. Equip del C.F. Blancafort en el partit inaugural del torneig de 1951, amb la presència del Alcalde vallenc José M. Fàbregas. Foto cedida per Josep M. Llort Barril - Blancafort.

Compost i compaginat per: Impremta Requesens S.L.

Imprès per Impremta Bou

Dipòsit legal: T-994-2022

ISBN: 978-84-940148-4-0

A tots els meus companys d'equip,
recordant la bona amistat que genera l'esport.

19-10-1998. Trobada de companys del C.F. Montblanc.

Drets última filera: Roberto García, Pepe Gàzquez, J.M March Torres (Solivella), Josep Saumell (Blancafort), Jordi Casas (L'Espluga Francolí), Xavier Pedrol, Francesc Paredes, Joan Bella (Barberà). Josep Sanahuja, Miquel Vega, José Martínez (Cabra del camp), Josep Aymerich, Antoni Ricort (Vilallonga del Camp). Drets mig; Jaume Sigró, Josep M. Moix (Lilla), Sebastià Pedrol, J.M. Beltran (Reus), Robert Torrell (La Riba), Jaume Iglesias (Solivella), Jaume Pallàs, J.M. Castellví, Josep Ferran, Maties Cartañà Sanahuja, J.M. Roselló, Joan Farré, J. Ramon Salvo (Tarragona), Josep Massó (Barberà) ,J.M. March Civit (Barberà), Jaume Casas, Josep Torrellas, Josep Tàrraga. Asseguts: Joan Sanahuja, Joan Lluis Vila (Ametlla de Mar), Joan Porta (Tarragona), Jaume Cartañà Sigró, Francisco López, Vicenç Caballé, Francesc Borràs (Llimona-Tarragona). Enric Rubió (Cervià), Jordi Boldú (Borges Blanques), Josep Casas, Maties Sanahuja Roselló, Joan Bulló, Anton Carulla (Cervià), Jordi Jové (Picamoixons). Signaren el document de la trobada els jugadors, Maties Franch i Joan Malet, encara que no figuren a la fotografia.

ÍNDEX

PRÒLEG

El premi Aires de la Conca de recerca comarcal sobre la Conca de Barberà és fruit de la col·laboració entre l'Arxiu Comarcal i el Consell Comarcal de la Conca de Barberà.

Aquesta entesa entre les dues administracions, des de fa catorze anys, ha fet possible la publicació de dotze llibres abans d'aquest que teniu ara entre les mans.

Aquesta llarga trajectòria fa que actualment el premi Aires de la Conca sigui un bon exemple de l'excel·lència en la recerca a la nostra comarca, així com una aposta decidida per la promoció del patrimoni documental comarcal i la seva divulgació. Diu molt de la qualitat dels treballs que es presenten, el fet que només en una sola edició, en gairebé quinze anys de premis, el guardó s'hagi declarat desert.

Aquest volum és fruit de l'últim premi Aires de la Conca, concedit a Josep Maria Castellví per un treball sobre el món del futbol de la nostra comarca que porta per títol "La participació dels equips de futbol de la Conca de Barberà al torneig José Mª Fábregas de Valls (1949-1965)". Una crònica detallada sobre una de les èpoques daurades del futbol al Camp de Tarragona, entre els anys 1949 i 1965, en què el torneig José Mª Fábregas era la competició estiuenca per excel·lència del pobles de l'Alt Camp, el Baix Camp, la Conca de Barberà i el Tarragonès.

En aquest treball en Josep Maria Castellví fa referència als diversos equips que hi van participar, n'analitza les cròniques dels partits, en destaca els incidents més importants i fins i tot busca l'anècdota que il·lustra la història.

Val a dir que l'autor ja havia tractat anteriorment aquest tema en nombrosos articles apareguts a la premsa comarcal així com en la publicació de l'any 2006 Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc. Una temàtica realment nova a la nostra comarca: l'esport a la Conca de Barberà i, en aquest cas, més concretament, de l'àmbit del futbol, tema en què ha demostrat ser un bon expert.

Aquest és un treball meticulós d'algú per a qui el futbol ha estat la seva passió, primer com a jugador i més tard com a col·leccionista de tot allò relacionat amb aquest esport. Aquest fet l'ha dut a endinsar-se en la investigació a la recerca de fotografies velles d'equips de futbol, de notes de premsa centenàries, o d'expe

dients de construcció de camps de futbol entre d'altres.

Cal agrair també la ingent tasca d'identificació de persones, dates i llocs de les fotografies que ha anat recopilant al llarg de l'exhaustiva recerca.

Convidem Josep Maria Castellví a continuar investigant sobre un tema que de ben segur farà gaudir tots aquells que hi van participar o els seus descendents, com ara qui us escriu aquestes línies.

Sílvia Iturria March

Consellera Comarcal de Cultura

AGRAÏMENTS

Ramon Abelló García, de Vilaverd

Damià Amorós Rosanes, de Sarral

Jordi Bota Roselló, de l'Espluga de Francolí

Jaume Cartañà Sigró, de Montblanc

Jordi Casas Amigó, de l'Espluga de Francolí

Alfons Duch Bonet, de Conesa

Joan Farré Caballé, de Montblanc

Òscar Farré Martí, de Montblanc

Josep M. Foraster Monseny, de Solivella - la Guàrdia dels Prats

Josep Fuguet Vilaró, de Barberà

Jordi Jové Benet, de Picamoixons

Josep M. Llort Barril de Blancafort

Joan Mercadé Fabregat, de Conesa

Josep Miró (Cal Ignasi), de Belltall

Ramon Miró Ferre (Ferreret), de Belltall

Ricard Miró Amenós (cal Feliuet), de Belltall

Josep Oliveras Llurba, de Blancafort

Alfredo Pijoan Giné, de Sarral

Josep Pijoan Farré, de Pira

Ramon Puig Cabeza, de Montblanc

Ramon Romeu Cantó, de Barberà

Josep M. Roselló Fabregat, de Montblanc

Mariano Sans Menansanch, de Belltall

Miquel A. Sans Menasanch, de Belltall

Josep Saumell Queralt, de Blancafort

Maurici Segú Sendra, de Tarragona

Carles Sendra Civit, de Rocafort de Queralt

Josep M. Sendra Orpinell, de Pira

Josep M. Solé Portales, de Pira

A Salvador Cabré Llobet, director del Arxiu Comarcal de l'Alt Camp (ACAC), de Valls, per l'ajuda en l'obtenció de documentació i bibliografia vallenca sobre el treball.

A Joan Ventura Batalla, de Valls, per haver-me facilitat dades del llibre que està preparant: "Torneig Josep M. Fàbregas".

Al personal de l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà, de Montblanc: Lali Albareda, Míriam Gambús, Sònia Gual, Núria Vilà i la seva directora, Montse Gomà, per la seva ajuda tècnica en la recerca de documentació.

A Ramon Requesens Queralt, impressor, per haver-me facilitat la consulta del seu arxiu de programes confeccionats a la impremta familiar des de 1922, documentació que ha permès conèixer dades desconegudes de la història esportiva dels pobles de la Conca.

A Josep M. Porta Balanyà, en aquells moments director de l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà, ara jubilat, que, coneixedor del treball que estava preparant, em va animar a presentar-lo al premi Aires de la Conca del Consell Comarcal de la Conca de Barberà.

A Gabriel Serra Cendrós, historiador i cap d'àrea de Cultura, Joventut i Participació Ciutadana del Consell Comarcal de la Conca de Barberà, per la seva laboriosa tasca de revisió del text.

A Sílvia Iturria March, Consellera de Cultura del Consell Comarcal de la Conca de Barberà, per haver-me honrat prologant el llibre.

Al jurat del premi Aires de la Conca per la concessió del guardó al treball.

I finalment al Consell Comarcal de la Conca de Barberà, que amb el seu patrocini s'edita aquest llibre.

INTRODUCCIÓ

L'objectiu d'aquest treball és fer un recorregut per una època futbolística viscuda a la Conca de Barberà, posant com a punt comú el torneig José Mª Fábregas, que se celebrava a la capital del Alt Camp durant l'època estival i que va prendre el nom de l'alcalde de Valls d'aquells moments.

Una de les raons que van motivar aquest treball de recerca, va ser buscar una confluència, des del punt de vista esportiu, que interrelacionés els pobles de la Conca i que alhora reflectís una època determinada.

Aquesta simbiosi es va trobar en el torneig José Mª Fábregas de la capital de l'Alt Camp. Aquest període forma part de la nostra història futbolística, iniciada al mes de maig de 1914 en la reunió a Montblanc al Bar Baldrich, on s'acorda la formació de l'Sport Club Conca de Barberà, sota la presidència de l'impulsor de la iniciativa, el Dr. Martínez Valdés, de Blancafort, tal com s'explica en l'apartat referent a la Vila Ducal.

Després d'aquest primer pas, la creació d'equips va anar ampliant-se de forma escalonada al llarg del temps en cada un dels pobles de la Conca, des dels més grans fins al més petits. A Barberà es forma el Barberà Esportiu al mes d'agost del mateix any 1914. A Santa Coloma de Queralt l'any 1915 es constitueix l'Sport Club. Al mes d'octubre de 1916, a l'Espluga de Francolí, a l'Agrupació Recreativa de la Cambra Agrícola s'hi estrena un nou camp de futbol i hi juguen els seus equips. I ja a la temporada 1923-1924, l'activitat futbolística es troba a la majoria dels pobles: el FC Montblanquí, l'Infantil de Barberà, el FC Francolí, el FC Blancafortí, el FC Vimbodí, el FC Sarral, Vilaverd Deportiu, Conesa FC, etc.

Eren uns temps en què hi podia haver joc net en certs partits amistosos, en què es podia veure com es fallava voluntàriament el llançament d'un penal, tal com va succeir en el partit entre el FC Montblanquí i el Reddis Sport de Reus jugat al mes d'agost de 1922, en què l'equip visitant va fer-ho, tot i estar el partit empatat a un gol, i així va finalitzar.[1]

Els articulistes de les publicacions locals veien molt positiva la pràctica esportiva, com s'ha pogut llegir en la història dels inicis futbolístics de Barberà i Ro-

1 *La Nova Conca* (Montblanc), 12-8-1922, p. 3.

cafort de Queralt, ja que era un camí per ajudar en l'educació dels joves i superar el tedi de les tardes de cafè, els jocs de cartes, etc.

Amb aquests inicis, l'activitat futbolística va anar creixent fins que arribà el mes de juliol de 1936. En els tres anys de Guerra Civil mai van deixar-se de jugar partits ni en la zona nacional ni en la republicana, tant en els moments d'esbarjo al front com a la rereguarda.

Un cop acabada la confrontació, la pràctica del futbol als pobles de la Conca va ser immediata. El règim franquista, des de l'any 1939, va pretendre que l'esport, amb la seva passió, fos una boira espessa per tapar una vida ciutadana difícil, amb escassetat d'aliments, l'establiment de les cartilles de racionament, la pràctica de l'estraperlo, junt amb judicis sumaris a components de famílies republicanes.

Un exemple d'aquesta ràpida implantació esportiva el trobem a Rocafort de Queralt, quan el dia de la Festa Major de Sant Salvador, el 6 d'agost del 1939, "Año de la Victoria", quatre mesos després d'acabada la Guerra Civil, es jugà un partit a dos quarts de cinc de la tarda, entre el seu equip i el Santa Coloma de Queralt, en què es disputava un valuosa copa cedida per diverses persones aficionades, tal com s'anuncia al programa festiu.[2]

És un període en què l'esport estava totalment supervisat pel governs civils provincials. Els dirigents locals de Falange emetien informes preceptius del president, i ell mateix, en enviar els reglaments del club a la Federació, havia de signar una declaració jurada amb diversos apartats relatius a les seves afinitats polítiques i actuacions des del 18 de juliol de 1936 fins al 31 de març de 1939, per arribar a la conclusió que "era afecto al Glorioso Movimiento Nacional". Normalment la persona proposada era afiliada a la Falange local, i això facilitava els tràmits burocràtics amb independència de ser un bon aficionat al futbol. Totes aquestes característiques es troben en la documentació presentada a la Federació Catalana de Futbol, l'any 1943, pel CD Montblanc per registrar-ne la constitució i demanar-ne la incorporació a l'organisme esmentat.[3]

A les festes majors no hi podien faltar, com un dels al·licients del programa festiu, els partits de futbol entre equips de la Conca, encara que fos adaptant un camp de rostoll, més o menys pla, el dia abans d'iniciar-se la festa en els llocs on no hi havia terreny de joc permanent, com a Rojals (1954) o Lilla (1961). No hi mancaven partits en altres poblacions petites com Forès (1949), Montbrió de la Marca (1943), Ollers (1946), etc., com es pot llegir en els programes que es van editar.[4] L'acte esportiu anava acompanyat dels clàssics balls de tarda i nit, per atraure el jovent i fer la festa més atractiva. A partir del anys cinquanta, s'implan-

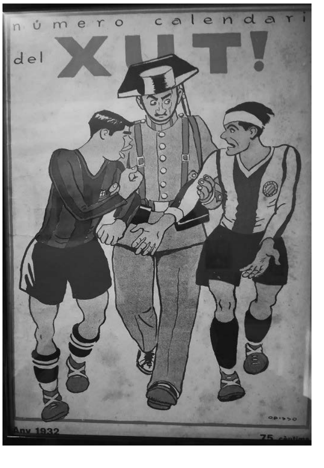
2 Programa editat per la Impremta Requesens de Montblanc.
3 Arxiu Nacional de Catalunya (ANC), fons de la Federació Catalana de Futbol.
4 Amb parèntesi, els anys de les festes majors del pobles indicats que figuren en els programes editats per la Impremta Requesens de Montblanc.

taren els tornejos quadrangulars d'equips en alguns pobles per millorar, encara més, l'assistència de forasters. Un altre fet curiós per assistir als partits era el transport: es podia fer amb camions, propietat de transportistes aficionats, servei de taxis, cotxes particulars —els mínims—, o bé fent el recorregut de poble a poble a peu. El més important era no faltar-hi. Als carrers i places de cada poble s'hi podien veure molts nois corrent darrere de la pilota. Van ser els autèntics planters de futbolistes. Un altre lloc de formació van ser els patis dels col·legis. Especialment, cal anomenar el Col·legi de la Mercè, de Montblanc, que a partir de la seva obertura, l'any 1953, es transformà en un important planter de futurs futbolistes per als equips de la Conca principalment.

L'any 1949, inici del torneig vallenc, es vivia amb una passió futbolística notable, tant per la participació en campionats d'aficionats de la Federació Catalana, com per la gran quantitat de partits amistosos, principalment a partir de la primavera i l'estiu, aprofitant les festes. El torneig José Ma Fábregas va assolir, immediatament, un èxit notable a Valls, que perdurà fins al 1963, amb els aficionats dels pobles de les comarques participants que omplien l'estadi cada partit. Això va crear una competència esportiva i social entre els pobles, sense escatimar esforços de tota mena, econòmics i de relació personal per incorporar els millors reforços possibles. Un altre aspecte de notable èxit va ser la instauració dels balls seguidament dels partits, a la pista de la piscina.

I així va transcórrer d'any en any el torneig amb èxit, fins que es va interrompre en l'edició del 1964. Les connotacions negatives van afegir-se a les que s'anaven generant. Segons el periodista vallenc Alfons Galimany Soler, en el seu article que figura a la revista Cultura —febrer de 1992, núm. 514 (Monogràfic/Recerca)—, "l'assistència de públic va anant minvant amb el «boom» del automòbil i de la televisió, fins que s'arribà a la conclusió que lo millor era deixar-ho córrer. Es a dir que el «trofeu Josep M. Fàbregas» desaparegué per mort natural". I acaba posant en valor la seva importància dient que "la iniciativa d'aquells agosarats vallencs es transformà en una fita memorable en les manifestacions esportives vallenques".

Caldria potser també afegir-hi, "i també memorable pel futbol dels pobles de la nostra Conca", per l'especial incidència en pobles no precisament dels més importants. Tot això demostra un singular sacrifici i interès per participar en el transcurs de la vida del torneig, tal com queda reflectit en el context d'aquest treball.

Revista "El Xut". del número calendari de 1932 . Reflecteix humorísticament la rivalitat entre equips de futbol. Arxiu autor

Botes de futbol , utilitzades per jugadors de la Conca als anys 1965/70, fabricades pel sabater montblanquí Joan Cartañà Ollé. Arxiu autor.

Pilota de futbol dels anys 1950-60, utilitzada per equips de la Conca i de Primera Divisió nacional. Arxiu autor.

L'esport continua socialment fent servei als nostres joves de la Conca, com en aquells temps del primer quart del segle xx. Avui en dia, els motius de desviament social són d'altres, diríem més tecnològics, però l'esport, i en concret el futbol, en qualsevol de les modalitats, és un dels camins per redreçar aquells moments de manca de comunicació en l'entorn general i familiar en particular.

Aquest recull de vivències esportives i socials vol constituir, tanmateix, un reconeixement a les persones del món del futbol de la Conca que amb el seu constant esforç han fet i fan possible aquest esport, que formen part de la nostra història col·lectiva, encara que moltes vegades aquesta història queda en segon terme, malgrat la seva important incidència en la història social de la nostra Conca de Barberà.

EL FUTBOL EN AQUELLS TEMPS

Aquest torneig va jugar-se entre els anys 1949 i 1965, període que correspon a un dels moments en què a la majoria de pobles de la nostra comarca es vivia el futbol amb molta intensitat. Cada poble tenia el seu equip, el seu camp, i les confrontacions entre si eren freqüents, ja fos en partits amistosos o en campionats oficials en la categoria d'aficionats o juvenils. En els programes de les festes majors no hi faltaven els partits entre l'equip local i un equip dels pobles veïns, o bé entre entre dos equips forasters; tot per fer una festa més lluïda amb la màxima afluència de visitants. Cal dir que en els partits que anomenem amistosos no hi faltaven els incidents entre jugadors o públic, perquè les rivalitats es manifestaven de manera clara en l'esport.

Eren temps en què les pilotes de futbol eren de cuir, tenien el clàssic cordatge per introduir-hi la vàlvula, i perquè es conservessin durant força temps s'untaven

de greix animal. El baster del poble recosia les unions de les peces que formaven la pilota, en haver-se estripat pel seu dilatat ús. Com que eren les pilotes de cuir, en els dies de pluja eren molt més pesades, cosa que en dificultava el control i el desplaçament, menys acurat i precís. Per aquestes característiques de duresa i cordatge, alguns jugadors, per evitar ferides al cap, es lligaven un mocador al front.

Les botes de futbol eren pesades; amb puntera dura i amb tiretes de cuir clavetejades a la sola, algunes eren fabricades pels sabaters del poble. Tots aquests models van anar millorant a partir de la dècada del 1960, també la fabricació de les pilotes. En aparèixer la vàlvula d'inflada, es va suprimir el cordatge de les pilotes i el calçat va ser menys pesat. Els equips professionals ho havien fet amb anterioritat, entre el 1950 i el 1955, amb un calçat de pell més lleugera i botes amb menys alçària, per sota del turmell, i amb el canvi de soles de cuir a goma, fins a arribar al calçat esportiu actual, elaborat després d'investigacions fetes per cada marca per augmentar la comoditat i el rendiment del jugador o jugadora.

I, finalment, cal esmentar el transport. Era un altre tret característic del moment: molts dels desplaçaments d'equips i aficionats es feien en camió, bicicleta i a peu. Els taxis i autocars eren l'excepció, i els cotxes particulars al principi no eren gaires.

L'evolució de la situació social i econòmica també ha fet modificar la pràctica del futbol a les poblacions de la nostra Conca: el despoblament o no creixement de la població (quasi 3.000 habitants menys entre 1950 i 2020)[5] a causa de l'inferior ocupació al sector agrícola, que s'ha desviat cap a les zones més industrials i de més ocupació per serveis; els joves que es desplacen per cursar estudis universitaris, la qual cosa fa que molts no tornin per raons de treball, etc.

Aquestes circumstàncies han portat a fer desaparèixer l'equip en molt pobles, així com el camp de futbol, transformat, en el millor dels casos, en pistes poliesportives. Els tradicionals partits de futbol de la Festa Major s'han convertit en partits de futbol sala, amb menys necessitat de nombre de jugadors per formar els equips.

Afortunadament, el clàssic futbol d'onze jugadors no ha desaparegut, tot al contrari; s'ha incrementat en les principals poblacions de la Conca. El equips de futbol base dels clubs compten amb una gran participació de nois i noies, i els primers equips i les formacions de veterans competeixen en campionats oficials.

Tots llueixen els seus impecables xandalls en arribar al camp, surten al terreny de joc perfectament equipats i calcen botes de primeres marques. Fa goig de veure'ls i, no cal dir-ho, jugant en camps de futbol amb gespa artificial, i no de terra amb pedres com era habitual en aquella època passada.

5 Viquipèdia: "Conca de Barberà". Demografia. Població: any 1950, 22.720; any 2020, 19.947 (-2.773 habitants).

Són altres temps sortosament millorats respecte a l'esport del passat, encara que aquells moments són recordats amb molta nostàlgia pels jugadors i aficionats que els vàrem viure, i, sens dubte, tenien el seu encant.

Josep M. Fábregas Cistaré, Alcalde de Valls. fent el pregó de les Festes Decennals vallenques del any 1951. "Valls i la seva història- Vol. 6. Època contemporània)

JOSEP M. FÀBREGAS, ALCALDE DE VALLS

Josep M. Fàbregas Cisteré va néixer a Valls l'any 1915 i fou advocat i excombatent amb el grau d'alferes provisional en el bàndol franquista durant la Guerra Civil.[6]

El 14 de gener de 1939, les forces franquistes van entrar a Valls.[7] El 16 de gener del 1939 figura com a cap local de la FET y de las JONS, de Valls, als 24 anys.[8]

És nomenat president de la Junta Gestora Municipal el 31 de maig de 1940 i, com tal, alcalde de la ciutat de Valls.[9] Continuà amb la política de legitimació del règim. Al mes de febrer de 1949, com a alcalde aplica la nova llei de bases de l'Administració local que establí la composició dels ajuntaments en terços: familiar, sindical i d'entitats.[10]

L'any 1945, en formar-se el Patronat Local de Formació Professional, va ocupar la presidència com a alcalde de la ciutat.[11] Figura com a president i director de la revista vallenca Cultura (Órgano de la Escuela Elemental de Trabajo y portavoz de su Asociación de Alumnos y ex-Alumnos).[12] I fou impulsor entusiasta de l'Escola de Maestria Industrial.[13]

El dia 14 d'abril del 1946 és elegit procurador a corts a Madrid en representació dels pobles de la província.[14]

Al mes de juny de 1946 inaugura les importants millores del l'estadi de Educación y Descanso del Vilar.[15] S'implica molt en la formació a l'Escola de Treball de Valls, on exerceix de professor. L'1 de juliol de 1946 presideix la benedicció de la seva bandera.[16] Al mes d'octubre són inaugurades les reformes de l'edifici de l'Ajuntament de Valls.[17]

---

6 *Diario Español*, 29-10-1939, p. 3.
7 Catàleg de l'exposició feta a Valls amb el títol "Oblit o memòria. 1936-1939". Abril de 2016. Organitzadors: Museu de Valls, Arxiu Comarcal de l'Alt Camp i Arxiu Municipal de Valls.
8 Catàleg de l'exposició feta a Valls amb el títol "Oblit o memòria. 1936-1939". Abril de 2016. Organitzadors: Museu de Valls, Arxiu Comarcal de l'Alt Camp i Arxiu Municipal de Valls.
9 *Diario Español*, de Tarragona, 3-6-1940, p. 4.
10 "Valls i la seva història". Vol. 6. Època contemporània. Vol. 6. Capítol de Roberto Zapeda, p. 172 -178. Institut d'Estudis Vallencs. 2010.
11 Revista *Cultura*, 1-3-1945, p. 2.
12 Revista *Cultura*, 1-4-1945, p. 11.
13 Revista *Cultura*, 1-3-1963, p. 7.
14 *Juventud*, de Valls, 20-4-1946, p. 1.
15 *Juventud*, 28-6-1946, p. 4.
16 *Cultura*, 1-7-1946, p. 3.
17 *Juventud*, 26-10-1946, p. 2.

A partir de 1951, el primer dimecres del mes d'agost s'implanta Firagost, la clàssica fira de productes del camp vallenca. El 1956 es construeix el local d'espectacles del camp d'esports del Vilar i s'instal·la l'enllumenat a diversos carrers de la ciutat. L'any 1957 es redacta el nou Reglament del Pius Hospital, de Valls. L'any 1958 es posa en marxa el Museu d'Art Modern, una guarderia infantil i el cos municipal de bombers. L'any 1959 s'inaugura la nova caserna de la Guàrdia Civil de Valls. El 1960 són publicades les bases del futur polígon Industrial de Valls.[18]

Al mes d'octubre de 1960 deixa l'alcaldia de Valls i el substitueix un altre vallenc, l'industrial, conseller i component de la darrera junta de govern del Banc de Valls (1968) Francisco Clos Rabassó.[19]

El 26 de febrer de 1963 mor en accident de trànsit a Alfajarín (Saragossa) als quaranta-vuit anys.[20]

En sessió extraordinària del Ple municipal, se li concedeix a títol pòstum el Fènix de Oro de la Ciudad pels seus vint anys de mandat a l'alcaldia dedicats als interessos de la ciutat.

Aquesta síntesi conforma una pinzellada de les actuacions com a alcalde de Valls de Josep M. Fàbregas Cisteré, després de fer-ne un recull en les diverses publicacions vallenques, sense haver-ne fet cap anàlisi ni d'altres consideracions, com podria ser del context polític en què es van publicar o dur a terme.

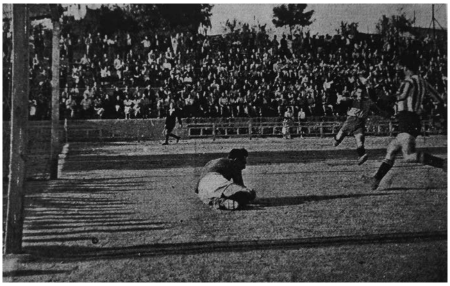

Foto parcial portada del Quadern Impremta Castells 1951 / Arxiu Comarcal Alt Camp-ACAC. Fons Impremta Castells-Valls.).

Copa guanyada pel C.F. Bràfim com a campió torneig (1949 i 1951). Arxiu Autor

18 "Valls i la seva història". Època contemporània. Vol. 6. Capítol de Roberto Zapeda. IEV 2010, p. 172-178.

19 *El Banc de Valls* (1881-1979), de Francesc Costas Jové, p. 209. Estudis Vallencs. 2002.

20 *Juventud*, número 1047, 1-3-1963, p. 3.

SÍNTESI HISTÒRICA DEL TORNEIG

Tot just acabada la Guerra Civil, el règim franquista va procurar que l'activitat futbolística als pobles s'emprengués de nou i immediatament com a mostra de normalització inexistent de la vida ciutadana. Tant és així que al mes de setembre de 1939 a Montblanc, en els actes de la Festa Major, es programa un partit entre les organitzacions juvenils de la FET y las JONS de Reus i Montblanc, tot just cinc mesos després de l'acabament de la confrontació.[21]

El 14 de desembre del 1939, el règim va fundar Educación y Descanso en l'Organització Sindical per fomentar el lleure i esplai dels treballadors i promoure actes culturals, socials i esportius de l'Estat. Era una institució amb uns objectius similars a les que van crear al seu dia els règims feixistes d'Alemanya i d'Itàlia.[22] Servia a la vegada per controlar l'esport en general. El primer campionat provincial de futbol de Educación y Descanso es jugà l'any 1940, i els equips de la Conca portaven les sigles EyD anteposades al nom de la població (aquesta fórmula va anar desapareixent, a partir de 1945, com es constata en els programes de les festes majors). L'any 1949 i següents, en l'àmbit provincial, organitzats per la Federació Catalana de Futbol, tenien lloc els campionats regionals d'aficionats i la Copa Primavera, en què intervenien alguns dels equips de la nostra Conca de Barberà que després van participar en el torneig vallenc que motiva aquest treball.[23]

Així descriu els inicis del torneig el treball del vallenc Joan Ventura Batalla "Trofeu José Mª Fábregas", pendent de publicar-se fins ara:

Van ser un grup d'aficionats vallencs els impulsors del torneig "JOSE Mª FÁBREGAS". Estava format per: Ramon Pallarés, Josep Ferré, Massa. Joan Trenchs, Agustí Gavarró, Joan Güell, Simon Güell i algun altre. Ells maduraren la idea, que cristal·litzà en el fet que, durant l'estiu es celebrés un torneig de futbol, que el disputarien per eliminatòries, equips de la comarca i rodalies. Un trofeu que es batejà amb el nom del batlle d'aleshores, Josep M. Fàbregas. La Federació no va voler involucrar-se en el torneig, de tal manera que l'equip arbitral estava format per afeccionats vallencs com: Vicenç Moreno, Martín en les dues primeres edicions. En la tercera edició, i donat l'èxit assolit que omplia tot l'estadi del Vilar, el col·legi d'àrbitres envià membres col·legiats per dirigir els partits, i eren auxiliats, en les bandes, per afeccionats vallencs, entre els quals cal esmentar Sanvidal, Torner, Martín, Ubiedo, Ortega, Adelantado entre d'altres. A partir de la vuitena edició (1956), l'equip vallenc promotor traspassà els poders a la U.D.

21 Del llibre Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966), de Josep M. Castellví Tàrraga, p. 165 i 166.

22 Viquipèdia: "Educación y Descanso".

23 Del llibre *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga, p. 171-192. Publicacions del Museu Arxiu de Montblanc i Comarca, número 5. Any 2006, p. 171-192.

Educación y Descanso, junt amb un romanent a caixa de 14.000 pessetes, cosa que dona idea de l'èxit assolit pel torneig.

El torneig vallenc va ser la competició estiuenca per excel·lència del pobles de les comarques tarragonines de l'Alt Camp, Baix Camp, la Conca de Barberà i el Tarragonès.

El campionat s'iniciava al mes de juny i es feia la final al mes de setembre o a la festa de Santa Úrsula, patrona de Valls, a finals del mes d'octubre. Tots els partits tenien lloc al camp del Vilar de Educación y Descanso de Valls, un dels millors complexos esportius d'aquells anys amb camp de futbol, bàsquet, piscina amb torre de salts, etc.

Es jugava amb el sistema d'eliminatòries a un sol partit i pròrrogues en cas d'empat. Si persistia, es feia un segon partit de desempat, i si es mantenia l'empat, es dirimia el guanyador amb llançament de penals. També, en alguns casos, el desempat el resolia l'equip que havia fet més llançaments de córner al partit.

Abans d'iniciar-se la competició, l'organització recordava l'esperit del torneig o feia les consideracions que calia tenir en compte mitjançant la publicació vallenca Juventud. Així, amb data 10-5-1952, es deia que el reglament deixava a criteri dels clubs la formació dels equips amb tota mena de llibertat, si bé es feia ressò que els clubs havien de fomentar la participació del jugadors locals i comarcals, ja que un dels objectius del torneig era formar nous valors i fer créixer les aficions locals per aquest esport, evitant la incorporació de jugadors professionals. A pesar d'aquesta voluntat i dels objectius de l'organització, els equips es reforçaven amb els millors jugadors que els permetia la seva situació econòmica, o per amistat amb ells. Es troben a les alineacions destacats jugadors de Primera, Segona i Tercera Divisió nacional i categoria regional de l'època que formaven part de les plantilles d'equips com el Gimnàstic de Tarragona, UD Lérida, Reus Deportiu i CD Valls, principalment, i d'alguns equips barcelonins com el Júpiter i el Condal.

A la mateixa publicació vallenca esmentada, amb data 28-5-1955, es feia referència al fet que els equips havien d'estar federats com a condició indispensable per participar-hi. Si bé per facilitar les inscripcions dels clubs al torneig, podien cursar simultàniament la seva petició a l'entitat organitzadora, Secció Deportiva de Educación y Descanso (Valls), i a la vegada, fer la sol·licitud a la Subdelegació de Tarragona de la Federació Catalana de Futbol; tot plegat per aconseguir la màxima inscripció d'equips. Aquesta reglamentació no va ser aplicada estrictament per l'organització, fins a l'edició suspesa de l'any 1964. En aquesta edició, obligatòriament s'havia de respectar la normativa que els clubs participants s'havien de federar, exigència que no complien la totalitat dels clubs inicialment inscrits.

A pesar dels esforços dels organitzadors, va resultar impossible fer canviar de criteri tant la Federació com el Col·legi d'Àrbitres, i aquell any 1964 va haver de suspendre's i disputar-se l'any 1965, edició que va resultar el punt final de l'es-

deveniment esportiu de la capital de l'Alt Camp.[24]

Així doncs, el torneig iniciat l'any 1949 va tenir lloc durant disset anys amb setze edicions, sense interrupcions, fins a l'esmentada de l'any 1964, i es va reiniciar l'any 1965 com a última edició.

El públic va correspondre des del primer moment omplint l'estadi del Vilar a la majoria de partits. Acollia molts aficionats de Valls i de les comarques als partits, que es jugaven normalment el diumenge.

Els guanyadors de les diferents edicions (entre parèntesi s'indica el nombre de vegades) van ser: Nulles (3), Bràfim (2), Alcover (2) i, una sola vegada, Picamoixons, Torredembarra, Vilallonga, Vila-rodona, Talleres Sevil, Cambrils, Masllorens, Pescadores de Cambrils i la Masó. L'any 1957 s'hi incorpora un equip d'empresa: Talleres Sevil de Tarragona, i el 1959, els equips de futbol de les empreses vallenques d'IMMSA (Indústries Moncunill) i Mai, SA (avui Lear Corporation). Cap equip representant de la Conca va assolir el triomf, si bé dues vegades dos clubs van jugar una final: el Rocafort de Queralt i el Sarrealense.

ELS EQUIPS PARTICIPANTS DE LA CONCA DE BARBERÀ

De la Conca de Barberà, van jugar el torneig equips de futbol d'onze poblacions: Barberà, Belltall, Blancafort, Conesa, l'Espluga de Francolí, Montblanc, Pira, Rocafort de Queralt, Sarral, Solivella i Vilaverd. Com a mínim sempre va jugar un equip representant de la Conca en les setze edicions. L'equip que va participar més vegades va ser el Sarrealense, en 8 ocasions, a partir del primer torneig de 1949; el va seguir el CD Vilaverd amb 6, des de 1950. Com s'ha dit, la classificació més alta, en jugar la final, l'aconseguiren el CF Rocafort de Queralt (edició 1950) i el CF Sarrealense (edició 1954). Curiosament no hi va participar mai cap equip de Santa Coloma de Queralt, tot i ser un equip punter comarcal. Una causa podria ser perquè, com que intervenia en campionats provincials d'aficionats com la Copa Primavera dels anys 1948, 1949 i 1951, coincidia amb el torneig vallenc;[25] una altra causa podria ser la tendència habitual de la població colomina a desplaçar-se a les comarques veïnes de l'Anoia i la Segarra, encara que va ser important la presència en partits amistosos dels diferents equips de Santa Coloma a la resta de pobles de la Conca de Barberà. Tampoc ho va fer cap equip de Vimbodí (avui Vimbodí-Poblet) .

24 *Juventud*, 4-7-1964 i 11-7-1964.
25 *Diario Español*, de Tarragona: 2-7-1948, p. 8; 7-4-1949, p. 7; 13-5-1951, p. 6.

La participació dels clubs de futbol de la Conca de Barberà

Població	**Club**	**Anys**
Barberà de la Conca	CF Barberà	1953,1954,1955
Belltall	AC Belltall	1957,1959,1960
Blancafort	CF Blancafort	1950, 1951,1955,1956
Conesa	CF Conesa	1951, 1952,1954
Espluga de Francolí	CD Espluga	1957
Montblanc	CD Montblanc	1951
Montblanc	CF La Mehal·la	1952
Pira	Olímpic Club de Pira	1949, 1950
Rocafort de Queralt	CF Rocafort	1950, 1953,1955. Finalista any 1950
Sarral	CD Sarrealense	1949,1951,1952,1953,1954,1955,1956, 1958. Finalista l'any 1954
Solivella	UD Solivella	1950, 1955,1956
Vilaverd	CD Vilaverd	1950, 1961,1962,1963,1965

Dels partits jugats pels equips dels pobles de la Conca de Barberà participants en el torneig, se'n detallen extractades les cròniques al setmanal Juventud de Valls, i en algun cas, al Diario Español de Tarragona. A la primera de les publicacions, els cronistes les feien amb tot detall i amb molt d'esperit crític. D'aquestes cròniques se n'ha incorporat una de completa per a cada equip, respectant la forma lingüística en què estan escrites.

S'ha procurat ampliar dades dels jugadors que figuren a les alineacions, així com incloure fotografies dels diferents equips de l'època i dels jugadors. Confirmava el prestigi del torneig el fet comentat que els clubs no escatimaven esforços econòmics per presentar el millor conjunt per aconseguir arribar al més lluny possible en la competició estiuenca. Per complementar-ho, s'hi inclou un comentari breu sobre la història del futbol a cada població des dels inicis, segons la bibliografia i tradició verbal de què es disposa, anècdotes recollides, i, si és possible, es fa menció dels diferents llocs on han estat ubicats els camps de futbol dels pobles perquè es considera d'interès per recordar-ho.

Com a annexos del treball, s'hi han incorporat dades demogràfiques comparatives de les poblacions de la Conca i quadres que complementen dades dels jugadors dels equips participants, segons informacions verbals recollides, no contrastades documentalment en la majoria dels casos, cosa que en pot originar algunes discrepàncies, imperfeccions o errors.

BARBERÀ DE LA CONCA

CF Barberà

Colors de l'equip: vermell amb coll blanc i pantalons blaus.

1950. Escut del C.F. Barbarà que figura en una carta del club. Arxiu Autor

C.F. Barbarà. Entrada partit de la Festa Major 1947 . Arxiu Autor

Anys 1930. Una de les fotos més antigues d'un equip barbarenc. El cinquè dret per l'esquerra , Josep Fabregat (Cal Feliuenc) i el porter de la primera fila, Josep Calvet (Cal Calvet). La resta no estan identificats. Foto: Joan Fuguet Sans.

Foto del any 2003 del camp de futbol del C.F. Barberà, avui desaparegut per la construcció de piscina i pista poliesportiva. Arxiu Autor

Breu història del futbol a Barberà

La primera notícia la trobem relacionada amb l'aficionat barbarenc Joan Español. El 23 de maig de 1914, a la publicació montblanquina La Conca de Barbarà,[26] s'informa de la composició de la primera junta de l'Sport Club Conca de Barbarà, creat a Montblanc el dia 21 de maig 1914, de la qual forma part l'esmentat Español. Val a dir que l'Sport Club va ser el el primer club de futbol montblanquí i de la Conca de Barberà.

Aquell any 1914, al mes d'agost, l'efervescència del poble respecte de l'esport de moda era evident i socialment positiva, tal com assenyala el corresponsal a Barberà de la mateixa publicació amb el títol "Barbarà Esportiu":[27] "Fa ja algun temps que qualcuns de joves d'aquest pintoresc poble, enemics de passar les tardes del cafè, lloc on, generalment es conversa de coses, que estan del tot oposades a la instrucció i la l'educació, tingueren l'idea de crear una societat de caràcter esportiu."

Aquesta voluntat s'havia fet realitat, segons el mateix article, quan a mitjans de juliol, després d'una segona reunió, quedà constituït el Club Deportiu Barberà amb l'objectiu de fer seccions de futbol, gimnàstica, ciclisme i patins, com a primeres activitats, i amb la idea imminent de jugar a tennis i constituir altres seccions, tot amb gran eufòria i el suport de joves d'ambdós sexes. Un dels socis fundadors va ser Manuel Miró Esplugas, corresponsal de l'esmentada publicació La Conca de Barbarà; i entre els joves socis, Josep Sarró Brufau, estudiant d'advocat, que morí al mes de novembre d'aquell mateix any.[28]

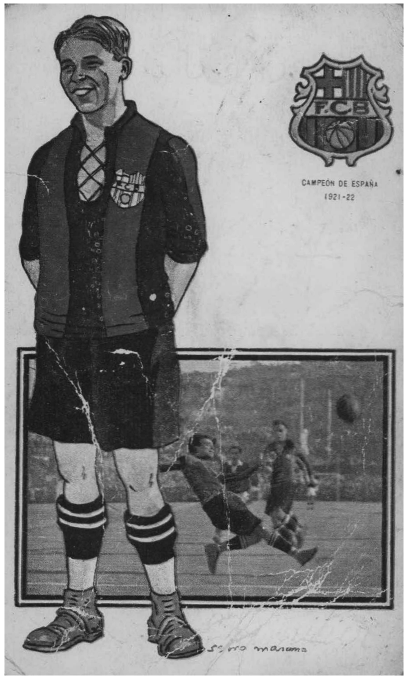
Tal com recordava el barbarenc Joan Cantó (nascut l'any 1913), en la publicació Llum Conca de Barberà de l'1 de setembre de 1985 (pàgines 9 i 10), en les seves "Ressenyes i dades de la història de Barberà de 1894-1936 (IX)", la jovenalla, el 1919, de la qual ell formava part, aprofitava els dissabtes a la tarda, com que no havia d'anar al col·legi, per jugar pels carrers de Barberà, amb pilotes de goma, ja que les de cuir no estaven al seu abast, tot admirant les figures futbolístiques del moment, els famosos Zamora, Samitier, Alcántara, etc.

Cal dir que aquesta afició general pel futbol de petits i grans, era aprofitada pels fabricants de xocolata de la dècada del 1920, per editar les col·leccions de cromos dels equips punters i, en altres casos, per donar a conèixer el reglament del ja consolidat esport del "foot-ball" a tot el país, tot fomentant el col·leccionisme i l'augment de les vendes dels seus productes.

El 1923 hi ha format l'Infantil Barbarenc, que juga dos partits: un el 27 d'abril contra l'Infantil de Blancafort;[29] i l'altre, el 23 de setembre, que ho fa a

26 *La Conca de Barbarà*, 23-5-1914, p. 5.
27 *La conca de Barbarà*, 22-8-1914, p. 2.
28 *La Conca de Barbarà*, 28-11-1914, p. 2.
29 *La Nova Conca*, 27-4-1923, p. 4.

Esquerra: Anvers cromo de “Chocolate Amatller”, edició any 1910, “Enseñanza del juego del Foot-ball Asociación”, una de les primeres col·leccions conegudes . Dreta: Anvers cromo “Chocolate Amatller”, edició any 1923, amb la figura del jugador Samitier, que forma part de la col·lecció del equip del F.C. Barcelona (anvers). Arxiu Autor.

Montblanc amb l’infantil del FC Montblanquí, guanyat pels locals per 4-0. A la crònica no hi figuren els noms dels jugadors de l’infantil del Barberà.[30]

Va ser molt intensa l’activitat futbolística barbarenca abans de la guerra, i posteriorment, principalment en el període en què va participar en el torneig vallenc fins als anys setanta, era un dels equips més contractats a les festes majors de la Conca.

Fins a l’últim trimestre de 1953, al CF Barberà no el trobem participant en campionats oficials: va ser en aquestes dates quan intervingué en el campionat juvenil comarcal amb els equips de Pira, Santa Coloma i Solivella, i el representant de Montblanc, el CF La Mehal·la. En el partit jugat a Montblanc contra aquest últim equip, els barbarencs van perdre pel resultat favorable als locals per 5-0.[31]

30 *La Nova Conca*, 29-9-1923, p. 7.

31 Carta del CF Mehal·la de data 1-11-1953 dirigida als germans Joan i Isidre Foguet Magriñà.

Equip del C.F. Barberà del anys 1950 (els jugadors calçats amb espardenyes). Drets: Alfons Vilaró, Joan Soler, Joan Pons, Joan Solsona, Joan Grau, Josep Bella, Juan González. Agenollats: Emili Soler, Ramon Bella, Josep M. Fabregat, Lluis Casamitjana, Josep Massó. Foto: Joan Fuguet Sans.

Infantil del C.F. Barberà a Pira anys 1970. Drets: Pedro Armando Rufo (porter), Ramon Torres, Joan Rovira, Joan Ramon Guardia, Santiago , Tomás Meca. Agenollats: Josep Espejo, Manolo, ? ,?, Joan Artigas, Josep Fuguet. Foto: Josep Fuguet Vilaró

Aquell equip el formaven jugadors de vàlua com els barbarencs Rufo i el defensa central Joan Pons Canaleta, que fitxà pel juvenil del Barcelona. A la Festa Major de Montblanc dels anys seixanta també va competir en els tradicionals quadrangulars per eliminatòries entre equips de la Conca, emmarcats en el trofeu Joan Pocarull de Montblanc. En aquest primer, de l'11 de setembre de 1960, en què competien els equips CF Barberà, CF Espluga, PD Ribatana i OC Pira, l'equip barbarenc, en haver guanyat els ribatans per 2-0, va resultar el triomfador d'aquesta primera edició.[32]

Des l'any 1979 fins a l'any 1983, la revista de Barberà Llum menciona partits jugats pel primer equip, infantils i juvenils, contra equips d'Omells de na Gaia, Cabra del Camp, Prades, Passanant i Picamoixons.

L'any 1996, l'equip de futbol sala de Barberà es proclama campió de la primera lliga de la Conca de Barberà respecte dels equips de l'Espluga de Fran-

32 Del llibre *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga, p. 171-192. Publicacions del Museu Arxiu de Montblanc i Comarca, número 5. Any 2006, p. 297, i Programa del CF Montblanc, Festa Major de 1964. Editat per Impremta Requesens de Montblanc.

C.F. Barberà (1959-1960). Drets: Joan Contijoch Ollé (porter) , Ramon Miró Canela, Josep Amorós Calderó, Josep Bella Vilaró, Joan Grau Romeu, Ramon Fuguet Cantó, Jaume Amorós Calderó i Magí Frías Rué, ambdós de paisà. Agenollats: Josep Massó Cabós (de paisà), Ramon Grau Romeu, Joan Bella Roselló, Martí, Josep M. Abellà Martí , Ramon Romeu Cantó, Antonio Pascual Vinós.

Foto; Ramon Romeu Cantó.

C.F. Barberà (1970/1980). Drets:: Joan Jornet (porter-Montblanc), Domingo Bertomeu, Joan Bella, Josep Amorós, Josep Miró, Francesc Casellas (Valls), Agenollats: Ramon Romeu, Marcial Romeu, Josep Calbet (el nen es Jordi Gual), Josep M. March Civit , Josep Massó, Joan Roselló, Josep Fuguet (farmaciola) Foto: Josep Fuguet Vilaró

colí, Passanant, Solivella, Pira, Vilaverd, Blancafort, Conesa, Vimbodí i Montblanc.

L'equip estava format per: Joan Grau, Xavi Espejo, Yann de Coquerai, Francesc Vilaró, Sergi Casellas, Albert Espejo, Josep Amorós, Roger Calbet, Xavier Miró i Àlex Foix. El seu jugador Sergi Casellas va ser el màxim golejador del torneig. La pròxima lliga es preveia que l'organitzés el Passanant.[33]

I parlant dels jugadors, en el transcurs de la seva història esportiva, de les files del Barberà n'han sortit barbarencs que han defensat els colors d'altres equips, com l'esmentat Joan Pons Canaleta, amb el CF Barcelona juvenil. Sens dubte, el club que ha comptat amb més presència de jugadors barbarencs ha estat el CF Montblanc. Un planter de bons jugadors del club de la Vila Ducal, com el porter Josep M. Tous Miró, Josep Massó Cabós, Joan Bella Roselló, Josep M. Fabregat (Escrivà), Josep M. March Civit, Josep Espejo Rosa, Josep Fuguet Vilaró, Ramon Romeu Cantó, tots ells en el primer equip en diverses èpoques, i Ramon Fuguet Cantó, que jugà en l'equip juvenil en els anys 1962 i 1963.

33 *L'Espitllera*, 1-7-1996, p. 16.

Josep Massó Cabós i Joan Bella Roselló, els dos barbarencs del equip del C.F. Montblanc , temporada 1965-1966. Arxiu Autor

Cal fer una menció especial del jugador Josep Massó Cabós, molt recordat a Barberà i a Montblanc, apreciat tant per la seva tècnica i noblesa en el joc a la defensa i mig camp, com per la seva gran qualitat humana. Cada temporada amb ell es vivia una circumstància que venia donada pel seu ofici de pagès. A principis de setembre, en començar els campionats en què participava el Montblanc, com que la seva feina al camp coincidia amb la dura època de la verema, el Massó mancava en les alineacions dels primers partits. Com a puntal de l'equip, els seus companys i l'afició el trobaven a faltar, pendents de la seva tornada. Morí el 19 de març de 1997 als seixanta-tres anys. Fruit de l'empremta deixada, se li va retre un merescut homenatge a Barberà, el 23 d'agost 1997, en un partit en què participaren excompanys dels equips de Barberà i Montblanc, que jugaren contra una formació de l'Agrupació de Veterans del Gimnàstic de Tarragona. Com va escriure Josep Veciana, "un home molt treballador, de fer poc soroll i la feina ben feta", definició molt ajustada a la seva manera de ser, que es reflectia tant en la seva vida diària com en l'esportiva.[34]

Aquesta podria ser una pinzellada del passos futbolístics del CF Barberà, segons les publicacions comarcals i la tradició oral. L'afició barbarenca pel futbol continua; i actualment, havent desaparegut el camp de futbol i havent transformat el terreny en pista poliesportiva i piscina, en l'àmbit del futbol sala.

Participacions al torneig: 1953-1954-1955

V TORNEIG (1953)

El cinquè torneig va ser el primer en què va participar el CF Barberà. Va quedar eliminat a la primera ronda d'octaus de final.

El seu primer partit a octaus de final havia de jugar-se el 29 de juny del 1953, però va ser suspès per las males condicions del terreny de joc a causa de les pluges, i es va ajornar fins al 9 d'agost.

34 *Llum*. Barberà de la Conca, p. 14 i 15. Any XXI, n. 90. Setembre de 1997.

9-8-1953 CD Alcover[35] – CF Barberà: 3-1[36]

Alineacions:

CD Alcover: Cisteré; Luna, Cortés, Vidal; Pàmies, Prats; Romeu, Olivé, Amigó, Casajuana, Rius.

CF Barberà: Fonoll; Rufo, Pons, Saracho; Massó, Sanahuja; Montcusí, Miguel, Fabregat, Baldrich, Bella.

Àrbitre: Sr. Abrego. Liniers: Martín i Ortega, amb una actuació correcta.

Gols: Pons, en pròpia porta; Romeu i Casajuana pels alcoverencs. El gol del Barberà va ser marcat per Miguel, en rematar un córner a la segona part.

Fou un partit molt lluitat pels de la Conca, amb un joc que milloraren a la segona part. Dels jugadors del Barberà en destacà el porter espluguí Fonoll, porter de la UE Lleida (2a Divisió). (Vegeu el capítol de l'Espluga de Francolí.)

El defensa central era Joan Pons Canaleta, que va ser jugador del juvenil amateur del FC Barcelona, la qual cosa confirma la seva qualitat destacada en les cròniques dels partits jugats. Saracho va ser jugador del Tarraco (amateur del Gimnàstic). Josep M. Fabregat va ser jugador del FJ Montblanc l'any 1958. Josep Massó va ser el destacat mig del CF Montblanc, component de l'equip de l'ascens a Primera Regional i autor de l'últim gol en el partit de campionat oficial al camp de Vilasalba de Montblanc l'any 1968.

Amb la pèrdua d'aquest partit, el CF Barberà va quedar eliminat del torneig d'aquell any.

Aquesta edició fou guanyada precisament pel CD Alcover, que es va imposar en la final al CF Vila-rodona per 3-1.[37]

VI Torneig (1954)

En aquesta segona competició els representants de Barberà van arribar més lluny, ja que van aconseguir jugar els quarts de final.

El primer partit, corresponent als octaus de final, es jugà contra la Nou de Gaià.

20-6-1954 CF La Nou de Gaià – CF Barberà: 4-4[38]

Alineacions:

CF La Nou de Gaià: Juanito; Leandro, Nin, Ventura; Martí, Vives; Boronat,

35 Mallot blaugrana.
36 *Juventud*, 15-8-1953, p. 3.
37 *Juventud*, 31-10-1953, p. 6.
38 *Juventud*, 26-6-1954, p. 4.

Dalmau, Àngel, Boada, Figueras.

CF Barberà: Borrull; Rufo, García, Girona; Bella, Massó, Fabregat, Miquel, Agulló, Pedro, Vadrí.

Fou arbitrat amb autoritat i encert pel tarragoní Sr. Huguet. I com a liniers hi havia els afeccionats vallencs Ortega i Martín.

Primera part favorable al Barberà per 2-1. Després s'empatà a 3 gols i a 4 gols. Va jugar-se una pròrroga de trenta minuts. Marcaren en aquest període el gol del 4-3 els de la Conca, i empataren finalment els de l'Alt Camp.

Pel que fa als gols, la crònica no indica els golejadors del Barberà ni tots els de la Nou, ja que solament menciona els dos gols de Boada. Destacats: pel Barberà, el central García, el millor. Borrull, Rufo i Fabregat, junt amb l'ala esquerra formada per Pedro i Vadrí. De l'equip de la Nou, el millor Boada, un noi de disset anys, autor de dos gols "de bandera". Va ser jugador del Gimnàstic, Condal, Europa i Poble Sec.

El central barbarenc destacat García podria tractar-se de Pepe García Gázquez, excel·lent jugador del Montblanc del període del 1958 al 1966. El davanter Agulló podria ser Eugeni Agulló, impulsor del futbol montblanquí l'any 1958 i entrenador del FJ Montblanc.[39]

Va haver de jugar-se un partit de desempat el 4 de juliol de 1954, i aquesta vegada la victòria va decantar-se pel CF Barberà. Se'n transcriu la crònica de Juventud:

4-7-1954 Partit de desempat CF Barberà – CF La Nou de Gaià: 1-0[40]

En el encuentro de desempate correspondiente a los octavos de final celebrado el pasado domingo, venció el equipo de Barbará, por la mínima diferencia, en un partido que se caracterizó por un gran nivel de fuerzas entre ambos conten-

Josep Boada Martí (n. Nulles-1937), jugador de La Nou de Gayà i del Gimnàstic de Tarragona, (temporada 1966-1967). Jugà contra el C.F.Barberà amb la Nou de Gaià el 20-6-1954.

Llibre: Nàstic de la Z a la Z d' Enric Pujol Cayuelas.

39 *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga. Temporades 1958-1966, p. 276, 277 i 278.

40 *Juventud*, 10-7-1954, p. 4.

dientes, resuelto en los inicios del segundo tiempo, que decidió definitivamente la eliminatoria a favor del Barbará, pese a los desesperados esfuerzos que realizaron los jugadores de La Nou que, dicho sea de paso, merecieron, cuando menos un empate, más acorde con los méritos contraidos en el terreno de juego. Pero el futbol es así, lo que cuentas son los goles y sis delanteros no lograron encontrar el camino para conseguirlos.

Fue el primer tiempo de mayor dominio de La Nou que superó a su adversario, aunque su dominio resultó infructuoso. Se inició la segunda parte y siguió la misma tónica hasta los 7 minutos en que el Barbará, en uno de sus esporádicos avances, consiguió por mediación de Fabregat, su único gol, que había de representarles la victoria y entonces se creció. Luchó con nervio y coraje conservando la ventaja adquirida, gracias a la certera labor de su sistema defensivo y el batallar constante del resto del equipo, sacudiéndose el dominio a que había estado sometido y realizando incursiones de gran peligro. Sobresalieron por los vencedores, por este orden: Pons, Rufo i Altarriba. Fueron Bonshoms, Martí (mientras actuó de central) y Cendrós, los mejores del bando contrario.

Alineaciones:

C.F. Barbará: Borrull; Rufo, Pons, Grau; Massó, García; Fabregat, Herrero, Altarriba, Pedro i Vadrí.

C.F. La Nou de Gayá. Montragull; Virgili, Martí, Bonahoma; Virgili, Nin; Martí, Cendrós, Boj, Boada, Ramón.

Cuidó de la labor arbitral el colegiado, Sr. López que hizo una acetable actuación, auxiliado por los aficionados, Srs. Ortega i Martín.- "A"

A l'equip barbarenc el reforçaren: Joan Altarriba Fort, de l'Espluga de Francolí, que va jugar amb el CF Barcelona amateur i unes quantes temporades amb les Borges Blanques a Primera Regional i anteriorment amb el CF Espluga. Va reforçar en el torneig l'equip montblanquí del CF La Mehal·la a l'edició de 1952. Cendrós, de la Nou, podria tractar-se del montblanquí Sebastià Cendrós Torres, jugador molt complet del CD Montblanc i La Mehal·la.

Aquesta victòria li va permetre passar a l'eliminatòria següent de quarts de final i jugar amb el Vallmoll, que va ser semifinalista del campionat.

1-8-1954 CD Vallmoll – CF Barberà: 7-2[41]

Àrbitres: Sr. Mensa, amb un bon arbitratge; i com a liniers, els aficionats locals Adelantado i Sanvidal.

Els dos equips formaren amb:

CF Barberà: Borrull; Rufo, Pons, Alimbau; García, Norte; Fabregat, Pijoan,

41 *Juventud*, 7-8-1954, p. 4.

Miguel, Nogués, Bella.

CD Vallmoll: Freixas I; Aguilar, Llambrich, Roch; Dani, Anguera; Martínez, Freixas II, Jané, Fortuny, Cadenas.

Pel que fa als gols, pel Vallmoll: Fortuny, Dani, Cadenas, Martínez, Freixas II i Jané (2). Els del Barberà foren marcats per Fabregat (Escrivà) i Nogués.

La primera part va ser dominada plenament per l'equip del Vallmoll, que va marcar 4 gols, i a la segona el Barberà va millorar la seva actuació inicial, gràcies a la seva lluita i entrega, que li va permetre aconseguir els gols.

Destacats: pel Vallmoll, el porter Freixas I, Llambrich, Dani, Martínez, Jané i Fortuny. Pel Barberà: Rufo, els volants García i Norte per la seva brega i Nogués a la davantera. El porter Borrull no va ser afortunat en dos dels gols del Vallmoll.

Partit amb molta presència de públic i assistència de diversos directius del Gimnàstic, probablement per veure actuar jugadors tarragonins: els germans Freixas, Aguilar, Llambrich, Roch i Fortuny. Pel que fa a Freixas I, Aguilar, Llambrich i Fortuny, jugaren en el primer equip del Gimnàstic de Tarragona a Tercera Divisió. Com es pot veure, bona part de l'equip del Vallmoll era reforçat per jugadors del club Gimnàstic.

Amb aquesta derrota el CF Barberà va acomiadar-se molt dignament de la seva participació en la sisena edició del campionat, després d'arribar als quarts de final.

El diumenge 26 de setembre es jugà la final d'aquest any entre l'Alcover i el Sarrealense, en què va guanyar el primer per 4-1.[42]

VII TORNEIG (1955)

En aquesta edició, l'equip de la Conca va participar solament en octaus de final i es va enfrontar a l'equip del Salomó.

29-6-1955 CF Salomó[43] – CF Barberà: 2-0[44]

Àrbitre: Sr. Caballero.

CF Salomó: Recasens; Valldosera, Creus, Lluís II; Lluís C., Segú; Reverté I, Boronat, Calull, Monné i Reverté II.

CF Barberà: Vilaró; Grau, Pons, Soler; Massó, Bella; Fabregat, Rufo, Miquel, Vadri, Jané.

42 *Juventud*, 3-10-1954, p. 6.
43 Camisa verda.
44 *Juventud*, 2-7-1955, p. 6.

Gols: Monné i Boronat.

En haver aconseguit el Salomó els gols a la primera part, va deixar pràcticament resolt el partit, a pesar que els jugadors del Barberà van fer l'impossible per marcar, trobant-se amb la bona actuació del porter del Salomó.

Destacats: pels guanyadors, Recasens, Creus, Segú i Monné. Pels barbarencs va sobresortir el central Pons, el millor del partit, i la brega dels volants Massó i Bella.

Amb l'eliminatòria d'octaus de final en aquesta setena edició, el CF Barberà es va acomiadar de la seva participació en tres edicions consecutives del torneig comarcal vallenc.

El guanyador d'aquesta edició va ser el Vilallonga, en derrotar el Catllar (4-1).[45]

BELLTALL

Atlètic Club Belltall

Colors de l'equip: vermell amb pantalons negres.

Breu història del futbol a Belltall

Fins avui no s'han pogut trobar notícies documentades referents als inicis del futbol a Belltall, encara que sens dubte en la dècada del 1920 els nens, d'una forma o altra, hi jugaven per les places i els carrers del poble, marcant les porteries amb pedres o amb els llibres a la sortida del col·legi.

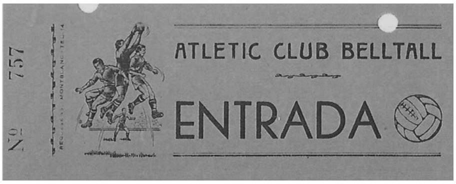
Hi ha constància d'un equip de Belltall de l'any 1933 (vegeu la foto), i per les manifestacions recollides dels belltallencs[46] a les publicacions del butlletí Belltall, la millor època viscuda pel seu equip, l'Atlètic Club Belltall, va ser precisament la que coincidia amb les participacions al torneig de Valls.

Com a nota anecdòtica, cal dir que a Belltall quan s'anomena el "cam" o "camp" es refereix al camp de futbol situat sota la carretera de Montblanc i Solivella cap a Tàrrega (del llibre Belltall, de Josep M. Miró Torres i Josep M. Sans Manasanch, p.133).

Aficionats de Blancafort recorden que l'AC Belltall va ser l'equip escollit per inaugurar el camp del Tros Gran d'aquella població, tot just acabada la Guerra Civil al mes d'abril de 1939, i que l'equip foraster no portava les seves camisetes tradicionals vermelles, sinó que eren les blaves de la Falange.

---

45 *Juventud*, 8-10-1955, p. 4.
46 *Belltall*. N. 107. Primavera 2018. Entrevista a Miquel Àngel de cal Prim.

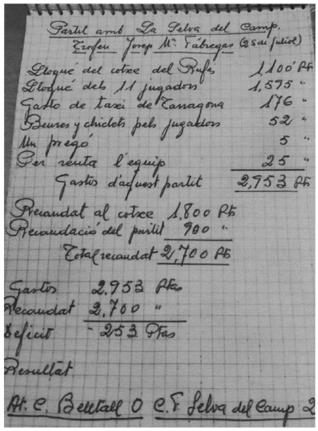

Entrada utilitzada en partits al camp de futbol de Belltall (anys 1950). Impremta Requesens-Montblanch. Arxiu Autor.

Equip de futbol d'aficionats de Belltall (1933). Per l'esquerra: Jaume Berengué (Jaume el Gran), figura l'últim.

Del llibre "Belltall", de Josep M. Miró Torres i Josep M. Sans Menasanch.

Partit amb La Selva del Camp.
Trofeu Josep Mª Fàbregas (25 de juliol)

Lloqué del cotxe del Rufé	1.100 Pts
Lloqué dels 11 jugadors	1.575 "
Gasto de taxi de Tarragona	176 "
Beures y chiclets pels jugadors	52 "
Un pregó	5 "
Per renta l'equip	25 "
Gastos d'aquest partit	2.953 Pts

Recaudat al cotxe 1.800 Pts
Recaudació del partit 900 "
Total recaudat 2.700 Pts

Gastos 2.953 Ptas
Recaudat 2.700 "
Deficit - 253 Ptas

Resultat

At. C. Belltall 0 C.F. Selva del Camp 2

Full de la llibreta d'anotacions contables del A.C. Belltall , de Josep Miró Carles .Correspon al partit del torneig Fàbregas: A.C. Belltall-C.F. La Selva del Camp: 25-7-1960.

Foto: Ricard Miró Amenós

A la Festa Major de 1950 es jugà a Belltall un partit entre els equips següents: la UD Solivella i el Vallfogona, que vestia de roig i blanc, que va ser guanyat pels solivellencs per 2-0.[47] Va ser un partit jugat amb molta força en un camp amb males condicions.

Pel que fa al futbol belltallenc, cal fer una menció especial dels reforços que va tenir l'equip en l'època del torneig vallenc, i cal destacar entre tots ells l'Andrés Esquerda Esquerda, jugador nascut a Tàrrega (1929-2013), amb una important trajectòria esportiva jugant a Primera Divisió (UE Lérida 1950-1951) i Real Zaragoza (1951-1953), a Segona Divisió amb els mateixos equips (1953-1955 amb el Saragossa i 1955-1956 amb el Lleida), Córdoba (1956-1957) i Girona (1957-1958). Un total de 123 partits indiquen la qualitat i regularitat d'Esquerda, destacat pels cronistes vallencs, coneixedors de la seva vàlua futbolística. Va reforçar

47 *Juventud*, 16-9-1950, p. 6. Corresponsal: Foraster de Solivella.

Andrés Esquerda Esquerda, jugador professional de 1ª.divisió nacional , reforç de pès del A.C . Belltall .

“Belltall-Associació de veins i amics de Belltall” nº.113)

Equip del A.C. Belltall, 7-6-1963. Partit contra el Vallfogona de Riucorp. Inauguració de les reformes del camp de futbol. Equip format per alguns reforços amb braçalet negre per la mort de Joan XXIII (3-6-1963). Drets: Fernando Amenós-farmaciola(Marçal) , Joan Tarragó (Cuixela), reforç, Josep Menasanch Corbella (Cal Llorens), Ramon Miró Ferré (Ferreret), Bonell –porter-(Vallfogona Riucorp?), Joan Briansó (Cala Tecla).Manel Albi Miró (Cal Caminé). Agenollats per l’esquerra: reforç,reforç, Esquerda, Jordi Berengué (cal Margarido), Jaume Miró Benet (cal Bisbe) .

“Belltall-Associació de veins i amics de Belltall” nº.113) .

l’equip del Belltall en les edicions del 1957 i 1959.[48]

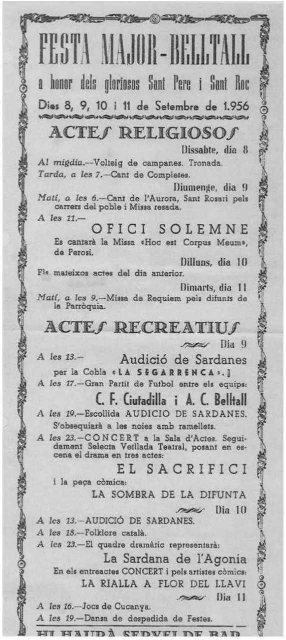
A partir de 1955, el camp de futbol se situà a la parada del Tros de la Vila, a la carretera alta, és a dir, en el tram del centre de Belltall direcció Montblanc.[49]

Aquests terrenys, que pertanyien a l’Ajuntament, eren llogats cada any per pagesos per plantar-hi cereals i treure’n un benefici econòmic. Quan l’Ajuntament va proposar, mitjançant una consulta al poble, fer-hi el camp de futbol, va guanyar i els va transformar en terrenys esportius, no sense l’oposició d’una petita part del poble. Les feines de condicionament sembla que van comptar amb maquinària agrícola llogada a un empresari de l’Espluga de Francolí. Així ho recordava el convilatà Ramon Miró Ferré (Ferreret), nascut a Belltall l’any 1933, jugador que va participar en el torneig vallenc amb l’Atlètic Club Belltall l’any 1957 en els dos partits jugats.

A la Festa Major de l’any 1956, en aquest camp el dia 9 s’hi juga un partit de rivalitat entre l’equip veí del CF Ciutadilla i l’AC Belltall, i una vegada acabat, la cobla La Segarrenca va iniciar una audició de sardanes, en què s’obsequiava les

48 BD Futbol. Esquerda: Andrés Esquerda Esquerda.

49 *Belltall*, de Josep M. Miró Torres i Josep M. Sans Manasanch, p. 133.

FESTA MAJOR-BELLTALL

a honor dels gloriosos Sant Pere i Sant Roc

Dies 8, 9, 10 i 11 de Setembre de 1.956

ACTES RELIGIOSOS

Dissabte, dia 8

Al migdia.—Volteig de campanes. Tronada.
Tarda, a les 7.—Cant de Completes.

Diumenge, dia 9

Matí, a les 6.—Cant de l'Aurora, Sant Rosari pels carrers del poble i Missa resada.
A les 11.—

OFICI SOLEMNE

Es cantarà la Missa «Hoc est Corpus Meum», de Perosi.

Dilluns, dia 10

Els mateixos actes del dia anterior.

Dimarts, dia 11

Matí, a les 9.—Missa de Requiem pels difunts de la Parròquia.

ACTES RECREATIUS

Dia 9

A les 13.— Audició de Sardanes
per la Cobla «LA SEGARRENCA».]
A les 17.—Gran Partit de Futbol entre els equips:

C. F. Ciutadilla i A. C. Belltall

A les 19.—Escollida AUDICIO DE SARDANES.
S'obsequiarà a les noies amb ramellets.
A les 23.—CONCERT a la Sala d'Actes. Seguidament Selecta Vetllada Teatral, posant en escena el drama en tres actes:

EL SACRIFICI

i la peça còmica:

LA SOMBRA DE LA DIFUNTA

Dia 10

A les 13.—AUDICIÓ DE SARDANES.
A les 18.—Folklore català.
A les 23.—El quadre dramàtic representarà:

La Sardana de l'Agonia

En els entreactes CONCERT i pels artistes còmics:

LA RIALLA A FLOR DEL LLAVI

Dia 11

A les 16.—Jocs de Cucanya.
A les 19.—Dansa de despedida de Festes.

Any 2009. El camp de futbol del A.C. Belltall .

Arxiu: Autor

Programa Festa Major 1956. Impremta Requesens-Montblanch

Arxiu: Autor

noies amb ramillets.[50]

Com a nota curiosa de la història del futbol belltallenc, cal esmentar la iniciativa de Josep Miró Carles, Feliuet, que es va encarregar de reflectir en una llibreta petita (per cert, escrita amb molt bona cal·ligrafia i conservada pel seu fill Ricard), el resultat econòmic dels partits jugats per l'AC Belltall a partir de 1958. S'hi poden veure les anotacions de les despeses i els ingressos de cada enfrontament contra els equips de la Glorieta, Ciutadilla, Vallfogona de Riucorb, etc., i els que es van generar en les participacions en el torneig vallenc. Com a exemple, en el partit jugat a Valls contra la Selva del Camp del 25 de juliol de 1958 s'hi anota el concepte "lloguer d'onze jugadors" per un import de 1.591 pessetes, i el resultat final de la confrontació amb un dèficit de tresoreria de 253 pessetes.

L'any 1963 es van dur a terme reformes importants al camp de futbol, inaugurades el 7 de juny de 1963, amb un partit contra el Vallfogona de Riucorb.[51] Actualment els terrenys han estat transformats en pista poliesportiva, que es va inaugurar el dia 22 d'agost de 1999 amb motiu de la Festa Major.

S'hi juguen partits contra altres poblacions veïnes, com ara entre els infantils de Belltall i Sarral a la Festa Major del 2001, que van guanyar els sarralencs 4-8 en

50 Programa de la Festa Major de 1956. Impremta Requesens de Montblanc.
51 *De Belltall. Associació de Veïns i Amics de Belltall,* n. 113. Any 2019. p. 6.

Any 1979. Equip del A.C. Belltall. Foto: Biblioteca Municipal de Belltall.

Els equips infantils del Belltall i el Sarral .Partit Festa Major del setembre del 2001 a la pista poliesportiva, inaugurada el 22-8-1999. Foto: "Belltall" Fotos històriques.

un partit molt disputat.[52] Aquesta tradició de fer-hi partits de futbol sala continua viva.

Participacions al torneig: 1957-1959-1960

IX TORNEIG (1957)

En aquesta edició de 1957 l'Atlètic Club Belltall inicia la participació en el torneig vallenc. Havia de jugar-se el partit el dia 28 de juliol, però com que coincidia amb la final de la Copa del Generalísimo, que es disputava a Barcelona a l'estadi de Montjuïc (guanyada pel CF Barcelona contra el RCD Espanyol per 1-0, amb gol de Sampedro), va ser ajornat fins al 4 d'agost.

El defensa Ramon Miró Ferré (Ferreret) va ser l'únic jugador local en aquesta edició de 1957. La resta dels companys d'equip eren reforços de fora vila.

En jugar les semifinals, va ser l'edició en què va arribar més lluny l'equip, i va ser molt lloat pels cronistes vallencs pel seu joc, crònica que es transcriu íntegrament:

52 De Belltall.net, n. 41 (2001).

Anys 1970-1980. Imatge d'un partit a Belltall

Biblioteca Municipal de Belltall

4-8-1957 AC Belltall – CD Figuerola:[53] 4-0[54]

Fue en todo momento superior el A.C. Belltall, que lucía jersey encarnado, sobre su oponente el C.D. Figuerola, camiseta rojiblanca. Fue superior porque sus hombres, bien dirigidos por Esquerda, practicaron un juego reposado pero efectivo, sabiendo cada jugador cual era su obligación y pasando siempre el balón al jugador mejor colocado y descolocando al contrario. Como equipo de conjunto, el Belltall ha sido de los mejores equipos que forman parte en este IX trofeo José Mª Fábregas, y será muy interesante poderlo nuevamente ver frente a un equipo que pueda presentar adecuada réplica.

El Figuerola ante la superioridad técnica de su adversario, sólo pudo hacer lo que hizo, jugar con entusiasmo e intentar obtener un resultado honroso. Merecieron cuando menos un tanto, pero la suerte se les mostró esquiva, y el tanto del honor no subió al casillero, aun cuando por dos veces el gol se daba por hecho.

Aunque en la primera parte sólo no se marcara más que un gol, que logró Lladó a los 25 m. de juego, fue la mejor del partido, porque en ella se ofrecieron las mejores jugadas. En cambio, en la segunda mitad, técnicamente fue algo inferior, aunque más emocionante y con alguna jugada espectacular a cargo del meta Ortega parando balones difíciles, como aquel intencionado tiro de Esquerda, que desvió a córner.

Los goles en esta segunda mitad fueron marcados por Lledó, a los 8 minutos de juego, a un pase de Esquerda. El propio Lledó es quien a los 22 minutos consigue el tercero y a los 42 m. Escasany, obiene el cuarto y último gol de la tarde, con el que rubricó su gran actuación.

En el equipo vencedor, poco trabajo tuvo bajo los palos el joven Llobet, bien arropado por un excelente trío defensivo, en el que destacó el central Torrente, con su juego espectacular, bien secundado por los laterales Casulla y Miró. En la

53 Camiseta vermella i blanca.

54 *Juventud*, 10-8-1957, p. 6.

línea de volantes, figuró Esquerda, cerebro del equipo, el cual jugó mucho e hizo jugar a su equipo, demostrando que no en vano ha figurado en 1ª División. Del quinteto atacante hay que destacar al joven delantero centro Escasany, a quien le vimos muchas y buenas cualidades para llegar a ser un buen delantero centro. Tuvo verdadera intuición de jugada, desmarcándose continuamente para recoger el balón en buena posición, sirviendo siempre al compañero mejor colocado. Los interiores Lledó y Pastor le siguiron en méritos, siendo los más flojos los extremos.

De los vencidos el mejor hombre fue Ortega y aunque le marcaron cuatro, evitó que otros subieran al marcador. Del trío defensivo sólo podemos destacar a Oliva y de los volantes, la voluntad de González. Del quinteto atacante fue Torres el mejor, seguido de Monné, los demás nulos.

Arbitró con su acierto acostumbrado el Sr. Boronat y bajó sus órdenes los equips presentaron las siguientes alineaciones:

A.C. Belltall: Llobet; Miró, Torrente, Casulla; Boldú, Esquerda; Corbella, Pastor, Escassany, Lladó, Duch.

C.D. Figuerola: Ortega; Solares, Oliva, Vila; Gibert, González; Aubía G., Cava, Monné, Torres, Aubiá B.

Amb aquesta victòria el Belltall va accedir a quarts de final.

1-9-1957 FC Masllorens[55] - AC Belltall: 0-1[56]

Partit molt disputat en què van predominar les defenses sobre els davanters, cosa que fa que el cronista indiqui que un empat era el resultat just del partit. Dels belltallencs, ben dirigits com sempre per Esquerda, considerat com el millor jugador en el terreny de joc, van destacar també: Miró, Julià i Lladó. El crític esportiu augurava que l'equip podia arribar a la final donat el seu potencial.

Al Masllorens van sobresortir: la defensa, els volants i Miró, a pesar d'haver fallat en un tir que suposava l'empat en haver marcat.

El gol es va fer a la primera part, encara que no s'indica qui en va ser el golejador.

FC Masllorens: Pla; Carlitos, Garriga, Miquel; Nin, Bonsoms; Guinovart, Miró, Urgell, Toldrà, Fiol.

Atlètic Club Belltall: Ortega; Miró, Prats, Anguera, Julià, Esquerda; Tarragó, Compte, Escasany, Lladó, Pastor.

Bon arbitratge del Sr. Boronat.

La victòria va permetre accedir a la semifinal.

55 Colors blaugrana.

56 *Juventud*, 7-9-1957, p. 3.

15-9-1957 CD Talleres Sevil[57] – AC Belltall: 1-0[58]

Partit de semifinals en què l'equip de la Conca va notar l'absència d'Esquerda, que canalitzava el joc de l'equip. El cronista considera que l'equip de Belltall va sortir vençut per endavant per aquesta important circumstància. La davantera, formada per bons jugadors com Arrugat, Escasany i Lledó, no va tenir sort en les definicions a porteria ni el suficient suport dels companys. A la defensa, Prats, que va anul·lar el tarragoní Sanjosé, junt amb Anguera, que va lesionar-se, van ser els millors del Belltall. L'autor del gol del Talleres Sevil va ser el ràpid extrem Sanz. Van destacar del seu equip els seus companys de defensa, i a la davantera Sanjosé i Rovira; el primer, expulsat per l'àrbitre, el Sr. Boronat, que va tenir una actuació excessivament meticulosa.

Els equips foren:

CD Talleres Sevil: Del Amo; Alier, Garriga, Martín; Viana, Moyano; Sanz, Rovira, Sanjosé, Cucurull, Torrens.

AC Belltall: Ortega; Querol, Prats, Anguera; García, Martínez; Arrufat, Peralta, Escassany, Lledó, Invernón.

El jugador del Talleres Sevil, Sanjosé, va jugar la temporada 1961-1962 amb el FJ Montblanc, equip que va quedar campió provincial del Torneig Primavera de l'any 1961.

Amb aquesta derrota s'acomiadava l'AC Belltall, amb una molt bona participació. Precisament, el campió de la novena edició va ser Talleres Sevil, de Tarragona, en guanyar la final el diumenge 27 d'octubre a la Masó per 3-1.[59]

XI TORNEIG (1959)

En aquesta edició el Belltall va haver de fer una fase prèvia jugant contra el Torredembarra per disputar els octaus de final. El partit va jugar-se el diumenge 26 de juliol.

26-7-1959 AC Belltall – UD Torredembarra:[60] 4-2[61]

Aquest partit el van considerar el millor dels disputats fins aquell moment per la qualitat dels dos conjunts, guanyat pel Belltall per la millor efectivitat de la seva davantera.

La crònica no esmenta el nom de l'àrbitre ni dels autors dels gols.

57 Camisa blanca amb franja transversal blava.
58 *Juventud*, 28-9-1957, p. 6.
59 *Juventud*, 2-11-1957, p. 4.
60 Colors blanc i blau amb ratlles verticals.
61 *Juventud*, 1-8-1959, p. 6.

Els equips van estar formats per:

AC Belltall: Borrell; Figueras, Ribalta, Tudó; Boldú, Pitarque; Tarragó, Armengol, Escasany, Lledó i Esquerda.

UD Torredembarra: Rovira (Asensio); Figuerola, Mercader, Giner; Aldabe, Gatell; Oliete, Astorga, Ricart, Mercadé, Fuertes.

Destacaren pel Belltall:_Borrell, Ribalta, Boldú, Tarragó i Armengol. Pels torrencs: Mercadé i Aldabe, aquest jugador de l'Amateur del Gimnàstic.

2-8-1959 Pescadors de Cambrils – AC Belltall: 4-1[62]

Alineacions:

Pescadors de Cambrils: Morell; Llobet I, Savall, Llavería; Llobet II, Rosi; Matamoros, Gil, Rovira. Benaiges, Fortuny.

AC Belltall: Borrell; Vilalta, Oliva, Jané; Boldú, Salla; Tarragó, Armengol, Esquerda, Huguet, Torrents.

A la crònica no hi figura l'àrbitre del partit.

Pel que fa als golejadors, els cambrilencs van ser marcats per Rovira (2) i Benaiges a la primera part, i Llobet I amb una falta als 41 minuts de la segona part. Pel Belltall el gol de l'honor el marcà Huguet en combinació amb Esquerda als vint minuts de la segona part.

El camp va presentar un ple total d'espectadors en preveure's un encontre entre dos bons equips. El primer temps va ser dominat pel Cambrils, i a la segona part el Belltall va millorar totalment el seu joc; en aquest període va passar de dominat a dominador, i amb bones jugades va aconseguir el seu gol. Com a resum, el Belltall no meresqué perdre, per la gran diferència reflectida al marcador.

Destacaren pel Belltall el seu porter Borrell, Oliva junt amb Boldú, Tarragó i Esquerda.

El cronista no vol destacar ningú del Cambrils perquè tots van estar a un bon nivell. Repassant-ne els jugadors, trobem coneguts components dels equips de Tercera Divisió del Reus Deportiu, com el Morell, Llavería, Benaiges, etc., i dels germans Llobet, que foren tota una institució al Gimnàstic de Tarragona.

L'equip del Masllorens, en guanyar a la final l'equip vallenc de Mai, SA per 4-3, es proclamà campió de l'onzena edició del torneig.[63]

XII TORNEIG (1960)

62 *Juventud*, 8-8-1959, p. 6.
63 *Juventud*, 14-11-1959, p. 6.

En aquesta edició solament va participar un equip de la Conca: l'Atlètic Club Belltall.

24-7-1960 CF La Selva del Camp[64] – AC Belltall: 2-0[65]

Àrbitre: Sr. Rovira, qualificat com a bé.

Formació dels equips:

CF La Selva del Camp: Roig; Masdeu, Cortés, llona; Vallverdú, Felip, Borrell, Vernet, Barberà, Girona, Esteve.

AC Belltall: Borrell, Carnicer A., Caneda, Foret; B-Caneda, Salla; García, Corbella, Sorribes, Boldú, Caro.

En aquest partit la primera part va ser dominada pel Belltall. A la segona, l'equip de la Selva del Camp va ser superior i amb efectivitat golejadora.

Gols aconseguits per Vernet (2) a la segona part.

Destacats: pel Belltall, Borrell A., Caneda, Salla, Sorribes i Boldú. Aquest últim jugador podria tractar-se del jugador de les Borges Blanques que la temporada 1962-63 va jugar amb el CF Montblanc. Un altre jugador destacat és probable que fos el jugador del primer equip del Gimnàstic de Tarragona, de les temporades del 1955 al 1958, Longinos Caneda Álvarez.

Per la Selva destacaren: Roig, Cortés, Felip, Vernet, Barberà i Girona.

Amb aquest partit d'octaus de final, en haver estat eliminat, l'equip de la població de Belltall va fer l'última participació en el torneig vallenc, completant les seves tres contribucions al torneig. Per les cròniques, l'AC Belltall va destacar-se en totes les edicions per haver format un bon equip que desplegava un bon joc.

Aquella dotzena edició fou guanyada per l'equip cambrilenc Pescadors de Cambrils en haver-se imposat el diumenge 11 de setembre al Figuerola per 4-3.[66]

BLANCAFORT

CF BLANCAFORT

Colors de l'equip: groc i negre amb ratlles verticals. Pantalons negres.

Breu història del futbol a Blancafort

---

64 Colors blanc i vermell amb ratlles verticals.

65 *Juventud*, 30-7-1960, p. 6.

66 *Juventud*, 17-9-1960, p. 6.

Els pioners de la implantació del "foot-ball" a Blancafort van ser tres persones: el metge establert al poble, el Dr. Miguel Martínez Valdés, i els veïns nascuts a Blancafort Ramon Oliveres Llort (n. 1896) i Angel Vidal Moix (n. 1898). El primer va ser l'impulsor del futbol a Montblanc i la Conca al mes de maig de 1914 com a president de l'Sport Club Conca de Barberà, i els blancafortins esmentats feien tasques didàctiques als aficionats, donaven a conèixer el reglament de forma pràctica, participaven en els primers partits i els arbitraven en els seus inicis l'any 1922.

S'arriba al 13 de maig de 1922, quan apareix una nota del corresponsal a Blancafort a la publicació montblanquina La Nova Conca que diu: "Diumenge vinent a la tarda l'associació de futbolistes d'aquest sport en aquesta població, te preparada una partida que donarà molt gust veure'ls lluitadors de defenses i atacadors." Aquesta empenta inicial va conduir al primer partit oficial que trobem, jugat el 21 de gener de 1923, després de ser suspès per la pluja la diada de Reis del 1923, entre el FC Blancafort i la Rocallaura Esportiva. La crònica del partit feta pel corresponsal de Nova Conca a Blancafort, Joan Civit, deixa per a la història:

A les ordres del "referée" Joaquim Bosqué, al camp de l'"L'Horta d'en Jurba", atapeït de gent del poble i forasters i amb la presència de les autoritats locals, l'equip blancafortí format per: Prats, Sendra, Eugeni, Baltá, Passanant, Celestí, Llurba, Cabestany, Oliveres, M. Baltá i Campané,_va empatar a un gol amb el Rocallaura format per: Dalmau, Farré, Bergadà, Dalmau (segon), Dalmau (tercer), Dalmau (quart), Sallà, Benet (primer), Benet (segon), Canet i Ferré (segon).

En el llibre Història del futbol català, de J. García Castell (pàg. 199), hi figura el CF Blancafort, de Tarragona, com a club inscrit a la Federació Catalana l'any 1921. Se suposa que es refereix a l'equip de la Conca, encara que l'any és anterior a les dates d'inici que consten a les notícies de les publicacions abans esmentades.

L'equip més recordat a Blancafort és el dels anys 1945-1950, amb participacions en els campionats regionals d'aficionats dels anys 1945-1948-1950, en què també intervenien altres equips de la Conca: l'Espluga de Francolí, Montblanc i Solivella. És l'època en què competeix en el torneig de la capital de l'Alt Camp, i, no cal dir-ho, era un equip clàssic contractat per a les festes majors dels pobles veïns i poblacions d'altres comarques, donat el prestigi del club.

Els components d'aquell potent equip eren: Vidal, Cots, Prats, Llort, Calixto, Llurba, Masalles, Ramolà, Elías, Girons, Vallverdú, Espelt, Anglés, Ventura, Baltà, etc.

Hi ha un programa del partit de la Festa Major de Blancafort de l'any 1945 en què es troba la nota curiosa per als nostres dies, i no tant per a aquell moment, com és la disputa d'un corder per al guanyador en el còmput dels dos partits que havien de jugar-se els dies 30 i 31 d'agost, entre el CF Blancafort i la UD Sant Martí de Maldà.

Entrada finca del "Hort del Jurba"(2011) , camp on es celebrà el primer partit oficial a Blancafort, el 21-1-1923. entre el F.C. Blancafortí i la Rocallaura Esportiva.

Arxiu Autor

Escut camiseta del C.F. Blancafort.

Arxiu Autor

C.F.Blancafort -anys 1929-1930. Drets: Ramon Queralt, Pere Piqué (porter), Joan Llurba Obradó (Juncosa), Fernando Queralt Poblet (Fernando), Ramon Aluja, Pere Miret Masalles, Josep Iglesias Civit, Ramon Estradé Serra (ferrer del poble). Asseguts: Joanet del Soca, Joanet Alujas Prats, Lluis Iglesias (Nicolau), Ramon Anglés Roig. Foto: Josep Saumell Queralt

L'any següent, el 1946, a la Festa Major de Rocafort de Queralt del 6 d'agost, a les sis de la tarda, els equips del CF Rocafort i el FC Blancafort, es disputen una copa de plata donada pel fill de la vila Josep Llobera Roselló, segons el programa editat per la Impremta Requesens de Montblanc. Havia de ser un partit més de les festes majors entre dos equips de la Conca, si no hagués estat per la curiosa anècdota que recorden els aficionats viscuda per un noi blancafortí, Josep Oliveras Llurba, que així li venia a la memòria, i que és un reflex anecdòtic d'aquells partits en els quals, per endur-se el premi de guanyador, no hi mancaven ni la picaresca ni els incidents entre els aficionats:

L'encontre acabà amb el resultat d´empat a un gol. S´havia acordat que en cas d´empat guanyaria l´equip que hagués tirat mès corners. Les porteries no tenien xarxes i l´àrbitre estava ajudat per jutges de gol, que eren els que portaven el compte de còrners llançats.

Segons aquets jutges i davant la picardía del representant de Blancafort es donà com a guanyador a aquest equip al superar al Rocafort en el número de corners, quan realment no era així. Un comentari irónic del representant blancafortí, mofant-se de la seva picardia, fou escoltat per gent de Rocafort i a partir d´aquí van començar airades discussions, reclamant els-hi la copa al equip del Blancafort. Amb tot aixó, tres blancafortins: Ramon Oliveres Llort, el seu fill Josep Oliveres Llurba i el seu amic Josep Civit Sala (Pepet de la Tallera), s´apropiaren del trofeu (de plata segons el programa) i aquest últim portador de la Copa, se l´enduren camp a través sense dilació fins a Sarral i finalment a Blancafort, tot aconsseguint despistar, els dos últims, als perseguidors locals. Va intervenir a les discussions el capellà de Blancafort, Mosén Vila, present en el partit, i gran aficionat, que va comprometes a tornar la copa al Rocafort, però amb la condició que els de Rocafot tenien que recollir-la a Blancafort, cosa que no es produí i la copa va quedar a les vitrines del club blancafortí.

Segons es justificava Josep Oliveras, aquests fets venien propiciats com a reacció blancafortina a la injustícia experimentada en el partit acabat de jugar a la Festa Major de l´Espluga, que després de guanyar l'equip local, aquest no va voler entregar-los el trofeu. És evident que aquest argument no justifica el picardiós fet.

Un altre partit amb incidents va tenir lloc amb conseqüències més greus, inclús disciplinàries. Va ser el jugat a Blancafort el dia 31 d'octubre de 1948, corresponent al campionat provincial d´aficionats entre el CF Blancafort i el CD Montblanc. En aquella època eren dos equips punters a la comarca, amb jugadors de qualitat en ambdues formacions. Blancafort, amb la seva afició, es veia capaç d´aconseguir la fita de guanyar l'equip de la capital de la Conca.

El partit va conclure amb el resultat següent: Blancafort, 2 – Montblanc, 2.

En aquella època eren formacions habituals dels dos equips les següents:

Pel CF Blancafort: Vidal; Masalles, Prats, Canela; Vallverdú, Ramolà; Elías, Calixto, Llurba, Girons i Alfonso.

Pel CD Montblanc: Torres (Toio) o Marsal com a porters; J.M. Carreras, J.M. Giné, Gabriel Cendrós; Joan Bulló, Antón Bulló; Ramón Jové, Joan Batet, Joan Gaya, J.M. Porta, J.M. Palau (Gallardo).

En acabar-se el partit, els aficionats blancafortins no estaven d'acord amb les decisions adoptades per l'àrbitre, a qui van escridassar. Un aficionat li tirà una pedra, cosa que provocà la reacció de la Guàrdia Civil.

Segons veïns de Blancafort, el malestar dels aficionats blancafortins respecte a l'àrbitre ja havia començat en veure'l arribar al poble amb el mateix vehicle que

els jugadors montblanquins. Això, sumat a les decisions preses durant l´encontre considerades desfavorables a l'equip local, provocà les fortes reaccions de protesta, que desembocaren en els fets que ampliem.

L´exposició dels fets amb la versió del tinent d´alcalde de Blancafort al governador civil queda reflectida segons el seu escrit oficial, que transcrivim pel seu interès historicoesportiu:

Excmo. Sr.

Conforme se ha servido solicitar me en su telegrama del día de ayer en el que se interesan detalles de los accidentes ocurridos el pasado domingo día 31 de cotubre último, tengo a bien elevar a V.E. la siguiente:

INFORMACION

El encuentro se desarrolló con la máxima rivalidad y corrección desde el principio al fin, sin que dentro del terreno de juego ocurriera lo más mínimo a pesar de que terminó el partido dos minutos antes de la hora reglamentaria y precisamente en el mismo instante de que el equipo local parecía inminente iba a lograr el desempate.

Una vez que el árbitro se había trocado el uniforme por ropa de paisano, hubo un chiquillo de los muchos que merodeaban por el lugar donde había de pasar dicho Sr. que le tiraron una piedra dándole en el codo pero sin daño ni consecuencia alguna, haciendo demostraciones de dolor que creemos fingidas.

1947-Camp del Tros Gran. Drets_ JM. Rosich, Josep Vidal (porter), Josep Masalles, Andreu Girons, Roc Llurba, Pubill de Ciutadilla. Agenollats: : Elías, Calixto, Miquel Iglesias, Enric París Aluja, Sebastià Vidal. Foto: Josep Saumell Queralt.

Festa Major 1948. Programa del partit del C.D. Sabadell-Gimnàstic de Tarragona.

Arxiu Autor

En vista de ello, los tres individuos de la Guardia Civil del Puesto de Montblanch, de servicio en aquellos instantes en esta localidad, procedieron a la detención de dos individuos completamente ajenos a los sucesos llevándoselos a Montblanch, de lo cual fue avisado el Teniente de Alcalde que suscribe que en aquel preciso momento estaba comiendo, dejando todo salió de su domicilio al encuentro de la Fuerza Pública para que le enteraran de lo que sucedía, sin que se dignaran darle ninguna clase de explicaciones más que una fuerte bofetada que le dejó tendido en el suelo y sin sentidos, a pesar de haberse manifestado ante ellos como representante máximo de la Autoridad Civil que en aquellos momentos representaba por ausencia accidental del Titular. No hubo bastante con el golpe descrito que una vez en tierra y en el estado descrito antes que además, le dieron un puntapié. Cuando recobró otra vez el conocimiento por toda satisfacción aun le dijeron "Haber si terminamos de una vez con estos borrachos", palabras de las cuales quedó sumamente ofendido tanto en la parte representativa como personal.

A consecuencia de la actitud desastrosa que adoptaron la Benemérita, detrás organizaron un viaje compuesto por siete individuos de la máxima confianza y garantía de moralidad, con el fin de trasladarse a Tarragona y dar cuenta de todo al Gobierno Civil para interesar pusiera fin en este estado de cosas que son de lamentar por ambas partes y más en estos momentos que necesitamos la colaboración de todo el vecindario para que las próximas elecciones Municipales den el fruto que esperamos, puesto que no se trata de perjudicar a nadie, sino de poner todas las cosas en su sitio y levantar la moral de los vecinos de Blancafort que desde los sucesos ha quedado totalmente decaida.

Cuando la comitiva organizada para dar cuenta a la primera Autoridad Civil de la Provincia de los hechos pasaba por Montblanch en dirección a Tarragona por las fuerzas del Puesto fueron detenidos y parte de ellos se los llevaron a un despacho y los restantes habieron de quedar aguardando inmóviles bajo vigilancia en la carretera aguantando el frío intenso que aquel día se dejaba sentir, ignorando hasta este momento el fin de tal actitud.

Esto es todo lo que sucedió sin añadirle ni quitarle absolutamente nada, esperando de V.E. se servirá hacer todo cuanto sea menester para que por parte de la Fuerza del Puesto de Montblanch, no sean tomadas las represalias que ello les pudiera motivar por tal denuncia.

Dios guarde a V.E. muchos años.

Blancafort 3-Noviembre de 1948.

El tinent d'alcalde signant de l'escrit era Josep Baltà Mesalles, i l'alcalde absent Josep Briansó Anglés. El segon alcalde que fou agredit per la Guàrdia Civil era Celestino Sendra.

La gravetat dels incidents va portar cua i el Jutjat de la 232a Comandància de la Guàrdia Civil cursà diversos escrits a l'alcalde de Montblanc, per a la instrucció del cas del partit.

Continuant amb les diligències iniciades en les dates que s'assenyalen, es duen a terme les citacions següents:

El 29 de novembre és citat a declarar el delegat del CD Montblanc al partit.

El 4 de desembre són citats pel mateixos fets els directius del CD Montblanc, Martín Avila Ayora i José Gay Ribé, president i vicepresident respectivament, ambdós components locals de la Falange.

Amb data 10 de desembre se cita per comparèixer el dia 13 del mateix mes el veï de Montblanc Antonio Masdeu, i es confirmen per al dia 14 els dos directius del club esmentats anteriorment.

Amb data 18 de desembre són citats els jugadors de l'equip montblanquí, els germans Bulló (Joan i Anton Bulló Ferraté).[67]

Segons es diu, el punt i final dels fets fou que el comandant del post de la Guàrdia Civil de Montblanc va ser castigat a passar un mes en un calabós al castell de Montjuïc.

Els fets comentats van fer viure moments d'intranquilitat al poble de Blancafort, que, per cert, va ser molt ben defensat per les seves autoritats locals, i aquestes vivències, molt recordades pels blancafortins. Resulta curiosa la menció que es fa en l'escrit del tinent d'alcalde, en referir-se a la seva preocupació per l'estat anímic del poble per a les properes eleccions l'any 1948, en plena efervescència franquista.

En la història del futbol blancafortí, cal deixar constància del partit més important de Festa Major que s'ha pogut viure a Blancafort, tot gràcies a les gestions de l'esmentat mossèn Vila. Va ser el que jugaren el 25 d'agost del 1946 el Gimnàstic de Tarragona i el Centre d'Esports Sabadell. El primer era a Segona Divisió nacional (aconseguí l'ascens a la Primera Divisió, per primera vegada de la seva història aquella temporada 1946-1947) i el Sabadell ja era equip de la Primera Divisió nacional. Els dos conjunts van acudir amb les seves primeres plantilles,

67 Fons municipals de Blancafort i Montblanc, Arxiu Històric Conca de Barberà (ACCB).

és a dir, els aficionats van poder veure-hi: Augusto, Balmanya, Conesa, Barceló, Roig, Sicart, Ortega, Peralta, Català, Juanete, Panadès, amb el seu entrenador Nogués. El Sabadell, encara que menys conegut pel públic local, va jugar amb: Pujol; Bayo, Telechea; Santacatalina, Burcet, Navarro, Modol, Cerveró; Vázques,Toni, Ricart, Pallàs, Mario, Patro, Guasch, Bardina i Gaju. Repassant cròniques dels partits jugats aquella època, se'ns confirma la titularitat de la majoria.

El futbol a Blancafort s'ha jugat en diversos llocs després del camp inaugural de l'Horta del Jurba. Es va traslladar en una finca de la família Sala l'any 1929 i, tot just acabada la Guerra Civil, al Tros Gran (1939), fins a la inauguració l'any 1962 del camp de les Escoles. Aquest va mantenir-se fins al 1993, moment que van inaugurar-se la pista poliesportiva i dues piscines en aquests terrenys. Això significà la desaparició de l'equip de futbol tradicional blancafortí, que donà lloc als partits de futbol sala. Amb aquesta modalitat un equip de Blancafort participà l'any 1986 en la primera lliga de la Conca de Barberà, guanyada pel Barberà, i els blancafortins quedaren en sèptima posició.

Com a jugador blancafortí destacat en l'última època hem d'anomenar Josep Saumell Queralt, que defensà els colors del CF Montblanc des de l'any 1962 fins als anys setanta. Va ser component de la plantilla que va aconseguir l'ascens a Primera Regional la temporada 1965-1966, un jugador esquerrà de mig del camp, molt bon marcador i fort físicament, amb un caràcter molt noble. Molt apreciat a la Vila Ducal, començà jugant en l'equip del Col·legi de la Mercè com a alumne del centre montblanquí. Un altre jugador blancafortí que va fitxar pel CF Montblanc va ser el davanter centre Josep M. Iglesias Masalles en les temporades del anys setanta, també alumne del col·legi montblanquí.

La pista poliesportiva ha permès als blancafortins continuar practicant el futbol en els actes esportius de la Festa Major principalment. Però cal dir que els vells aficionats es mostren nostàlgics i enyoren aquells temps passats plens de rivalitat esportiva que omplien el camp ja desaparegut.

Participacions en el torneig: 1950-1951-1955-1956

II TORNEIG (1950)

El FC Blancafort inicia la participació al torneig en els octaus de final d'aquest any 1950 enfrontant-se al Vallmoll.

2-7-1950 CF Blancafort – CD Vallmoll:[68] 6-0[69]

No figuren ni les alineacions dels equips ni el nom de l'àrbitre a la crònica de la publicació Juventud de Valls, encara que l'equip del Blancafort va ser molt superior en tot el partit, com reflecteix el marcador. Amb la victòria, es va guanyar la copa, cedida per Cereals Francesc Piñas, de Valls. L'assistència de públic va ser

68 Colors: blanc i blau amb ratlles verticals.

69 *Juventud*, 8-7-1950, p. 4.

C.E. Sabadell -temporada 1947-1948. Drets: Santacatalina, Cerveró, Modol, Bayo, Puyol, Telechea. Agenollats: Navarro, Toni, Vázquez, Pallàs i Mario.La majoria jugaren a Blancafort. Foto: C.E. Sabadell

Gimnàstic de Tarragona – temporada 1946-1947, on hi figuren vuit dels jugadors mencionats al programa: Soro, Babot, Català, Conesa,Roig, Barceló, Peralta, Juanete.

Butlletí “Força Nàstic” - núm 55. Any VI. Abril 2021

Col-legi de la Mercé Any 1956. El blancafortí , Josep Saumell Queralt , últim de la dreta, acompanyat pels companys de la Conca : D’esquerra a dreta: Grau (Barberà), Duch (Conesa) amb la copa guanyada del partit) i Barrera (Rocafort de Queralt). Foto: Josep Saumell Queralt

molt bona.

La pròxima eliminatòria va ser amb un altre equip de la Conca, l’OC Pira, amb qui es va haver de jugar dos partits, ja que es va empatar el primer.

25-7-1950 (dimarts) OC Pira – CF Blancafort: 4-4[70]

Partit jugat un dimarts amb molt de vent i amb una pròrroga de trenta minuts que no va resoldre l'empat. El partit va satisfer els aficionats en haver-se practicat, per ambdós equips, un joc ràpid no exempt de tècnica i classe a la vegada. A causa de l'empat, l'entrega de la copa al guanyador, cedida per Espumosos Villarroya, es va haver de posposar.

La crònica no n'indica els autors dels gols.

Alineacions:

OC Pira: Pallejà; Sendra, Ferré, Bermusell; Peralta, Argilés; Sala, Armengol, Granell, Benítez, Rufo.

CF Blancafort: Fonoll; Masalles, Mulló o J. Bulló, Llort; A. Bulló, Ramalà; Elías, Pedro, Bonet, Espelt, Anglés.

En la menció de l'equip blancafortí és probable que hi hagi un error tipogràfic en la menció de Mulló, ja que pot ser Joan Bulló Ferraté el defensa central, germà del mig volant Anton Bulló Ferraté, ambdós destacats jugadors montblanquins del CD Montblanc. Pel que fa al porter, pot ser l'excel·lent porter espluguí Fonoll, que va jugar amb la UE Lleida a Segona Divisió nacional en set partits en la temporada 1952-53 (vegeu la foto en l'apartat de l'Espluga de Francolí).

El partit de desempat va jugar-se el dimarts, festa de la Mare de Déu d'Agost.

15-8-1950 OC Pira – CF Blancafort: 1-2[71]

La crònica d'aquest partit es detalla íntegrament en l'apartat de l'equip pirenc.

La rivalitat entre els dos equips de la conca aquesta vegada va decantar-se per l'equip blancafortí, que va emportar-se el trofeu d'Espumosos Villarroya i va passar a les semifinals.

20-8-1950 CD Picamoixons[72] – CF Blancafort: 8-3[73]

El camp va registrar una magnífica entrada, atès l'interès del partit entre els aficionats. La superioritat demostrada pel Picamoixons va ser contrarestada per les ganes i l'esportivitat de l'equip de la Conca.

Alineacions:

CD Picamoixons: Àngel; Rosell, Martínez, Aubach; Trilla, Pau; López, Jaumejoan, Batalla II, Sancho, Gargallo.

70 *Juventud*. 29-7-1950, p. 6.
71 *Juventud*, 19-8-1950, p. 6
72 Camisa vermella amb coll blanc i pantalons blancs.
73 *Juventud*, 26-8-1950, p. 4.

C.F. Blancafort-Festa Major agost 1971. Camp de Les Escoles. Drets: Ramolà, Vidal (Tarragona), París, Àngel Hueso (Montblanc), Lluis. Agenollats: J.M. Elías, Mateu, Iglesias, Saumell, Pau Civit (de la Tallada), Lluís Elías. Foto: Josep Saumell Queralt

LICENCIA DE JUGADOR A
TEMPORADA 1948-49
Apellidos Llort Barril
Nombre José Mª.
Club de F. Blancafort
de Blancafort
Federación Regional Catalana
Expedida, según solicitud de inscripción núm. 6092
El Secretario de la R. F. E. F.
Firma del jugador,
Al dorso debe estamparse el sello de la Federación Regional

Fitxa de Josep M. Llort Barril, amb el C.F. Blancafort - temporada 1948-1949.

Arxiu Autor.

CF Blancafort: Biosca; Bulló, Doménech, Masalles; Ramolà, Girons; Elías, Prats, Alberich, Roura, Alfonso.

Àrbitre: Sr. Guasch, en una bona actuació.

Pel que fa als gols, s'avançà el Blancafort per mediació d'Alberich als dos minuts. Empata el Picamoixons amb un gol en pròpia porta de Masalles. Jaumejoan i Batalla II marquen de nou per als guanyadors, i acaba la primera part amb 3-1. El Picamoixons, jugant a plaer, fa cinc gols més gràcies a Jaumejoan (3), Gargallo i Rosell. Finalment Alberich marca en dues ocasions més pels blancafortins.

El CD Picamoixons va rebre la copa donada pel Sindicat Agrícola de Valls com a guanyador del partit. Aquest equip va endur-se el campionat d'aquesta segona edició del torneig en imposar-se a la final al Rocafort de Queralt per 3-0 en el partit jugat el diumenge 3 de setembre.[74]

Meritòria la participació del CF Blancafort en aquesta segona edició del campionat comarcal en arribar a jugar una de les semifinals. Aquesta va ser l'època en què es recorda el futbol a Blancafort amb més èxits per part del seu equip, sota la direcció, com a delegat de l'equip, del blancafortí Josep Saumell Rigual.

Anecdotari d'aquest partit:

74 *Juventud*, 9-9-1950, p. 4.

Josep M. Llort Barril, un dels components de l'equip blancafortí, recorda dues anècdotes. Una, referent a aquest partit: el fet de saber-se que el Picamoixons reforçaria el seu equip amb mig equip del Valls, va fer reaccionar els directius del Blancafort i van contractar dos jugadors del Lleida, el porter Biosca i el fornit central Domènech. Aquest últim calçava botes d'un número molt alt, del qual el club no disposava en el moment del partit. Inicialment va començar a jugar amb les botes més grans que tenien en aquells moments, encara que eren petites per a ell. Va arribar un punt en què el jugador no podia seguir. Va descalçar-se i continuà jugant sense botes. L'àrbitre li cridà l'atenció, però finalment va deixar-lo seguir i ell va acabar el partit descalç. L'altra anècdota és que a l'equip blancafortí, pels seus colors grocs i negres, se'l va conèixer en el torneig com les "cuques de la patata".

III TORNEIG (1951)

Aquesta era la segona vegada que el CF Blancafort participava en el torneig i va arribar fins a la fase prèvia de quarts de final. Va jugar el partit inaugural del campionat d'aquell any el diumenge 3 de juny amb l'equip del Milà.

3-6-1951 CF Milà – CF Blancafort: 1-3[75]

La crònica completa del partit diu:

El pasado domingo se celebró en el Campo de Deportes de E.Y D. El anunciado encuentro Blancafort Milà que terminó con la victoria del primero por 3 a 1, adjudicàndose la copa cedida por Comestibles Manresa, de ésta.

No mereció el Milà verse batido por tan claro margen, pues dominó en muchas fases del encuentro, imponiéndose a un Blancafort, que si bien demostró conjunto y fondo, de no ser por la pobre actuación del guarda meta Anguela, que sustituyo al titular Vidal I por lesión a mediados del primer tiempo, muy difícil le hubiera sido lograr la victoria a pesar de la floja labor de la delantera del Milà, de la que sólo se salvó su ariete Serratusell. Con él cabe destacar la labor de Vidal II, la de los volantes su central Garriga. Por el Blancafort todos a un mismo nivel, con mucho entusiasmo. El arbitrage del Sr. Huguet, discreto, ayudàndole mucho la corrección con que se jugó el encuentro, alineando a los equips de la siguiente forma:

C.F. Milà: Vidal I (Anguela); Pons, Garriga, Prades; Roig, Vidal II; Ripoll, Vidal III, Serratusell, Palau, Musté.

C.F. Blancafort: Vidal; Iglesias, Masalles, Ventura; Llort, Roselló, Elías, Calixto, Alfonso, Prats, Roberto.

L'equip presentat pel CF Blancafort és una alineació titular i molt repetida en molts partits de l'època. Figura a la foto de l'equip de la pàgina 56, acompanyant l'alcalde de la ciutat, l'Il·lm. Sr. José Mª Fábregas Cistaré, promotor del campionat

75 *Juventud*, 9-6-1951, p. 6.

vallenc.

5-8-1951 CF Blancafort – CD Vallmoll: 1-2[76]

Partit de la fase prèvia de quarts de final. Marcador indecís fins a l'últim minut, atesa la igualtat dels dos equips. Si bé els de l'Alt Camp tenien jugadors amb bon toc de pilota, el Blancafort va ser un equip molt més conjuntat, que si hagués arribat a la pròrroga hauria pogut endur-se el partit.

Les alineacions presentades foren:

CF Blancafort: Vidal; Recasens, Masalles, Ventura, Roselló, Marcos, Elías, Calixto Alfonso, Prats, Llort.

CD Vallmoll: Casañas; Jané, Prunera, Gurí; Filló, Sanahuja; Bové, Freixas, Monanta, Santafé I, Santafé II.

Àrbitre: Sr. Tomás. Discreta labor.

Gols: Santafé I als 27 minuts pel Vallmoll. Va empatar Prats als 12 minuts de la segona part, i el de la victòria del Vallmoll va ser marcat per Freixas quan faltaven 4 minuts per acabar el partit.

Destacats: pel Vallmoll, Casañas, Prunera, els volants, i a la davantera:

C.F. Blancafort en el torneig " Josep M. Fábregas". Jornada inaugural de l'edició 3-6-1951. Drets: José M. Fábregas Cisteré, alcalde Valls, Ignasi Iglesias, Josep Vidal (porter), Josep Masalles, Josep Ventura, Roselló (Espluga F.), J.M. Llort, Robert Aluja, Josep Saumell Rigual (delegat). Agenollats: Elías, J.M. Calixto, Alfons Anglés, J.M. Prats, Antonio Masalles (farmaciola). Foto: Josep M. Llort Barril

76 *Juventud*, 11-8-1951, p. 6.

Equip i seguidors del C.F. Blancafort amb la copa guanyada en el torneig vallenc donada per “Comestibles Manresa”.el 3-6-1951 devant el C.F. El Milà. Foto: Joan Ventura Batalla.

Freixas, Santafé I i Santafé II. Pel Blancafort: molt segur Vidal, excel·lent el central Masalles, van complir els volants Roselló i Marcos. A la davantera, l’ala dreta, Elías i Calixto, aquest últim un dels millors del seu equip.

El CD Vallmoll va guanyar la copa cedida per Impremta Castells, de Valls.

Aquest equip va jugar la final de la tercera edició amb el CF Bràfim i la va perdre per 0-2.[77]

IV TORNEIG 1952

En aquest campionat estava previst en el calendari inicial el partit entre el Bràfim i el Blancafort amb data 15 -6-1952. Va ser substituït l’equip de la Conca pel representant dels Omells de na Gaia (Lleida), que no hi figurava inicialment. Amb la mateixa data del 15-6-1952, l’equip de la comarca de l’Urgell va jugar el torneig amb el Bràfim, amb qui va perdre 2-1, la qual cosa confirma la no participació del CF Blancafort en el torneig.[78]

VII TORNEIG 1955

En aquesta quarta inscripció, el Blancafort no va passar de la primera eliminatòria, jugada en els primers dies de juliol, contra un potent equip del Baix Camp.

3-7-1955 CF Selva del Camp – CF Blancafort: 10-1 [79]

Va ser un partit en què l’equip de la Selva del Camp va ser molt superior, tal com reflecteix el resultat.

Alineacions dels equips:

77 *Juventud*, 6-10-1951, p. 4.
78 *Juventud*, 10-5-1952, p. 6.
79 *Juventud*, 9-7-1955, p. 4.

CF Selva del Camp: Roig; Garrià, Baltó, Solé; Serrano, Esteve; Borrell, Amigó, Masdeu, Felip, Cadenas.

CF Blancafort: Queralt, Llort, Masalles, Ventura; Girona, Blanch, Albi, Queralt, Anglés, Roselló, Vives.

Golejadors: per l'equip guanyador, Amigó (2, 1 de penal), Masdeu, Cadenas (2), Esteve (2), Borrell, Felip (2). El del Blancafort el marcà el davanter Queralt.

Destacaren pel Blancafort els dos laterals Llort i Ventura, i a la davantera Queralt. El porter Queralt no va ser afortunat.

El campionat va ser guanyat pel Vilallonga del Camp en superar el Catllar per 4-1.[80]

VIII TORNEIG (1956)

El Blancafort inaugura un nou cop, aquesta vegada la vuitena edició, els partits del campionat enfrontant-se a la Nou de Gaià el tercer diumenge de juny.

17-6-1956 CF La Nou de Gaià – CF Blancafort: 5-1[81]

Neta superioritat de l'equip de la Nou de Gaià reflectida al marcador, si bé els jugadors del Blancafort van posar tot l'entusiasme per evitar la derrota. La presència de públic va ser important.

Àrbitre: Sr. Boronat, que va està encertat.

Les alineacions dels equips van ser:

CF La Nou de Gaià: Montragull; Boronat, Bonsoms, Trilla II; Baduell, Sancho; Dalmau, Martí, Montragull II, Gras, Franquet.

CF Blancafort: Queralt; Calvet, Polo, Girons; Masalles, Queralt I; Garrido, Cendrós, Anglés, Queralt II, Vives.

Pel que fa als gols, pels del Baix Camp marcaren Gras (3), Dalmau, Montragull II. El gol del Blancafort va ser marcat per Calvet. Destacaren per l'equip guanyador: Bonsoms, Trilla II, Sancho, Franquet, Martí i Gras. De l'equip del Blancafort es distingiren: el central Polo, Cendrós, Queralt II i Girona.

El CF Blancafort, en aquesta edició, va incorporar el montblanquí Cendrós (Funset) i el jugador del Sarrealense, Polo, barceloní, resident i casat a Montblanc.

L'última participació del CF Blancafort en el torneig vallenc va ser en aquesta octava edició amb aquest partit d'octaus de final. Va intervenir-hi quatre vegades, tenint en compte que l'any 1952 s'hi va inscriure però no hi va jugar. La seva millor classificació va tenir lloc en el campionat de 1950 (segona edició), que li va

80 *Juventud*, 8-10-1955, p. 4.
81 *Juventud*, 23-6-1956, p. 6.

permetre jugar una de les semifinals.

El guanyador d'aquesta setena edició va ser el Vila-rodona en guanyar la Secuita per 2-1.[82]

CONESA

CF Conesa

Colors de l'equip: camiseta groga i vermella amb ratlles verticals. Pantalons de color blanc.

Breu història del futbol a Conesa

La font que s'ha trobat amb més detalls per donar a conèixer la història del futbol a Conesa és el llibre Conesa, de Josep M.T. Grau Pujol, Valentí Gual Vilà, Josep Pijoan Parellada i Roser Puig Tàrrech.[83]

Per les seves pàgines sabem que alguns alumnes que anaven al Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes de Santa Coloma de Queralt, on es jugava a futbol des dels anys 1915 i 1916, sembla que van ser els pioners en la pràctica d'aquest esport als carrers i places de Conesa, segons es descriu a l'apartat "Futbol" del llibre indicat.

Corre l'any 1922 i el cronista de Segarra Nacionalista[84] es fa ressò de l'entusiasme d'un grup de joves per formar el Ràpit FBC i llogar un camp que, per les seves dimensions i situació, es podria considerar un dels més complets de la Segarra, encara que no es tenen més notícies de l'activitat posterior d'aquest club conesí. Per mitjà de cròniques en publicacions montblanquines de l'any 1922, es pot corroborar l'inici de les confrontacions futbolístiques amb altres pobles de la comarca a partir d'aquest any, si bé és un altre club amb la denominació que va mantenir-se en el temps, el FC Conesa, i que pertanyia al Sindicat Agrícola. Fou a la Festa Major del mes de novembre quan es jugaren a Conesa dos partits de futbol per part del FC Conesa, contra el FC Ametlla i el FC Sarralenc, sense especificar-ne el resultat.[85]

L'equip continuà jugant i el 1923 s'enfrontà als dos equips montblanquins del moment, com a visitant el 18 de febrer de 1923 ho fa contra el FC Montblanquí, l'equip més potent de la Vila en aquella època. El partit va jugar-se a les tres de la tarda al camp del camí del Reboll sota l'arbitratge d'Artur Monmany, i fou guanyat pels locals per 6-1. El Conesa va presentar els jugadors següents: Panadès

82 *Juventud*, 6-10-1956, p. 4.
83 *Conesa*, de Josep M. T. Grau Pujol, Valentí Gual Vilà, Josep Pijoan Parellada i Roser Puig Tàrrech. Rafael Dalmau editor, 1989.
84 *Segarra Nacionalista*, 10-8-1922, p. 8.
85 *La Nova Conca*, 25-11-1922, p. 7.

II, Mercadé, Fabregat, Canals II, Panadès I, Panadès III, Gassó, Canals I, Pijoan, Solé i Ramon. El golejador va ser Solé, amb un gol marcat de tir lliure que el porter montblanquí Queralt no va poder aturar, tot i l'estirada. El cronista Gol destaca, sobre tots els jugadors del Conesa, el porter Panadès II per la serenitat i valentia, i afegeix, referint-se a l'equip del Conesa:

Cal esperar que amb el temps, les ratlles (línees del equip: defensa, mitjos, davanters) es compenetrin més i esdevingui la coneixença del joc i la bona forma del mateix. Per ara sols s'els hi veu voluntat i empenta i això es un bell auguri, per afiançar la moral i a anar a la conquesta de futures victòries.[86]

I continuant en aquell any 1923, el 8 de desembre, ho fa amb l'altre equip montblanquí, l'Atlètic Montblanquí, i el resultat també és favorable per als de la Vila Ducal per 3-1. En un partit dominat pels montblanquins, el FC Conesa va jugar amb: Fabregat; Mercadé, Panadès; Canals, Fort i Gassó; Malo, Gener, Marimón, Bergadà, Pijoan. Destacaren pels de Conesa, els mitjos i la defensa, particularment el mig centre. Comparant les alineacions dels dos partits, es veu que repetiren la meitat dels jugadors.[87]

Per identificar millor alguns dels jugadors referits, s'especifica a continuació el nom de la casa tal com se'ls coneixia a Conesa: Josep Duch (Colometa), Josep Fabregat (Pubilla), Pere Gassó (Tereso), Cisco i Demetri Panadès (germans de ca la Dolores), Marià Panadès (Pati), Josep Soler (Janet). [88]

Aquest any 1923 fou un any molt actiu, en què van jugar en pobles de la Conca i l'Urgell contra els seus equips: Guimerà, Rocafort de Vallbona, Rocafort de Queralt, Santa Coloma de Queralt, Sarral, etc. D'un partit jugat sense especificar una data exacta a la població veïna esmentada de Guimerà, els autors del llibre Conesa descriuen amb tota mena de detalls las facècies per arribar a jugar el partit; resulta molt interessant com queda reflectida la manera com es vivia el futbol aquells dies i els limitats mitjans disponibles. A continuació se'n transcriu sintetitzada la vivència:

Era el dia de Corpus (1922 ó 1923), un dijous de la primera quinzena de juny.

Hi anaren com infantils, a peu pel camí de Les Obagues, el Saniol, el Molí de la Cadena i avall; més de tres hores. Ah! Portaren el dinar i dinaren pel cami!

A la sortida del poble només anaven nou i pel camí se'ls afegí un altre. 'Eren nois d'entre 15 i 17 anys i un que només en tenia 10.

Els pares d'alguns, després de dinar, optaren per anar-los a buscar amb els

86 *La Nova Conca*, 17-2-1923, p. 2.
87 *La Nova Conca*, 8-12-1923, p. 7.
88 *Conesa*, de Josep M. T. Grau Pujol, Valentí Gual Vilà, Josep Pijoan Parellada i Roser Puig Tàrrech, p. 113.

C.F. Conesa al Torneig de Vilarrodona (2-11-1947). Drets: Pepito Bergadà Fabregat, Martí Moncusí (Cal Mingo), Joan Panadés (Rafel), Joan Bonet Mateu (Cala Consuelo), Agustí Fabregat (Cala Pubilla), R.Solé, Benito Bonet (porter-Cal Jan), Rafel Panadés (cal Rafel), R, Nuet.

Agenollats: A. Mercader, Joan Pijoan, Pere Canals, Gumersindo Puig, Josep Duch Pijoan, Josep Panadés, J. Ramon, "Rabadà" (pastor de Vilaverd).

Joan Panadés, Rafel Panadés i Josep Panadés, eren germans (cal Rafel). Foto: Del llibre "Conesa". Pàg. 112.

carros.

Era la diada de Corpus, com s'ha dit i s'hagueren d'esperar una llarga estona, abans de començar el partit, fins que s'acabés la processó, a la qual assistí tot el poble.

Però per Corpus rai, que fa el dia llarg! Abans del partit ja es percataren de la presència dels pares o més grans, amb els carros. Això els animà en gran manera.

Comencà el partit amb la següent alineació:

Porter: Magí Ferré (Maleu).

Defenses: Anton Canals i Sebastià Martí (Preixana), que potser no jugà més.

Mitjos: Amadeu Bergadà, Anton Pijoan (Xesc) i Joaquim Duch.

Davanters: Rafel Panadés, Quim Pijoan (Piloto), Josep Mercader (Melena) i L'Aurelio, que només tenia 10 anys. Tot "un equip històric".

Jugaren 10 contra 11, grans del titular, i els venceren per 5 a 2. Tota una epopeia.

Axó esperonà als grans per integrar-se amb els juvenils, que aquets eren millor que ells.

I el primer partit que es jugà a Conesa fou contra l'Ametlla de Segarra, que se'l considerava dels més bons, i fou guanyat pels locals per 2-1. Cal afegir que en aquells moments "no disposaven d'equipaments de cap mena. Cadascú com podia".[89]

89 *Conesa*, de Josep M. T. Grau Pujol, Valentí Gual Vilà, Josep Pijoan Parellada i Roser

Aquella eufòria per les victòries inicials obtingudes va fer que s'habilités un primer camp a l'era del Jaume, situat al capdamunt de la recta de la carretera de Rocafort. Tot seguit ja es van comprar els equipaments amb els colors que han perdurat per sempre de la bandera catalana amb ratlles verticals estretes. Aquell primer camp va durar unes dues temporades fins a l'any 1926, per traslladar-se

Any 2004. Foto del camp de futbol del Conesa

.

Arxiu Autor

Camiseta del F.C. Conesa anys 1930.

Cedida per Alfons Duch Bonet

Foto: arxiu autor

a la finca de la Sort del Blanco, uns 250 metres més a prop del poble, a la mateixa carretera de Rocafort de Queralt. Dos anys després, l'any 1928 s'habilita un nou camp, en concret al Tros de les cireres, de cal Gallard, a l'angle que feia la carretera amb el camí, ara carretera, on es jugà quatre o cinc temporades més. La ubicació a l'actual camp de joc es va fer l'any 1932 a les "basses-aiguamolls-ermot" de la Sort del Martí. Les condicions del terreny van necessitar molts sacrificis dels aficionats del poble per aconseguir aplanar-lo i adequar-lo per a la pràctica futbolística. Cal recordar d'aquesta època el Sr. Giralt, l'estiuejant a Conesa que, com a entrenador de l'equip, deixà un bon record pels resultats i l'esperit didàctic impartit.

El pas del temps va fer que a la dècada del 1930 es produís un relleu generacional i es formà un equip entre els veterans que es mantenien jugant i els joves

Puig Tàrrech, p. 111.

que s'hi van incorporar. Els noms dels nous jugadors que participaren en l'equip amb els més veterans van ser:

Cisco Bergadà, Joan Fabregat (un bon porter), Rafel Ferran, Josep Moncusí (Bili), Anton Marimon, Sebastià Panadès, Wencesalu Soler (Janet), Joan Tarragó, Jaume Vilaró i algun altre.

Un cop finalitzada la Guerra Civil, el retorn de la pràctica del futbol a Conesa va ser ràpid, ja que a la Festa Major del novembre de 1939 s'hi jugà un partit amb l'equip de Rocafort de Queralt. Aquest reinici va continuar a partir dels anys quaranta a les festes majors d'altres poblacions, i per descomptat a la seva.[90]

Prova de l'efervescència futbolística que es vivia la tenim en el programa de la Festa Major de 1944 per als dies 18 i 19 de novembre:

A les 14 hores: Grandes partidos de eliminatòria entre el indiscutible mejor equipo de la Conca de Barberà:

Sport Club Sarrealense (que presentarà el mejor conjunto) y el "Conesa C. de F.", reforzado con buenos elementos del Girona, Valls i Rocafort de Queralt.

Se premiará al vencedor por ventaja de goles en los dos encuentros, con un CORDERO.

¡Sin duda, la lucha más empeñada del FUTBOL comarcano, se patentizará en estos reñidos encuentros!¡Aficionados: No faltéis !

D'atractius no en faltaven en els actes esportius d'aquella festa major, tant per a l'equip guanyador com per als aficionats. Tal com s'ha vist anteriorment a Blancafort, jugar-se un corder en aquests partits era habitual en aquells temps a la comarca. I es diu que el Conesa, atès el nombre de partits guanyats amb corder com a trofeu, n'havia format un bon ramat de deu o dotze, entre xais i corders, amb la qual cosa es va ajudar un jugador lesionat, el mosso de ca la Dolores. Ell tenia de companys els membres de la família Ciscu i Demetri Penedès. I, havent-se lesionat en un accident, amb la venda de corders guanyats futbolísticament van poder pagar-li les hores no treballades.

Sens dubte, el solidari destí final donat al ramat superà els bons moments que es viuen en àpats d'aquesta mena.

L'època daurada del futbol conesí es considera la dècada del 1940 al 1950, que va omplir les vitrines de trofeus del club i se suposa que va fer engrescar els dirigents per participar al torneig vallenc de l'any 1951 al 1953. Eren els temps en què es complien els auguris fets per l'articulista de la publicació montblanquina La Nova Conca, en la crònica del partit de l'any 1923, abans esmentada.

90 *Conesa*, de Josep M. T. Grau Pujol, Valentí Gual Vilà, Josep Pijoan Parellada i Roser Puig Tàrrech, p. 114.

Uns grans records dels aficionats de Conesa són: les copes guanyades al Pont d'Armentera el dia 2 de setembre de 1947, i el 2 de novembre del mateix any a la Fira de Vila-rodona, on s'obté el triomf en un combinat amb majoria de jugadors titulars del RCD Espanyol. L'equip que jugà en aquest partit figura a la fotografia acompanyat d'aficionats.[91]

Els partits eren viscuts amb molta intensitat i passió, tant pels jugadors com pels aficionats, i no hi faltaven incidents, com el registrat en el partit jugat l'any 1949 a Blancafort, que acabà amb grans baralles, que van fer que els components de l'equip haguessin de marxar a través de les vinyes. El CF Blancafort en aquells moments disposava també d'un dels millors equips de la seva història.

Aquell mateix any es juga contra dues poblacions veïnes. A la primera quinzena del mes de març es va a Santa Coloma de Queralt i s'hi juga un partit amistós, que a l'equip colomí li serveix per preparar-se per a la Copa Primavera. Els de Conesa guanyaren per 3-5, amb 0-4 a la primera part,[92] i a Rocafort de Queralt, al mes de maig,[93] jugaren contra el Sarral, equip que guanyà per 4-1. D'aquesta època daurada, està documentat a la publicació Juventud de Valls del dia el 23 de juny de 1950 un encontre amistós a Conesa contra el Solivella, guanyat pels locals per 3-1. Destaca el cronista Foraster, de Solivella, que es va jugar amb la màxima esportivitat, i la primera part acabà amb empat a 1, i a la segona els jugadors del Conesa van fer els altres dos gols. Destacà pel que fa als locals, el defensa central, encara que el cronista solivellenc no l'esmenta.

Un cop entrats en els anys cinquanta, el potencial de l'equip va baixar, principalment pels jugadors que van anar a reforçar altres clubs i per la disminució de la població. Però aquests inconvenients mai van fer que es deixés de jugar.

Del 1956 al 1958 l'equip del Col·legi de la Mercè de Montblanc va tenir un jugador conesí en el seu conjunt. Era Alfons Duch Bonet, davanter de xut potent, que figura a la fotografia amb els seus companys de col·legi de diversos indrets de la Conca.

Amb la modalitat de futbol sala, un equip de Conesa participa l'any 1986 en la primera lliga de la Conca de Barberà, guanyada pel Barberà, en què els conesins acaben en l'octava posició d'onze equips participants (vegeu el capítol sobre Barberà).

En el capítol "Futbol" del llibre esmentat Conesa, editat l'any 1989, en els punts finals, es mostra optimista amb la permanència del futbol al poble:

Recentment generacions de nous vinguts els estius, juvenils, tornen a ju-

91 *Conesa*, de Josep M. T. Grau Pujol, Valentí Gual Vilà, Josep Pijoan Parellada i Roser Puig Tàrrech, p. 114.

92 *Diario Español*, de Tarragona, 13-3-1949, p. 5.

93 *Juventud*, 19-5-1949, p. 7.

gar-hi força bé. Confien que el futbol no es perdrà mai a CONESA, mentre el poble pervisqui. Per molts anys!

A les vitrines del club hi ha exposades 34 copes (tres d'abans de la guerra), la resta entre els anys 1939/1953 i algunes de posteriors (recents), un gran nombre de xais i moltíssims partits amistosos guanyats en són el complement.

A partir del 1969 s'instituеix a Conesa la Festa de l'Estiu per la Mare de Déu d'Agost, i un partit de futbol en els actes; això fa que no es perdin els bons costums i tradicions esportives, practicades per les noves fornades de joves esportistes.

Participacions al torneig: 1951-1952 i 1954

III TORNEIG (1951)

El primer partit del Conesa en el campionat estava previst per al 18 de juliol i havia d'enfrontar-se a l'OC Pira, equip que va retirar-se a última hora per raons injustificades, segons l'organització. Aquell mateix dia, per cobrir la jornada futbolística a Valls, el Conesa va jugar contra una selecció local vallenca, a la qual va guanyar per 2-0, amb gols de Santacana i Moncusí. El FC Conesa va presentar l'equip següent: Panadès; Dalmau, Casals, Bonet; Fabregat, Bergadà, Bonet, Duch, Santacana, Moncusí, Mercadé. En la selecció ho van fer: Cisteré; Isern, Fabra, Barbarà; Vidal, Purcalla; Leal, Llorensó, Batalla III, Batalla II i Cristòbal. Els gols van ser marcats per Santacana i Montcusí. El Sr. A. Martín es va cuidar de l'arbitratge.[94]

Després del partit amistós del 18 de juliol, el Conesa va jugar el primer partit oficial del campionat contra el Picamoixons un mes després.

12-8-1951 CD Picamoixons – CF Conesa: 2-1[95]

Aquest partit d'octaus de final, amb molta igualtat en el resultat i en els equips, va necessitar una pròrroga de trenta minuts, la primera en totes les edicions jugades. Va ser un encontre competit amb molta duresa i ple d'incidents, en especial en assenyalar l'àrbitre un penal als set minuts de la pròrroga i decretar l'expulsió del porter Bonet i del volant Moncusí I, del Conesa, que provocà la retirada d'aquest equip del terreny de joc com a protesta. Anteriorment havia estat expulsat el jugador Jaumejuan del Picamoixons a la segona part.

Àrbitre: Sr. Hortoneda. Desencertat i molt rigorós.

CD Picamoixons: Cistaré; Domingo, Saracho I, Batalla I; Català, Edo; Batalla II, Saracho II, Gil, Fàbregas, Jaumejuan.

CF Conesa: Bonet; Fabregat, Canals, Bonet; Moncusí I, Tuset; Duch, Santacana, Sandoval, Bergadà, Moncusí II.

94 *Juventud*, 21-7-1951, p. 4.
95 *Juventud*, 18-8-1951, p. 4.

Pel que fa als gols, a la primera part Duch als 32 minuts pel Conesa, amb un gol de bella factura. Fábregas empatà a la segona part i Saracho II va desfer l'empat amb l'execució del penal, que provocà els incidents comentats.

Destacaren pel Conesa: el porter Bonet, Canals, Tuset, i a l'ala dreta de la davantera: Duch i Santacana. Els jugadors destacats del Picamoixons van ser: Saracho I, Batalla I i Batalla II, així com el porter Cistaré a la segona part.

El Picamoixons va adjudicar-se, com a guanyador del partit, la copa, donada per Pere Casaponsa Gatius.

FIESTA MAYOR
DE
Conesa
DIAS 16, 17, 18 y 19
DE NOVIEMBRE
1944
PROGRAMA

DEPORTES

DIAS 18 Y 19

A las 14.—Grandes partidos de eliminatoria, con choques futbolísticos, entre el indiscutiblemente mejor equipo de la *Conca de Barbará:*

"Sport Club Sarrealense"

que presentará a su titular conjunto, contra el

"Conesa C. de F."

Reforzado con buenos elementos del

Gerona, Valls y Rocafort de Queralt

Se premiará al vencedor por ventaja de goles en los dos encuentros, con un *CORDERO.*

¡Sin duda, la lucha más empeñada del FUTBOL comarcano, se patentizará en estos reñidos encuentros!

¡Aficionados: No faltéis!

Programa Festa Major 1944. Impremta ´Requesens-Montblanch.

Arxiu Autor

La participació del CF Conesa va continuar en l'edició del torneig de l'any següent.

IV TORNEIG (1952)

6-7-1952 Torredembarra[96] – Conesa: 6-4[97]

Partit que en el primer temps va acabar amb un 4-1. A la segona part el Conesa va reduir distàncies fins a un 4-3, però els torrencs van ampliar-la novament a 6-4. L'equip de la Conca va agradar per la seva entusiasta i lluitadora actuació contra un equip superior tècnicament.

Àrbitre: Sr. Dolset, amb un bon arbitratge ajudat a les bandes pels aficionats Martín i Gatell.

Els equips els van formar:

96 Camisa amb ratlles verticals blanques i blaves.
97 *Juventud*, 12-7-1952, p. 4.

Copa guanyada pel F.C. Conesa a Valls el 18-7-1951 al enfrontar-se a una selecció vallenca per retirada del O.C. Pira del torneig.

Arxiu autor

La UD Torredembarra: Galofré; Virgili (B), Valls, Virgili (P), Menéndez, Punsoda; Ricart, Artells, Blay, Segarra. Morros.

CF Conesa: Bonet C., Bonet (A), Casals, Bonet (B); Fabregat, Moncusí (M); Duch, Miret, Santacana, Moncusí (A), Mercadé.

Gols: Artells (2), Morros (2), Punsoda i Ricart pels guanyadors; pel Conesa marcaren Santacana (3) i Duch.

Destacats pel Torredembarra: el germans Virgili, Punsoda, Segarra i Morros. Pel Conesa: la tripleta defensiva Bonet (A), Casals, Bonet (B) i el golejador Santacana. El porter Bonet (C) no va ser afortunat en aquest partit.

Al Torredembarra, com a guanyador del partit, se li va lliurar la copa, donada per Joan Miralles, fabricant d'Anís Marruixa, de Valls.

VI TORNEIG (1954)

La participació del Conesa en aquest partit d'octaus de final no va millorar les dues classificacions anteriors, encara que va evidenciar un gran entusiasme i esperit de lluita com en les anteriors edicions.

13-6-1954 CF Conesa – CF Puigpelat: 3-4[98]

La crònica d'"A" reflectia l'evolució del partit.

Resultó emotivo hasta el final, pues si bien el Puigpelat demostró más coordinación entres sus líneas, el Conesa no se entregó en ningún momento, presentando dura batalla, siendo derrotado tan sólo por la mínima, gracias al mayor poder ofensivo del Puigpelat, que tuvo en su interior Fa, a uno de sus mejores elementos y el artífice principal de la victoriade su equipo con sus tres tantos de bella ejecución, que arrancaron los aplausos del público.

El encuentro fue movido y el dominio correspondió en mayor parte, a los vencedores, empujados por su volante Trilla y bien arropados en las líneas traseras por su terceto defensivo de fuerte pegada, del que sobresalió el lateral Cristóbal, sin desmerecer la actuación de Solé y Buixeras. Contijoch bajo los postes cumplió. De su ataque ya hemos indicado que Fabra fue el motor de dicha línea, secundado a ratos por Boada y Mestre.

98 *Juventud*, 19-6-1954, p. 6.

Anys 1930. C.F. Conesa. (d'esquerra a dreta): Filera drets: J. Bergadà, M. Moncusí, Hilari Panadés; A. Moncusí, Rafel Panadès, Joaquim Duch Pijoan. Filera mig: Josep Panadès, ?, Joaquim Pijoan (Cal Piloto). Primera filera asseguts: J. Pijoan, Joan Fabregat (porter- Cal Clua), Josep Mercadé (cal Blanco).

Ajuntament de Conesa

Fallaron en el Conesa la línea de volantes que fue superada por la de su oponente, resintiéndose de ello todo el conjunto. Fué su guardameta Bonell, uno de sus mejores hombres, no encontrando en sus zagueros el apoyo necesario. Nada pudo hacer en los goles que tuvo que encajar. Flojo su ataque, del que ello se salvó alguna jugada de su ala izquierda, aunque Tost no estuvo a la altura acostumbrada.

En su labor arbitral aceptable el Sr. Penas, auxiliado en las líneas de banda por los Sres. Martín y Ortega.

Alineaciones:

C.F. Conesa: Bonell; Bonet, Canals, Bonet II; Fabregat, Moncusí; Corbella, Moncusí, Rincón, Tost, Mercadé.

C.F. Puigpelat: Contijoch; Buixons, Solé, Cristóbal, Solé, Trilla, Plana, Fabra, Boada, Blanch, Mestre.

Fue el Conesa quien inauguró el marcador a los 11 minutos de la primera parte, aprovechando su ariete Rincón una indecisión de la defensa. Empató Fabra 4 minutos más tarde, siendo el mismo jugador quien a los 34 minutos subía el segundo gol al marcador. Faltando 1 minuto para el descanso Boada marcó el tercero.

Detall de l'exposició permanent d'objectes del C.F. Conesa a l'Ajuntament de Conesa.

Arxiu Autor.

A los 15 mintos de reanudado el partido, Moncusí obtenía el segundo para su equipo y a los 34 minutos Fabra nuevamente marcaba, estableciendo Moncusí a los 43 minutos el resultado definitivo.

El Puigpelat, reforçat per jugadors vallencs següents: Jordi Fabra, autor de tres gols, que jugà amb l'UE Sants; Joan Trilla (n. 1928), jugador del Gimnàstic de Tarragona i Jerez Deportivo, entre d'altres, i Josep Boada (n.1937), jugador nascut a la Nou de Gaià, jugador del Gimnàstic de Tarragona. I entre altres equips el Condal, de Barcelona.

Amb aquesta eliminació en aquesta sisena edició el Conesa va deixar de participar al torneig vallenc.

L' ESPLUGA DE FRANCOLÍ

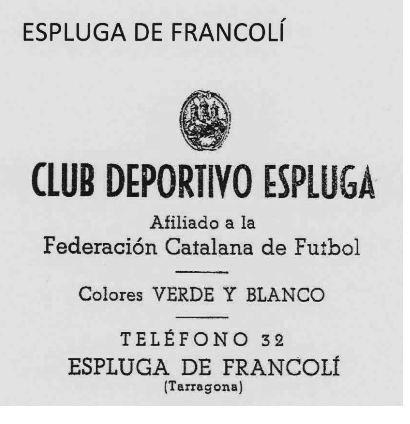
CD ESPLUGA

Colors de l'equip: ratlles verticals blanques i verdes. Pantalons blancs.

Breu història del futbol a l'Espluga de Francolí

La primera notícia documentada que fins ara es coneix del futbol a l'Espluga de Francolí, es llegeix a la publicació montblanquina L'Escut, en l'edició del 14 d'octubre de 1916, quan el seu corresponsal a la població veïna dona la notícia següent:

Diumenge passat es va estrenar el nou camp de foot-ball de la Agrupació Recreativa de la C.A. (Cambra Agrícola) por los equips de la mateixa. Mes que altre cosa es dedicaren durant la tarde a la classificació i distribució dels equips que tenen d'ocupar son lloc respectiu en els partits que's jugaràn durant l'hivern.

ESPLUGA DE FRANCOLÍ

CLUB DEPORTIVO ESPLUGA

Afiliado a la
Federación Catalana de Futbol

Colores VERDE Y BLANCO

TELÉFONO 32
ESPLUGA DE FRANCOLÍ
(Tarragona)

Encapçalament de carta del club de l'any 1950. Arxiu Autor

Escut actual de U. E. L'Espluga , successor dels anteriors clubs espluguins del anys 1922 i 1950 , amb les seves diferents denominacions. Arxiu Autor

Es desconeix si aquests equips van tenir continuïtat i si van arribar a fer partits amb altres formacions.

El primer equip representatiu de la població va ser el FC Francolí, fundat el 9 de març de 1922 (El Francolí, 15-1-1926, p.12), amb el terreny de joc situat al Riu Sec. Els seus colors eren el groc i roig amb ratlles verticals i pantalons negres.[99] D'aquesta època es troba la crònica del partit jugat a la Festa Major del dia 30 de juliol del 1922[100] entre el Francolí FC i el Tarraco FC, guanyat pels locals per 3-2, amb un penal assenyalat a favor de l'equip de la Conca i perdonat pel seu capità, mostra d'un lloable joc net. El FC Francolí estava format per: Montserrat, Giménez, Villaró, Minguella, Vidal (J), Rufié, Farran, Farran (M.), Pla, Torrens i Vidal. Els gols van ser marcats per Pla i Farran.

Al mes d'octubre del mateix any, un equip de l'Espluga de Francolí es trasllada a Montblanc per jugar a l'antic camp del Riu dels Ròssecs, contra el Montblanc Deportiu, format per un grup de joves "sense cap entrenament ni pràctica". El cronista explica que "els agosserats joves futbolistes montblanquins en surten malparats amb un contundent 0-5".[101]

La febre pel "foot-ball" dels espluguins queda reflectida en la publicació local El Francolí amb els anuncis que hi figuren de "L'antiga guarnicioneria Guiu", del carrer Major, 9, que ofereix "grasses de totes marques i objectes de futbol".[102]

Durant els anys 1923 i 1924 l'activitat futbolística espluguina va ser molt intensa, amb partits de màxima rivalitat amb el FC Montblanquí, cosa que comportava finalitzar l'encontre amb incidents, i la victòria davant del rival era força celebrada pels aficionats guanyadors. Al mes de març de 1923 quedà constituïda la Federació Esportiva de la Conca de Barberà, i n'ocupà la presidència el FC Francolí; la secretaria, el FC Montblanquí; la vicepresidència, el FC Sarral, i el vocals eren el FC Vimbodí i el FC Blancafortí. La bona voluntat inicial de la iniciativa no va arribar a bon fi després dels greus incidents viscuts entre jugadors i aficionats en el primer partit de l'1 d'abril jugat a Montblanc entre el FC Montblanquí i el FC Francolí, que van fer prendre la decisió als components de la junta directiva de dissoldre la Federació.[103]

L'objectiu de la directiva de tenir un camp de joc amb millors condicions que el del Riu Sec va fer que es llogués al mes d'octubre de 1923 una finca propietat de Josep M. Boquer a La Pedrera.[104] Aquest neguit va fer que aquesta dedicació plena

99 *El Francolí*, 15-4-1923, p. 5.
100 *El Francolí*, 15-8-1922, p. 3.
101 *La Nova Conca*, 7-10-1922, p. 6.
102 *El Francolí*, 15-6-1922.
103 Vegeu *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga, p. 71-73-74-75-76.
104 *El Francolí*, 30-9-1923, p. 5.

en l'adequació del camp els fes perdre de vista la part esportiva que tant aficionats com jugadors volien, fet que va concloure amb la desaparició de l'homenatjat FC Francolí.[105] Després d'un hivern sense futbol, al mes d'abril de 1924 es va donar pas a un nou club, el Racing Sport Club, de curt temps de vida. El primer partit com a local del Racing Sport Club va ser el 21 d'abril de 1924 contra l'Atlètic Montblanquí, guanyat pels locals per 2-1. Per l'equip espluguí jugaren: Montserrat; Palau, Espasa; Basora, Minguella, Tost; Vidal, Doménech, Rufié, Mallol i Emeri.[106]

I s'arriba al mes juliol de 1924. Una vegada constituït el FC Espluga, format pels mateixos jugadors dels equips anteriors, es juga al nou camp de La Pedrera, de dimensions reglamentàries, que s'inaugura oficialment el dia 30 de juliol, primer dia de la Festa Major del juliol de 1924 entre l'equip local i el tercer equip del FC Barcelona. S'hi jugaren dos partits guanyats pels barcelonins per 4-3 i 5-1. El nou equip vestia amb camiseta blanca i pantalons negres (El Francolí, 15-8-1924, p. 2).

La publicació El Francolí de data 31-12-1924, a la pàgina 7, incorporava una detallada i positiva estadística dels partits jugats entre el 1923 i 1924 del FC Espluga, que conclou amb un total de 25 partits jugats: 17 de guanyats, 7 de perduts i 1 d'empatat, després d'enfrontar-se contra equips punters, tant de la Conca com de clubs de Reus, Lleida i Barcelona.

Com en altres poblacions de la Conca, del 1940 al 1943, el Club de Futbol de l'Espluga anava precedit de les sigles EyD (Educación y Descanso). S'ha d'arribar a l'any 1945 per veure als programes[107] el canvi de denominació com a FC Espluga, amb amb ratlles verticals verdes i blanques. L'època daurada del club es viu en les temporades del 1952 al 1954 al camp del Riu Sec, quan guanya el campionat provincial d'aficionats en les temporades 1950-51 i 1951-52. Trobem en les diverses formacions de l'època: Fonoll, Nadal, Abelló, Solé, Vericat II, Rueda, Marcos, Vilà, Amigó, Altarriba I, Altarriba II, Raya, Tost, Roure, Pedra, Badia, Navarro, Vidal, Cendrós, Gabriel, Roselló, etc.

Dels jugadors anomenats, els que van arribar a cotes més altes van ser: Josep M. Tost Mallafré (n. 13-12-1929), que va jugar el torneig José Mª Fábregas amb l'equip de la seva vila natal, entre d'altres equips, i rebé un homenatge del CD Espluga el diumenge 1 de maig de 1949. Ha estat un dels jugadors més destacats de futbol espluguí. Vestí la camiseta del Gimnàstic de Tarragona, equip en què va jugar la temporada 1950-51, i a la UD Lérida a la temporada 1951-52, ambdós a Segona Divisió nacional. L'altre espluguí va ser el porter Francesc Fonoll Palau, que també ho va fer amb el Lleida durant set temporades i reforçà el Barberà en el torneig.

105 *El Francolí*, 30-7-1923, n. 50 (extraordinari), p. 8.
106 *El Francolí*, 30-4-1924, p. 3.
107 Programes editats per la Impremta Requesens de Montblanc.

F.C. Francolí del any 1923, de groc i roig. Jugadors: Altarriba, Bonet, Farran, Palau, Montserrat, Tost, Minguella, Rufié, Creixell, Salat, Vidal E. L'ordre dels noms no coincideix amb els dels jugadors de la fotografia. "El Francolí" 30-7-1923. Arxiu Autor.

Un altre jugador destacat espluguí va ser el davanter Joan Altarriba Fort, que s'inicià amb el CF Espluga. Fitxat per l'amateur del CF Barcelona i el Borges Blanques a la Primera Regional, el trobem reforçant altres equips de la Conca en el torneig. Com a anècdota del seu pas pel CF Barcelona, ens comentava temps enrere que va quedar molt sorprès en arribar al club, i un dels primers passos que van fer-li fer va ser anar al sabater que confeccionava les botes dels jugadors, també dels del primer equip, perquè li prengués la mida per fer les seves botes. Això ja va descol·locar-lo i, sumat a la no adaptació a la vida a la capital, va fer-lo decidir, de cop i volta, a tornar a casa. La possibilitat que feia entreveure la seva innata tècnica, vista pels scouts[108] del Barça del moment, no va poder ser desenvolupada pel Joan a l'equip barcelonista, però sí que va quedar constància en els equips en els quals va jugar en la seva etapa futbolística.

I en aquest apartat de jugadors destacats, mencionà Francesc Fonoll Lartigau (1935-1953), nascut a Poblet, que amb una carrera esportiva brillant per endavant, va quedar truncada per una lesió fortuïta patida en el partit defensant la porteria del primer equip del Gimnàstic de Tarragona contra el Sants (3-10-1953), que no superà. Va ser internacional A de la Selecció Espanyola Juvenil al Mundial de Bèlgica de 1953, porter de la selecció Catalana Juvenil i reforçà el CD Espluga en partits amistosos. S'inicià amb els Tallers Sevil de Tarragona, d'on passà al Tarraco, filial del Nàstic.[109]

108 *Scout*. De l'anglès: *cercapromeses o visitaire*. Persona que analitza el mercat futbolístic i informa de jugadors atractius per ser fitxats pels clubs de futbol.

109 *Nàstic. De la A a la Z*, p. 99, d'Enric Pujol Cayuelas. Edicions El Mèdol-Forum. 2005.

C.D. Espluga. Any 1946. D'esquerra a dreta . Drets: Josep Vendrell Pons (porter), Josep Trullols Rosell, Ramon Fonoll Palau, Jaume Roig Saumell (de paisà), Josep M. Odena Palau, Trinitat Roig Casanovas, Joan Calvet Fonoll, Manuel Vericat Bel (porter),Vicenç Vericat Bel (amb gavardina), Agenollats: Ramon Guasch Espasa, Antoni Guasch Calbet, Paulí Vericat Bel, Josep Grandes Insa, Ramon Palau Timoneda.

Antoni Guasch . Foto que figura a la publicació "El Francolí" (Abril 1998),

El porter espluguí Francesc Fonoll Palau, que jugà també amb el Lleida a la Segona divisió nacional.

BD FUTBOL.

La rivalitat esportiva històrica entre les dues poblacions veïnes, l'Espluga i Montblanc, no va ser obstacle perquè futbolistes de Montblanc juguessin a la UE Espluga, com en l'època daurada esmentada (1952-1954) ho havien fet Sebastià Cendrós Torres (Funset) i l'espluguí Jordi Casas Amigó amb el FJ Montblanc, que formà part a la temporada 1959-60 de l'equip que quedà campió provincial de la Copa Primavera.

Repassant els programes editats amb motiu dels partits de festa major, en moltes ocasions van concertar-se amb equips punters de Tarragona, Lleida i amb el FC Barcelona amateur en diverses ocasions, sempre reforçat l'equip espluguí per jugadors de categories superiors. Ho trobem a les festes de 1952 amb el Gimnàstic de Tarragona (Segona Divisió), les de 1953 amb el CF Borges Blanques (1a Regional), el 1957 amb el CF Arbeca, campió provincial de Lleida, etc.[110]

Els joves espluguins dels anys 1956-1960 formaren un equip i utilitzaven, fins que es va tancar l'any 1961, el camp del Col·legi dels Pares Paüls (avui residència per a la gent gran Jaume I). Es recorden partits amistosos contra joves de pobles veïns, com el jugat contra els de Montblanc, que es desplaçaren en bicicleta per acudir puntualment a l'hora del partit l'any 1958, i que van ser guanyats àmpliament per l'equip local.

110 Programes de la Impremta Requesens de Montblanc.

Fixa del jugador Josep M. Tost Mallafré amb la U.D. Lérida -temporada 1951-52.

“El Francolí”. Entrevista revista 2ª. Etapa.

CLUB DEPORTIVO ESPLUGA

Domingo, 29 de junio de 1952, tarde, a las 5'30

Emocionante y decisivo Partido de Futbol

en el Campo de Deportes del "RIU SEC", correspondiente al "Torneo Primavera"

C. F. BRAFIM

(Campeón Trofeo Fábregas)

y

C. D. ESPLUGA

(Campeón Provincial)

que alineará, a:

SOBERANA

GABRIEL BADIA NAVARRO

RUEDA MARCOS

AMIGÓ ALTARRIBA I CENDRÓS ALTARRIBA II VIDAL

No dejes de presenciar este gran partido, ya que si, como es de esperar, triunfamos, queda el C. D. ESPLUGA Campeón del Grupo para jugar las finales con el "Amposta" y el "Torredembarra"

Programa del C.D. Espluga de l’any 1952 , una de les èpoques més destacades del futbol espluguí. Impremta Requesens-Montblanch Arxiu autor

El 27 d’agost de 1967 en les festes de l’aniversari de la inauguració del Casal de l’Espluga, s’organitzà un partit de futbol entre el CF Damm, de Barcelona, campió juvenil en els campionats d’Espanya, i l’equip del mateix Casal.[111]

I amb la nova modalitat de futbol sala, un equip de l’Espluga de Francolí va participar l’any 1986 en la primera lliga de la Conca de Barberà, guanyada pel Barberà i els espluguins, i va obtenir el subcampionat d’onze equips participants (vegeu el capítol de Barberà).

A la temporada 1985-1986 l’equip del CF Espluga forma part del grup tarragoní de la categoria Tercera Regional, en què el CF Montblanc, com a campió, ascendeix a la Segona Regional.[112]

Actualment el futbol es manté molt viu amb el primer equip a Quarta Regional, (anteriorment anomenada Tercera Regional) jugant al camp municipal del Riu Sec, amb gespa artificial, que forma part d’un notable complex esportiu. El president de l’entusiasta junta de joves aficionats és Jordi Bota Roselló. A la plantilla de l’equip els jugadors majoritàriament són de l’Espluga de Francolí, complementats per joves de Vimbodí-Poblet i la Guàrdia-Montblanc.

L’esport espluguí actual està molt diversificat, amb equips d’hoquei sobre patins, bàsquet i futbol femení, alimentat el primer equip de futbol de la UE Espluga per una important activitat en futbol base.

111 Festes aniversari Casal de l’Espluga 27-8-1967, Impremta Requesens, Montblanc

112 *L’Espitllera*, 1-6-1986, p. 46.

Anys 1970. Equip C.D. Espluga al camp del Casal de l'Espluga. Drets: Pere Bosch; Jordi Casas, Quec Calvet (Valls), J.M. Altarriba, Francisco (Calvet), Agenollats: Josep. M. (Senen), Joan Altarriba Fort, Lluis Altarriba Roig, Josep M. Tost, Antonio Altarriba Fort. Foto: Jordi Casas Amigó

Participacions al torneig: 1957

IX TORNEIG (1957)

Va ser en aquesta edició de l'any 1957 l'única participació de l'equip de l'Espluga de Francolí en totes les edicions del torneig. La crònica completa del partit deia:

14-7-1957 CF Atlético Tarragona[113]- CD Espluga de Francolí: 5-1[114]

En nuestro pronóstico de la semana anterior decíamos que de haber vencedor en el partido de referencia, lo sería por escaso margen de tantos. Y nos equivocamos porque el Espluga jugó muy por debajo de sus posibilidades. No comprendemos como un conjunto ducho en partidos de campeonato, se desmolralizara de la forma en que lo hizo, al tener un rsultado adverso cuando todavía había mucho partido por jugar. Quizás el factor primordial que motivó dicha desmoralización fue la inseguridad que dio muestras Llurba, bajo los palos, y al que se le puede culpar más de un tanto de los encajados.

Quienes vieron solamente los últimos 45 minutos de juego, difícil resulta hacerles creer que, los primeros 45 minutos fueron muy nivelados, y aun quizás ligerament favorables al Espluga, el cual fue el primer equipo en marcar, al lograr Tost de un fuerte disparo el único tanto de su equipo, a los 18 minutos de juego. El once tarraconense no cuajó una primera parte muy brillante. Cierto es, que enfrente tuvo a un equip que derrochó entusiasmo, yendo al balón con ganas, disputanto el balón con tesón, aunque sin efectividad en el tiro a puerta, salvo en el gol mencionado.Fue necesario una desfortunada jugada del meta espluguense para que el Atlético consiguiera el tanto del empate, a los 28 minutos de juego. Intentó Llurba despejar con el pie una sitaución comprometida, provocada por un fallo suyo, la pelota dio en las piernas de Regel, rebotando al fondo de la red. A

113 Vestuari: camisa amb ratlles verticals blanques i verdes.
114 *Juventud*, 20-7-1957, p. 4.

Programa (foto parcial) anunci de la temporada 2014-2015. La U.E. Espluga de Francoli femení. (Composició i disseny del programa: Antoni Vilalta.)

Arxiu Autor

La U.E, Espluga celebrant un gol.

Jordi Bota Roselló

partir de este tanto las cosas mejoraron para el conjunto tarraconense, que fue imponiéndose a medida que su adversario iba bajando su rendimiento, acusando el esfuerzo para intentar resolver a su favor el encuentro e la primera mitad.

Con el 1-1 que se reanudó el encuentro al Espluga se le volvió difícil el encuentro y al conseguir Anguera el tanto de desempate, remachando la victoria con otro gol, dos minutos más tarde el propio jugador, llegó la desmoralización del equipo espluguense y sobre el terreno de juego ya no existió más que un equipo, el Atlético Tarragona el cual realizó una gran exhibición de juego, demostrando un gran dominio del balón. Disfrutó el respetable ante tal juego, aplaudiendo repetidamente las buenas jugadas que sobre el terreno de juego se desarrollaban. Aun marcó el Atlético otros dos goles, uno a los 23 minutos por mediación de Florensa, y el último, cuando faltaban segundos para terminar el partido, conseguido por el volante Caneda, justo premio a su gran labor de ataque.

El equip de la Espluga jugó muy por debajo de sus posibilidades. Tres lunares presentó su equipo: portero y sus dos extremos, que fueron los más flojos del conjunto.En las líneas defensivas Altarriba cuajó una gran primera parte, pero en la segunda bajó mucho su rendimiento. Sus compañeros de línea, Griñó y Cendrós cumplieron. De los volantes García mejor que Roselló, y del quinteto atacante sólo existió la tripleta central en la cual Rueda bregó mucho y Tost, tuvo de todo, acreditando en el tanto conseguido para su equipo, que aun conserva su potencia de tiro.

El Atlético de Tarragona posee un conjunto muy bueno, practicando un fut-

Any 2021-2022. Primer equip del U.E. Espluga . D'esquerra a dreta. Drets: Àlex Farré (porter), Guillem Tiez, Roger Batalla, Joel Uroz, Guifré Serra, Pau Iglesias, Boris Tella. A la gatzoneta: Marc Duràn, Jordi Jové, Ismael Magre, Miquel Prats. Entrenador: Toni Musté Campos. President: Jordi Bota Roselló.

Foto: Jordi Bota Roselló.

bol vistoso teniendo siempre una concepción muy clara del desarrollo del juego. Ferrer bajo los palos cumplió, no pudiéndosele culpar del tanto encajado. Donato falló en la primera mitad, mejoró mucho en la segunda, siendo Roca el más regular de la defensa. Caneda, uno de los mejores hombre blanquiverdes, fue el perfecto volante enlazando las líneas defensivas con la delantera, pasando muchas veces al ataque. El otro volante Miró, fue eficaz compañero de línea. De la delantera lo mejor el ala Florensa- Anguera, de la cual partieron las mayores situaciones peligrosas para sus adversarios. Mestres fue un buen conductor de línea, demostrando un buen toque de balón. Sans i Regel estuvieron en un plano más discreto.

Aribtró el Sr. Boronat, acertadamente.

Los equipos presentaron las siguientes alineaciones:

C.F. Atlético Tarragona: Ferrer; Roca, Donato, Uribe; Miró, Caneda; Regel, Sans, Mestres, Florensa, Anguera.

C.D. Espluga de Francolí: Llurba; Griñó, Altarriba, Cendrós; García, Roselló; Amigó C., Amigó T., Rueda, Tost, Marcos.

A l'equip del CD Espluga de Francolí hi trobem el montblanquí Cendrós (Sebastià Cendrós Torres, Fonset), que va formar part de l'equip espluguí que va proclamar-se campió provincial d'aficionats de la temporada 1951-1952, i va participar després a les eliminatòries del Campionat de Catalunya de la categoria, així com també va ser el guanyador provincial del Torneig de Primavera d'aquella temporada. Cendrós, al mes de setembre de 1956, havia fitxat pel Gimnàstic i va jugar un únic partit oficial al camp del Júpiter a la Tercera Divisió el 23 d'aquell mes. També l'espluguí Joan Altarriba Fort, jugador que va fitxar pel Barcelona amateur i va ser un jugador destacat en la seva etapa a Primera Regional amb el CF Borges Blanques, va reforçar diverses vegades equips de Montblanc (la Mehal·la i FJ Montblanc).

Amb aquest partit, l'equip espluguí iniciava i finalitzava la seva participació al torneig. Se suposa que, com que competia en els campionats oficials de la Federació Catalana de Futbol (Campionat de Catalunya d'Aficionats i Copa Primavera), el CD Espluga no va figurar en més edicions del torneig vallenc.

MONTBLANC

Breu història del futbol a Montblanc [115]

En el número 1, de l'any 1, del setmanari La Conca de Barbarà de data 14-2-1914, llegim la primera notícia referida al futbol montblanquí: "Uns quants joves, amics dels sports, particularment del ciclista, patiu i fotbal (sic), sembla que estan engrescats e constituir-se en club. Molt i molt ho voldriem."

Aquella notícia es confirma en data 21 de maig de 1914, en constituir-se la primera junta de l'associació esportiva (inicialment semblava d'àmbit comarcal i va quedar finalment com a club local) l'Sport Club Conca de Barberà, amb l'objectiu de fomentar diversos esports, en especial el "foot-ball". Estava formada per "sportmans" de la Vila i les poblacions de la Conca: Barberà i Solivella. La presidència va recaure en el metge de Blancafort, el doctor Miguel Martínez Valdés, principal impulsor de la iniciativa. És l'inici del primer club del "foot-ball" montblanquí i de la Conca.

El nou esport es practicava els dies festius a la tarda, es disputaven diversos encontres entre "teams" del mateix club amb presència de públic nombrós. Ho explica el corresponsal del Diario de Tarragona[116] dient: "Hi havia eufòria esportiva que feia ja pensar en la pràctica d'altres esports com el tennis i el ciclisme, en aquest cas es tenien que fer importants reformes al camp de «La Batadora» per transformar-lo en pista ciclista". Acaba l'article amb un consell: "dejando aparte todo otro deporte, de momento procurarán perfeccionarse mucho en el del «foot-ball», basta seleccionarse en fuerte «team», que pudiera competir con los de las ciudades vecinas, en fiestas que podrían organizarse al efecto; lo que elevaría la importancia del club y la justa satisfacción de sus simpáticos socios".

El dia 13 de setembre de 1914 es fa cas al corresponsal del diari tarragoní i es juga el primer partit oficial a Montblanc, al camp de La Batedora entre l'Sport Club i l'equip vallenc de l'Hispània. L'encontre finalitzà amb victòria dels visitants per 4-5, amenitzat a la mitja part per l'orquestra montblanquina La Vella, amb un posterior "lunch" al Bar Baldrich de la Vila, seguint el costum establert a

115 Per a més informació: *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga. Publicacions del Museu, 5, edició de 2006 (Museu Arxiu de Montblanc i Comarca).

116 *Diario de Tarragona*, 5-6-1914, p. 2.

les illes britàniques que quan s'acabava un partit de rugbi es reunien els equips en un pub per degustar una bona cervesa; en aquest cas (com recordava als seus fills un dels jugadors vallencs, Francesc de P. Badia Anguela, que va ser posteriorment director de la Sucursal del Banc de Valls a Montblanc), foren invitats a un got d'orxata. Els equips d'aquella data històrica els formaven:

De l'Sport Club, porter: Folc; defenses: Balañà (J), Vendrell; mitjos: Guarro, Gual, Barrios; davanters: Balañà, Baldric, Guarro (M), Llobera i Marsal.

De l'Hispània, porter: Oliva; defenses: Torné, Batalla; mitjos: Brunel, Armet R., Saigí; davanters: Guasch J., Balluri, Roger, Guasch R. i Badia.

A la foto de l'equip d'El Foment, datada l'any 1915, figuren la majoria dels jugadors esmentats en el partit de l'Hispània de Valls.

Després d'un període pràcticament en blanc, sense notícies futbolístiques a la vila, a excepció d'un partit documentat al mes d'agost de l'any 1918 a Barcelona entre el Montblanc Grop Sport i una selecció de l'Espanya Industrial, de la Ciutat Comtal, als quals guanyaren per 5-4,[117] fins a l'any 1921 no es torna a reprendre l'activitat futbolística, aquesta vegada en les principals associacions montblanquines del moment Joventut Nacionalista i L'Artesana, que formen com a seccions esportives vinculades, els seus clubs de futbol: el FC Montblanquí (1921) i l'Atlètic Montblanquí (1923), respectivament. La primera va tenir més incidència esportiva i figurava com un dels equips punters comarcals amb una durada des de 1921 fins al 1926, any que va ser dissolt; va ser acceptat com equip a la Federació Catalana de Clubs de Futbol (FCCF) l'any 1923; participà l'any 1924 per primera vegada en un campionat provincial de la Federació.[118] Va ser el primer equip montblanquí que va utilitzar el color vermell amb diferents tonalitats als mallots.

S'inaugura un nou cicle a partir de 1929 amb la formació del CD Montblanc, equip que va competir en la lliga amateur del Camp de Tarragona al mes gener de 1931, i la Penya Joventut (1933-1936), format per la majoria de jugadors procedents de l'extingit CD Montblanc, que solament va jugar partits amistosos. En aquest període els clubs no formaven part de cap moviment associatiu local.

A partir de 1939, es formen dos equips de curta trajectòria: el FC Montblanc (1939-1940) i un grup de joves d'Acció Catòlica, conegut com l'equip dels Parissos, en haver-hi germans, Josep i Anton Miquel, de la família París Bou a l'equip (1940). El primer equip esmentat es transforma en l'equip d'Educación y Descanso Montblanc (1940), i aquest equip juga al mes d'abril de 1941 la final provincial del primer campionat provincial d'Educación y Descanso a Tarragona,

117 *La Nova Conca*, any V, número 234, 10-8-1918, article "De Barcelona – De Fut-bol", 15-8-1918. L'equip del Montblanc Group Sport format per montblanquins residents a Barcelona.

118 *L'Estel. Butlletí Mensual d'Esports*. Montblanc, desembre de 1924, p. 6.

i perden contra la Galera per 2-1. El seu continuador des de 1943 fins a 1953 va ser el CD Montblanc, amb èxits esportius provincials, club que continuà amb el color vermell a les camisetes. L'any 1946-1947 un grup de joves forma Juventud Deportiva Montblanch-La Penya, que no va arribar a inscriure's a la Federació. En arribar el 1951, un equip juvenil, el CF La Mehal·la, format de nou per joves d'Acció Catòlica (1951), va tenir una trajectòria plena d'èxit. Després del 1953 s'obre un nou període sense cap equip representatiu de la Vila a la Federació Catalana, i el futbol es manté viu gràcies a nois de les Escoles, del Col·legi de la Mercè, de l'esperit esportiu de mossèn Anglada a la parròquia i dels professors del Col·legi de la Mercè, com mossèn Rovira. També, es formà un altre equip de joves més grans que jugaren partits amistosos contra equips de pobles veïns com Solivella i els Omellons, tal com ha quedat documentat en fotografies. Alguns van passar al primer equip, ja com a jugadors federats en competicions futures.

En arribar l'any 1958, amb el suport del Frente de Juventudes i el seu delegat, Josep Gay Ribé, que a la vegada va exercir de president, es constitueix un nou club, el FJ Montblanc. Va ser l'inici sense interrupcions en la participació de clubs de la Vila en campionats oficials d'aficionats i de categoria regional fins avui. L'equip estava format per un bon planter de jugadors locals, comarcals i algun de Tarragona. Va quedar campió provincial d'aficionats a la Copa Primavera l'any 1960 en guanyar a la final el CF Mont-roig del Camp a Reus per 2-1, i al mes de juliol de 1961, amb el triomf contra el CF Vendrell, al camp de l'avinguda de Catalunya del Gimnàstic, va assolir el campionat provincial d'aficionats. El seu equipament era camisa vermella i pantalons blancs, que posteriorment van passar a ser blaus.

Equip de "El Foment" 1915. Joan Serret paisà amb banderola), Josep M. Poblet , Ramon Guarro, Josep M. Tomàs, Joan Casado, Josep Marsal, Ismael Balanyà, Joan Baldrich. Josep Domingo, Ibo C. Farré (paisà amb banderola). Agenollats:: Raimundo Gual, Francesc Garriga, Manuel Barrios. Asseguts: Josep LLobera, Francesc Sans, Josep Balanyà. Els nens no estan identificats. Foto: Arxiu Comarcal Conca de Barberà.(ACCB)

D'aquests primers anys de reeixida del futbol montblanquí, cal mencionar els jugadors locals següents: Maties Franch Beltran, Jaume Pallàs Sabaté, Josep García Gàzquez, Josep M. Cardona Francesch, Jaume Casas Sendra, Miguel Vega Cano, Josep M. Roselló Fabregat, Sebastià Pedrol Franqués, Xavier Pedrol Saba-

Equip del F.C. Montblanquí, any 1923 al seu camp d'esports del "Hort del Pujadas". Gabriel Cendrós, Mariano Porta (Pigat), Josep Duràn, Josep M. Queralt (Cuba), Josep Torrellas (Janot), Josep Roca Rosell (Tano). Agenollats: Miquel Gómez , Maties Maseras Farriol, Marcel-lí Ollé, Jaume Palau (Bigotet), Ramon Causí. Arxiu autor.

C.D. Atlétic Montblanquí o un combinat de jugadors d'aquest equip i del F.C. Montblanquí. Camp del "Hort del Pujadas". Drets: Lluis Castellví Cunillera (àrbitre), Francesc Ulldemolins Martí, Joan Martorell Roig, Josep Cabeza Bargalló. Joan Malet Campos (porter), Jaume Palau Carreras , desconegut, Ramon Causí Marsal, Joan Miret Serra , Pere Mestres Taverna (paisà-linier). Agenollats: Joan Blavi Folch, Josep Civit Pere, Josep Prats Prats. Foto: Montserrat Blavi

té; els comarcals, Robert Torrell Cuartero (la Riba), Jordi Casas Amigó (Espluga de Francolí), Josep Massó Cabós (Barberà), Joan Bella Roselló (Barberà), Josep M. Solé Portalés (Pira), Josep Saumell Queralt (Blancafort), Jaume Iglesias Iglesias (Solivella), Jordi Jové Benet (Picamoixons), entre d'altres; els entrenadors següents: Eugeni Agulló Garriga i Ramon Gómez Molas. I els presidents del club,

entusiastes per l'esport: Josep M. Gay Ribé, Antonio Sanahuja Andreu, Miquel Vega Reguera, Josep Torrellas Jové, Josep M. March Carreras com a representants de les seves juntes directives formades per montblanquins fins a l'any 1965.

Al mes de novembre de 1962, alumnes del col·legi de la Mercè i del col·legi Arce Ochotorena Les Escoles, junt amb dos nois de Barberà, d'entre 15 i 18 anys, formen un equip juvenil del CF Montblanc que participa en el primer campionat provincial juvenil des del temps de La Mehal·la (1951-1953), en què aconsegueixen una bona tercera posició, darrere del Reus Deportiu i Gimnàstic de Tarragona. Formaven l'equip: Salvador Vallverdú Alarcón (porter), Joan Roselló Sabaté (porter), Sebastià Civit Molné, Josep Cortés Miró, Salvador Esqué Abelló, Ramon Fuguet Cantó (Barberà), Josep M. Moix Cabeza, Cinto Casas Sanahuja, Josep Salvat Andreu, Josep M. Castellví Tàrraga, Joan Malet Cortés, Ramon Romeu Cantó (Barberà). Alguns d'ells van passar a jugar en el primer equip o en altres conjunts de Tercera Divisió, com l'esmentat Salvador Vallverdú.

Aquest grup, amb d'altres jugadors de més edat, participà en el Campionat Provincial d'Aficionats (1963-1964) com a segon equip del CF Montblanc, i a l'estiu de 1964 va jugar partits a Rocafort de Queralt, la Riba, etc., després de formar la Penya Basca, amb altres nois montblanquins com Pere Balañà Gran, Marian Martínez Martí, o d'arrel montblanquina, com Josep M. Marqués París (Barcelona) i Xavier Solé Poblet (Tarragona). Tanmateix, aquest equip no va tenir continuïtat, en provocar un enfrontament amb la directiva del CF Montblanc, perquè la continuïtat de la contractació per a partits de la Penya Basca li suposava una davallada d'ingressos a la tresoreria, en si mateixa deficitària.

El club va mantenir les formacions juvenils en competicions de la categoria l'any 1967. També, com l'anterior equip juvenil de l'any 1962, alguns dels jugadors van formar part del primer equip del club: Joan Cabeza, Javier Carreras, Josep Gispert (Sanchís), Josep M. Casamitjana Orpinell, Ramon Viñas Puig, Josep Sanahuja Bulló, Josep Andreu, Joan Farré Caballé, Cristòfol Ramírez, Ramon M. Martí Navarro i Emilio Gistas.

Anys 1956-7. Equip de "Les Escoles" a punt de jugar contra l'equip del "Col-legi de la Mercé", amb molta expectació. Drets: Ramos, Martí Poca, Roca, Benet, Gistàs, Sebastià Civit, Vallverdú (porter). Agenollats: Lluis Malet, Albert Sans, Castellví, J.M. Magriñà. En segon terme, Josep M. Rebull (cal Cordé). Arxiu autor.

Després de canviar la denominació de FJ Montblanc a CF Montblanc, el club va lluitar per aconseguir l'ascens a la Primera

Equip de joves montblanquins al camp del Col·legi de la Mercé. Drets: (Mosso de cal Muteta), Desconegut, Angel Granados, Josep Andreu Casado (Pastoret-àrbitre), Mossén Anglada, José Suárez, Gatnau (massatgista). Agenollats: Maties Romero, desconegut, Xavier Pedrol, Gallego, Josep M. Sans, Maties Cartañà Sanahuja , Pep Cabeza. Arxiu autor

Any 1958. F.J. Montblanch al camp de Vilasalba. Drets: Pagán (porter-Tarragona), Massó (Barberà), Gázquez, Pallás, J.M. Cardona, Jaume Casas. Agenollats: Miquel Vega, J.Mª.Escrivà (Barberà), Xavier Pedrol, la nena es la filla d'Eugeni Agulló (entrenador), Maties Franch, Josep Casas. Arxiu autor.

Regional en diverses ocasions, competint a la Segona Regional.

Precisament a la temporada 1962-1963, es registrà el primer partit internacional en competició oficial jugat per un equip montblanquí. Va ser en el Campionat d'Ascens a la Primera Regional i va tenir lloc el 25-11-1962 al camp de Vilasalba, en què va guanyar el CF Montblanc per 8-0. Al camp d'Andorra es va perdre per 2-0 el dia de Sant Josep de l'any següent,[119] encara que no s'assolí l'ascens en quedar classificat en quart lloc.

Això no va ser fins a la temporada 1965-1966, en concret al mes de juny de 1966, amb la junta directiva presidida per Jaume Cartañà Sigró, i com a companys de junta: Maties Sanahuja Cartañà (secretari), Josep M. Moix Ribé (vicepresident), Miguel Gutiérrez Colacios (tresorer), i dels

119 *Nova Conca*, 4-10-2019, article: "Primers partits de futbol internacional jugats pel CF Montblanc", de Josep M. Castellví Tàrraga.

Any 1961- F.J. Montblanch juvenil. Drets:Joan Roselló, Sebastià Civit, Pedrol (paisà), Maties Cartañà Sigró, Josep Cortés, Lluis Torrell, Eugeni Agulló (entrenador). Agenollats: Lluis Malet, Castellví, Fernández (La Riba), Moix, Tovar (Vimbodí), Salvat. Arxiu autor

27-8-1961. Festa Major a Lilla . C.F. Montblanc- C.D. Vilaverd. Drets: Joan Malet (porter), Josep M. Castellví, Ramon Gómez Molas (entrenador), Maties Romero, Pepe Gázquez, Miquel Vega, Maties Cartañà Sigró, Maties Franch, Jaume Casas (paisà). Agenollats: Pep Cabeza, (farmaciola), Sebastià Pedrol, Josep M. Moix, Jaume Pallàs, Xavier Pedrol, Josep Casas. Arxiu autor.

vocals següents: Josep Ferran Foguet, Josep Aymerich Ferrer, Vicenç Caballé Mogas, Joan Bulló Gassó, Jaume Casas Sendra i Joan Sanahuja Dalmau, aquests dos últims exercint, també, de massatgistes de l'equip.

Es va poder arribar a assaborir aquesta fita en vèncer en l'eliminatòria de doble partit, pel resultat global de 4-2, contra el CF Bellvís, que havia jugat a la primera categoria aquella temporada. Els components d'aquella gesta, ben dirigits per l'entrenador reusenc Paco Romero, van ser: Josep M. Beltran Torné (Reus); Josep M. Roselló Fabregat, Sebastià Pedrol Franqués, Pepe García Gázquez, Miquel Vega Cano, Josep Saumell Queralt (Blancafort), Josep Massó Cabós (Barberà), Joan Porta Sauce, (porter-Tarragona), Jaume Pallàs Sabaté, José Martínez Almecija (Cabra del Camp), Maties Cartañà Sanahuja, Josep Casas Sendra i Josep M. Castellví Tàrraga.

El jugador de Barberà Joan Bella Roselló, el ribenc Josep Roca Rubió i el montblanquí Lluis Malet Cortés formaren part, també, de l'equip d'aquella tem-

1962-1963. C.F. Montblanch Drets. Jaume Casas (utiller), Massó (Barberà), Salvador Esqué, Saumell (Blancafort), Tous (Barberà), Joan Roselló, J.M. Roselló, Ramon G. Molas (secretari tècnic), Llusà (porter-Reus) Agenollats: M. Franch, Jaume Iglesias (Solivella), M. Sanahuja Cartañà, Veciana (La Canonja), Miquel Vega. Arxiu autor.

1963-1964..F. Montblanc (juvenil-amateur) a Vilasalba.Drets: Vallverdú (porter), Vallés (Vilaverd), Mestres, (Fonstscaldes), Maties Sanahuja Cartañà, Moix, Maties Cartañà Sigró, Agenollats: Jaume Vega, Maties Romero, Joan Roselló, Castellví, Lluis Malet. Arxiu autor.

porada, entre d'altres joves.

La vida del futbol montblanquí ha anat competint en els campionats regionals en les seves diverses categories, amb descensos i ascensos fins a la Primera Regional com a màxima categoria. Van registrar-se ascensos a la temporada 1967-1968, essent president del club Josep M. Iborra Font, i entrenador Jordi Fabra Español. A la temporada 1985-1986, el CF Montblanc logra l'ascens a Segona Regional, després de jugar-se el partits locals, per decisió federativa, als mesos de maig i juny als els camps de Sarral, Vila-rodona i l'Espluga de Francolí, lloc on va assolir el campionat després d'empatar amb la Riera a zero gols. El president de l'entitat en aquell ascens era Marcel Folch Roset.[120] I, també, a la temporada 2003-2004, sota la denominació UE Montblanc, en què figurava com a president Joan Farré Caballé i com a entrenador Enric Solé Moreno, ambdós havien estat jugadors del primer equip del

120 *L'Espitllera*, 1-6-1986, p. 46, article "Esports-Campions!!!".

29-5-1966. Primer partit ascens a la primera categoria Regional del C.F. Montblanc que guanyà al Bellvís a Montblanc per 4-0. Drets: Beltrán (porter-Reus); J.M. Roselló, Pedrol, Gàzquez, Saumell (Blancafort), Massó (Barberà), Porta (porter-Tarragona). Agenollats: Pallàs, Martínez (Cabra del Camp), Cartañà, Casas i Castellví. A l'esquerra l'entrenador: Paco Romero A la dreta , el President del club: Jaume Cartañà Sigró Arxiu autor

C.F. Montblanc juvenil de la temporada 1966-1967 en un partit al camp de l'Avinguda de Catalunya amb el Gimnàstic juvenil (4-5-1967). Drets: Cabeza, Xavier Carreras (porter), Gispert, Casamitjana, Ramon Viñas, Josep Sanahuja. Agenollats: Josep Andreu, Joan Farré, Cristòfol Ramírez, Ramon M. Martí Navarro, Gistàs. Foto: Joan Farré Caballé

CF Montblanc.[121]

Igual que la resta de poblacions de la Conca, la Festa Major montblanquina del mes de setembre ha estat l'ocasió de veure jugar equips de categoria superior com el FC Barcelona, Reus Deportiu, Gimnàstic de Tarragona, UE Lleida, etc., encara que mai amb el seu primer equip complet, com a molt combinant les seves plantilles.

Sí que es va poder gaudir de primers equips en les festes dels anys 1963 i 1964 amb el CF Badalona, de Segona Divisió nacional, gràcies al seu president, Jaume Tejedor Bertran, de família montblanquina.

L'altra ocasió va ser l'any 1969, a la diada del 10 de setembre, quan el RCD Espanyol va jugar un partit amistós contra el CF Montblanc (Primera Regional), després de fer-ho a Burgos, en el campionat de lliga de Segona

121 *El Foradot*, 9-2004, p. 28, article "La Unió Esportiva. Un somni fet realitat", d'Òscar Farré Martí.

24-3-1968, Equip que jugà el primer partit a la Zona Poliesportiva en construcció i que aconseguí l'ascens, de nou , a Primera Regional. Drets: Jordi Fabra (entrenador), Rovira (Torredembarra-porter), J.M. Roselló, Carulla (Cervià), Miquel Vega, Josep Saumell (Blancafort), Josep Massó(Barberà), Heras (segon porter). Agenollats: Rubió (Cervià), Mestres (Valls), I. Riudeubas (Torredembarra), F. Borràs –(Llimona-Tarragona), Sánchez (Valls), Arxiu autor.

Divisió. Era la temporada 1969-1970 quan de nou s'aconseguí l'ascens a la categoria d'or. Els jugadors blanc-i-blaus participants foren: Bertomeu, Martínez Vilaseca, Vall, Griffa, Riera, Glaría, Giralt, Cayetano Re, Vall, José María, Pepín, Amas, Juan Manuel, Marínez, Rodri i Rodilla. A l'equip blanc-i-blau, solament hi faltava Marcial, ja que el CF Barcelona li tramitava el fixatge. El resultat va ser favorable als barcelonins per 11-0. Aquest esdeveniment, difícilment repetible, va ser possible gràcies a les gestions de Jordi Basora Carreras, soci del club barceloní i component de la directiva montblanquina.[122]

L'any 1994 es consolidà la fusió de dos equips locals existents en aquell moment: la Penya Deportiva Montblanc, amb Carme Bonell Cullerés de presidenta, i el CF Montblanc, amb Francisco Paredes Sosa de president. El nou club es quedà amb la denominació Unió Esportiva Montblanc, i Carme Bonell com a presidenta. L'equip jugava a la Tercera Regional, grup 25.[123] Actualment torna a ser l'equip representatiu el CF Montblanc, que juga a Segona Catalana, en aquesta peculiar temporada 2020-2021, sota la presidència de l'entusiasta entrenador de l'equip Antonio González Fuentes.

El futbol sala s'ha mantingut viu amb equips del Casal Montblanquí, format per exjugadors del primer equip del CF Montblanc, ja veterans, com Jaume Pallàs i Josep Casas, entre altres joves, i del Montblanc FS, equip que pren part en la primera lliga de la Conca de Barberà de 1986, en la qual acabà en última posició d'onze equips, i com a guanyador el Barberà (vegeu el capítol de Barberà).

122 *L'Espitllera*, gener-febrer de 2012, n. 70; març-abril de 2012, n. 71. "El RCD Espanyol juga a Montblanc amb el seu primer equip", de Josep M. Castellví Tàrraga.

123 *El Foradot*, 10/2002, p. 4, article "La Unió Esportiva o l'embranzida del futbol", d'Òscar Farré Martí.

10-9-1969. Formacions del R.C.D. Español i el C.F. Montblanc en partit de la Festa Major. A la formació montblanquina, d'esquerra a dreta figuren: J.M. Roselló, Joan Jornet (porter), Castellví, Mestres (Valls), Jordi Fabra (Valls) i Joan Malet (porter). La resta eren reforços. Arxiu autor.

Camp de futbol del C.D. Montblanch. L'entrada, dels espases i quadrilles amb la plaça plena per cel-lebrar la cursa de braus. Arxiu Comarcal Conca de Barberà (ACCB)-Fons Ajuntament de Montblanc. Foto: "Arxiu Comarcal Conca de Barberà (ACCB)-Fons Ajuntament de Montblanc 10-9-1969".

Com a punt final d'aquest breu resum de la història del futbol montblanquí, iniciada l'any 1914, i per reflectir els esforços dels aficionats de la Vila a l'esport rei, repassem els diversos camps de joc que el futbol montblanquí ha tingut. Començant pel primer, La Batedora (1914), passant pels tres on ha jugat el FC Montblanquí: Riu dels Ròssecs (1921), Eres d'en Catau (1922), Hort del Pujadas (propietat de la Joventut Nacionalista-1923). També el de l'Atlètic Montblanquí, que va llogar la finca de l'Hort del Contijoch (1923), que queda com a únic camp de futbol montblanquí des de l'any 1926 al 1950.

Aquest últim espai no solament va ser utilitzat com a terreny de joc per jugar a futbol, també hi va haver una pista de ciclisme peraltada de terra i un camp de bàsquet. Altres usos no esportius els va tenir durant la Guerra Civil, ja que va servir per a la pràctica de la instrucció militar per part de les forces republicanes abans d'anar al front. Als anys 1939 i 1940, de nou per fer la instrucció premilitar, impartida per components de la Falange local als joves de la Vila. I, excepcionalment, al mes d'abril de l'any 1945, hi va tenir lloc una cursa de braus, en què es van utilitzar carros de la pagesia per fer el tancament de la plaça i de tribunes improvisades

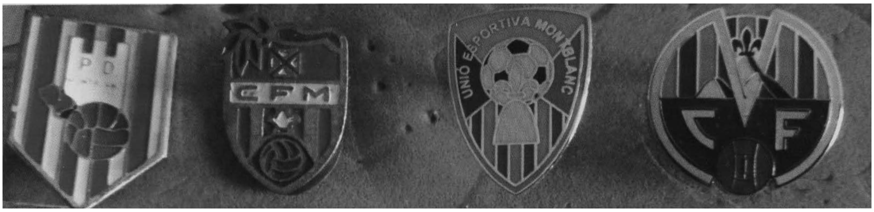
Plantilla de la U.E. Montblanc de la temporada 2000-2001.D'esquerra a dreta. Filera de dalt: Segura, Albino, M. López, Jovaní, Joan Farré, Casals, Jordi Foguet Masdeu, Javier, Blànquez, Roig, Collado, P. Navarro. Fila de baix: Ramos (delegat), Jordi Sanahuja, Javier Ramos, Rodrigo Navarro, Ramon Ferrayuoli, Puig, Oscar Farré Martí, Vilalata, Muñoz, Francesc Paredes Sosa(utiller), Omaña, Arcos, Bujalance, Boqué, Miquel López (entrenador), Joan Farré Caballé, Ramon M. Martí Navarro. A la temporada 2003-2004 aconseguí l'ascens a 1ª. categoria regional. Foto: Òscar Farré Martí.

C.F.Montblanc temporada 2019-2020. Drets: Héctor González Márquez, Sergi Solanes Matarín, Anton Segú Plana, Adrià Romero Marín, Joan Soriano Hueso, Oriol Blavi Josa (porter). A la gatzoneta:. Fran Blanco Risaldo, Marc Pere Olleta, Pol Sepúlveda Serrano, Arnau Domínguez García, Marc Àlvarez Parla. Foto: Oscar Farré Martí

pels assistents.

A la Festa Major de 1950, s'inaugura de pressa i corrents el camp municipal de Vilasalba. Després d'un període amb no gaire activitat des de 1953, a partir de l'any 1958 fins al 1967, d'una manera escalonada en el temps, s'hi van fer una sèrie de millores com l'ampliació del terreny de joc, la construcció de vestuaris, un túnel d'accés al camp, el tancament exterior, tanques per separar el terreny de joc, portades a terme gràcies a la iniciativa de les juntes directives per complementar les ajudes oficials dineràries, que no eren massa ni suficients. L'any 1968 comencen les obres de la zona poliesportiva municipal, amb la col·laboració de tot el poble,

Pins de solapa d'equips montblanquins: P.D. Montblanc, C.F. Col-legi La Mercè, U.E. Montblanc, C.F. Montblanc. Arxiu autor.

8-6-1986. C.F. Montblanc (ascens a Segona Regional). Figuren a la foto: President: Marcel Folch Roset (dret a la dreta de la foto amb gorra). Drets: Ferran (secretari tècnic), Escoté (preparador),Ramon Farré (vocal junta). Jugadors: Dalmau, Güell, Caixal. Heras, Josep Farré, Folch, Palau , Miquel Gallardo (ex-entrenador), Rizos, Moragues. Agenollats: Fernández, Sabahuja, Moruno, Sabaté, Martos i Oliva. Foto Nou Estudi-Espitllera.

per arribar a l'actual Complex Esportiu Josep Gomis,[124] amb terreny de joc de gespa artificial, tribuna, piscina municipal i pavelló, amb el Club de Futbol Montblanc format per un primer equip, un gran estol de nois al futbol base, amb el seu equip femení i uns quants veterans que mantenen l'esperit esportiu competint en la lliga provincial.[125]

Al mes de maig del 2014, per commemorar el centenari de la fundació del primer club montblanquí i de la Conca, l'Sport Club Conca de Barberà, la comissió organitzadora de l'esdeveniment, va col·locar una placa a la plaça dels Àngels per deixar constància del fet i del lloc on estava situat el Bar Baldrich (actualment tenda de la Impremta Requesens), local on el dia 23 de maig de 1914 es va dur a terme la reunió en què es va constituir el club i es va formar la primera junta directiva. Entre els actes commemoratius, va tenir lloc una notable exposició d'objectes relacionats amb el món del futbol a l'antic convent de Sant Francesc, junt amb d'altres de caràcter esportiu.

124 Josep Gomis Martí va ser alcalde de Montblanc durant 25 anys en dues etapes, president de la Diputació de Tarragona, conseller de Governació i delegat de la Generalitat a Madrid.

125 *El Foradot*, "Temporada futbolística 1967-1968", part 1a, n. 62, octubre-novembre de 2010. Josep M. Castellví Tàrraga.

Participacions al torneig: 1951-1952

La participació d'equips montblanquins al torneig es va dur a terme amb dos equips diferents en les edicions de 1951 i 1952. La primera amb el CD Montblanc i la segona amb el CF La Mehal·la.

C. D. MONTBLANC

Colors: camisa vermella. Pantalons blancs.

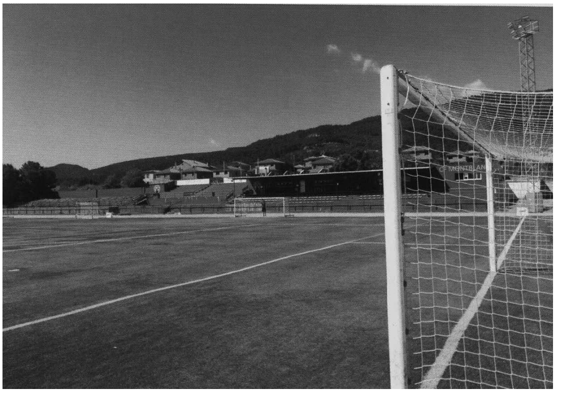
III TORNEIG (1951) - CD MONTBLANC[126]

Escut de solapa del C.D. Montblanch (1946). Arxiu autor

El CD Montblanc, fundat l'any 1943, va ser el continuador d'EyD Montblanc, i estava format amb la mateixa base de jugadors d'aquest club. Va donar moltes satisfaccions als aficionats locals en haver guanyat els campionats provincials d'aficionats dels anys 1943 i 1945. Estava constituït principalment per jugadors locals, complementats per joves de Blancafort, Pira i Vilaverd. L'últim campionat provincial en què va participar va ser la Copa Catalana de l'any 1951, ja en plena descomposició de l'equip, havent-se retirat del campionat. El seu primer president va ser Antonio de P. Garau Mut.[127]

10-6-1951 CD Montblanc - CD Vallmoll:[128] **3-2**[129]

Camp de futbol del "Complex esportiu municipal "Josep Gomis". Arxiu autor.

El partit corresponia a la segona jornada del campionat, i la crònica íntegra del partit recollida a Juventud deia:

Disputado fue el encuentro entre el Montblanch i el Vallmoll, que terminó con la victoria del primero, adjudicándose la magnífica copa cedida por "Joyería Mercadé".

Efectuó el Vallmoll

126 Color: vermell. Pantalons: blancs.
127 Del llibre *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga. Montblanc 2006. Publicacions del Museu, 5.
128 Camiseta blanc-i-blava amb ratlles verticals i pantalons negres.
129 *Juventud*, 16-6-1951, p. 4.

Placa commmorativa del centenari de la fundació del primer equip de futbol montblanquí "L'Sport Club Conca de Barberà" Arxiu autor.

El C.D. Montblanc en un partit any 1943-1944 al seu camp de l'Hort del Contijoch". En primer terme el porter Joan Torres Gaya (Toio). Arxiu Comarcal Conca de Barberà (ACCB)-Fons Ajuntament de Montblanc

un excelente encuentro no mereciendo la derrota, que aunque mínima, suficiente para no continuar en este torneo, en el cual había fundado grandes esperanzas, la suerte no le favoreció, principalmente en el primer tiempo, en el que el dominio fue intenso perdiendo un par de ocasiones para marcar, que quizás le hubiera inclinado al final la victoria a sus colores.

Presentó el Montblanch un conjunto joven y entusiasta, del cual sobresalió la eficaz labor del meta Roselló, bien apoyado por sus defensas, así como la brega incansable de sus volantes. Su línea delantera fue lo más endeble del equipo.

Por el Vallmoll, Prunera el mejor de los veintidós, seguido del lateral Jané, discretos los volantes y el ala izquierda Freixas Badía, lo mejor de su delantera; en general ésta careció de eficacia en el remate.

Arbitró el Sr. Martín acertadamente, alinenando los equipos de la siguiente forma:

C.D. Montblanch: Genís Roselló Fabregat; Pérez, Josep M. Carreras Casanovas, Gabriel Cendrós Roselló; Albert Ferré Guarro, Fabra I, Josep Borjas Sabaté, Jaume Martí Banús, Sebastià Cendrós Torres, Fabra II, Joan Malet Sanahuja.

Club Deportivo Montblanch
Afiliado a la Federación Catalana de Futbol
COLORES DEL EQUIPO:
ENCARNADO Y BLANCO
Domicilio social: C. San José, 16
Montblanch

1943- Encapçalament carta C.D. Montblanch Arxiu autor

Formació del C.D. Montblanch del 10-9-1949. Hi trobem a jugadors del partit contra el Vallmoll. Drets: Delegat: Antonio Cartañà Ollé; Ramon Marsal Olivé (porter), Joan Bulló Ferraté, Gabriel Cendrós Roselló, Josep M. Carreras Casanovas, Josep M. Giné Roselló. Agenollats:Albert Ferré Guarro, Joan Cartañà Ollé, Joan Gaya Roselló Josep Batet Virgili, Ramon Jové Murtra, Anton Bulló Ferraté. Arxiu autor

C.D. Vallmoll: Bové; Borrás, Prunera, Jané; Sanahuja, Romea; Mateo, Balastegui, Guinovart, Freixas, Badía.

El primer tiempo finalizó con empate a un tanto, conseguidos por Cendrós, para el Montblanch, y Badía para el Vallmoll. En el segundo tiempo marcaron Fabra II i Martí por el Montblanch y Prunera, de penalty, para el Vallmoll. Los jugadores de ambos equipos llevaban brazales negros por el fallecimiento de la hermana del Presidente de la U.D. E. Y D., Sr. Pedro Pedrol.

L'equip de la Conca estava reforçat pels vallencs Fabra I i Fabra II. Es desconeix la procedència del defensa Pérez o si es tracta d'un error tipogràfic.

A pesar de sortir victoriós del partit, el CD Montblanc no va poder continuar en el campionat, ja que la Federació Catalana de Futbol el va fer excloure del torneig com a càstig per haver-se retirat de la Copa Primavera amb el perjudici que provocà a la resta d'equips participants (Diario Español, 26-7-1951). Precisament el CD Vallmoll va arribar a jugar la final d'aquesta edició del torneig, tot i que la va perdre contra el CF Bràfim per 2-0 en el partit de desempat disputat el 30 de setembre, després d'haver empatat el primer a zero gols.[130]

130 *Juventud*, 6-10-1951, p. 4.

C. F. MEHAL·LA

Colors: camisa verda. Pantalons blancs

IV TORNEIG (1952) – CF LA MEHAL·LA[131]

A partir de 1951 fins a l'any 1953, el CF Mehal·la va ser l'equip representatiu de la Vila, format per un grup de joves d'Acció Catòlica. Aquest rar nom, que era traduït com a 'forces de xoc', va ser proposat pel vicari, Mn. Josep M. Farré Batlle, que va traslladar la denominació obtinguda de la lectura d'un llibre sobre la guerra del Rif africana.[132] Va participar com a equip juvenil de la categoria en competicions oficials i va arribar a les semifinals del campionat de Catalunya de l'any 1952, després de perdre l'eliminatòria amb el juvenil del CF Barcelona. Des de la seva fundació, el club va ser molt actiu en partits amistosos jugats amb el Vinaixa, Tàrrega, Blancafort, guanyats tots, a excepció del que es va jugar al camp del Tàrrega.[133] Al mes de gener de 1953, l'equip competia al Campionat Regional Juvenil, i l'última participació oficial va ser el Campionat Comarcal Juvenil, organitzat l'últim trimestre d'aquell any. Va desaparèixer perquè alguns jugadors van superar l'edat reglamentària juvenil i pel canvi de residència d'alguns dels components per cursar estudis universitaris. El seu president va ser el Sr. Josep Fuguet Mir, pare dels jugadors Joan i Isidre Fuguet Magriñà.

Formació del C.F. La Mehal-la a la temporada 1951-52. Son pràcticament els mateixos jugadors del partit contra l'Almoster a Valls. Drets: Genís Roselló; Joan Sanahuja, Josep Gomis, Jaume Martí Banús; Josep M. Sans Cardona (Cosme), Maties Franch, Ramon Gómez Molas (paisà). Agenollats: Josep Civit, Sebastià Cendrós, Joan Fuguet (I), Jaume Cartañá Sigró, Isidre Fuguet (II). Arxiu autor

Formaven aquell equip els joves següents: Genís Roselló Fabregat; Joan Sanahuja Cartañà, Josep Gomis Martí, Jaume Martí Banús; Josep M. Sans Cardo-

131 Colors: camisa verda i pantalons blancs.

132 "Josep Gomis. La solitud del despatx", de Josep Gomis Martí, amb la col·laboració de Francesc Doménech, p. 15. Cossetàn ia Edicions, Col·lecció Pefilos, 15. 2013.

133 *Montblanch. Boletín de Cultura e Información Local*, 1-5-1952, p. 7.

na, Maties Franch Beltran; Josep Civit Esplugas, Sebastià Cendrós Torres, Joan Foguet Magriñà, Jaume Cartañà Sigró, Isidre Fuguet Magriñà, Joan Mallafré Torrens, Josep Torrellas Pedrol, Joan Malet Sanahuja, Josep M. Sans Iborra, Josep M. Melià Avià, entre d'altres.[134]

Els seus equipaments verds van ser utilitzats per altres formacions de joves fins a l'any 1958. El va succeir aquest any l'equip del FJ Montblanc, embrió del CF Montblanc actual.

Com a nota curiosa cal dir que a Egipte hi ha un club amb la denominació de Ghazl El Mahalla SC, de la ciutat d'Al-Mahalla al-Kubra, fundat l'any 1936, en el palmarès del qual figura com a campió de la lliga egípcia de la temporada 1972-1973 i finalista de la Copa en cinc ocasions, l'última el 2001. Els seus colors són blau, blanc i negre.[135]

18-5-1952 CF La Mehal·la – CF Almoster: 4-0[136]

Resum del partit de la primera eliminatòria del torneig d'octaus de final:

El partido resultó entretenido, ya que pese la superioridad del vencedor, el Almoster no se dio por vencido ningún momento. Finalizó el primer tiempo sin que hubiera funcionado el marcador, consiguiendo sus goles La Mehal-la en el segundo tiempor por mediación de Franch, Sans, Altarriba II i Foguet a los 7 y 8 minuto,15 y 30 minutos, respectivamente.

Destacaron en el Mehal-la de Montblanch, conjunto potente y de valía, Cendrós (volante) por encima de todos, el defensa central Martí, los exteriores y el guardameta.

En el Almoster, muy entusiasta, fueron los mejores Garriga, Tarradellas, Peralta y García.

Arbitró con gran acierto e imparcialidad el colegiado Sr. Francesch, del Colegio Provincial.

El conjunto vencedor se adjudicó la Copa donada por el Gremio de Curtidores.

Equipos:

Mehal-la de Montblanch: Roselló; Gomis, Martí, Torrellas, Altarriba I, Cendrós; Sans, Altarriba II, Foguet I, Franch, Foguet II.

Almoster: Malé; Llevat, Garriga, Robert; Sura, Tarradellas; Vives, Sugrañes, Peralta, García, Fort.

---

134 Del llibre *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga. Montblanc. 2006. Publicacions del Museu, 5.

135 Viquipèdia: "Egypt-List of Champions".

136 *Juventud*, 24-5-1952, p. 6.

Copes guanyades pel C.F. Mehal-la. Arxiu autor.

Àrbitre: Sr. Francesc, encertat i imparcial.

El CF Mehal·la va ser reforçat en aquest partit per: Altarriba I i II. Eren els espluguins de la família Altarriba.

El jugador de l'Almoster García era Pepe García Gàzquez (n.1931),[137] reusenc establert a Montblanc i destacat jugador del Montblanc des del 1958 fins al 1966, any que va retirar-se després de jugar el primer partit del CF Montblanc contra el Bellvís, guanyat per 4-0 en l'eliminatòria en què s'aconseguí l'ascens a Primera Regional; l'any 1954 jugava al Reus Deportiu o al Reddis, de Reus.

Pepe Gázquez va comentar al seu dia a l'autor la circumstància que ell havia jugat aquest partit com a jugador de l'Almoster.

El club va rebre una carta de felicitació de l'organització del torneig pel comportament noble tant de jugadors com de directius de La Mehal·la.[138]

14-9-1952 UD Vilallonga del Camp – CF La Mehal·la: 4-2[139]

Els equips d'aquesta segona eliminatòria de quarts de final estaven formats pels components següents:

CF Vilallonga: Alsina; Virgili, Martorell, Vallès; Viñeta, Benaiges; Gené, Barceló, Vidal, Ríos, Solsona.

CF La Mehal·la: Marsal; Maseras, Cendrós II, Martí; Sans, Cartañà; Franch, Gómez, Fuguet, I, Altarriba, Fuguet II.

Àrbitre: Sr. Francés, amb els liniers González i Tomás. Qualificat de bon arbitratge.

Gols: pel Vilallonga, Solsona (3) i Barceló. Per La Mehal·la, Altarriba i Foguet II.

L'equip del Baix Camp estava reforçat pels coneguts jugadors del Gimnàs-

137 Padró municipal de Montblanc de 1965 (ACCB).
138 *Montblanch. Boletín de Cultura e Información Local*, 1-5-1952, p. 7.
139 *Juventud*, 20-9-1952, p. 6.

14-9-1952. Programa partit CF Mehal-la / UD Vilallonga.

tic Barceló i Benaiges. Aquest últim posteriorment jugà amb gran encert amb el Reus Deportiu.

El cronista destaca els montblanquins següents: l'interior Gómez, molt bregador. La tripleta defensiva, el volant Cartañà i el davanter Altarriba. Pels del Baix Camp destacaren: Martorell, Viñeta, Vidal, Barceló i Solsona, autor de tres gols. Per la victòria, l'equip del Vilallonga va rebre la copa del tinent d'alcalde de la ciutat, Josep Rull.

Defineix el partit com a molt entretingut, decidit al primer temps en avançar-se el Vilallonga amb tres gols, encara que La Mehal·la, equip molt jove, va evidenciar tècnica i entusiasme, superat per un equip físicament més fort i de màxima profunditat en l'atac.

L'equip montblanquí va comptar amb el reforç del jugador espluguí Joan Altarriba Fort. El mig montblanquí Cartañà (Jaume Cartañà Sigró) recorda que va marcar el jugador de Marçà Barceló, component del primer equip del Nàstic (1943-1947) que reforçava els del Tarragonès.

L'equip del Vilallonga va jugar la final d'aquesta edició el 4 d'octubre contra el Torredembarra, amb qui va perdre per 1-3.[140]

Amb aquesta eliminació de quarts de final va finalitzar la participació d'equips montblanquins a les futures edicions del campionat comarcal vallenc.

PIRA

Escut O.C. Pira. Arxiu autor

OC PIRA

Colors: camisa verda i pantalons blancs.

Breu història del futbol a Pira

140 *Juventud*, 4-10-1952, p. 4.

Any 1948. Entrada O.C. Pira. Arxiu autor

Encara que fins ara no s'ha trobat documentació en les publicacions que s'han consultat, en els inicis del seu futbol, segurament, com en els altres pobles de la Conca, no hi van mancar partits contra equips de la comarca en el període abans de la Guerra Civil.

Hem d'arribar a l'any 1938, en plena Guerra Civil, per trobar el primer document conegut fins ara relacionat amb el futbol pirenc. És de data 1-1-1938 i correspon al Reglament del Club de Futbol Olímpic Club de Pira.

Estava signat pels pirencs que es detallen (entre parèntesi els sobrenoms i figuren a la fotografia dels anys 1939-40):

President: Joan Amorós (Janot)

Secretari: Joan Ferré Civit

Socis testimonis: Josep Civit M. (Martí), Anton Civit (Piroia). La tercera signatura és il·legible, tot i que podria correspondre a J. Ramon Civit o J. Amorós Civit.

Hi figuren els segells següents: Olímpic Club i Olímpic Club Infantil-Pira.

El text inclou apartats habituals en els reglaments i d'altres de peculiars com:

"Si algun individu del poble que no sigui soci, jugui a pilota durant un entrenament, qualsevol soci té el dret de fer-lo plegar."

"L'entrenador junt al President han de formar el equip primer i segons i després, comunicar-ho als socis per tal de que si estan conformes, cas que la majoria no estés conforme s´hauria de renovar i feu al gust de la majoria de socis."

Resulta d'interès aquest document per la data en què està confeccionat, en plena Guerra Civil. L'esport era una vàlvula d'escapament durant el conflicte, per sortir dels moments d'angoixa que tocava viure. A pocs quilòmetres de Pira, a Montblanc, es recorda que s'organitzaven partits de futbol entre formacions de la CNT i UGT, i s'aprofitava la presència de soldats que feien el període d'instrucció a la Vila per organitzar-los entre formacions militars o bé entre els equips del joves que quedaven al poble o pobles veïns. Com a exemples, a Santa Coloma de Queralt es juga un partit el 19 de maig de 1937 en benefici de "Hospitals de Sang" entre dos equips locals: l'Sport Club i la Joventut Sportiva.[141] A la Vila Ducal hi té lloc un partit el 17 de juliol de 1938, al seu camp d'esports, entre dues formacions

141 Programa editat per Ignés-Segarra del Gaià (Santa Coloma de Queralt).

militars: Intendencia de Panificación contra la del Regimiento de Caballería n. 3.[142]

En aquells moments, a principis del mes de gener del 1938, molts joves de la Conca es trobaven com a soldats a les files republicanes a les terres del Front d'Aragó. Barcelona patia bombardejos de l'aviació italiana. El dia 25 de juliol d'aquell any s'inicia l'ofensiva republicana de la batalla del Ebre, amb la participació de la Lleva del Biberó, en la qual figuraven nois de disset anys dels nostres pobles.

Un any després d'haver finalitzat la confrontació, al mes de maig de 1940, el Pira OJ participava en el campionat provincial d'OOJJ (Organizaciones Juveniles – Falange Española). Formava part del segon grup amb els equips de Valls, Vilallonga, Bràfim, Sarral, Vallmoll i Alcover. El resultats publicats van ser: (11-5) Vallmoll 1 – Pira 3; (31-5) Alcover 2 – Pira 0; (22-6) Pira 0 – Alcover 3. Després de 3 partits jugats i d'un d'ajornat amb el Bràfim, l'equip pirenc havia aconseguit 2 punts i ocupava el cinquè lloc. Es desconeixen altres resultats.[143] Segurament en aquest torneig hi participaren els joves que figuren a la fotografia de l'equip pirenc dels anys 1939-1940, vestits amb camisetes ratllades que podrien ser grogues i blaves o verdes, i no amb les clàssiques verdes de l'Olímpic Club. Eren els següents: Josep Amorós Graells, Jon Amill, Joan Amorós (Janot), Anton Cendra, Anton Civit (Piroia) Ramon Vallverdú, Josep Farré (Moisés), Josep Vallverdú, Serramià, Josep Sendra, Josep Civit Martí.

Com a curiositat, cal mencionar que respecte dels colors de l'equip de la fotografia, que difereixen de l'habitual verd utilitzat per l'Olímpic Club, cal dir que és possible que fossin subministrats pel Frente de Juventudes, ja que jugaven un campionat de les seves organitzacions juvenils. Podia ser el mateix cas que es donà a Montblanc el 1958, quan un equip montblanquí de nois de dotze a quinze anys i també el FJ Montblanc, com a segon equipatge, van utilitzar mallots amb els mateixos colors que els havia facilitat el Frente de Juventudes Provincial.[144]

Com a activitat habitual lúdica i esportiva de les festes majors, en concret a la de 1942, s'anunciava un partit per al dia 6 d'agost a les cinc de la tarda, contra un equip foraster potent, sense indicar-ne el nom. No hi faltava el ball de tarda i nit; en aquesta ocasió amenitzat per l'Orquestra Catalònia, de Granollers.[145] També era escollit l'Olímpic Club en altres poblacions per fer els partits de festa local, com quan acudí a Solivella a la Festa Major del mes d'agost de 1951 per jugar contra un equip de la població veïna Rocafort de Queralt, amb sessions posteriors de

142 Programa de la Impremta Vda. Monmany de Montblanc.
143 *Diario Español de Falange Española Tradicionalista y de las JONS*, de Tarragona-: 1-5-1940; 11-5;25-5; 31-5 i 22-6-1940.
144 Vegeu fotografies p. 266 i 271 del llibre *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* Montblanc, 2006. Editat per Publicacions del Museu Arxiu de Montblanc i Comarca, n. 5.
145 Programa de la Festa Major de Pira de 1942. Impremta Requesens de Montblanc.

Equip del O.C. Pira. Anys 1939-1940, amb els components que figuren al peu. Alguns d'ells jugaren el torneig vallenc. Foto: Casal històric de Pira.

ball amb l'Orquestra Ramon Busquets.[146]

Cal mencionar, com un acte més de la Festa Major de 1947, abans del partit entre el FC Barberà i el CD Sarrealense, del dia 6 d'agost, el moment en què es beneeix el camp d'esports municipal de Roques Blanques, camp que es manté actualment.[147]

Els partits amistosos eren freqüents a partir de la primavera de cada any, com el que es va disputar el 12 de maig de 1953 contra el CF La Mehal·la, guanyat pels pirencs per 4-0.[148] Per jugar aquest partit, els aficionats de Montblanc recorden haver fet el trajecte per acompanyar el seu equip, asseguts i drets a la caixa dels camions facilitats pels transportistes locals. Era un mitjà de transport habitual utilitzat en aquells moments.

Continuant en l'any 1953, en l'últim trimestre, l'OC Pira figura en el Campionat Comarcal Juvenil en què participa el CF Mehal·la, que en la seva visita a Pira guanyà per 1-3. Els altres equips del torneig van ser Barberà, Santa Coloma i Solivella. La classificació, quan faltaven tres partits i amb un partit menys el CF Mehal·la i el Solivella, estava encapçalada per l'equip montblanquí amb el Barberà amb 9 punts, Santa Coloma 7, Solivella 3 i Pira 0 punts. Se'n desconeix la classificació final.[149]

L'Olímpic Club va continuar en la dècada del 1960. Formaven part de l'equip els jugadors: Josep M. Palau, Tomás Masó, Joan Civit (Risal), Joan Farré, Victorino Calvet, Armand Amorós, Francesc (Pacu) Granados, Eduard Palou,

146 Programa oficial de la Festa Major de Solivella de 1951. Impremta Requesens de Montblanc.

147 Programa oficial de la Festa Major de Pira, agost de 1947. Impremta Requesens de Montblanc.

148 *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966),* de Josep M. Castellví Tàrraga, p. 240.

149 *Montblanch. Boletín de Cultura e Información Local*, novembre i desembre de 1953, p. 7.

Equip O.C. Pira. Anys 1945-1949. Drets: Ciscu Vallverdú (paisà), Joan Capdevila Graells (porter), Albert Sala, Ramon Vallverdú, Josep Sendra, Joan Farré Amorós, Salvador Farré, Josep Civit (paisà-Pep de la flor). Agenollats: Salvador Anglés Anglés, Joan Comas (S.Feliu Sasserra), Miquel (Barberà), Josep Capevila Vallverdú, Anton Civit (Ollés). Foto: Casal històric de Pira

O.C. Pira dels anys 1960. Josep M. Palau, Tomàs Masó, Joan (Risal) Civit, Joan Farré, Victorino Calvet, Armand Amorós, Joan Malet (porter-Montblanc). Agenollats: Francesc (Pacu) Granados, Eduard Palou, Xavier Amill, Carles Corbella, desconegut, Celdoni Calvet. Foto: Casal històric de Pira.

Xavier Amill, Carles Corbella, Celdoni Calvet, etc. Aquest equip comptava amb un bon reforç a la porteria, el montblanquí Joan Malet Cortés, que va ser jugador del CF Montblanc, CF Mollerussa i Camarles. S'hi esmenten el davanter Xavier Amill, pirenc, estudiant de batxillerat amb el mestre Sr. Mallafré de Montblanc, integrant en equips de la Vila no federats del 1956, i Eduard Palou, extrem, que s'inicià al Col·legi de la Mercè del mateix Montblanc. Aquest equip va competir a la Festa Major de Montblanc en els quadrangulars comarcals del Primer i Segon Torneig Joan Pocarull dels anys 1960 i 1961. En totes dues edicions va ser eliminat per la PD Ribatana: en la primera per 3-0 i en la segona per 1-0. Els altres equips participants van ser el Vimbodí i l'Espluga, Vilaverd i Barberà.[150]

Del 1960 al 1970 un jugador pirenc, Josep M. Solé Portales, davanter go-

150 *Montblanch. Boletín de Cultura e Información Local*, 1-10-1960, p. 8; 1-9-1961, p. 16.

Equip del O.C. Pira infantil. Drets d'esquerra a dreta: Antoni Masalies, Pere Tallada, Juan José Civit, Josep Maria Serra, Ramón Sala, Xavier Vallverdú Amill, José Antonio Tous.

Segona fila drets d'esquerra a dreta: Joan Escolà, Raul Tous, Guillermo Tous i Josep Ferré. Agenollats: d'esquerra a dreta; Pere Rodríguez, Martí Vallverdú Sendra, Josep Andreu Domingo (Montblanc), Manel Gil i Jordi Anglès. Foto: Josep M. Semdra Orpinell.

Any 2003. Camp municipal "Roques Blanques" de. Pira. Arxiu autor

lejador, forma part del reeixit FJ Montblanc, i als anys setanta joves jugadors de Pira formen part del primer equip del CF Montblanc. Són: els defenses Josep M. Sendra Orpinell i Josep Pijoan Farré,[151] i els germans Ramon i Josep M. Marimón Capdevila.

Com a punt final de les participacions en campionats oficials de futbol onze, trobades documentalment, cal mencionar que el 3 de novembre del 1981 l'OC Pira juga un campionat d'aficionats de la temporada 1981-1982, i ho fa contra el CD Vilaverd, amb victòria per al visitant (1-5).[152]

Finalment, un equip de Pira de futbol sala participa en la primera lliga de la Conca de Barberà de 1986, en la qual acaba en quinta posició d'onze equips participants i queda com a guanyador el Barberà (vegeu capítol de

151 Alcalde de Pira durant 26 anys (1991-2017), president del Consell Comarcal de la Conca de Barberà.

152 Fons de l'Ajuntament de Pira (ACCB).

Barberà). En la mateixa modalitat, al mes de desembre del 2018, a Pira s'organitza la primera trobada comarcal de la categoria de babies, prebenjamins i benjamins, planters de jugadors de les futures generacions de jugadors dels equips de la Conca, amb els conjunts: ZER Conca, Cor Roure, Mare de Déu de la Serra i Muralles de Montblanc i Escola Sarral.[153]

Pira és de les poblacions de la Conca que mantenen intacte el seu terreny de joc, anomenat Les Roques Blanques, utilitzat en aquells anys en què l'Olímpic Club lluitava amb el color verd per aconseguir la desitjada copa de Festa Major. Actualment l'entorn del terreny de joc s'ha reformat, amb grades situades darrere d'una de les porteries. Els vestuaris, construïts l'any 1976, actualment es troben enderrocats pel mal ús.

Participacions al torneig: 1949-1950

I TORNEIG (1949)

L'OC Pira va ser el segon equip de la Conca que va participar en el primer torneig vallenc, després d'haver-ho fet el Sarral el mateix mes de juliol.

17-7-1949 CF Bràfim – OC Pira: 6-1[154]

CF Bràfim: Palau; Palau Fuster I, Escuté, Padró; Valldosera, Recasens; Palau Mercadé, Cunillera, Boada, Palau Fuster II, Saperas.

OC Pira: Capdevila II; Ferré II, Ferré I, Sendra; Capdevila I, Amill; Vallverdú, Batalla, Sala, Avellà, Ferré, Jaumejuan.

Gols: Palau Fuster II (2), Boada (3) i Cunillera, pels guanyadors. Pel Pira, el de l'honor el marcà Avellà.

A pesar del resultat, el partit va ser intens i de domini altern. Va inaugurar el marcador el Bràfim a la primera part i va empatar el Pira a la segona, a punt de desempatar Juamejuan pel Pira. L'equip pirenc va ensorrar-se a partir del tercer gol.

Van destacar pel Pira: Vallverdú, Batalla i Avellà. Pels del Baix Camp: Palau, Recasens i Boada.

Aquest primer torneig va ser guanyat per l'equip del Bràfim en vèncer per córners (6-4) l'Alcover, després d'una pròrroga amb el resultat de 4-4.[155]

II TORNEIG (1950)

En aquesta edició va implantar-se l'entrega d'una copa al guanyador de cada partit.

25-6-1950 Pira-Vilallonga

153 *Nova Conca*-Baixa Segarra, 7-12-2018.
154 *Juventud*, 30-7-1949, p. 4.
155 *Juventud*, 28-8-1949, p. 4.

Plafó trofeu guanyat pel O.C. Pira exposat al Casal Històric de Pira. Arxiu autor.

(classificat el Pira en retirar-se del camp el Vilallonga)[156]

La participació de l'equip pirenc va iniciar-se amb el partit contra el Vilallonga d'aquest dia del mes de juny. La retirada als vint minuts de la primera part de l'equip del Vilallonga per disconformitat amb l'àrbitre, en expulsar del camp el seu jugador Martorell, rigorosa segons el cronista, va donar pas a l'eliminatòria de quarts de final al Pira. Al partit no va marcar-se cap gol.

5-7-1950 OC PIRA – CF BLANCAFORT: 4-4[157]

Partit de rivalitat veïna comentat en l'apartat del CF Blancafort. El resultat d'empat a quatre gols va obligar a jugar un partit de desempat el dimarts 15 d'agost, i va passar a les semifinals el CF Blancafort en guanyar per 2-1 i la copa d'Espumosos Villarroya.

L'OC Pira hi va jugar amb: Pallejà; Sendra, Ferré, Bermusell; Peralta, Argilés; Sala, Armengol, Granell, Benítez, Rufo.

El CF Blancafort: Fonoll; Masalles, Mulló o J. Bulló, Llort; A. Bulló, Ramalà; Elías, Pedro, Bonet, Espelt, Anglés.

(Crònica comentada en el capítol del Blancafort.)

13-8-1950 OC PIRA – CF BLANCAFORT: 1-2

A continuació es transcriu la crònica del partit en la seva totalitat:

Merced, en gran parte, a la labor del guardamenta del Blancafort, que jugó mucho y muy bien, pudo clasificarse el Blancafort para la semifinal, eliminando al Pira, que sobre el campo, especialmente su ataque, jugó bastante más que el vencedor. En conjunto fue superior el Pira a su oponente, pero cuentan más los goles, y éstos a pesar de lo dicho, viajaron de parte del Blancafort, siquiera fueran en cantidad mínima para salir vencedor.

Un partido que satisfizo y agradó.

Se clasificó para la fase de semifinales, el Blancafort.

156 *Juventud*, 1-7-1950, p. 4.
157 *Juventud*, 29-7-1950, p. 6.

Vitrina objectes del futbol pirenc al Casal Històric. Arxiu autor.

Les cròniques del partits en la publicació vallenca acostumen a ser confeccionades amb molt de detall, i en aquesta, excepcionalment, no es donen a conèixer ni els golejadors ni les formacions dels equips ni l'àrbitre. El partit va jugar-se un dimarts no festiu.

En aquesta eliminatòria, l'OC Pira va ser l'última participació en el campionat comarcal vallenc, ja que va retirar-se sense jugar cap partit l'any 1951.Va ser guanyada pel Picamoixons en haver-se imposat al Rocafort per 3-0 (vegeu l'apartat de Rocafort de Queralt).[158]

Aquesta edició de 1950, va ser junt a la de 1955, les edicions en què van intervenir cinc equips de la Conca, i les més nombroses en la història del campionat: Edició 1950: Blancafort, Pira, Rocafort, Solivella i Vilaverd. Edició 1955: Barberà, Blancafort, Rocafort de Queralt, Sarral i Solivella.

ROCAFORT DE QUERALT

CF ROCAFORT

Colors: vermell i blanc amb ratlles verticals.

Breu història del futbol a Rocafort de Queralt

A primers de setembre de l'any 1921, el corresponsal de la publicació montblanquina de la Nova Conca a Rocafort de Queralt deia: "fa algunes setmanes que els nois del poble venen jugant, molt entusiasmats en el futbol. Seria una obra molt bona que, per qui correspon, aquets nens fossin ajudats en el llogament d'un camp per a sports i jocs. Si no es fa així, desseguida els tornarem a veure pels racon fent

158 *Juventud*, 9-9-1950, p. 4.

corre la cartera al set i mig".[159]

Aquest és probablement l'inici del futbol a Rocafort de Queralt, amb menció específica de la bondat de practicar esport. L'any 1931, amb motiu de la Festa Major, el dia 26 d'agost s'anuncia, en un programa de la Impremta Requesens de Montblanc, un partit entre el Reus Deportiu i el FC Rocafort, convenientment reforçat pels jugadors següents: Segura (1r equip del FC Badalona), Costa, Ramon i Deogracia de l'Arenes de Santa Coloma de Queralt. Complementaven l'equip rocafortí: Mora, Roig, Torres, Llort, Duch, Miró i Ballesté. Amb els suplents Roca i Civit. D'altra banda, a la Festa Major del mes de maig del 1932 es juga contra el Penya Venus de Tarragona. L'equip del Rocafort s'anunciava amb: Inglés, Mora, Roca; Roig, Vila, Civit; Llort, Rovira, Duch I, Duch II, Ballesté. Queda constància en un programa de la mateixa impremta montblanquina.

A partir del 1939, tot just acabada la Guerra Civil, a la Festa Major d'aquell any del mes d'agost va jugar-se un partit contra el Santa Coloma de Queralt,[160] guanyat per 2-3 pels colomins, a pesar de la prohibició expressa de la Federació Espanyola per tot Espanya, mencionada en l'encapçalament del Diario Español, de no poder jugar a futbol durant el mes d'agost d'aquell any, sense anomenar-ne els motius.[161] Segons el programa referenciat, el Rocafort preveia jugar amb Inglés, Garrofa, Batet, Andreu, Barrot, Miró, Roselló, Maset, Baixa, Duch, Ballesté, i el Santa Coloma amb: Soler, Ramon, Rocagener, Bosch, Tomás, Bergadà, Corsellas, Santacana, Gener, Boladeras i Mas.

Aquesta tradició futbolística de les festes majors va seguir cada any enfrontant el Rocafort FC als equips veïns de Sarral, Blancafort, Conesa, etc. en la seva Festa Major i la dels pobles veïns. Aquests partits, com en la resta de pobles de la Conca, eren seguits, després, per lluïts balls de reconegudes orquestres, que atreien un públic nombrós de la comarca i feien més reeixida la festa.

Com a exemple, a les festes de Sant Isidre de 1940, el dia 15, després de l'ofici amb sermó a càrrec del Rev. Mons. Ramon Espasa a les deu, hi havia sessió amb vermut a les dotze, amenitzat per l'orquestrina Los Bohemios. A les tres de la tarda, gran concert a càrrec de la mateixa orquestra. A les cinc, partit de futbol entre el FC Sarral i el Rocafort CF, que tenien previst presentar els equips següents:

FC Sarral: Potau; Bonet, Fontanal; Torres, Pagès, Parrareig; Borràs, Contijoch, Freixes, Huguet, Cilio.

Rocafort FC: Inglés; Miró II, Segura; Mateu, Anglés, Miró I; Roselló, Barrot, Ninot, Duch, Ballesté.

A les set de la tarda i a les onze de la nit: balls selectes amb la mateixa or-

159 *Nova Conca*, 3-9-1921, p. 5.

160 Programa de la Festa Major de 1939. Impremta Requesens de Montblanc.

161 *Diario Español*, de Tarragona, 12-8-1939, p. 4.

questrina.[162]

Per reflectir la història del futbol a Rocafort de Queralt des dels anys quaranta fins als anys vuitanta, i que es repetiria amb molts altres pobles de la Conca, és convenient transcriure la referència que en fa Valentí Gual Vilà a la Guia de Rocafort de Queralt (Conca de Barberà):[163]

Res va aixecar tantes passions i enrenous, sens dubte, com el futbol. Aportar la lista dels jugadors que han desfilat pels rengles del C.F. Rocafort seria interminable i baldé. A tall d'exemple i com a mostra, oferim la de 1944, quan hom jugava la tàctica de 2-3-5, que avui sembla ultraofensiva. Es Pere Ninot, (porter); Josep Miró i Francesc Aixelà —defenses—; Ramon Móra, Juame Inglés i Ramon Rosselló —mitja—; i Jordi Torrelles, Isidre Rosselló, Josep Ninot, Conrad Duc i Marcel·lí Ballesté, davantera. Poc a poc, i paral·lelament amb la decadència demogràfica del poble, la pràctica del futbol va anar esllanguint i darrerament només pot arribar-se a completar l'equip per la Festa Major-i encara amb reforços forans. Queden lluny els temps en què no es jugava temporada regular, però que "l'onze" recorria munió de camps tots els caps de setmana de juny fins a setembre, guanyant corders i alguna que altra garrotada i desplaçant-se amb un atrotinat Hispano-Suissa.

Alguns dels jugadors anomenats a la Guia de Rocafort de Queralt apareixen en les dues fotografies que figuren d'aquells anys.

I com a curiositat, l'expressada en el programa de la Festa Major del 14 i 15 de maig de 1950, quan diu que el dilluns dia 15, en el partit entre el FC Belianes i el CF Rocafort, s'estrenarien, per primera vegada, xarxes per a les porteries, regalades pel Sr. Ramon Castells, de Sant Sebastià, gran entusiasta i soci protector del club, detall pel qual li restaven summament agraïts.[164] Aquesta menció de la incorporació de les xarxes a les porteries confirma l'anècdota exposada per Josep Oliveras al capítol de "Blancafort", quan fa referència a la manca en el partit del la Festa Major de 1946.

Entre els jugadors rocafortins destacats participants en el torneig vallenc, cal esmentar Facundo Florensa Roselló, mig que jugà en les edicions de 1953 i 1955, que formà part de l'equip del Portal Nou, de Valls, que sobresortí per la seva tècnica de conducció del joc al mig del camp.

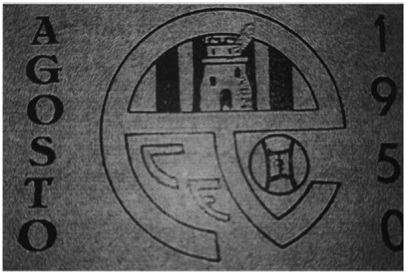
La tradició de jugar partits a la Festa Major de cada any es va mantenir en la del l'any 1964. Un equip de joves jugadors montblanquins de l'equip juvenil

---

162 Programa de la Festa Major de Rocafort de Queralt, 15 i 16 de maig de 1940, editat per la Impremta Requesens de Montblanc.

163 *Guia de Rocafort de Queralt (Conca de Barberà),* de Valentí Gual Vilà. Institut d'Estudis Tarraconenses Ramon Berenguer IV, Diputació de Tarragona. 1982.

164 Programa de la Festa Major de Rocafort de Queralt, 15 i 16 maig de 1950, editat per la Impremta Requesens de Montblanc.

Escut del C.F. Rocafort que figura al'encapçalament d'una carta del club. Arxiu autor

amateur del CF Montblanc, amb algun altre jugador forà, s'agrupà sota la denominació de Penya Basca, per jugar a la Festa Major i fer alguns dinerets. Van ser contractats a Rocafort de Queralt per a les festes d'aquell any. El resultat va ser favorable a l'equip foraster i, a més, després del partit van poder gaudir del ball al Sindicat. No es podia demanar més.

I com a esdeveniment inesperat, un nou club rocafortí es fundà l'any 2006. La il·lusió d'uns quants joves esportistes mereix que en quedi reflectida la història.

Després d'una trobada d'amics a la Festa Major de Conesa, uns quants van decidir, amb l'empenta del tarragoní de mare rocafortina Maurici Segú Sendra, junt amb el seu company Miquel Farré Andreu i la resta de la colla, crear un nou club a Rocafort. Van posar fil a l'agulla per dur a terme un ambiciós projecte amb el nou club, el Racing Rocafort CF. Maurici Segú en va ser elegit president, i Miquel Farré vicepresident. Es van crear els estatuts i un reglament intern ètic, i es va aconseguir, no sense esforços i insistència a la Delegació de Tarragona, i la Federació Catalana de Futbol, l'admissió per participar en el campionat a Tercera Territorial, i posteriorment a la Quarta Catalana a partir de la temporada 2011-2012 fins al 2014.[165]

Equip de futbol 1933-1934. Drets:Ramon Bosch, Joan Llort, Joan Andreu, Francesc Duc, Conrad Duc, Marcel Ballesté, A la gatzoneta: Josep Torres: Salvador Civit, Salvador Barrot: Josep Mora, Josep Roig(porter) , Salvador Mateu. Guía de Rocafort de Queralt. Diputació de Tarragona, de Valentí Gual Vilà.

La col·laboració de tot el poble va ser admirable, començant per l'Ajuntament, establiments comercials, empreses i la inscripció de 120 socis amb una quota

165 www. futbol-regional. es

C.F. Rocafort (c.1950] Drets: d'esquerra a dreta: Ramon Anglès Potau, de cal Maro; Carlos Sendra Civit, de cal Fuster; Lisardo Aliaga Sanz; Jaume Contijoch Porta, porter, de ca l'Acerit; Joan Barrot Llobera, de cal Ferrer; Josep Miró Contijoch, de ca la Margarida; Valentí Gual Margalef, de ca la Manola, i Anton Andreu Vilà, de cal Biure.

Agenollats: d'esquerra a dreta: Fernando Cabestany Civit, de cal Cabestany; Paco Bosch Castells, de cal Ventureta; Joan Gasull Andreu, de cal Carreter; Facundo Florensa Roselló, de cal Bola; Josep Potau Adset, de cal Panxito, i Jaume Duch Ninot, de cal Leonardo. (Arxiu Comarcal Conca de Barberà (A.C.C.B), Complement fotografies Rocafort de Queralt.

de 36 euros anuals. Tenint en compte el nombre d'habitants, representa un 50% de la població, tot un èxit. El primer pressupost va ser de 20.000 euros i l'assistència als partits molt alta. L'objectiu del club era ambiciós: arribar a la categoria Primera Regional.

A la primera temporada 2006-2007, el camp no estava en condicions i els primers partits van haver de jugar-se tots com a visitant fins al 25 de novembre del 2006, en què el Racing, vestit de blau i entrenat per Salva Torres, en la tretzena jornada va jugar contra l'Espluga de Francolí. Es van imposar els locals per 1-0, gràcies a l'històric gol de Roc Farré Andreu. Els jugadors d'aquell primer any eren de Rocafort, d'altres pobles de la comarca i de Tarragona.

Va ser el dia de la inauguració del remodelat camp de Les Forques, feta per l'Ajuntament, presidit per l'alcalde de Rocafort, Valentí Gual. Moments abans, a l'hora del cafè, la Junta Directiva havia repartit els carnets de soci i la presidència va agrair la col·laboració rebuda dels rocafortins.

El club era portat molt professionalment, fins al punt que hi havia pretemporada i concentracions de l'equip abans dels partits importants, com la que es va fer abans del partit que s'havia de a jugar a Alcover a la tarda. Aquella concentració es va fer a l'Hotel Ciutat de Tarragona, de la capital, on precisament van coincidir amb el Gimnàstic de Tarragona, que era a Primera Divisió, amb els Pinilla, Campano, etc. Abans de sortir de l'hotel, hi va haver reunió per comentar tàctiques i estratègies per aplicar al partit. Aquests preparatius tècnics van donar el seu fruit en vèncer l'Alcover per 1-3, resultat que va permetre assolir el tercer lloc. Aquest fet insòlit d'un equip de Tercera Territorial va ser molt comentat en premsa.

Any 1946. C.F. Rocafort. A dalt, d'esquerra a dreta: (?); (?); (?), Conrado Duch; Ramon Móra; (?); Marcel·lí Ballesté, de cal Batllet. A sota, d'esquerra a dreta: Ton Andreu Vilà, de cal Biure; (?); Pere Ninot Balcells, de cal Reia (porter); Isidre Roselló, de cal Forneret; ? (Arxiu Comarcal Conca de Barberà. (A.C.C.B), Complement fotografies Rocafort de Queralt.

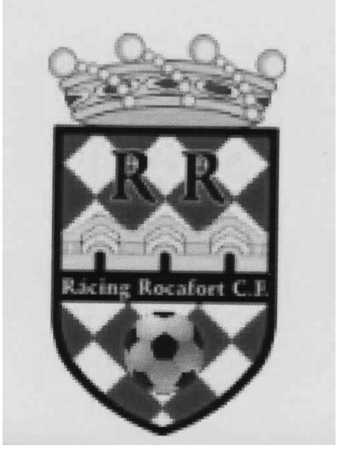
Una de les últimes alineacions de l'última època de vida del club de la temporada 2013-2014 va ser la presentada al darrer partit de la primera volta contra el Vila-rodona, que es va guanyar al camp de Les Forques per 2-1. Va ser la formada per: Calet, Issam (Oriol '60), Pep, Lluís, Arnauet, Roger, Pere (Guillem '75), Roc, Àlex, Irakli i Marc B. (David '45).

Aquesta victòria a la jornada 15 del grup 25 va donar-se després d'una ratxa negativa de cinc partits consecutius en què es perdia, ateses les incidències pel robatori de tot el cablejat de les instal·lacions esportives, fins a arribar al mes de desembre, en què el Racing va tornar a la normalitat en els entrenaments i a l'hora de disputar els partits, tal com explicava el cronista del blog del club amb data 5-2-2014.[166] Amb aquesta victòria es tenia l'esperança d'haver aconseguit el punt d'inflexió per modificar la tendència negativa viscuda fins al moment.

166 Racincgrocafort.blogsport.com

Any 2006. Equip del Racing Rocafort. Foto: Nova Conca. Esports 1-12-2006 Redacció. Rocafort de Queralt

Escut del Racing Rocafort, F.C. Futbol-regional.es

D'aquelles vuit temporades del Racing es recorden els enfrontaments amb el club veí, el Sarralenc, i en especial un partit a Rocafort que acabà amb empat a 5 gols amb una assistència de 400 aficionats d'ambdues poblacions.

I aquests són els passos viscuts del futbol a Rocafort, breument exposats, al llarg de la seva història iniciada l'any 1921.

Participacions al torneig: 1950, 1953 i 1955

II TORNEIG (1950)

La primera participació de l'equip de Rocafort de Queralt va ser en la segona edició del torneig de l'any 1950, en què va aconseguir la millor classificació de la seva història en aquesta competició, ja que va jugar la final.

Els primers dies de juliol (8-7-1950, Juventud), després de jugar-se un partit amistós a Rocafort de Queralt amb el Solivella, en el qual es va perdre per 4-5, i dos partits amistosos contra l'equip Los Numerados, del Frente de Juventudes de Valls, el primer jugat a Figuerola (crònica 22-7) i guanyat per 6-1, va iniciar la seva participació oficial al torneig el dia 13 d'agost contra el mateix Figuerola.

13-8-1950 CF ROCAFORT – FIGUEROLA: 3-0 [167]

167 *Juventud*, 19-8-1950, p. 6.

La crònica, en què no figuren alineacions dels equips, destaca la gran efectivitat del Rocafort. El resultat va permetre als de la Conca passar a les semifinals.

27-8-1950 ROCAFORT DE QUERALT – PONT D'ARMENTERA: 3-1[168]

Es va guanyar l'equip de l'Alt Camp contra pronòstic. Els vencedors van demostrar tenir un equip més conjuntat i efectiu.

Golejadors: al primer temps, Pons (de penal), Alberich i Morales, aconseguits al segon temps. El de Pont va ser marcat per Artells.

Pel que fa a l'àrbitre, el cronista no en menciona el nom. La seva actuació va ser bona.

Alineacions:

CF Rocafort: Contijoch; Ferrando I, Anglés, Amatller; Bonet, Mora; Morales, Pons, Ferrando II, Alberich, Homedes.

Pont d'Armentera: Nadal; Iglesias, Cabré, González; Sánchez, Gómez; Artigau, Rovira, Busà, Artells, Jaumejuan.

Destacats pel Rocafort: Contijoch, Ferrando I, Pons. Pel Pont d'Armentera: Nadal, Cabré i Artells.

25-11-2006. Inauguració del nou camp de "Les Forques" a Rocafort de Queralt per l'Alcalde Valentí Gual. Nova Conca

Aquesta victòria va permetre al Rocafort jugar la final d'aquella edició el diumenge 3 de setembre. Pel que fa als gols, Pena va marcar de penal pel Rocafort als 30 minuts de la primera part, resultat amb què va finalitzar. Alberich va fer el 2-0 als 15 minuts de la segona part, i als 20 minuts Artells va escurçar distàncies; finalment Morales marca pel Rocafort i deixa el resultat definitiu. Com a curiositat cal dir que a Pont d'Armentera li va ser anul·lat un gol de penal, i es va acabar el partit en haver rematat el mateix jugador que va executar la falta, després de tocar la pilota al pal, circumstància que a l'àrbitre li va fer invalidar el gol.

Destacaren als guanyadors: Contijoch, Ferrando I i Pons. Als del

168 *Juventud*, 2-9-1950, p. 4.

Baix Camp: el porter Nadal, Cabré i Artells.

Crònica final del torneig de 1950

9-9-1950 CD PICAMOIXONS – CF ROCAFORT: 3-0[169]

Per primera vegada un equip de la Conca juga una final del torneig vallenc. El partit es disputa amb el camp ple fins a la bandera com corresponia a una final. Es transcriu la crònica de la secció d'esports del setmanal vallenc:

El ambiente es el propio de las grandes solemnidades y de expectación no sin la nota, en muchos de nerviosismo por lo que está en juego y que desean, muy lógico y natural, cada uno para los suyos.

Ambos conjuntos saltan al campo recibiendo nutridos aplausos, alineándose ante el palco presidencial y siendo luego saludados por el ilustre señor Alcalde y Procurador en Cortes, don José Mª. Fábregas, estrechando la mano a cada jugador. Hace el saque de honor el mismo Sr. Fábregas y el balón rueda ya.

Goles y algunas incidencias:

A los 15 minutos López consigue el primer gol y el único del primer tiempo, al rematar de cabeza un saque de esquina. Antes, a los 9, el árbitro no dio por gol un balón que el Rocafort incrustara a la red del Picamoixons, por haber señalado con anterioridad una falta. A los 17 minutos Aubach estrelló en el poste un penalty con el que fue castigado el Rocafort desperdiciando la ocasión. El penalty debióse repetir por haberse movido y adelantado el guardameta, a la vista de todos, lo que es antirreglamentario. Creemos fue prudente, no obstante, darlo por ejecutado.

A los 15 minutos de la segunda parte son expulsados por agresión y por contestar a la misma, Barrot i Jaumejuan. Dos minutos después López en jugada habilidosa y de veteranía marca el segundo tanto y un minuto antes de terminarse el encuentro, Rosell, de un golpe franco consigue el tercero.

El camp de "Les Forques" , de Rocafort de Queralt. Arxiu autor

Final del en-

169 *Juventud*, 10-9-950, p. 4.

cuentro-Entrega del trofeo.

Cuando se señala el final del encuentro los de Picamoixons aplauden entusiásticamente, recibiendo luego en medio de una ovación y de manos del Sr. Alcalde el codiciado trofeo y a cada jugador un detalle commemorativo.

El Rocafort, con muy poca deportividad e incluso con poca atención no se presenta a recoger la copa de Subcampeón, aunque nos consta no fue compartida por muchos de sus acompañantes y directivos fue fue objeto de justas y lógicas críticas. Fué un error y una manifiesta indelicadeza del todo injustificada e inexplicable.

Comentario:

Venció el Picamoixons por haber sido más incisivo. Se vió, porque en valores individuales estuvo en inferioridad, más dominado, llegando en algunas ocasiones a ser la presión que sobre él ejerció el Rocafort agobiante. Pero comprendiendo que son los goles los que pasan no se entretuvo cuando tuvo oportunidad y eso le valió el triunfo.

El Rocafort presentó un mejor cuadro de jugadores, pero su lentitud y exceso de regateo ante la meta contraria y a su falta absoluta de ensayar el tiro el portero del Picamoixons a penas intervino en dos o tres ocasiones más o menos comprometidas, lo contrario que le sucedió a Contijoch, a pesar de dominar mucho más el Rocafort vió como se escapaba un encuentro que había podido ser suyo. ¿Cómo puede ganarse sin tirar a gol?

Pero como en futbol lo que cuenta más son los tantos, el Picamoixons mereció eltriunfo y le felicitamos efusivamente.

Àrbitro equipos i distinguidos:

Dirigió el partido el Sr. Guasch y los equipos formaron como sigue:

C.F. PICAMOIXONS: Ángel (Alsina en el segundo tiempo): Rosell, Aubach, Batalla II; Edo, Català; López, Jaumejan, Batalla I, Saracho, Gargallo.

ROCAFORT: Contijoch; Ametller, Ferrando, Savall; Jiménez, Barrot; Girons, Pons, Diestro, Costa, Torres.

Por el Picamoixons la defensa, en especial Rosell que cortó mucho y bien y Aubach, los volantes por su constante brega y los extremos López y Gargallo. Del Rocafort: Contijcoh, Ferrando, alma del equipo, Savall y el ala Girons, Pons.

L'ala dreta destacada a la crònica podria tractar-se dels reforços Girons, de Blancafort, i Pons, de Barberà, jugadors reconeguts per la seva qualitat.

V TORNEIG (1953)

No va ser fins tres anys després de jugar la final de 1950 que l'equip del Rocafort de Queralt es va reincorporar a la competició del torneig. En aquesta ocasió la seva actuació va ser bona, ja que va arribar a les semifinals.

30-6-1953 CF ROCAFORT – CF LA NOU DE GAIÀ: 2-1[170]

Els equips formaren amb:

CF Rocafort: Ametllé; Baret, Vallés, Bonet; Sendra, Díaz; Bressó, Fabra, Aliaga, Florensa, Cabestany.

CF La Nou de Gaià: Royo; Baduell, Virgili, Ramon; Sancho, Cucurull; Dalmau, Angel, Miró, De la Guerra, Boronat.

Àrbitre: Sr. González, no gaire afortunat.

Pel que fa als gols, a la primera part marcaren Fabra (17 min.) i Aliaga (22 min.) pel Rocafort. Als 35 minuts de la segona va aconseguir Àngel el gol per a la Nou.

En aquest partit d'octaus de final, al minut 11 de la segona part foren expulsats els jugadors Fabra, pel Rocafort, i Cucurull, per la Nou, dos dels millors jugadors del seu respectiu equip. L'equip de la Conca va notar especialment l'absència del seu davanter, molt actiu. Els 30 minuts finals van ser molt emocionants per la incertesa del resultat.

Van destacar pels de la Conca: Vallés, Díaz i l'ala dreta de la davantera formada per Bressó i Fabra, aquest fins a la seva expulsió un dels millors. Pels del Baix Camp: Royo va tenir una actuació fluixa, responsable dels gols encaixats i bé la defensa, i a la davantera Miró i De la Guerra.

23-8-1953 CF ROCAFORT – ATLÈTIC VILABELLA: 3-0[171]

Formacions dels equips:

CF Rocafort: Pla; Peralta, Vallés, Marcos; Bressó, Sendra; Gasull, Fabra, Boj, Florensa, Nuet.

Atlètic Vilabella: Vallvé; Gené, Doménech, Salvat; Vergé, Raventós; Vendrell, Rión, Núñez, Martí, Tetós.

Partit arbitrat, encara que no sempre amb encert, pel Sr. March.

Gols: Marcos (penal), Florensa i Sendra, de xut fort, quan faltaven dos minuts per finalitzar l'encontre.

Molt superior l'equip guanyador en tot el partit.

20-9-1953 CF VILA-RODONA – CF ROCAFORT: 3-2[172]

CF Rocafort de Queralt: Martínez; García Condeminas, Savall; Sendra, Rom; Fabra, Benaiges, Florensa, González, Dina.

170 *Juventud*, 4-7-1953, p. 6.
171 *Juventud*, 29-8-1953, p. 4.
172 Juventud, 26-9-1953, p. 6.

CF Vila-rodona: Izquierdo; Calaf, Güell, Rañé; Fàbregas, Robert; Bricollé, Roig, Barceló, Saracho, Martínez.

Àrbitre: Sr. Guasch, ajudat pels liniers Martín i Ortega.

Els gols es van fer tots a la segona part. Pel Vila-rodona marcaren: Bricollé (12 minuts), Roig (28 minuts) i el mateix jugador de penal als 43 minuts de la segona part, desfent l'empat, per unes manes ben assenyalades. Els gols del Rocafort els marcaren Benaiges (26 minuts) i Florensa (29 minuts).

Destacaren pels guanyadors: Rañé, Fábregas, Robert, Roig i Barceló. Pels de la Conca: Martínez, Condeminas, Savall, Sendra, Florensa i Dina.

Partit de semifinals molt interessant per l'empat que figurava al marcador fins al minut 43 del segon temps. A la primera part es va lesionar Saracho, que va reincorporar-se a la segona part, circumstància que no va ser aprofitada per l'equip de Rocafort.

El Vila-rodona va disputar la final amb l'Alcover. Va guanyar aquest equip per 3-1, el diumenge 25 d'octubre.[173]

VII TORNEIG (1955)

En el partit d'octaus en què inicià el setè campionat el Rocafort, va repetir el contrincant de la semifinal del 1953, amb el Vila-rodona. I tal com s'ha dit, fou finalista d'aquella edició.

12-6-1955 CF VILA-RODONA - CF ROCAFORT: 7-2[174]

Arbitrat pel col·legiat Descalzo, els equips es formaren de la manera següent:

Pel CF Vila-rodona: Rabadà; Rañé, Güell, Calaf; Robert, Fábregas; Bricallé, Roig, Domingo, Avelino, Alcover.

Pel CF Rocafort: Ametllé; Borràs, Bonet, Contijcoh; Sendra, Corbella; Gual, Gasull, Fontabés, Florensa, Mercadé.

Pel que fa als gols, a la primera part el resultat va ser de 3-1. Va inaugurar el marcador el Rocafort amb el gol de Fontabés, i Alcover i Avelino (2) pel Vila-rodona. A la segona part marcaren Roig, Avelino, Domingo i Avelino pels de Vila-rodona i el del Rocafort el va aconseguir Gual.

Va ser un partit que va agradar al públic amb gols de bella factura. El Vila-rodona, amb una davantera molt perillosa i incisiva. Destacaren pels guanyadors: Roig, Avelino, Fàbregas i Bricallé. El Rocafort va jugar amb molt d'entusiasme. Sobresortiren Corbella, Gasull i el davanter centre Fontabés.

Aquesta tercera participació va ser l'última de l'equip del CF Rocafort de

173 *Juventud*, 31-10-1953, p. 6.
174 *Juventud*, 18-6-1955, p. 4.

Queralt en el torneig comarcal vallenc, i la més dèbil, ja que no va poder superar els octaus de finals.

SARRAL

CD SARREALENSE

Colors: blaugrana i pantalons negres.

Breu història del futbol a Sarral

Una de les primeres notícies futbolístiques que es troben sobre Sarral són del mes d'agost de 1919, quan el corresponsal a Nova Conca escriu: "Enguany sembla que es pren amb interès l'esport. Un grop de joves es dediquen diàriament

Club Deportivo Sarrealense
Afiliado a la
Federación Catalana de Futbol
Domicilio social: C. Gral. Mola, 52
Sarreal

Encapçalament carta del club Deportivo Sarrealense (c.1960). Arxiu autor

Escut del Esport Club Sarralenc. Arxiu autor.

Any 2006. Antic camp municipal de futbol del Sarral . Carrer Tarragona. Foto: A.M. Marsal i Bonet.

a la pesca, caça, foot-ball, natació o fer excursions."[175]

Aquesta notícia d'inici d'activitat futbolística es materialitza seriosament quan el primer equip del Sarralenc s'enfronta a un combinat del FC Montblanquí, format per jugadors del primer equip, segon equip i de l'infantil. El resultat va ser d'empat a zero. Va ser un partit de poca qualitat, en què, segons el cronista, ni l'àrbitre va estar a l'altura de les circumstàncies, és a dir, va actuar malament. Això succeïa a Montblanc el 17 de setembre de 1922, i el cronista no menciona la composició dels equips.[176] Aquell mateix any, a Sarral hi ha un nou enfrontament entre els mateixos clubs, aquesta vegada amb els primers equips. Va ser el 15 de novembre, amb un resultat de 2-1 favorable als locals, que estaven reforçats per jugadors de Santa Coloma de Queralt, i a l'equip montblanquí li va mancar algun dels jugadors habituals.[177]

A la dècada del 1930, la rivalitat esportiva i social es fa evident a Sarral amb dos equips formats segons la tendència política, jugant en dos camps diferents al poble. L'Sport Club Sarralenc, equip fundat l'any 1922, i vinculat al Centre Republicà Autonomista, convertit posteriorment en Centre d'Unió de Dretes, juga el 1933 al camp de La Pedrera, en terrenys cedits pel senyor Emili Mateu, i rivalitzarà a partir de 1934 amb l'equip format per la Societat Agrícola, que pren el nom d'Unió Esportiva Obrera, amb terreny de joc cedit pel senyor Joan Pedreny.[178]

En els programes de les festes majors editats a partir del mes d'abril de 1939, tot just finalitzada la Guerra Civil, es pot veure la incidència política del règim en l'esport. La denominació dels equips varia en funció de l'organisme de què formen part: Organización Juvenil, Frente de Juventudes, Educación y Descanso, que s'anteposa normalment al nom del club. Es pot observar que a partir de 1945 va desapareixent i s'expressa el nom del club local, sense res més. Des del punt de vista popular, als clubs se'ls coneixia pel nom del poble a què pertanyien, amb excepcions molt puntuals, com La Mehal·la (anys 1951-1953) a Montblanc.

Aquestes característiques es constaten en els programes editats pels equips de Sarral, l'Espluga de Francolí i Montblanc.

Al mes de setembre de 1939, la SC Sarreal de la FET y de las JONS juga un partit al camp de La Pedrera contra el Verdú FC, i es disputen una copa d'alabastre donada per Tallers Mauricio Renaud, de Sarral. L'equip sarralenc s'havia anunciat amb: Boronat; Bonet, Rabadà; Torres, Mensa, Teixidó; Borràs, Contijoch, Farré, Freixes, Olivé. El programa especifica que era "el Año de la Victoria" i acaba al peu amb un "Arriba España" i "Viva Franco", tal com era preceptiu segons les

175 *Nova Conca*, 26-7-1919, p. 5.
176 *La Nova Conca*, 16-9-1922, p. 199.
177 *La Nova Conca*, 11-11-1922. p. 207.
178 La Conca de Barberà 1890-1939: de la crisi agrària a la Guerra Civil, Andreu Mayayo Artal, p. 350.

directrius franquistes del moment.[179]

Al mes de maig de 1940, el Sarral OJ participa en el Campionat Provincial de OOJJ (Organizaciones Juveniles – Falange Española). El Sarral formava part del segon grup amb els equips de Valls, Vilallonga, Bràfim, Pira, Vallmoll i Alcover. Després de tres partits jugats, l'equip sarralenc havia aconseguit 3 punts i ocupava el quart lloc. Els resultats coneguts van ser els següents: (11-5) OJ Sarreal, 0 – OJ Vilallonga, 5; (25-5) OJ Valls, 1 – OJ Sarreal, 1; (22-6) OJ Vallmoll, 6 – OJ Sarreal, 3. Se'n desconeixen els resultats restants i la classificació final.[180]

En el programa de la Festa Major de 1940, del 28 de setembre, el SC Sarreal (Sport Club) és anunciat sense figurar amb cap altra especificació a continuació. Es juga contra el Cervià FC. La formació sarralenca és: Potau; Bonet, Rabadà; Mensa, Pagès, Barrabeig; Borràs, Contijoch, Roselló, Duch, Travé. Suplent: Veciana. I el camp de joc figura com a "campo de deportes", encara que és probable es jugués al camp de La Pedrera, tal com s'especifica en el programa de la Festa Major de l'any anterior contra el Verdú FC.

L'any següent, a les festes de 1941, al programa del partit entre el CD Vendrell i l'SC Sarral, del 30 de juliol, figurava amb l'encapçalament de Educación y Descanso-Sección Deportiva. I la del 28 de setembre del mateix any és Educación y Descanso FC, de Sarral, que s'enfronta al Pont d'Armentera FC amb: Fontanals; Borràs, Pagès; Mateu, Inglés, Barrot: Ametlla, Contijoch, Roselló, Duch, Ballesté.

A Festa Major de 1943, del 26 de setembre, el club local es denomina Sport Club Sarrealense (Educación y Descanso), i té lloc l'enfrontament amistós amb el FC Reddis, en què es disputa una copa d'alabastre donada per Tallers Antonio Miquel.

En aquest punt cal remarcar, com es pot veure en els programes abans esmentats de les festes majors de 1939 i 1940, que la important indústria sarralenca de l'alabastre col·laborava amb l'esport de la població. I era habitual, també en altres pobles de la conca, disputar-se copes elaborades en alabastre, artísticament modelades i exposades en vitrines dels pobles de la Conca com a trofeus guanyats pels seus equips.

A partir de l'any 1945, el club canvia la denominació definitiva a CD Sarrealense i desapareix la denominació Educación y Descanso.

El partit era el 29 de juliol, de nou contra el CF Cervià, i l'alineació prevista de l'equip local, expressada amb un 2-3-5, era: Fontanals; Giné, Bonet, Plana; Vidri, Teixidó; Llorach, Ametlla, Contijoch, Sabidó, Mialet.[181]

---

179 Programa de la Festa Major de Sarral de 1939. Impremta Requesens de Montblanc.
180 *Diario Español de Falange Española Tradicionalista y de las JONS*, de Tarragona: 1-5-1940; 11-5;25-5; 31-5, i 22-6-1940.
181 Programa de la Festa Major de 1945. Impremta Requesens de Montblanc.

Equip del Esport Club Sarralenc anys 1930. Del llibre: "La Conca de Barberà 1890-1939. De la crisi agraria a la guerra civil". D' Andreu Mayayo Artal, p.130.

Equip del Esport Club Sarralenc anys 1930. Del llibre: "La Conca de Barberà 1890-1939. De la crisi agraria a la guerra civil". D' Andreu Mayayo Artal, p.130.

En competicions oficials, l'any 1950 el CD Sarrealense va quedar campió del tercer grup provincial a la Copa Primavera, que es disputava en la categoria d'aficionats, contra el Gimnàstic B, la Selva, Vila-rodona, Santa Coloma de Queralt. La proclamació com a campió de grup va aconseguir-la en el partit del 5 de juny de 1950, jugat contra el Santa Coloma i guanyat per 5-3. L'eliminatòria amb el Torredembarra per jugar la final la va perdre per 6-0.[182]

Unes de les manifestacions esportives i socials més recordades a Sarral ha estat la del dia 28 de setembre de 1961, en els actes de la Festa Major, en comptar amb la presència de Ladislao Kubala, amb motiu de la inauguració oficial del Camp Municipal d'Esports, situat al carrer Tarragona, tocant a la carretera de Santa Coloma de Queralt.[183]

En aquest partit inaugural, el juvenil del FC Barcelona, entrenat per Seguer, amb el mite blaugrana Ladislao Kubala com a director de l'Escola de Futbolistes del Club, s'enfrontà al juvenil del Gimnàstic de Tarragona.

En una altra ocasió hi va haver el mateix protagonista, en ser Kubala selec-

182 *Diario Español*, 15-6-1950, p. 6.
183 Programa de la Festa Major de Sarral 1961. Impremta Requesens de Montblanc.

Anys 1940. Entrada al camp del "Sport Club Sarrealense" Educación y Descanso .(C.1943). Arxiu autor

cionador nacional en aquells moments. Se li va retre un homenatge el diumenge 27 de juliol de 1975, organitzat per una comissió encapçalada pel sarralenc Antoni Miró Ricart, i com a alcalde de la població Josep Cantó Pifarré. En els actes, es jugà un partit de futbol entre dues seleccions en què hi havia 17 internacionals per Espanya i veterans com el seu company d'equip al CF Barcelona Gustau Biosca i el de l'Espanyol Mingorance. En un equip vestit de groc jugaren: Capón, Biosca, Ramos, Migueli, Planas, Villar, Asensi, Solsona, Quini i Churruca. Amb l'equip de verd: Iríbar, Sol, Mingorance, Mur, Irureta, Kubala, Blasco, Rexach, Gárate i Rojo I. Eren jugadors del Barcelona, de l'Atlètic de Madrid, Atlètic de Bilbao, Gijón, Saragossa, de l'Espanyol, València. Com es pot veure, primeres figures del futbol espanyol d'aquell moment. Pels sarralencs i aficionats de la comarca, un record inoblidable i difícil de repetir.[184]

Programa editat per la Impremta Requesens. L'equip de Sarral reforçat per dos jugadors montblanquins: Batet I i Batet II. Arxiu autor.

El resultat final va ser d'empat a 3 gols, amb gol de penal de Kubala, magistralment executat. Els servei de massatgistes va anar a càrrec d'Àngel Mur, pare i fill, i el partit fou arbitrat pel Sr. Sánchez Lucas, acompanyat a les bandes pels liniers Grau i Cortés.

Els actes organitzats per la comissió van comptar amb la presència d'autoritats provincials polítiques i esportives, i van finalitzar amb l'entrega d'una placa commemorativa d'Iríbar a Kubala i de les insígnies d'or del CD Sarralenc als vilatans Lina i Antonio

184 *El Mundo Deportivo*, 25-7-1975, p. 9.

Giné.[185]

Al gener de 1970, el Sarral juga l'eliminatòria del Campionat Provincial d'Aficionats, amb el CD Chaplin de Tarragona després de quedar campió del seu grup. El còmput del resultat d'anada i tornada va ser d'empat a 3 gols, amb el tanteig de 2-1 a favor de cada equip local. En el segon partit, jugat a Tarragona, va haver-se de desempatar l'eliminatòria amb llançament de penals, que va resultar favorable als tarragonins per 4-3. La tensió del partit va traslladar-se als aficionats, que van ocasionar incidents.

El CD Sarreal va jugar amb: Fuentes; Iglesias, Montcusí, Fuentes; Casellas, Bonet; López, Torrents, Duch, Benet i Rouras. Destacaren: Pàmies, el porter, i Benet.[186]

6-8-1943. Copa d'alabastre guanyada pel Sarral davant el FC. Rocafort en el partit de futbol de la Festa Major de Rocafort de Queralt, exposada al Ajuntament de Sarral. Arxiu autor.

Després d'aquest campionat, el Sarral va participar en el Torneig de Primavera, i s'enfrontà el mateix mes de gener de 1970 al Vila-rodona, també campió del seu grup d'aficionats. El partit, que es va jugar a Vila-rodona el dia 22 de gener, va ser favorable als locals, que venceren per 3-1.[187]

En la temporada 1980-1981, el Sarrealense intervé en el campionat de tercera regional, amb un grup de 20 equips. Va ser líder del grup unes quantes jornades, i finalment va ser superat pel Morell i l'Altafulla.

Al mes de desembre del 2018, a Sarral, els futurs jugadors dels equips de la Conca, ara en categoria aleví, van tenir ocasió de competir en la primera trobada de futbol sala en la seva categoria. Van ser els equips denominats Zer Conca, Cor Roure i Escola de Sarral.[188]

Sarral, malauradament en aquests moments, es troba amb el

185 *Diario Español*, 29-7-75, p. 18.
186 *Diario Español*, 28-1-1970, p. 16. Corresponsal: Antonio.
187 *Juventud*, 28-2-1970. Corresponsal de Vila-rodona: Juan Figueras, p. 8.
188 *Nova Conca*. Baixa Segarra, 7-12-2018, p. 57.

seu primer equip de futbol inactiu sense participar en competicions oficials. Les noves instal·lacions municipals del camp de futbol es troben en estat d'abandonament, i l'activitat futbolística se centra en partits de futbol sala. Una població capdavantera a la Conca, com hem pogut veure en la seva història, passa per una mala època futbolística. S'espera que aquest període letàrgic sigui curt.

Participacions al torneig: 1949-1951-1952-1953-1954-1955-1956 i 1958

SARREAL - FIESTA MAYOR 1961

Día 28 de septiembre A las 5 de la tarde

Inauguración Oficial del Campo Municipal de Deportes

con un espectáculo futbolístico nunca visto en la Provincia

Actuación del equipo

Juvenil del "F. C. BARCELONA"

que, formado en la Escuela de Futbolistas, dirigida por el Maestro **Ladislao KUBALA**, y a las órdenes directas de **SEGUER**, el recordado jugador barcelonista, va cosechando en todas sus actuaciones rotundos éxitos.

Ladisdao Kubala y **Seguer**, ambos personalmente, dirigirán desde la banda el juego de precisión y filigrana de estos jovencitos, algunos de los cuales, sin duda, dentro de muy pocos años tendrán el honor de vestir la camiseta de titular del primer equipo del **"F. C. Barcelona"**.

Contra este maravilloso equipo, otra promesa cierta de nuestra cantera provincial, el equipo

Juvenil del "GIMNASTICO"

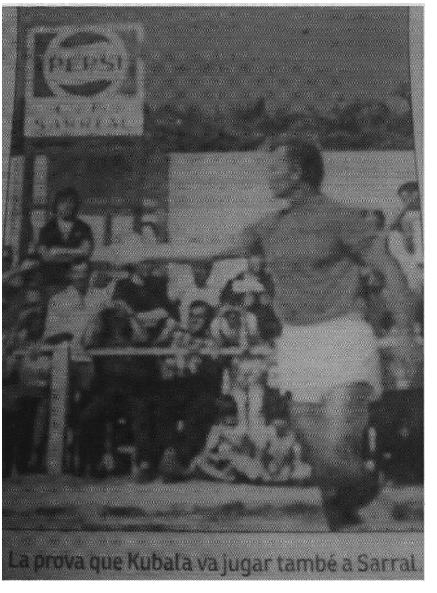
de Tarragona, que durante este verano ha deleitado a los aficionados en multitud de Fiestas Mayores.

Al final del partido se entregarán a **Ladislao Kubala** y a los equipos artísticos trofeos como recuerdo de la memorable jornada.

¡DEPORTISTA! No desaproveches esta ocasión única que se te presenta para rendir tu homenaje personal a KUBALA y a sus discípulos. ¡Recuerda esta fecha memorable para toda la afición futbolística comarcal: 28 de septiembre de 1961, en el Campo Municipal de Deportes de Sarreal.

Actuación de KUBALA Y SUS MUCHACHOS!

Programa Festa Major 1961 –Sarral- partit amb el Juvenil del F.C. Barcelona i el Gimnàstic de Tarragona. Arxiu autor

17-8-2020. Kubala a Sarral l'any 1975 "Diari més "

I TORNEIG (1949)

L'equip del Sarral va ser l'equip de la Conca de Barberà que més vegades va participar en el torneig amb vuit ocasions, des del seu inici, l'any 1949, fins a l'edició de 1958.

En aquesta primera participació, el Sarral va caure eliminat per l'equip del Salomó en octaus de final.

9-7-1949 CF SALOMÓ – CD SARREALENSE: 3-1[189]

Alineacions:

189 *Juventud*, 16-7-1949, p. 4.

CF Salomó: Lamiel; Creus (José), Creus (Juan), Segú; Menéndez, Moreno; Gabriel, Virgili, Dalmau, Creus (A), Fargas.

CF Sarrealense: Fontanals; Teixidó, Tuset (A), Company; Solé, Tuset R., Llorach, Atmetller, Gassó, Corsellas, Cots.

Àrbitre: Sr. Menero. Ben arbitrat, a pesar que el partit no va ser fàcil.

Pel que fa als gols, el primer el marcà Gassó de volea pel Sarral. Va empatar Menéndez pel Salomó, i el desempat el va fer Dalmau a la segona part en una jugada espectacular; finalment, Teixidó en pròpia porta, en haver desviat un xut a porta de Menéndez.

Amb nombrós públic assistent, el partit va ser molt interessant i disputat per ambdós conjunts. Curiosa la part tècnica del comentari del partit, en què es va dir que el Sarral havia jugat amb una WM massa rígida, sistema de joc implantat per l'anglès Chapman de l'Arsenal en la dècada del 1930. La intensitat del joc viscut la demostra l'expulsió d'un jugador de cada equip.

Destacaren els jugadors del Sarral Corsellas i Fontanals per sobre de tots els jugadors, seguits de Teixidó, Companys i Gassó. Al Salomó, el porter Lamiel, els tres germans Creus, Menéndez, a pesar de la seva duresa, i Dalmau.

Aquell any el guanyador del torneig va ser l'equip de Bràfim, després d'empatar a 4 gols a la pròrroga amb l'Alcover i guanyar, per més llançaments de córners, 6 a 4 en el partit jugat el 21 d'agost.[190]

III TORNEIG (1951)

Equip del E.C..Sarralenc de la temporada 2008-2009, que va estar a punt de l'ascens a la 2ª. categoria regional. El Baluard" p.38. 2ª.època. març-abril 2009 -

El Sarrealense no va participar en el torneig de 1950, ja que coincidien les dates amb la Copa Primavera d'aquella temporada, en la qual va quedar campió del tercer grup provincial. Ho va fer l'any següent, i el primer partit va enfrontar-se amb el Vilallonga.

190 *Juventud*, 27-8-1949, p. 4.

Una pilota al centre del camp espera ser jugada. Arxiu autor

Any 2021. Vista del actual camp municipal de Sarral. Arxiu autor.

22-7-1951 CD Sarrealense – UD Vilallonga: 1-2[191]

Alineacions:

CD Sarrealense: Pallejà; Llobet. Mora, Bonet I; Sole, Roselló; Polo, Vilà, Bonet II, Cots, Rubio.

UD Vilallonga: Mateu; Virgili, Martorell, Vallés; Mestres, Carnicé; Roig, Benaiges, Gomis, Rius, Olivenza.

Àrbitre: Sr. García. Bé.

Pel que fa als gols, el Vilallonga va marcar a la primera part gràcies a Rius i Olivenza. El gol del Sarral el marcà Cots a la segona part.

Partit que va entusiasmar el públic assistent jugat entre dos conjunts molt combatius, amb més encert davant la porteria de l'equip del Baix Camp, que disposava d'una línia davantera més compenetrada. Van sobresortir els porters d'ambdós equips Mateu i Pallejà. Completen els jugadors destacats del Vilallonga Benaiges i Rius a la davantera.

El destacat porter Pallejà jugà en el primer equip del Reus Deportiu. Pel Sarral, a més del porter, va distingir-se l'ala dreta de la davantera, Polo-Vilà, i a la defensa, el millor Mora.

Tampoc en aquesta segona participació el CD Sarrealense al torneig va poder passar dels octaus de final. La final la jugaren el Bràfim i el Vallmoll i fou

191 *Juventud*, 28-7-1951, p. 6.

guanyada pel primer equip per 2-0 el diumenge 30 de setembre.[192]

IV TORNEIG (1952)

25-5-1952 CF La Nou de Gaià – CD Sarrealense: 3-2[193]

Alineacions:

CF La Nou de Gaià: Montragull; Baduell, Virgili I, Ramon; Iglesias, Vives; Dalmau, Figueras, Virgili II, Tripiena, Boronat.

Sarrealense: Pallejà; Solé, Malet, Bonet; Polo, Tuset; Plana, Solé II, Bonet, Cots, Rubio.

22-7-1951. C. D. Sarrealense: Pallejà; Llobet, Mora, Bonet I; Solé, Roselló; Polo, Vilà, Bonet II, Cots, Rubió, segons alineació del setmanari "Juventud" del partit, amb Fontanals de porter reserva a la fotografia. Foto: Arxiu Joan Ventura Batalla.

Àrbitre: Sr, Sancho. Magnífic.

Gols: Tripiana, Iglesias i Vives per la Nou al primer temps. El Sarrealense els en marcà un a cada part, un dels quals de penal. A la crònica no es mencionen els golejadors.

Destacats: Tripiana per la Nou, com a conductor del joc, la tripleta defensiva i el porter Montragull. Pel Sarrealense es distingiren el veterà porter Pallejà, el defensa central Malet i l'interior Solé II.

La Nou va ser superior als jugadors sarralencs, equip que tenia l'etiqueta de favorit abans de començar el partit, perquè eren més incisiu, i el partit va quedar sentenciat amb el resultat de 3-1 de la primera part. L'entusiasme dels dos equips i la noblesa en el joc van ser premiats amb aplaudiments pel públic assistent. L'equip guanyador s'emportà la copa, cedida per Joieria Mercadé.

La final d'aquest any va ser guanyada per la UD Torredembarra en imposar-se al Vilallonga per 3-1 el 28 de setembre.[194]

192 *Juventud*, 6-10-1951, p. 4.
193 *Juventud*, 31-5-952, p. 4.
194 *Juventud*, 4-10-1952, p. 4.

V TORNEIG (1953)

El partit previst per al dia 29 de juny, festivitat de Sant Pere, va ser suspès pel mal estat del terreny de joc després de les pluges d'aquells dies, i va ajornar-se fins al 5 de juliol.

5-7-1953 CF CATLLAR – CD SARREALENSE: 5-3[195]

Formacions dels equips:

CF Catllar (camiseta groga i pantalons blaus): García; Burch, Marià, Saborit, Pueyo, Climent; Virgili, Rubio, Subirà, Royo, Ros.

CD Sarrealense: Pallejà; Llobet, Solé II, Teixidó; Mialet, Toset; Llorach, Solé I, Polo, Rubio, Vilà.

Arbitratge a càrrec del Sr. López, auxiliat a les bandes per Martín i Ortega. Tots ells van estar a l'altura del partit.

Gols: Subirà (3), Virgili (2) pel Catllar; pel Sarral: Rubio i Polo (2). La primera part acabà amb el resultat de 4-2.

La crònica comença amb "Vimos buen fútbol", en haver sorprès el públic assistent per les bones jugades presenciades un cop disputat partit. El CF Catllar era la primera vegada que participava en el campionat i va destacar el seu jugador Subirà, el millor del partit, que va intervenir no solament marcant els seus gols, sinó també en els del seu company Virgili. Pels de la Conca destacaren: Llobet a la defensa, i Polo, Rubio i Vilà a la davantera.

El CD Sarrealense, igual que en les anteriors ocasions, va mostrar que era un bon equip, encara que no passés l'eliminatòria.

Aquesta vegada va ser l'equip de l'Alcover que aconseguí la victòria el diumenge 25 d'octubre a la final del torneig, en guanyar el Vila-rodona per 3-1.[196]

VI TORNEIG (1954)

Amb aquest partit d'octaus de final s'inaugurava el sisè torneig corresponent a l'edició de 1954.

6-6-1954 CD FIGUEROLA – CD SARREALENSE: 0-1[197]

Equips presentats:

CD Figuerola: Dato; Tarragó, Garriga, Dattoli; Maseras, Sanahuja; Aranaz, Arimany, Menéndez, Fernández, Oliva.

CD Sarrealense: Pallejà; Mialet, Foix, Solé; Tuset, Trilla II; Llorach, Polo,

195*Juventud*, 11-7-1953, p. 6.
196 *Juventud*, 31-10-1953, p. 6.
197 *Juventud*, 12-6-1954, p. 6.

Rubio, Cots, Pijoan.

Àrbitre: Sr. Massó, poc encertat, ajudat a les bandes per Martín i Ortega.

El gol del triomf va marcar-lo al minut 7 de la primera part Trilla II, amb un xut fort des de fora l'àrea.

Els jugadors destacats pel Figuerola van ser Garriga, Maseras, Aranaz i Arimany, encara que tot l'equip va distingir-se per la seva lluita. Pel Sarral: el veterà porter Pallejà, Foix i els seus volants Tuset i Trilla II.

Partit millor jugat pel Figuerola (reforçat pels jugadors d'equips tarragonins Aranaz i Arimany) encara que amb resultat mínim advers, que li va permetre al Sarral passar a quarts de finals.

Per primera vegada el Sarral jugava un partit de quarts de final del torneig.

25-7-1954 CD SARREALENSE – CF SALOMÓ: 2-1[198]

Equips presentats:

CD Sarrealense: Pallejà; Mialet, Foix, Solé; Tuset, Trilla II; Vila, Polo, Rubio, Felip, Solé.

CF Salomó: Mercadé, Luis I, Creus, Noguera II; Lluís II, Segú; Reverter, Noguera II, Massó, Puigmartí, Calull.

Àrbitre: Sr. Tomás, que va fer un bon arbitratge, ben auxiliat a les bandes per Adelantado i Sanvidal.

Els gols tots van ser marcats pels jugadors del Sarral. Foix, en pròpia porta en un mal lliurament a Pallejà, i als 20 minuts empata el seu company Felip amb un xut fort des de fora l'àrea. Polo, als 19 minuts de la segona part, desempata en rematar de cap un centre de Vila.

Partit de domini del Salomó amb un Sarral més efectiu. Va ser expulsat del camp a la segona part Trilla II del Sarral, fruit d'una discussió amb l'àrbitre.

La victòria amb el Salomó li va permetre al Sarral enfrontar-se al Vallmoll en una semifinal.

19-9-1954 CD SARREALENSE – CD VALLMOLL: 2-1[199]

Alineacions:

CD Sarrealense: Pallejà; Foix, Sans, López; Copons, Tuset; Llobet, Polo, Vidal, Llorens, Felip.

CD Vallmoll: Ferrer; Badia, Donato, Martirià; Nolla, Alier; Arenas, Giera,

198 *Juventud*, 31-7-1954, p. 4.
199 *Juventud*, 25-9-1954, p. 4.

Blanco, Moya, Carbonell.

Arbitratge del Sr. Arasa, discret i ajudat a les bandes pels aficionats locals Adelantado i Sanvidal.

Els gols del Sarrealense van ser marcats per Llobet (28 minuts de la primera part i 33 minuts de la segona el del triomf). El gol del Vallmoll va ser marcat per Moya.

Destacats: Pallejà, Sans, Tuset, Llobet, Felip en els extrems i Polo com a interior amb el Sarral. Pel Vallmoll: Donato, Martirià, Nolla, Alier; i a la davantera: Aranaz, Giera i Moya.

Va ser un partit molt anivellat que va ser interessant fins al final. La victòria va permetre a l'equip de Sarral jugar la seva primera final.

La gran final de la sisena edició del torneig José Mª Fábregas es va jugar el dia 3 d'octubre. L'equip de Sarral va enfrontar-se a l'equip d'Alcover.

26-9-1954 CD ALCOVER – CD SARREALENSE: 4-1[200]

Va ser una final merescuda pels dos equips, ja que eren dues bones formacions. Per segona vegada un equip de la Conca juga una final al torneig, seguint les petjades de la primera de l'any 1950, en la qual participà l'equip de la població veïna de Rocafort de Queralt.

Se'n transcriu íntegrament la crònica de Juventud:

El domingo se disputó en el estadio de Educación y Descanso vallense la final del VI Torneo Trofeo José Mª. Fábregas entre los equips, el Alcover y el Sarrealense, que habían llegado a la misma con todos los mercimientos.

El encuentro, que fue presenciado por fran cantidad de aficionados entusiastas pero correctos, dio el triunfo mercediamente al Alcover que, a lo largo de los 90 minutos se mostró superior al noble rival.

Falló el cuadro mágico en el cuadro sarrealenser al contrario de lo ocurrido en el Alcover, en cuyo conjunto los interiores y volantes tuvieron una mejor actuación, particularmente estos últimos que cortaron mucho juego.

Se llegó al descanso con el resultado 2 a 1 favorable al Alcover, logrando los goles de este equipo Amigó, a los 17 y 34 minutos y el del Sarreal, Tarrats, aumentando el once vencedor la ventaja con dos goles más obtenidos en la segunda mitad, por mediación de Catarín, a los 5 minutos y Amigó, a los 13.

Destacaron el el Alcover, el portero Mor, los defensas Cortés i Casals, los dos volantes Basallote e Iborra y la tripleta central del ataque. En el Sarrealense fueron los mejores el central Solé, el interior Polo y el exteror zurdo Felip.

200 *Juventud*, 3-10-1954, p. 6.

Realizó un buen arbitraje el colegiado Sr. Odena, bien ayudado, en las líneas de banda por los aficionados vallenses Sre. Sanvidal y Adelantado.

Antes de inciarse el encuentro el Sr. Alcalde y Procurador en Cortes, Sr. José Mª. Fábregas, estrechó la mano a los jugadores integrantes de ambos equipos finalistas, debidamente alineados en el centro del terreno, siendo muy aplaudido.

Los equipos se alinearon así:

C.D. SARREALENSE: Pallejà; Vidal, Solé, Foix; Tuset, Llorens; Llobet, Polo, Vidal, Tarrats, Felip.

C.D. ALCOVER: Mor; Rión, Cortés, Casals; Basallots, Iborra; Magrané, Catarín, Amigó, Gázquez, Comas.

A los 42 minutos fue expulado del campo Gázquez, del Alcover.

Felicitamos al Alcover, magnífico triunfador del V trofeo José Mª. Fábregas, merced y premio a una labor entusiasta, valiosa y acertada, plácemes que hacemos extensivo al otro finalista, el Sarrealense, digno rival del equip proclamado vencedor; y a todos los participantes que gracias a su deportividad y amor propio han dado al Torneo en su VI edición los máximos alicientes.

I aquesta va ser l'última participació d'un equip de la Conca en una final del torneig.

VII TORNEIG (1955)

L'organització, en aquesta edició, va fer l'observació abans de començar el torneig que els equips havien de ser federats.

En la participació d'aquest any el Sarral no va poder repetir l'èxit obtingut a la campanya de l'anterior torneig en no superar els octaus de final.

26-6-1955 CF CATLLAR – CD SARREALENSE: 1-0[201]

Igual que l'any 1953, el Sarral va perdre amb el Catllar, encara que aquesta vegada per la mínima.

CD Sarrealense: Pallejà; Solé, Massons, Tuset; Llorens, Pitarch; Llobet, Polo, Pujol, Tarragó, Rubio.

CF Catllar: Olivé; Fabra, Morià, Morató; Forés, Pallarés; Blanca, Basallote, Menéndez, Olesa, Franqués.

Àrbitre: Sr. Penas, desencertat en algunes ocasions.

El gol va ser aconseguit per l' exterior Franqués al primer temps, minut 39.

En un partit molt disputat en què els defensors respectius van saber contenir

201 *Juventud*, 2-7-1955, p. 6.

les davanteres, destacaren pel Sarral, de forma brillant, el porter Pallejà, el central Massons, Pitarch, Llobet i Pujol. Pels guanyadors: Olivé, Basallote, Forés i Franqués.

L'equip del Catllar va jugar la final del torneig de 1955, que va ser guanyada pel Vilallonga per 1-4, en el partit jugat el diumenge 2 d'octubre.[202]

VIII TORNEIG (1956)

Partit jugat en els actes de la festivitat del patró de Valls, Sant Joan.

24-6-1956 CF VILA-RODONA – CD SARREALENSE: 2-0[203]

Alineacions:

CF Vila-rodona: Domingo; Calderé, Calaf, Garriga; Jané, Robert; Pié, Miró, Bricollé, Domingo, Invernón.

UD Sarrealense: Pallejà; Solé I, Martí, Solé II; Solé III, Tuset; Llobet, Florensa, Rubió, Mialet, Olivenza.

Arbitratge a càrrec del Sr. Boronat, que va tenir una bona actuació.

Els gols del guanyadors foren marcats per Miró als 44 minuts de la primera part per i Pié als 43 minuts de la segona.

Partit d'octaus de final jugat amb força, entusiasme i nervis, que podia haver acabat en un just empat, ja que el porter Pallejà, tantes vegades destacat, no va ser afortunat en els gols encaixats pel seu equip.

Destacaren pels sarralencs: Martí, Tuset, Mialet i Rubió. Pels de Vila-rodona: el porter Domingo, Calaf i Miró. A l'equip hi figura Florensa, jugador rocafortí de molta classe al mig del camp, que va jugar amb el CD Portal Nou.

En aquesta edició, el torneig va ser guanyat per l'equip de Vila-rodona en imposar-se al de la Secuita per 2-1, en el partit jugat el diumenge 30 de setembre.[204]

X TORNEIG (1958)

L'última participació de l'equip de Sarral en el torneig de Valls va tenir lloc en aquesta edició de l'any 1958, i va ser en el partit inaugural contra un equip del Baix Camp, el Vila-rodona.

8-6-1958 CD SARREALENSE – UD VILALLONGA (camisa grana)**: 1-4**[205]

Partit jugat una tarda amb el cel parcialment cobert, amb una bona entrada

---

202 *Juventud*, 8-10-1955, p. 4.
203 *Juventud*, 7-7-1956, p. 6.
204 *Juventud*, 6-10-1956, p. 4.
205 *Juventud*, 14-6-1958, p. 6.

d'aficionats al camp del Vilar. El partit va tenir un començament equilibrat, però a la segona part van imposar-se l'experiència i la millor classe del conjunt grana contra l'equip sarralenc, format per bona part de components molt joves, als quals els va faltar moral per remuntar el resultat advers.

Els equips els formaren:

CD Sarrealense: Pallejà; Molas I, Llobet, Molas II; Teixidó, Felip; Tuset, García, Giménez, Molina, López.

UD Vilallonga: Ruiz; Guiot, Sanabra, Manants; Castelló, González; Montserrat, Blanch, Carnicé, Queralt I, Queralt II.

Partit arbitrat pel Sr. Adelantado, en no presentar-se l'àrbitre assignat pel Col·legi Oficial d'Àrbitres de l'OS Educación y Descanso. La seva tasca la va facilitar el resultat clar del partit.

La primera part va finalitzar amb el resultat de 2-1, i a la segona el Vilallonga va marcar dos gols més, que podien haver-se ampliat. La crònica no menciona els autors dels gols.

Amb aquesta eliminació als octaus de final, l'equip representatiu de Sarral va deixar de participar al torneig vallenc, després d'haver-ho fet en vuit ocasions, la més gran d'un equip de la Conca de Barberà. També va ser, un dels dos equips de la Conca que van arribar a disputar una final.

Entre els jugadors habituals a l'equip fins a l'any 1955 es troba Julio Polo Bona (Polo), barceloní que s'establí a Montblanc en casar-se i va destacar en molts dels partits jugats.

En aquesta edició el guanyador va ser l'equip del Cambrils, que vencé el Masllorens per 4-1 el diumenge 26 d'octubre.[206]

Una anècdota curiosa de l'equip sarralenc en la història de la seva participació en el torneig a la capital del Alt Camp és la viscuda per un jove sarralenc de dinou anys, Alfredo Pijoan Giné (n. 1935), bon aficionat i seguidor de l'equip. En una de les edicions, la de 1954, precisament la que es va arribar a jugar la final, a l'equip li faltava el jugador Joan Cots Pedreny, Pedaset (figura a la foto de l'equip del 22 de juliol de 1951), que feia el servei militar i el dia del partit no va obtenir permís per absentar-se del quarter. En veure que s'apropava l'hora de l'encontre i no arribava, l'entrenador, sense pensar-s'ho, li diu al jove: “Pijoan, a equipar-te i al camp.” L'entrenador, tot seguit, imparteix les clàssiques instruccions a cada jugador, d'acord amb la seva posició al camp. En veure l'Alfred que l'entrenador, el Pep de la Tresa, no es dirigia a ell com a la resta de companys, li pregunta “I jo, què faig?” La resposta va ser: “Fes el que puguis.” Un cop repassades les alineacions, Pijoan figura com a extrem esquerre en el partit jugat el dia 6 de juny de

206 *Juventud*, 31-10-1958, p. 4.

1954 contra el Figuerola, guanyat pel CD Sarrealense per 0-1. Debutà, doncs, amb victòria. L'Alfred recorda la vivència amb satisfacció i amb un cert aire d'ironia quan es refereix a la seva participació en el joc.

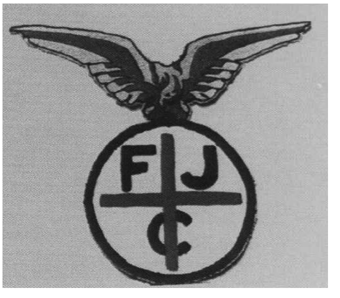
SOLIVELLA

UD Solivella

Colors: camiseta blava i coll vermell, amb pantalons negres o blaus.

Anys 1940. Membret de carta del club U.D. Solivella. Arxiu autor.

Escut FJC –Fejocistes Solivella Del llibre "Solivella 1900-1950. Diari Íntim", de GÓMEZ TRAVÉ, JAUME.

Breu història del futbol a Solivella

Igual que a Barberà, ens hem de situar al mes de maig de 1914, quan un solivellenc, Gregori Travé, forma part de la primera junta de l'Sport Club Conca de Barberà, club que inicialment pretenia ser d'àmbit comarcal, però en la segona junta definitiva del mes de juliol van desaparèixer els representants comarcals de Barberà i Solivella, que van ser substituïts per altres aficionats montblanquins.

La notícia local relacionada més directament amb el "foot-ball" solivellenc data del 23 de desembre de 1916, quan el corresponsal de Conca de Barberà informa en la pàgina 6 que "s'està arreglant un camp per jugar a fut-bol, el que dirigirà el nostre amic Solano", i afegia: "Gràcies a Déu que tindrem una diversió esportiva." El Sr. Josep Solano era el mestre del poble, molt estimat, que tant preparava els alumnes per al batxillerat com podia impartir una sessió musical amb violí.

Del 1920 al 1930 Solivella vivia una gran passió pel ciclisme amb el club Unió Sportiva "El Pedal Solivellenc" format per un bon nombre de joves, com els campions locals Gregori Travé i Josep M. Sans, entre d'altres. Pel que fa al futbol,

el seu equip, el FC Solivellenc, s'enfrontà el 23 de maig de 1934 amb el rival veí, el FC Blancafortí, equip que en va sortir guanyador, encara que se'n desconeix el resultat.[207]

Al mes de maig d'aquell any 1934 es forma un grup de la Federació de Joventuts Cristianes de Catalunya a Solivella, igual que es constitueix a Montblanc i Santa Coloma de Queralt. És el grup 223, anomenat Heralds de Crist. Té seccions de gimnàstica formada pels Falcons, i un equip de futbol a la secció esportiva com a club esportiu que disputa partits contra altres formacions similars de la Federació.[208]

En data 29 de febrer de 1940 s'inaugura el camp d'esports de l'OJ de Solivella amb un partit entre l'OJ i les Milicias de la FET i las JONS locals, amb l'arbitratge de Josep Sans Iglesias, Sastret. El resultat va ser favorable als primers per 5-2. Aquest camp tenia la particularitat que era travessat diagonalment per la carretera de Solivella-Sarral i estava situat en terrenys de la Cooperativa. Anteriorment es jugava en un terreny de l'hort del Mata (actualment cal Caloio).[209] Després del 1960, el camp es traslladà a Les Escoles, actualment modificat, en construir un pavelló poliesportiu i deixar el camp de futbol en dimensions més reduïdes.

En el període de 1940 a 1960, l'equip solivellenc va ser molt actiu, principalment en partits amistosos i de festes majors. Al mes d'octubre de 1950, la UD Solivella va participar en el Campionat Regional d'Aficionats en el grup format per: Solivella, Calafell, l'Espluga de Francolí, Vallense, CD Montblanc i Blancafort. En la classificació final va ser el quart, darrere del CD Montblanc i davant del CF Blancafort, després d'haver jugat 10 partits, 3 de guanyats, 1 d'empatat i 8 de perduts. El campió va ser el CD Espluga.

En aquell campionat l'equip solivellenc el formaven els jugadors següents: Franco, Martínez, Ballart, Foix, Joaquín, Saéz, Farré, Español, Armengol, Travé, Foraster I, Foraster II, entre d'altres. El resultat, amb els seu rival, el CF Blancafort, va ser d'empat a 2 a Blancafort en la primera volta i de victòria a Solivella per 2-1, havent-hi hagut incidents un cop acabat el partit per disconformitat amb l'actuació de l'àrbitre per part dels aficionats de Blancafort.[210]

El Solivella també va participar en el Campionat Comarcal Juvenil de l'últim trimestre de 1953, junt amb el Santa Coloma, Barberà, Pira i La Mehal·la montblanquina. Precisament en el partit jugat contra aquest últim equip, a Solivella van empatar a 2 gols, amb un joc molt dur.

L'equip solivellenc el tornem a trobar competint en la categoria d'aficionats

207 *Aires de la Conca*, 26-5-1934.

208 *La Cruz*, 16-2-1935 i 6-12-1935 (p. 130-131 de *Solivella 1900-1950. Diari íntim*).

209 http://www.solivella.net/solivella_futbolinici.htm

210 *Diario Español*, de Tarragona, 15-11-1950, p. 6.

Entrades UD Solivella anys 1950. Impremta Requesens. Arxiu autor.

en la temporada 1981-1982 en un grup en què figuraven els equips representatius comarcals de Pira i Vilaverd. En el partit amb el Vilaverd del 14 de març de 1982, a casa, es va guanyar per 4-1.

Era tradicional que en el partit de la Festa Major, l'equip foraster es canviés al local del cafè del Sindicat de la carretera a Artesa de Segre. Una vegada equipats, sortien acompanyats per les dames d'honor elegides aquell any i, amb els so d'un pasdoble, tocat per l'orquestra contractada per amenitzar els balls de tarda i nit, sortien al camp per començar el partit; després les dames d'honor feien el servei inicial. En acabar-se el partit, els jugadors de l'equip foraster feien una parada per netejar-se a la font del carrer de la Creu i ràpidament anaven al vestuari improvisat del Sindicat per canviar-se i assistir al ball de tarda, que no s'esperava.

El capità solivellenc de la foto, Jaume Iglesias Iglesias, va jugar amb el CF Montblanc la temporada 1966-1967 a la Primera Regional i, anteriorment, des de la temporada de 1960 fins a la de 1963-1964 a la categoria d'aficionats i Segona Regional. Va ser un destacat extrem esquerre amb molta tècnica, hàbil i golejador. Altres solivellencs que formaren en l'equip montblanquí han estat Josep M. March Torres (jugador també de la Cultural Torreforta, de Tarragona, a la Primera Regional) i Fidel Travé (fill). Ambdós van jugar amb l'equip de la capital de la Conca en temporades posteriors.

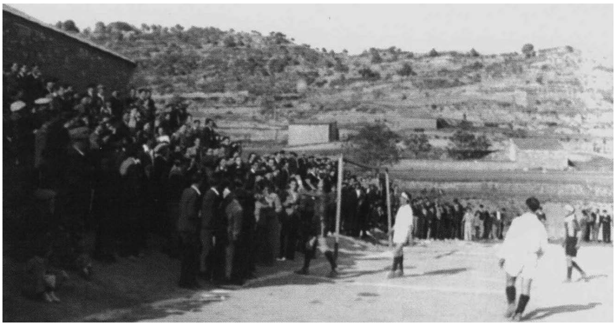
La transformació del camp de futbol en pista poliesportiva ha derivat en la pràctica del futbol sala, tant en els clàssics partits de la festa major com en la participació en campionats comarcals, com en la primera lliga de la Conca de Barberà de 1986, en la qual acabà en quarta posició d'onze equips i com a guanyador de la mateixa lliga el Barberà (vegeu el capítol de Barberà), així com el disputat l'any 2004.

Actualment, nois solivellencs formen part d'equips de fora vila, on es manté la pràctica del futbol en camps de futbol onze i es manté l'activitat en partits de futbol sala.

Participacions al torneig: anys 1950, 1955 i 1956

II TORNEIG (1950)

En aquesta segona edició del torneig vallenc hi va participar per primera vegada l'equip solivellenc, precisament jugant contra el guanyador del torneig inaugural de 1949, el CF Bràfim.

Solivella. Antic camp de futbol. Es trobava a la dreta de l'entrada del poble. L'edifici de l'esquerra és el de la Cooperativa. "El futbol a Solivella". www.Solivella.net

Així ho va veure el cronista de Juventud.

16-7-1950 UD SOLIVELLA – CF BRÀFIM: 3-2[211]

Como preveíamos en el encuentro de la jornada entre los dos equipos citados correspondiente al Torneo José Mª. Fábregas fue en extremo interesante y reñido. Lástima que la suerte hizo enfrentar en la primera fase de este torneo a los dos conjuntos, con arrestos para llegar más adelante. Pero venció el Solivella, obligando a apearse del torneo al Bràfim, y dejando pues al margen a uno de los conjuntos más cualificados, precisamente el campeón del I torneo, el Bráfim, pero... la suerte mandó y uno de los dos debía quedar eliminado. Por la mínima y lo fue el Bráfim.

El encuentro por la igualdad de fuerzas y el nervio puesto pora a para conseguir la victória, indecisa hasta ell final, y por el tren rápido en que se llervó el juego, fue del todo del agrado del público que vio buen futbol y disfrutó de la emotividad.

Equip del Solivella any 1939. Drets, d'esquerra a dreta: Josep Travé (ca la Seca), Paredes (de Bràfim), Salvat (de Bràfim), Josep Sans (ca la Botera), Josep March (cal Mas), Valls, Pelegrí i Recasens (els tres del Gimnàstic de Tarragona). Fila de baix: Maties Masalias (Ballart), Ramon Sans (Xito), Ramon (porter, del Nàstic), "Garrofa" (de Sarral) i Anselm Cortés (Massatjista). "El futbol a Solivella". www.Solivella.net

El Solivella, que obtuvo mereci-

211 *Juventud*, 22-7-1950, p. 4.

Anys 1934. Equip de nens del FJC Fejocistes Solivella. D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joan Domingo "Pelat", Magí Ballart "Bajart", Jaume Español "Pern", Amadeu Español "Maria del Jep", Josep Travé "Seca", Joan Iglesias "Masia", (el que està tallat a la dreta) Maties Masalies "Ballart", Albert Ribas "Terrible" (dret), Josep Armengol "Tonatxo", Magí Iglesias "Ros" i el petit de l'esquerra Salvador Foraster "Mestre". "El futbol a Solivella". www.Solivella.net

U.D. Solivella- Any 1943. D'esquerra a dreta: Drets: Josep Salvador (Jota), ?, Daniel Capdevila (Ximet), Àngel Salvador (Txeco), Salvador Forester (Mestre), Joan Sans (Gasset) i Tomás Foraster (Mestre). Ajupits: Anton Casamitjana, Rafel Sáez (Cremat), ?, i Fidel Travé. Foto de: Rosa Mari Salvador. El futbol a Solivella". www.Solivella.net.

damente la victoria porque su quinteto atacante se mostró mucho más efectivo ante el gol que sus oponente, posee un conjunto potente con el que puede llegar lejos. Sus mejores hombres en el partido de referencia fueron Franco y Vallés; los volantes Carbonell e Iglesias; el ala Español Carbonell y Travé, del ataque.

Alma y nervio del Bráfim fue Boada, que se multiplicó, siendo dignos, después, Escuté, Valldosera y Saperas, bregando mucho éste y el extremo Tomás.

Llevó a cabo un buen arbitraje por lo difícil del partido a causa de la igualdad y la rapidez que predominó y con que se jugó., el colegiado tarraconense, Sr, Veciana. El primer tiempo terminó con empate a cero goles. A los 2 minutos de la segunda parte, Tomás, del Bráfim logró el primer gol de la tarde de tiro cruzado, empatando a los 20 minutos Travé. Boada al rematar de cabeza un saque de esquina, a los 25 minutos, logró el desempate,

Programa esportiu de la Festa Major 1951. Arxiu autor

volviendo a empatar el Solivella por mediación de Travé a los 26 minutos en jugada personal y consiguiedo a los 40 minutos Carbonell II de fuerte testarazo, a la salida de un córner, el gol de la victoria.

Al final Foraster, del Solivella recibió la copa en litigio, que donaba Sastería Moya.

Asistió mucho público, predominando los "hinchas" y seguidores de los equipos:

U.D. SOLIVELLA: Franco; Audí, Foix, Vallés, Carbonell I, Iglesias, Foraster, Guillamón, Travé, Carbonell II, Español.

C.F. BRÀFIM: Ballester; Recasens, Escuté, Rebull, Valldosera, Saperas, Cunillera, Palau, Paredes, Boada, Tomás.

Va ser una important victòria en haver derrotat el Bràfim, com s'ha dit, equip guanyador de la primera edició del torneig.

30-7-1950 CD PICAMOIXONS – UD SOLIVELLA: 2-1[212]

Els equips es formaren de la manera següent:

Camp de "Les Escoles". Partit entre la U.D.Solivella i el C.F. Montblanc per la festa Major 1962. Els capitans Jaume Iglesias pel equip local i Josep M. Castellví pels montblanquins, El futbol a Solivella". www.Solivella.net

CD Picamoixons: Romeu; Català, Aubach, Batalla II; Espiga, Edo; Peralta, Batalla I, Gabriel, Jaumejoan, Sanjuan.

UD Solivella: Franco; Foix, Vallés, Viñeta; Iglesias, Carbonell I; Español, Copons, Menéndez, Carbonell II, Foraster.

Àrbitre: Sr.

212 *Juventud*, 5-8-1950, p. 6.

Equip juvenil del U.D. Solivella Any 1962. Tomàs Ballart, Jaume Iglesias, Josep Foix, Josep Maria Fabregat, Magi Iglesias, Josep Maria Ballart, Jaume Iglesias, Josep Maria Tarragó (àrbitre), el nen del seu costat és el seu fill Eduard Tarragó, Ramon Salla. Acotxats: Fidel Travé, Josep Maria Sans, Antoni Sanahuja, Josep Maria Iglesias, Antoni Iglesias, Josep Maria Canet i Josep Maria. El futbol a Solivella". www.Solivella.net

Burgos.

Pel que fa als gols, primer temps finalitzat amb empat a zero. Copons inaugura el marcador als 4 minuts pel Solivella. Els gols del Picamoixons els marquen, als 28 minuts Oliva i, 5 minuts després, Batalla I el de la victòria.

Fins a aconseguir el primer gol, el Solivella va ser superior i va demostrar que com a equip estava més compenetrat, però a partir d'aquest moment va ser superar pel guanyador, molt ben dirigit per la classe del jugador Espiga.

Destacaren pels guanyadors: Aubach, Edo, Espiga, Angel, Batalla i Felip. Pels solivellencs: Vallés, el petit Iglesias II, Carbonell, Copons, Viñeta i Menéndez. El jugador Viñeta era Leandre Viñeta Recasens (n.1915, Altafulla), el tarragoní que jugà en el primer equip del Gimnàstic de Tarragona (1940-1942).

Amb aquesta derrota la UD Solivella va acomiadar-se d'aquesta edició del torneig, que precisament va ser guanyat pel Picamoixons contra un altre equip de la Conca, el Rocafort de Queralt, a qui va vèncer per 3-0.

VII TORNEIG (1955)

Fins a cinc anys després el Solivella no torna a participar al torneig vallenc.

24-7-1955 CF MORELL[213]- UD SOLIVELLA: 3-2[214]

Alineacions:

CD Morell: Anguela; Grau, Ríos, Barberà; Granell, Calduch; Vidaller, Aranaz, Arimany, Navarro, Dalmau.

UD Solivella: Salvadó; Capdevila, Foix, Sardà; Iglesias I, Iglesias II; Espa-

213 De color blau.
214 *Juventud*, 30-7-1955, p. 6.

Agost 2004. Equip solivellenc de futbol sala . Participà al grup A format pel Sarral, Vimbodí i l'Espluga. El futbol a Solivella". www.Solivella.net

ñol, Copons, Sàez, Armengol, Cortés.

Àrbitre: Sr. Huguet; bé en general.

En acabar la primera part dominava per 2-0 l'equip guanyador amb gols de Dalmau i Navarro. A la segona part va empatar el Solivella amb gols d'Iglesias II i Iglesias als minuts 8 i 16 respectivament. El gol de la victòria va ser marcat per Aranaz al minut 38.

Van destacar pel Morell: el porter Anguera, que va ser expulsat a la segona part, Ríos, Vidaller, Aranaz i Arimany. Dels solivellencs, el millor, el central Foix, seguit d'Iglesias I, Copons i Armengol.

Va ser millor el Morell que el Solivella, malgrat que va defensar-se molt bé i amb una línia davantera que no va estar a l'altura de la resta de l'equip.

Aquesta vegada la UD Solivella no va poder arribar als quarts de final com en l'anterior edició del 1950.

VIII TORNEIG (1956)

1-7-1956 CD PLA DE SANTA MARIA – UD SOLIVELLA: 6-1[215]

Any 2004. Solivella. Camp de "Les Escoles" amb el terreny de joc modificat. Arxiu autor

CD Pla de Santa Maria: Izquierdo; Oliva, Calvet, García; Trilla I, Martínez; Monné, Seguer, Ribé, Pascual, Forasté.

UD Solivella: Capdevila, Sendra, Foix, Sardà; Cendrós, Iglesias; Armengol, Iglesias II, Español, Copons, Costas.

Partit arbitrat

215 *Juventud*, 7-7-1956, p. 4.

1952. U.D. SOLIVELLA .D'esquerra a dreta: Drets: Josep Iglesias (Pepito Bordera), Josep Masalles (de cal Galliner de Blancafort), Saperas, Martí Foix (de ca la Manuela), ?, "Jota". Ajupits: Josep Maria Español (de cal Pasqual), Teide, Fidel Travé, Anton Armengol (Mas), Salvador Foraster (de cal Mestre). El futbol a Solivella". www.Solivella.net

amb encert pel Sr. Galofré.

Pel que fa als gols, la primera part acabà favorable al Pla de Santa Maria per 2-1, després d'avançar-se Español pel Solivella als 5 minuts. El gol de l'empat va marcar-lo en pròpia porta Cendrós. La resta de gols dels guanyadors els marcaren Ribé, Pascual i Monné, amb dos cadascú.

Va ser un partit amb un primer temps força igualat i amb una segona part totalment del Pla, equip en què van destacar Trilla, Pascual, Calvet, Martínez i Monné. Pels solivellencs van fer-ho el central Foix, el volant Cendrós i el davanter centre Español. El jugador Cendrós era el montblanquí Sebastià Cendrós Torres, Funset, que reforçà diversos equips del torneig.

En aquest partit d'octaus va participar per última vegada la UD Solivella en aquest torneig.

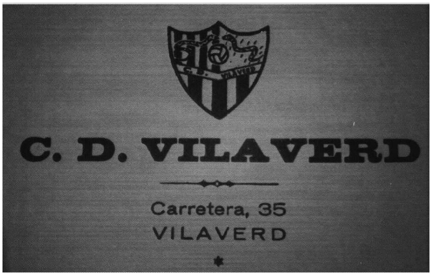
VILAVERD

CD VILAVERD

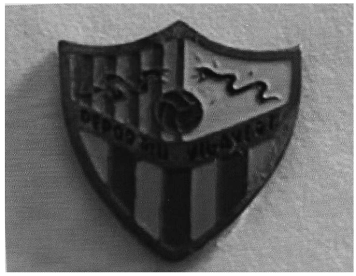
Colors: ratlles verticals blaves i grogues.

Breu història del futbol a Vilaverd

L'any 1922 es comença a tenir constància de la pràctica del futbol a Vilaverd. Es troba en les publicacions montblanquines del moment. La primera, al mes d'octubre a l'antic camp del Riu dels Ròssecs de la Joventut Nacionalista contra un equip anomenat Montblanc Deportiu format per "jovenets sense cap entrenament ni pràctica", en què la formació del Vilaverd Deportiu en va sortir amb vic-

Encapçalament carta C.D. Vilaverd”. Arxiu autor

Pin escut Deportiu Vilavert. Arxiu autor

tòria per 0-5.[216] La segona, el diumenge 22 del mateix mes d’octubre, amb el seu equip infantil, Vilaverd Esportiu, jugant a Montblanc contra un equip infantil del FC Montblanquí. En aquest partit la victòria va decantar-se per l’equip local per 2-0, i en la crònica de Gol no hi figuren els noms dels jugadors. [217]

Al mes de novembre d’aquell mateix any, es juga a Vilaverd un partit de màxima rivalitat contra la Unió Esportiva de la Riba, guanyat pels locals per un contundent 4-1. El partit, com era d’esperar per la rivalitat, va ser molt dur, i l’equip del Vilaverd Deportiu jugà amb: Bigorra, Solé, Camell, Folch, Torrell, Òdena, Cartanyà, Oliveres, Panadès, Abelló i Galofré. El primer i el quart gol foren marcats per Abelló; el segon per Torrell. El gol de la Unió Esportiva va ser de penal. Molt bona actuació del porter local Bigorra.[218]

El riu Francolí de tant en tant es deixa sentir en el seu pas per Vilaverd, i cíclicament al poble hi ha riuades importants, com les del 1930 i 1934, que van fer desaparèixer dos dels primers camps de futbol situats al costat del riu. Va construir-se’n un de nou, ja amb un nivell superior, a la carretera N-240 de Montblanc a la Riba, que ha estat l’últim terreny de joc. Va ser inaugurat el 10 de juliol de 1936, durant la Festa Major de Sant Cristòfol, dies abans de començar la Guerra Civil, jugant un partit contra el Reus Deportiu, que va ser guanyat pels locals per 2-1.[219]

En plena Guerra Civil, l’activitat esportiva va mantenir-se, i entre els mesos de maig a setembre de 1937, el CD Vilaverd va jugar partits amistosos contra l’Espluga de Francolí, el Milà, Cervià i els equips vallencs de la Penya Vallenca i Els Tranquils, segons documentació del club en el diari d’ingressos i despeses.[220]

216 *La Nova Conca*, 7-10-1922, p. 6.
217 *La Nova Conca*, 28-10-1922, p. 5.
218 *La Nova Conca*, 11-11-1922, p. 7.
219 *Vilaverd*, de Jaume Solé Olivé, p. 93, 94, 95, 111. Col·lecció La Creu de Terme, Cossetània Edicions 1999. Biblioteca de l’ACCB.
220 Diari registre d’ingressos i despeses del CD Vilaverd, any 1937, mesos d’abril-setembre. Fons Ajuntament Vilaverd. ACCB.

Entre les anotacions d'aquest diari s'hi troben apunts curiosos: la compra d'una pilota amb el cost de 30 pessetes; ingressos per les recaptacions en partits: contra l'Alió 25,10 pessetes, en el jugat contra la Penya Vallenca 26,35 pessetes, etc.

Eren els temps en què la Guerra Civil es trobava en plena preparació de l'ofensiva republicana en terres aragoneses, que va arribar a la conquesta de Belchite (Terol). Mesos després, al mes de setembre de 1937, a Montblanc els nois de la Conca de la lleva de 1938 van ser cridats per anar al front. [221]

El camp de futbol construït a la carretera cap a la Riba va ser millorat en dimensions l'any 1972 i posteriorment es van edificar els vestuaris, encara que el desús va fer que s'anessin deteriorant pels actes vandàlics que s'hi duien a terme. Anteriorment a la construcció esmentada, els jugadors s'equipaven a les sales del cafè del Sindicat, al carrer Major, 34, establiment obert l'any 1929, que el 1962 va ser el primer lloc que va tenir aparell de televisió, i a partir d'aquell moment la clientela podia gaudir dels partits de futbol televisats en blanc i negre, encara que la imatge no fos del tot nítida pels petits punts blancs, similars a una fina nevada, que omplien la pantalla, sense deixar d'estar pendents de les retransmissions radiofòniques dels partits dominicals.[222]

En arribar el mes de juliol, amb la celebració de la Festa Major de Sant Cristòfol del 10 de juliol, a Vilaverd va ser tradició programar partits de futbol amb la participació dels equips punters de la comarca i, en moltes ocasions, amb els equips montblanquins per aprofitar l'afluència d'aficionats de la vila veïna.

Va ser en els anys 1960-1965 quan es registra una de les èpoques de màxima activitat futbolística a Vilaverd, amb un equip molt potent, quan era president del club l'industrial senyor Farré, que no va dubtar de posar els seus propis recursos econòmics per aconseguir reforçar l'equip amb jugadors d'altres poblacions en competicions oficials d'aficionats i alguns jugadors professionals de categoria nacional, aquests per competir en partits amistosos, tots ells, segons es comentava, molt ben retribuïts per l'època. Aquest període coincideix amb la participació del CD Vilaverd en el torneig José Mª Fábregas. L'equip el trobem competint en categoria d'aficionats durant les temporades 1961-1962 i 1981-1982. A la temporada 1984-1985 es deixa de competir en campionats oficials.[223]

I ja anant a la baixa aquell enyorat futbol, sumat a l'abandonament d'aquell camp de futbol que va inaugurar-se l'any 1936, es construeix, a la zona de l'estació i ermita del Montgoi, una pista poliesportiva que és utilitzada per un equip

221 Del llibre "Anotacions d'un soldat de la lleva de 1938", de Lluís Castellví Martí, p. 1. Inèdit.

222 Del llibre *Vilaverd*, de Jaume Solé Olivé, p. 110. Col·lecció La Creu de Terme, Cossetània Edicions 1999. Biblioteca de l'ACCB.

223 Del llibre *Vilaverd*, de Jaume Solé Olivé, p. 94. Col·lecció La Creu de Terme, Cossetània Edicions 1999. Biblioteca de l'ACCB.

femení amb el nom de Les Tronades de Vilaverd, i el CD Vilaverd hi organitza l'any 1996 el primer torneig comarcal de futbol sala, amb el patrocini del Consell Comarcal d'Esports.[224]

Actualment Vilaverd no disposa d'equip en competicions oficials de futbol.

JUGADORS DESTACATS QUE JUGAREN AL CD VILAVERD

D'aquells anys (1960-1965) es recorden, amb una breu síntesi biogràfica, els jugadors que destacaren formant part de l'equip del CD Vilaverd, que van fer les delícies dels aficionats vilavertins.

José Miguel Martínez Ferrer (1939-1972), que a la temporada 1962-63 va fitxar pel Betis. Va jugar dues temporades a la Primera Divisió nacional amb aquest equip, després de fer-ho a la Segona Divisió amb el Condal i San Fernando. La temporada 1963-1964 va ser fitxat per l'Atlètic de Madrid i en el transcurs d'una gira a Amèrica del Sud, abans d'iniciar-se el campionat de Lliga, en concret en un partit a Montevideo (Uruguai), va patir una lesió que li provocà un coma profund irreversible. Va morir l'any 1972 a Madrid. Va ser un cas molt sentit pel món futbolístic de l'època. (A la foto amb la camiseta del Real Betis Balompié.)

Joan Cartañà Parcerisas (1941), oriünd de Vilaverd per part de pares, va ser jugador de la Selecció Nacional Juvenil A Espanyola l'any 1959. Va formar-se a l'equip barceloní del Júpiter; d'allí passà a l'amateur del Barcelona i CD Condal, a la Segona Divisió, a la temporada 1960-1961. Durant les temporades 1961-62 i 1962-1963 va estar al Reial Múrcia a la mateixa categoria nacional. En aquesta última temporada l'equip va aconseguir l'ascens a la Primera Divisió. (A la foto amb la camiseta del CF Barcelona amateur.) Era la persona que es cuidava de portar companys barcelonins per reforçar l'equip.

10-7-1936. C.D. Vilaverd. Inauguració camp carretera La Riba. Arxiu Joan Rosich. Llibre "Vilaverd", de Jaume Solé Olivé.

Ángel Delafuente Rubio jugà amb el CD Condal a la Segona Divisió en la temporada 1960-1961. Seguidament fitxà pel Reial Múrcia des de la temporada 1961-1962

224 Del llibre *Vilaverd*, de Jaume Solé Olivé, p. 93-94. Col·lecció La Creu de Terme, Cossetània Edicions 1999. Biblioteca de l'ACCB.

fins a la 1965-1966, a Segona i Primera Divisió amb aquest equip. A la temporada 1965-1966 va fitxar pel Betis a la màxima divisió nacional. (A la foto amb la camiseta del Reial Múrcia.)

Ignasi Rojas Vasco. Es va iniciar amb els equips juvenils i aficionats del FC Barcelona, passà al Condal (Tercera Divisió, 1962-63) i a l'Europa (Segona Divisió nacional,1963-1964). A la foto amb la camiseta del Nàstic a Tercera Divisió nacional, on va jugar a les temporades 1968-1973. Va ser jugador i entrenador del Reus Deportiu i del Gimnàstic de Tarragona.[225] Va jugar amb l'equip del CF Barcelona amateur l'eliminatòria del Campionat de Catalunya d'Aficionats del mes de març de 1962 contra el FJ Montblanc.

JUGADORS LOCALS

Ramon Abelló García, extrem esquerre, hàbil i ràpid. Va jugar amb el CF Montblanc la temporada 1961-1962.[226]

Anys 1960. C.D. Vilavert .Drets: Gironés (Alcover), Solé (Bregues), , Paco Martínez (Montblanc), Olivé, Maties Romero (Montblanc), Ramon Sans, Ramon Abelló García (paisà amb la tovallola), Sr. Farré (President del club amb ulleres). Agenollats: López (Valls), Roca (La Riba), Solé II, Solé I, Núñez (Alcover). Foto: Ramon Abelló García.

Francisco Solé Robusté (Solé I, de cal Ses), interior esquerre de gran tècnica.

Josep Vallès Montserrat, un dels més joves de l'equip, jugava a la defensa i també va vestir els colors del juvenil del CF Montblanc i el Reus Deportiu.

I als anys setanta, un nou jugador vilavertí va destacar, Pere Pesquera García, interior dret amb molta classe que jugà amb el juvenil de Reus Deportiu, club que el cedí al CF Reddis, de Reus, la temporada 1973-1974 i el 1975 formava part del CD Vilaverd. Exercí d'entrenador de la UE Montblanc l'any 1994.

Participacions al torneig: 1950,1961, 1962, 1963 i 1965

225 Del llibre *Nàstic*. De la A a la Z, 2, p. 198. Enric Pujol Cayuelas. Edicions El Mèdol.
226 Alcalde de Vilaverd durant 34 anys (1975-2009).

II TORNEIG (1950)

Com a partit de preparació per al torneig vallenc, al mes de maig d'aquell any en partit amistós, el CD Vilaverd guanyà per 1-0 el seu rival, el CD Picamoixons per primera vegada, després de quatre anys intentant-ho sense aconseguir-ho. L'equip local va ser reforçat pels jugadors del CD Montblanc Joan i Anton Bulló Ferraté, destacats pel cronista J. Gimeno.[227]

En aquesta edició de 1950, participa per primera vegada el CD Vilaverd en el torneig de la capital de l'Alt Camp, encara que va ser eliminat en el primer partit jugat al mes de juny.

25-6-1950 CD VILAVERD – FC LES POBLES: 2-3[228]

El camp de futbol del C.D. Vilaverd , ja en desús, en una foto del mes d'octubre del 2003. Arxiu autor

Alineacions:

CD Vilaverd: Marsal; Vidal, Carreras, Mateu I, Ferré, Mateu II; Cartañà I, Cartañà II, Giménez, Rueda, Amigó.

FC Les Pobles: Vallvè; Vives, Galofré I, Masalles; Segura, Galofré II; Montcusí, Reñé, Vidal, Jaumejoan, Rodrigo.

Àrbitre: Sr. Moreno; bé.

Gols: Reñé i Vidal, el dos primers a favor de Les Pobles. Giménez va reduir distàncies. Novament Reñé va marcar gràcies als guanyadors, i finalment Giménez pel Vilaverd, per segona vegada, va deixar el resultat definitiu.

Destacaren: Reñé, Morales i Vallvè per Les Pobles i Cartañà (sense determinar I ó II) pel Vilaverd.

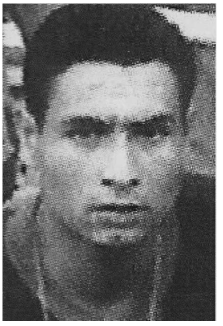
Va ser un partit d'octaus de final, jugat amb molt d'entusiasme i esportivitat pels dos equips, en un emocionant encontre atesa la incertesa del resultat.

El CD Vilaverd va jugar amb dos montblanquins de reforç a les seves files:

227 *Juventud*, 20-5-1950, p. 4.
228 *Juventud*, 1-7-1950, p. 4.

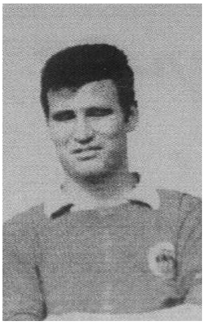
José Miguel Martínez Ferrer Arxiu autor.

Joan Cartañà Parcerisas. BD Futbol

Ángel Delafuente Rubio. BD Futbol

Ignasi Rojas Vasco. “De la A a la Z”, d’Enric Pujol Cayuelas

el porter Marsal i el defensa central Carreras, ambdós jugadors del CD Montblanc. És possible que el seu extrem esquerre fos l’espluguí Amigó.

Eren jugadors locals: Mateu I, Ferré, Mateu II, Cartañà I i Cartañà II.

Després d’aquesta participació, el CD Vilaverd va deixar d’intervenir al torneig fins a l’any 1961, és a dir, van haver de passar onze anys per reincorporar-s’hi, i des de aquest any 1961 ho va fer en cada edició jugada fins a l’any 1965.

XIII TORNEIG 1961

Amb aquesta edició es reinicia la participació del Vilaverd fins a l’últim torneig celebrat l’any 1965, sense faltar-hi en cap.

L’àmplia victòria de l’equip verd-i-groc és descrita per la crònica de la manera següent:

16-7-1961 CF SALOMÓ - CD VILAVERD: 1-7[229]

Existía expectación en la afición para ver el Vilavert, debutante en el torneo y de cuyo equipo se tenían excelentes impresiones. Ello se tradujo en un lleno.

Presentó el Vilavert un formidable once con figuras de categoría nacional, al cual no podía oponerse la buena voluntad del Salomó.

Fue el Vilavert, como ya se deduce de lo dicho, superior en todo momento de sus oponentes, tanto en preparación física como técnicamente. Resultado de ella su neta victoria con una buena exhibición de futbol.

Ya de salida la peligrosidad de los vencedores quedó de manifiesto y así a los

229 *Juventud*, 22-7-1961, p. 6.

7 minutos Cartañá II consigue el primer gol. Cartañà I a los 10, de falta directa, repite a los 18 minuts. Cartañà II a los 23 minuts. El primer tiempo finalizó en 0-4, para el Vilavert. Reanudado el encuentro, a los 10 minuts Adelantado marca i Rojas a los 27 minuts, marcan el quinto y sexto. A los 34 minutos Cusquellas consigue el gol del honor del Salomó. Nuevamente Adelantado a los 43 minutos, marca el séptimo y último gol.

C.D. Vilavert. (c.1956-1958), amb reforços montblanquins:, A la foto agenollats per l'esquerra: Josep Casas (segon). Josep M. Arqué (quart) i Julio Polo (cinquè) Amb camisa blanca dret: Josep Andreu, entrenador. Arxiu autor.

La labor del colegiado, Sr. Vives, a satisfacción de todos.

Alineaciones de los equipos:

C.F. SALOMÓ: Forcada; Dalmau, García, Armengol; Fortuny,Vergés; Marqués, Sanromá, Calull, Cusquellas, Lluis.

C.D. VILAVERT: Martínez; Morales, Martínez, Jové; Adelantado, Sans; Abelló, Cartañà I, Solé, Cartañà II, Rojas. (Crónica de M.V.M.)

No exagerava el cronista quan indicava que l'equip estava format per figures de categoria nacional, com es pot veure amb detall quan s'indiquen els clubs als quals pertanyien alguns d'aquests jugadors. D'aquesta alineació, els jugadors Martínez (porter) i Martínez (defensa central), Morales, Adelantado, Cartañà I i Rojas eren barcelonins, companys de Cartañà I, jugador d'ascendència vilavertina i companys seus en diferents equips com el juvenil del Barcelona, Condal i Júpiter. Els jugadors locals eren Sans, Abelló i Solé. Hi figura Jové, un extrem esquerre molt tècnic, que era de Picamoixons i jugà amb el CF Montblanc la temporada 1964-1965.

El partit classificatori de quarts de final el jugaren al mes d'agost els equips següents:

13-8-1961 CD NULLES[230] – CD VILAVERD: 3-2[231]

230 De blau amb franja blanca.
231 *Juventud*, 19-8-1961, p.

Alineacions:

CD Nulles: Marqués; García, Viana, Mulet; Caneda, Fortuny; Días, Sanjosé, Ruiz, Figueras, Celma.

CD Vilaverd: Martínez; Anguera, Casas, Morales; Adelantado, Solé; Cartañà, Gascón, Fernández, Olivas, Rojas.

C.D. Vilavert a Solivella per la festa Major del anys 1961 contra el F.J.Montblanch Drets: desconegut, Sr. Farré (President del club), Solé I, Solé II (Bregues), Anguera (Reus), Adelantado, Martínez (porter de Barcelona), Martínez (Betis). Agenollats: Abelló, desconegut, Salas (Reus), Cartañà II, Porcar. Foto: Ramon Abelló García

En aquesta alineació el jugador local era Solé. La resta procedien de Reus (Anguera), amb Casas (l'Espluga de Francolí) i els barcelonins anomenats del partit anterior Adelantado, Morales, Cartañà i Rojas.

L'àrbitre fou el Sr. Camarero, massa condescendent en el joc fort. Va ser auxiliat a les bandes per Adelantado, en una bona actuació; no així, el seu company Capel, que va cometre molts errors.

Quant als gols, Ruiz als 23 minuts avança el Nulles. Adelantado empata als 39 minuts. Amb aquest marcador igualat acaba la primera part. A la segona, als 35 minuts, gran jugada personal d'Adelantado, que fa posar per davant el Vilaverd. Empata Celma als 39 minuts, la qual cosa fa que es jugui la pròrroga. Al minut 6 Fortuny marca el gol de la victòria.

L'actuació dels porters va ser irregular, principalment la de Martínez, del Vilaverd. Bé les defenses i els volants d'ambdós equips. Molt bé Celma pel Nulles i excel·lent Adelantado pel Vilavert, els seus millors jugadors. L'ala dreta del Vilaverd molt lluitadora. Partit seguit per molt públic, ja que el Vilavert va ser un dels millors equips dels octaus de final. Va enfonsar-se en rebre el gol a la pròrroga, quan encara tenia possibilitats d'aixecar el resultat.

El Nulles era reforçat pels jugadors tarragonins del amateur del Nàstic següents: Caneda, Fortuny, Celma i Sanjosé. Mulet era de Cambrils.

Precisament el CD Nulles va ser el guanyador d'aquesta tretzena edició en

guanyar a la final el Bonastre per 5-2 en el partit jugat a la fira de Santa Úrsula el dilluns 22 d'octubre.[232]

XIV TORNEIG 1962

15.7.1962 CD BRÀFIM – CD VILAVERD: 0-3[233]

Formaren amb els equips següents:

CD Bràfim: Saperas; Coral, García, Puig; Padró, Puig II; Blanch, García, Solé, Mercadé, Armengol.

CD Vilaverd: Tardiu; Tost, Martínez, Salas; Cartañà II, Martínez; Porcar, Cartañà I, Delafuente, Adelantado, Solé.

Anys 1960. C.D. Vilaverd . Drets: d'esquerra a dreta: Cartañà II, Marimón (La Massó), Anguera (Reus), Tost (Vilaplana ó L'Aleixà), Vallés, Solé I , Tardiu (porter-Reus), Sr. Farré-President. Agenollats: Altarriba (L'Espluga de Francolí), Bofarull (Reus), Cartañà I, Florensa (Rocafort de Queralt), Ramon Abelló. Foto: Ramon Abelló García

En aquesta alineació hi trobem: Tardiu, porter que jugà amb el Reddis i Torreforta (Primera Regional), Salas (del Reddis Reus), Tost (l'Aleixar) i els barcelonins Martínez, Cartañà II, Porcar, Cartañà I, Delafuente i Adelantado. El jugador local era Solé.

No hi figura el nom de l'àrbitre a la crònica. Va ser molt protestat en assenyalar el penal al Bràfim.

Pel que fa als gols, als 36 minuts s'avança el Vilaverd, de penal, gràcies a Martínez. A la segona part marcaren Adelantado, als 34 minuts, i Solé, als 38 minuts.

Molt superior i merescut guanyador el Vilaverd, que va fer gaudir els espec-

232 *Juventud*, 27-10-1962, p. 8.
233 *Juventud*, 21-7-1962, p. 6.

tadors.

El cronista fa un interessant comentari: "el Vilavert presentó un excelente cuadro en el cual figuraban elementos que en la próxima temporada militarán en equips de la 1ª. División".

19-8-1962 CD VILAVERD – UD TORREDEMBARRA: 7-3[234]

El partit de quarts de final

CD Vilaverd: Tardiu; García, Tost, Vega; Solé Franch; Odena, Fernández, Nolla, Ollé, Abelló.

En aquesta formació hi figuren: Tardiu (Reddis-Torreforta). Els jugadors del FJ Montblanc: García (Pepe Gàzquez), Miquel Vega, Maties Franch, Tost (l'Aleixar), Odena (Reddis), Nolla (Jubus-Reus), Fernández i Ollé, de la Riba. L'únic jugador local era Ramon Abelló.

UD Torredembarra: Rovira, Panadès, Roig, Viladomat; Fuentes, Margalef, Vidal, Duran, Salort, Ortega, Ricart.

Àrbitre: Sr. Camarero, sense autoritat en el terreny de joc.

Pel que fa als gols, Nolla inaugura el marcador pel Vilaverd. Empata Salort pels de la Torre. S'avança Franch després d'una jugada individual d'Ollé. Als 29 minuts Odena pel Vilaverd. Novament Odena de penal i Salort novament passats dos minuts estableix el 4-2 de la primera part. Salort, de sortida, escurça distàncies per la Torre, i finalment Abelló, Odena i Ollé aconsegueixen els gols pels vilavertins per deixar el resultat definitiu a 7-3.

A pesar dels gols, aquest partit de quarts de final, diu la crònica, va ser mediocre.

2-9-1962 CD VILAVERD – CD NULLES: 1-2. [235]

Partit de semifinals:

CD Vilaverd: Tardiu; Roncha, Sancho, Vega; Martínez, García; Oster, Roselló, Nolla, Roncha II, Figueras.

CD Nulles: Folch; Viana, Tomás, González; Sánchez, Martínez; Marcos, Figueras, Matamoros, Sanjosé, Altisent.

Àrbitre: Sr. Alonso, excel·lent.

Respecte dels gols, als 25 minuts, Matamoros va marcar de cap el primer del Nulles. Els jugadors del Vilaverd van protestar en considerar falta en la jugada. A la segona part, als 4 minuts, va empatar el Vilaverd en una falta executada per

234 *Juventud*, 25-8-1962, p. 8.
235 *Juventud*, 8-9-1962, p. 6.

Roselló, que el porter Folch va introduir en pròpia porta, en un excés de vista. El gol de la victòria el marcà Sanjosé als 18 minuts d'aquesta part.

Partit molt igualat, encara que el Nulles va donar la sensació que era un equip més conjuntat. Sobre aquest punt, cal dir que, analitzant les alineacions del Vilaverd d'aquell any, es veu que en cap dels partits jugats mai van coincidir els mateixos components i, en cap cas, van tornar a jugar els destacats jugadors que van fer les delícies del primer partit del torneig del mes de juliol. També, cal dir que, en jugar les semifinals, va ser la millor classificació obtinguda pel CD Vilaverd en les sis participacions.

El CD Nulles va quedar campió del torneig en el partit jugat el dilluns 22 d'octubre (fires de Santa Úrsula), en batre el Picamoixons per 7-2, després de la pròrroga i del llançament de penals.[236]

XV TORNEIG 1963

28-7-1963 CD VILAVERD – UD TORREDEMBARRA:[237] **4-4**[238]

Guanya el Torredembarra per penals.

CD Vilaverd: Tardiu; Tost, Moliner, Solé; Marimón, Espinosa; Abelló, Martínez, Adelantado, Pallàs, Martorell.

L'equip estava integrat per jugadors d'anteriors edicions com: Tardiu, Tost, Adelantado i els locals Solé i Abelló. Les noves incorporacions eren Marimón (la Masó) i Pallàs (FJ Montblanc); Martorell, del Reddis i Sant Sadurní.

UD Torredembarra: Rovira; Dalmau, Foix, Viladomat; Duran, Folch; Salort, Pijoan, Sans, Fité, Francesc.

Àrbitre: Sr. Puente, que va seguir molt de prop el joc.

Sobre els gols, comença el Vilaverd als 3 minuts; Adelantado s'avança amb un centre per sobre del porter, que es troba molt avançat. Sans empata per La Torre als 12 minuts i acaba la primera part amb un 3-1 a favor dels de la Conca amb nous gols d'Adelantado i Martorell. Quan es veuen com a guanyadors els grocs, que així vestia el Vilaverd, empaten els torrencs amb gols de Fité i Pijoan. Es torna avançar Espinosa pel Vilaverd als 24 minuts i tornen a igualar el resultat els del Tarragonès a la jugada següent de centrar del mig del camp marcat per Fité. Acaba amb empat a quatre gols el partit i, atesa l'avançada hora de la tarda, acorden els equips el llançament de penals per dilucidar el resultat sense fer la pròrroga.

El primer penal és parat per Rovira, i els del Torredembarra són tots aconseguits per Foix amb una extraordinària habilitat, la qual cosa suposa la victòria

236 *Juventud*. 27-10-1962, p. 8.
237 Ratlles verticals blanques i blaves.
238 *Juventud*, 3-8-1963, p. 6.

torrenca.

El partit va ser molt interessant pel públic molt nombrós que hi va assistir, ja que va estar presidit per l'interès que despertaven els dos equips, per la potencialitat que se sabia que tenien. Els dos equips van ser mereixedors de la victòria.

Dels components torrencs, Fité va ser jugador del primer equip del Gimnàstic la temporada 1962-1963 i Salort del seu equip amateur. El porter Rovira va formar part de la plantilla del CF Montblanc en dues ocasions: els anys 1964 i 1967.

En aquesta quinzena edició, el Nulles va ser el triomfador del torneig per tercera vegada consecutiva en haver vençut per 5-0 La Masó, en el partit jugat probablement a les festes de Santa Úrsula a finals del mes d'octubre. En aquesta final es guardà un minut de silenci, i els equips van portar el braçalet negre com a mostra de dol per la mort recent per accident de l'alcalde Josep Maria Fàbregas.[239]

XVI TORNEIG (1965)

En aquesta última edició, l'equip del Vilaverd estava integrat per jugadors que formaven part d'equips de la UD Valls, com els germans Queralt, Gatell, Ortega, Casellas, Mañé, López, sense intervenir-hi cap jugador local, cosa que comportava un alt cost econòmic per al club i en especial per al seu president, el Sr. Farré. Com a referència, un jugador local cobrava 500 pessetes per partit.

11-7-1965 CD VILAVERD – CF POBLA DE MONTORNÈS: 2-1[240]

CD Vilaverd: Queralt; Gatell, Pallarés, Ortega; Casellas, Mañé; López, Queralt II, Gomis II, Gomis I, Borràs.

CF Pobla de Montornès: Girali; Boronat, Caminero, Roig; Freixas, Ortega; Fuentes, Ricart, Rius, Sans, Colet.

Àrbitre: la crònica no l'indica.

Quant als gols, es va avançar La Pobla al minut 38 de la primera part. Als minuts 28 i 29 de la segona part el Vilaverd marca els seus dos gols per mitjà de Gomis II en combinació amb Gomis I. El gol de la victòria el marcà Borràs.

La Pobla de Montornès va presentar un equip format per jugadors veterans, no així el Vilaverd, molts amb edat juvenil i que, com s'ha dit, formaven part de la UD Valls. Partit d'octaus de final, interessant per la incertesa del resultat fins al final.

25-7-1965 CD VILAVERD – CF LA MASÓ: 1-2[241]

Alineacions:

239 *Juventud*, 2-11-1963, p. 8.
240 *Juventud*, 17-7-1965, p. 7.
241 *Juventud*, 31-7-1965, p. 8.

CD Vilaverd: Moreno; Gatell, Pallarés, Ortega; Casellas, Mañé; Poblet, Borràs, Queralt, Gomis I, Gomis II.

CF La Masó: Cañellas; Ramon, Calvet, Mas; Blas, Olivé; Poli, Marimón, López, Ortiz, Ortega.

El cronista no menciona el nom de l'àrbitre.

Pel que fa als gols, s'avançà La Masó amb 2-0, tot just començar la segona part als minuts 1 i 10, després de l'empat a zero de la primera part, i als 19 minuts el Vilaverd deixa el resultat definitiu. Tampoc es mencionen els golejadors a la crònica.

Aquest partit de quarts de final va ser disputat amb força duresa, cosa que provocà l'expulsió d'Ortega, defensa del Vilaverd, i d'Ortiz, interior de La Masó al minut 35 de la primera part. El CD Vilaverd va lluitar fins al final per forçar la pròrroga sense haver-ho aconseguit.

El CD Vilaverd s'acomiadava del torneig en aquesta setzena i última edició, com a únic equip representant de la Conca que hi va participar.

El guanyador de l'eliminatòria amb el Vilaverd, el CF La Masó, va ser el campió d'aquesta última edició, després de guanyar l'equip de Cabra del Camp per 2-0. La copa va ser entregada al guanyador per la Sra. Mercedes Sabater, vídua de Fàbregas.[242]

242 *Juventud*, 30-10-1965, p. 8.

ALTRES CURIOSITATS

Els altres equips de la Conca

Encara que no participessin al torneig vallenc, cal recordar dues poblacions de la Conca, Santa Coloma de Queralt i Vimbodí (ara Vimbodí-Poblet), amb equips que feren els primers passos futbolístics des de principis del segle xx.

Escut U.E.. Santa Coloma
Arxiu Galo

Els colomins formaren un dels primers equips de la Conca l'any 1915 amb l'Sport Club i, posteriorment, van figurar entre els equips punters de la comarca, història que es pot gaudir llegint dos llibres: Història del futbol de Santa Coloma de Queralt, de Mercè Ballabriga Almenara, i un altre exclusivament de fotografies, Santa Coloma de Queralt 1914-2002. Imatges del futbol, de Salvador Palau Rafecas i Joan Duch Esplugas.[243]

Dels vimbodinencs es troben notícies del seu equip, el FC Vimbodí, l'any 1922, en un partit a la seva vila contra el FC Montblanquí, guanyat per 0-2 per aquest conjunt. El futbol a Vimbodí ha donat jugadors que han format part d'equips professionals de categoria nacional, com Guillem Tovar Tous (n. 1947), amb el Reus Deportiu (Tercera Divisió) i Sant Andreu (Segona Divisió), i els germans Coch Castillo (Enric, n. 1959; Ramon, n. 1960, i Santiago, n. 1960), amb el Gimnàstic de Tarragona a Segona i Tercera Divisió.[244] En aquest cas, el llibre Club de futbol Vimbodí. His-

Any 1915-L'Sport Club
Santa Coloma a Valls.
Arxiu Galo.

243 Per conèixer la seva història futbolística, vegeu els llibres de Mercè Ballabriga Almenara *Històries del futbol de Santa Coloma de Queralt 1916-2010* i *Santa Coloma 1914-2002. Imatges del futbol*, 2002, de Salvador Palau Rafecas i Joan Duch Esplugas.

244 Per conèixer la seva història futbolística, vegeu el llibre d'Isidre Fabra Garcia *1929-2008. Club de futbol Vimbodí. Història d'un sentiment.* Col·lecció El Tinter, número 86. Cossetània Edicions 2008.

Any 1952. C.F. Santa Coloma . Drets: Ernest Bartolí Doménech, Antoni Soteras Sabaté, Eduard Bartolí Doménch, Antonio Hernández, Josep Corsellas andreu “Boter”, Segarra (Español),Pepito Gassó Font (Baster coix), reforç foraster, Agenollats:: Ramon Balcells Trull (Tasco del Pa), Joan Balcells Soler (Tasco), Armengol Cadens Puiggener “Barraté”, Enric Casamitjana. Arxiu Galo.

tòria d’un sentiment (1929-2008), escrit per Isidre Fabra García, ens permet fruir revivint la trajectòria futbolística vimbodinenca del període que emmarca el títol.

Els equips representants de les dues poblacions que formen límits amb les províncies de Lleida i Barcelona, van participar sempre activament en els partits amistosos que se celebraven a la Festa Major de la Conca i en diversos campionats en categoria regional i d’aficionats.

Del llibre “Club de futbol Vimbodí, Història d’un sentiment·(1929-2008)- FABRA GARCÍA, ISIDRE.”

És important esmentar també, en aquest cas, com a exemple d’equips modestos, el de la històrica Forès, mirador privilegiat de la Conca situat a la part nord central, dalt d’un turó de la serra del Tallat, dita serra de Forès, en la qual tampoc faltaven els partits de futbol amb el seu equip a la seua Festa Major d’estiu, com el que va tenir lloc al mes d’agost de 1950 entre l’equip local que vestia de groc i la UD Solivella, al camp de La Glorieta, terreny amb condicions no gaire bones, atès el seu estat pedregós, segons el corresponsal de Solivella al Diario Español del 2-9-1950. El resultat va ser favorable als solivellencs per 2-5, encara que el primer gol va ser marcat pel Forès i anul·lat per l’àrbitre Sr. Turudella, que junt amb els liniers eren del Col·legi Lleidatà d’Àrbitres. Probablement s’hi va disputar un trofeu, fos una copa o un corder, com a la festa del programa de l’any 1949. A continuació, hi va haver ball de tarda i de nit a les dotze, on no hi faltaven les “toies” per a les senyoretes.

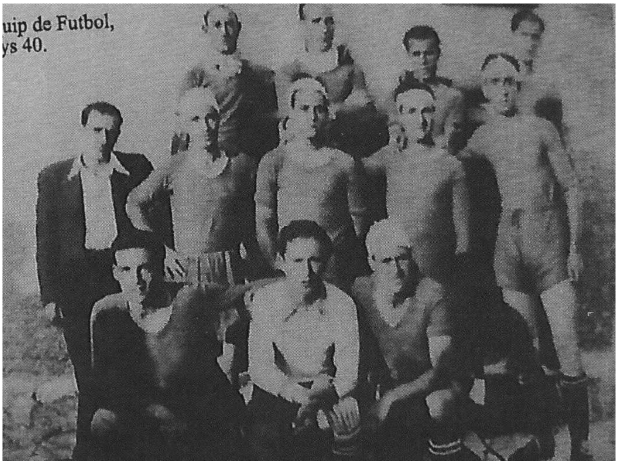
Uns altres equips modestos, amb activitat centrada en festes assenyalades, eren el CD Cultural de Lilla (amb equipament blanc-i-blau) i el CF Rojals, pobles pedanis de Montblanc.

A Rojals, era tradicional l’enfrontament amb el CF Capafonts i l’equip ro-

l'any 1964. Equip del C.F. Vimbodí que va inaugurà el camp de futbol "Els Amics de Vimbodí". D'esquerra a dreta . Drets : Grasses, Antonio Palau, Agustí Ollé, Albert Travé, Josep M. Puig, Ramon Debat. Agenollats: Jordi Nadal, Josep Pascual, Guillermo Tovar, Pep Pagés, Anton Miquel.

Del llibre "Club de futbol Vimbodí, Història d'un sentiment·(1929-2008)- FABRA GARCÍA, ISIDRE.

Forés-Equip de futbol anys 40. Del llibre. "Recull Històric de Forès" de Fèlix Puig Llorach

jalenc reforçat per jugadors de Montblanc, tal com es pot llegir en el programa de l'any 1954.

D'un d'aquets partits en resulta molt curiosa l'anècdota viscuda per l'equip del Baix Camp, explicada per Jordi Fort Besora en els Quaderns de Capafonts. Revista de Recerca i Divulgació en el capítol 2: "Història del Futbol Club Capafonts".

Diu: "el partit més èpic, més atípic, més gloriós —i no precisament per les coses que van passar al camp de futbol— amb incidències de tota mena, el més llegendari, fou el de la festa major de Rojals".

Sintetitzem l'extens article de la vivència recordada pel veí de Capafonts Pep Foret, plasmada per Jordi Fort en el seu article:

Després de la sortida a peu de la majoria i en moto de dos dels components, els directius, jugadors i aficionats (uns tretze) de Capafonts arribaren a Rojals. La dinada abans del partit que anava a càrreg dels organitzadors, com a part del tracte va ser en un

FIESTA MAYOR de ROJALS

que en honor de nuestro excelso Patrón

SAN SALVADOR

tendrá lugar los días 6, 7 y 8 de agosto de 1954

PROGRAMA

DIA 6

Mañana, a las 12.—SOLEMNE OFICIO cantado y con panegírico, que presidirán las Ilustres Autoridades.

Tarde, a las 2.—AUDICION DE SARDANAS en el Monumental Entoldado.

A las 4.—Selecto CONCIERTO amenizado por la Orquesta JIMSSON, de Espluga de Francolí, en la Sala del Café.

A las 5'30.—Gran PARTIDO DE FUTBOL entre los equipos:

C. D. CAPAFONS

que alineará a los jugadores siguientes:

FRANCH

JUANPERE FORT BASORA II

BALAÑA II BASORA I

D. FORT POCORULL I POCORULL II BALAÑA I POCORULL III

y el C. F. ROJALS a:

ESPINAR

LLOBET GOMIS DURAN

ANDREU ODENA

GOMEZ HUESO SOÑER I SOÑER II BORDELL

El partido será arbitrado por el Sr. DOMENECH.

Se adjudicarà un magnífico TROFEO que ha sido donado por el Ilustre Ayuntamiento.

A las 7.—Lucido BAILE amenizado por dicha Orquesta, sorteàndose una magnífica "TOIA" y las señoritas serán obsequiadas con valiosos ramilletes.

Noche, a las 10'30.—Gran CONCIERTO y seguidamente BAILE.

DIA 7

Al mediodia.—AUDICION DE SARDANAS.

Tarde, a las 6.—Se amenizarà un animado BAILE por la misma Orquesta.

Noche, a las 11.—BAILE de Despedida.

DIA 8

Mañana, a las 11.—MISA DE REQUIEM por los Caídos por Dios y por España.

Programa Impremta Requesens-Montblanc. Arxiu autor

dels tres bars de Rojals del moment, encara que no recordava quin dels tres: Cal Castellà, cal Pota Negra o cal Pàmies. Van polir-se uns 15 Kgs. de carn a la brasa, doncs la caminada havia obert la gana. Fins a l'hora del partit (a les 5 i mitja de la tarda, segons el programa), els hi va permetre anar a fer la migdiada . El partit jugat contra un equip de Montblanc, va ser guanyat pels del Baix Camp per 4 gols de diferencia, no recordant el tanteig exacte. Al acabar el partit reverent la copa, —que havia pagat un guarda forestal del bosc de Poblet, responsable trambé de l'organització de l'enfrontament— no sense tenir un llarg enfrontament amb un guàrdia civil "que portava una bona mulladera". Exigia que la copa s'havia de quedar a Rojals, mentre que el porter del equip de Capafonts argumentava que se l'emportava el guanyador; i finalment s'imposà la solució esportiva i la copa va arribar a Capafonts.

Acabat el partit, tots cap al ball amb la il·lusió de conquerir altres trofeus: A Rojals en aquella època hi havia onze nois joves i maques. El ball era a la plaça i no vagaren ni un moment: els ballaren tots.

La festa continuà, amb sopar, un nou i abundant àpat repetició del dinar tant en qualitat com quantitat, ball de nit i tornada a peu a Capafonts, amb una trompa general difícil de pair en aquelles circumstàncies.

No es pot determinar si l'anècdota correspon al partit del programa del 6 i 7 d'agost de 1954, perquè no coincideix la copa que figura com a donada per l'Ajuntament de Montblanc en el programa esmentat i la facilitada pel guarda forestal dels Boscos de Poblet a l'article de Capafonts. Tampoc l'equip local era el Montblanc, sinó que era l'equip de Rojals, reforçat per alguns jugadors montblanquins de l'època, Però aquí en queden el document i l'anècdota, per recordar els partits i reflectir com era l'entorn dels enfrontaments futbolístics de festa major entre pobles veïns, encara que allunyats, viscuts sense concentracions el dia abans del partit ni frugals dinars amb sessió tècnica inclosa hores abans de l'encontre. L'únic

FIESTA MAYOR

Días 28, 29 y 30 — Forés — Septiembre de 1949

Programa de los actos que se celebrarán en honor de nuestro excelso Patrón SAN MIGUEL ARCANGEL

FIESTAS RELIGIOSAS

DIA 29

Mañana, a las 6.–Misa rezada.

A las 10. – OFICIO SOLEMNE con Orquesta. Sermón a cargo del Rdo. D. José Dalmau, Pbro., Ecónomo de Querol.

Tarde, a las 5. – Vísperas solemnes.

DIA 30

A las 12.–Misa de difuntos en sufragio de los feligreses de la Parroquia.

FESTEJOS POPULARES

DIA 28

A las 12.–Repique general de campanas anunciando las fiestas y enorme traca como aviso del asesinato general de pollos, gallinas, pavos y corderos para que los vecinos e invitados guarden buen recuerdo de las amas de casa.

DIA 29

A las 12.–Elevación de globos y seguidamente Sesión Vermut.

A las 16.–Reñidísimo Partido de Futbol entre los equipos de Vallfogona de Riucorp y Rocafort de Queralt, disputándose la tan tradicional como típica CORDERA y en el que ambos contendientes harán gala de sus dotes deportivas no exentas de impetuosidad.

A las 19.–En el magnífico ENTOLDADO presentación de la Orquesta y Lucido BAILE en el que nos obsequiará ejecutando lo más moderno de su vasto y extenso repertorio.

A las 24.–Grandioso BAILE DE NOCHE.

DIA 30

A las 13.–Audición de SARDANAS, en el Entoldado.

A las 16.–Selecto CONCIERTO en el Entoldado, con escogidas composiciones musicales.

A las 18.–BAILE DE TARDE.

A las 23.–BAILE de Despedida en el cual la Orquesta nos deleitará ejecutando diferentes composiciones típicas.

Toda la parte musical correrá a cargo de la tan aplaudida como renombrada Orquesta «ELS ESCOLANS, de Sant Sadurní d'Anoia»

Durante los Bailes de tarde y noche se obsequiará a las señoritas que nos honren con su presencia con artísticos ramilletes y espléndidas «Toies»

NOTA.—Si por causas imprevistas o de fuerza mayor tuviera que suspenderse o alterar alguno de los actos, el público no tendrá derecho a reclamación alguna.

Programa Impremta Requesens-Montblanc. Arxiu autor

punt comú podria ser la migdiada curta o llarga després del dinar.

La conservació del objectes relacionats amb el futbol

Amb motiu de la recollida de dades a les poblacions que van participar al torneig vallenc, es pot comprovar que aquella afició al món del futbol continua viva, i és bo que es mantingui així en el temps.

En tots els pobles, era tradicional que els trofeus guanyats en les diverses competicions, partits de festa major o altres partits amistosos, junt amb fotografies d'equips, es mostressin en vitrines situades en sales de l'espai on era la seu social del club o en els cafès que eren el lloc de reunió habitual dels aficionats, o en un quartet dels vestuaris del camp de futbol. La modificació o enderrocament d'aquests espais, en alguns casos, ha fet que desapareguessin els objectes guardats, i en altres, sortosament, l'interès de persones amb una lloable visió històrica i social ha fet que quedessin exposats degudament en un nou local o, un cop reformat l'antic, en un modern espai expositiu en el mateix lloc, o ubicats en sales noves dels edificis de les corporacions locals. Aquests exemples els trobem a Pira al Centre Històric Pirenc; a Conesa en una sala de l'Ajuntament; a Solivella al local del Sindicat Agrícola; a Blancafort al cafè del Sindicat, i a l'Espluga de Francolí i a Montblanc als locals o oficines dels camps d'esport respectius.

Amb la mateixa voluntat de donar a conèixer temps passats del món del futbol, s'han fet exposicions commemoratives d'aniversaris de la fundació de clubs o per recordar els inicis del futbol local, com la mostra ja referida en aquestes pàgines que va tenir lloc l'any 2014 a Montblanc amb motiu dels inicis futbolístics l'any 1914. Seria un gran encert pensar en una mostra permanent a la Vila Ducal que tingués un àmbit comarcal.

No hi ha dubte que, amb les iniciatives realitzades i les properes que hi pugui haver en aquest sentit, la memòria esportiva quedarà assegurada per a les generacions futures.

Programa Impremta Requesens-Montblanc.
Arxiu autor

La participació de jugadors per reforçar equips

Repassant les formacions dels equips que apareixen en les cròniques, s'han anat anomenant jugadors forans que les reforçaven, encara que pot haver-hi algun error per la coincidència de noms.

Una part o la majoria de l'equip són reforços de procedència de fora el poble i no habi¬tuals a les formacions del club. En el cas que anomenem a continuació, l'equip estava format pràcticament per integrants d'equips de Montblanc i algun altre de comarques veïnes. Ens referim al CD Figuerola, amb jugadors de Montblanc i algun de la comarca en els partits del 1953 i 1962 del torneig vallenc.

25-7-1953 VILA-RODONA – FIGUEROLA: 5-1[245]

Alineació del CF Figuerola: Marsal; Mallafré, Cendrós, Gomis; Oliva, Trilla II, Oliva II, Cendrós II, Ribé, Invernón, Fuguet.

Alineació del Figuerola amb els jugadors montblanquins: Marsal i Gabriel Cendrós del CD Montblanc; Mallafrè ,Sebastià Cendrós, Gomis i Fuguet, jugadors del CF La Mehal·la. Trilla II i Invernon eren vallencs.

29-6-1962 CD FIGUEROLA – CF BONASTRE: 5-1[246]

El CD Figuerola participava al torneig de nou amb jugadors montblanquins.

Era pràcticament l'equip titular del CF Montblanc de la temporada 1961-1962.

Va ser en el partit entre el CD Figuerola contra el CF Bonastre jugat el dia de la festivitat de Sant Pere. L'equip de l'Alt Camp, guanyador per 5-1, va presentar-se amb l'equip següent: Roselló, Roselló II, Pedrol, Vega, García, Martínez,

245 Juventud, 25-7-1953, p. 6.
246 Juventud, 7-7-1962, p. 6.

Vega II, Franch, Casas, Pallàs, Iglesias.

Tots ells formaven part de la plantilla que a la temporada 1961-1962 va jugar en el Campionat d'Aficionats de Segona Regional. El mig Martínez probablement era el montblanquí Marian Martínez Martí. La resta eren els jugadors més habituals i titulars a l'equip.

Els gols els marcaren: Vega II (2), Pallàs (2) i un quint en pròpia porta de l'equip del Bonastre.

Els montblanquins destacats foren: Pedrol, García (més conegut pel segon cognom, Gàzquez) i tota la davantera.

Programa Impremta Requesens-Montblanc. Arxiu autor

12-8-1962 CF FIGUEROLA – CD PICAMOIXONS: 2-5[247]

Quarts de final

En el partit de quarts de final, el CF Figuerola, amb variacions respecte al primer partit d'octaus, s'enfrontà al CD Picamoixons, que va guanyar per 5-2.

Hi van jugar: Roselló; Roselló II, Pedrol, Vega; García (Gázquez), Martín; Figueras, Franch, Casas, Amill, Vega II.

És probable que Amill fos el jugador de l'Olímpic de Pira, que cursà estudis a Montblanc, i Josep M. Figueras, oriünd de Prenafeta (cal Cubano), jugador de la Tercera Divisió nacional i Primera Regional catalana que va iniciar-se al juvenil del RCD Espanyol.

Els montblanquins destacats foren: Pedrol (Sebastià), Vega II (Jaume), Franch (Maties) i Casas (Josep).

El motiu de donar-se aquesta circumstància l'any 1953, entre l'equip del Figuerola i els jugadors de Montblanc, va ser el fet de tenir el montblanquí Josep Gomis Martí de mestre a l'escola de Figuerola del Camp, amb dinou anys, d'esperit sempre molt actiu en les relacions socials i posteriorment alcalde de Montblanc des de 1964, durant 25 anys, amb una important carrera política. En aquells moments, era jugador de l'equip de la Vila Ducal CF Mehal·la.[248]

247 Juventud, 18-8-1962, p. 6.

248 Del llibre La solitud dels despatx. Records d'una vida pública, de Josep Gomis Martí, amb la col·laboració de Francesc Doménech, p. 14.

Quan l'any 1962, de nou participaren en l'equip de Figuerola jugadors de Montblanc, és probable que la bona relació entre directius i aficionats de les dues poblacions iniciada l'any 1953, fes repetir la col·laboració i, en aquest cas, amb l'èxit d'arribar a quarts de final del torneig.

Procedència dels equips del torneig

La procedència dels equips en el torneig van ser de comarques tarragonines. Excepcionalment, va registrar-se en l'edició del any 1952 la participació d'un equip del Urgell lleidatà, ens referim al equip representatiu de OMELLS de na GAIA , en substitució del C.F. Blancafort, inicialment inscrit.

El CF. Conesa queda inscrit a la Federació Catalana de Futbol

Dins al mes de juliol de 1952 , al C.F. CONESA li va quedà formalitzada la inscripció com a club federat dins la FEDERACIO CATALANA DE FUTBOL i posteriorment a la Espanyola en el mateix mes .

La decisió presa per la Junta directiva formada per, Ricardo Solé Panadès, President, Jaume Panadès Civit, Secretari, Josep Bergadà Fabregat com a Tresorer i de Vocal, Pere Canals Tarragó, va venir donada , probablement, per la obligatorietat normativa inicialment indicada pels organitzadors del torneig vallenc, i que no va dur-se a terme fins l'edició de 1964, que va ser suspesa. No consta que el club participés en cap competició oficial.

Dins la mateixa documentació presentada, s'acompanya relació nominal dels 31 socis i el seus estatuts.

El document original obra en poder del conesí Ricard Solé Bonet, fill del President signant dels documents.

Altres notícies dels clubs

A.C. Belltall

Després de les indagacions fetes, no es recorda que l'A.C. Belltall disposés d'escut propi com a club de futbol i que per tant, figurés a les camisetes vermelles del equip, així ens ho han confirmat les persones consultades . Tampoc s'ha trobat a la documentació escrita i fotogràfica dels equips belltallencs.

Escut oficial de Passanant-Belltall establert l'any 1997.

Dels enfrontaments i rivalitat veïnal entre Belltall i Passanant en deix constància "`Crònica Targarina" del 3-9-1932, amb la crònica del partit jugat a La Glorieta , amb el trofeig d'una cordera pel guanyador , en aquest cas, ho va ser l'equip del Belltall per 3-2, que formà amb: Monné, Sans, Roset, Català, Ferrè, M. Manasanch, Manasanch I, Berenguér, Soler, Mansanch II i Miró (Briansó substituí a M. Manasanch en el segon temps). El cronista belltallenc conclou : "L'equip vencedor es portà correctament; en canvi, el de Passanant emprà un joc brut i fort, ço que motivà alguns incidents".

Escut O.C. Pira, anys 1960. Arxiu autor

Pin O.C. Pira abans de 1936. Arxiu autor.

C.F. Conesa. Reproducció. Arxiu autor.

C.D. Espluga. Arxiu autor.

Foto any 2003. Lloc on estava situat el camp de La Pedrera, utilitzat per l'equip espluguí Racing Sport Club (1923). Arxiu autor.

FONTS

1. Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà (ACCB)

- Fons Ajuntament de Blancafort- Fons Ajuntament de Montblanc. Padró Municipal de Montblanc
- Fons Ajuntament de Vilaverd. Registre d'ingressos i despeses del CD Vilaverd, any 1937, mesos d'abril a setembre.
- Fons Ajuntament de Pira- Fons Ramon Requesens Queralt-Impremta Requesens

Premsa:

*Crònica Targanina (*1921-1937). Xarxa Arxiu Comarcal Conca de Barberà

La Conca de Barbarà, setmanal, Montblanc. Impremta Monmany (1914-1915) i Impremta Requesens (1916-1918).

La Nova Conca. Setmanari de la Conca de Barberà. Montblanc. Impremta Requesens (1918-1923).

Segarra Nacionalista. Quinzenal. Santa Coloma de Queralt (1922-1923).

El Francolí. Quinzenal. L'Espluga de Francolí. Impremta Requesens (1921-1926).

L'Estel. Butlletí mensual d'esports. Impremta Requesens (1924-1926). Portaveu de l'Agrupació Excursionista.

Llum. Barberà de la Conca (1977-1998).

L'Espitllera. Revista bimestral. Montblanc. Impremta Requesens (1982-1997).

El Foradot. Revista bimestral de Montblanc. Impremta Requesens (2000-2021).

Montblanch. *Boletín de Cultura e Información Local*. Montblanc (1950-1962). Impremta Monmany.

Nova Conca (Baixa Segarra). Setmanal. 2018.

L'Escut. Setmanari. Montblanc. Impremta Viuda Monmany (1916-1918).

2. Arxiu Comarcal de l'Alt Camp (ACAC)

Cultura. Publicació mensual. Valls. Portavoz de la Asociación de Alumnos de la Escuela Profesional (1928-1980).

Juventud. Setmanal. Publicat per la Inspección Comarcal de la FET y de las JONS de Valls (1943-1971).

Juventut del Alt Camp. Setmanari. Valls (1971-1982).

Oblit o memòria 1936-1939. Catàleg de l'exposició, Valls, abril 2019: Museu de Valls. Arxiu comarcal Alt Camp (ACAC) - Arxiu Municipal de Valls (AMV).

3. Arxiu Nacional de Catalunya (ANC)

- Fons de la Federació Catalana de Futbol

4. Hemeroteca municipal de l'Ajuntament de Tarragona

Diario de Tarragona. Diari. Tarragona (1808-1932).

Diario Español, de Falange Española Tradicionalista y de las JONS. Tarragona Diari. (1940-1965).

Diari Més Tarragona. Tarragona. Diari gratuït (2004-2020).

5. Hemeroteca del Mundo Deportivo

Mundo Deportivo, Barcelona. Diari esportiu del Grup Godó (1906-2020).

6. Altres

Belltall. Trimestral. Revista de l'Associació de Veïns i Amics de Belltall (2000-2020).

Impremta Requesens-Montblanc. Programes editats per la impremta de 1922 a 1969.

Impremta Ignès - Segarra del Gaià (Santa Coloma de Queralt) Llibre Imatges del futbol. Referència de text: 141

Impremta Montmany Montblanc. Referència de text 142

BIBLIOGRAFIA

BALLABRIGA ALMENARA, MERCÈ. *Històries del futbol de Santa Coloma de Queralt 1916-2010*. Ajuntament de Santa Coloma de Queralt. Consell Comarcal de la Conca de Barberà - Institut Martí l'Humà.

CASTELLVÍ MARTÍ, LLUÍS. "Anotacions d'un soldat de la lleva de 1938". Montblanc, 13-2-1939. Inèdit.

CASTELLVÍ TÀRRAGA, Josep M. *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc (1914-1966)*. Montblanc. Museu Arxiu de Montblanc i Comarca. Publicacions del Museu: 5. 2006.

CASTELLVÍ TÀRRAGA. "Temporada futbolística 1967-1968". Part 1a. *El Foradot*, núm. 62, octubre-novembre de 2010. Montblanc.

COSTAS I JOVÉ, FRANCESC. *El Banc de Valls (1881-1979)*. Institut d'Estudis Vallencs. 2002.

FABRA GARCIA, ISIDRE. *1929-2008. Club de Futbol Vimbodí. Història d'un sentiment*. Col·lecció El Tinter, número 86. Cossetània Edicions. 2008.

FORT BESORA, JORDI. "Història del Futbol Club Capafons", capítol II: *Quaderns de Capafons. Revista de Recerca i Divulgació*. Any X, núm. 21, desembre. 2012.

GARCIA CASTELL, JOAN. *Història del futbol català*. Aymà, SA Editora. Barcelona. 1968.

GÓMEZ TRAVÉ, JAUME. *Solivella 1900-1950. Diari íntim*. Ajuntament de Solivella. Gràfiques Valls, SA. 2008.

GOMIS MARTÍ, JOSEP. *Josep Gomis, la solitud del despatx. Records d'una vida pública*, amb la col·laboració de Francesc Doménech. Cossetània Edicions. Col·lecció Perfils, 14. Gener de 2013.

GRAU PUJOL, JOSEP M.T; GUAL VILÀ, VALENTÍ; PUIG TÀRRECH, ROSER. *Conesa*. Rafael Dalmau Editor.1989.

GUAL VILÀ, VALENTÍ. *Guia de Rocafort de Queralt (Conca de Barberà)*. Institut d'Estudis Tarraconenses. Ramon Berenguer IV. Diputació de Tarragona. 1982.

MARSAL BONET, ANTONI. Sarral. Colecció Creu de Terme, 2. Editorial Cossetània. 2006.

MAYAYO ARTAL, ANDREU. *La Conca de Barberà 1890-1939. De la crisi agrària a la Guerra Civil*. Centre d'Estudis de la Conca de Barberà. Mont-

blanc, 1986.

MIRÓ TORRES, JOSEP; JOSEP M. SANS MANASANCH. *Belltall*. Ajuntament de Passanant - Belltall. Agost de 1991.

PALAU RAFECAS, SALVADOR; DUCH ESPLUGAS, JOAN. *Santa Coloma 1914-2002*. Imatges del futbol. Arxiu Galo. Ajuntament de Santa Coloma de Queralt. Gràfiques Moncunill. Valls, SL. 2002.

PUIG LLORACH, FÈLIX. *Recull històric de Forès*. Edicions Cedel. 2008.

PUJOL CAYUELAS, ENRIC. *Nàstic. De la A a la Z. El* Mèdol-Forum. 2005.

ROSICH ANDREU, JOAN. "El futbol a Vilaverd". *Vilaverd Parla*. Agost de 1996, núm. 30, p. 17-18-19-20 (ACCB).

SOLE OLIVÉ, JAUME. *Vilaverd*. Col·lecció La Creu de Terme. Cossetània Edicions. Biblioteca del ACCB. 1999.

VECIANA BATALLA, JOAN. "Trofeu José Mª Fábregas". Inèdit.

ZAPEDA, ROBERTO. *Valls i la seva història*. "Època contemporànea". Vol 6. Institut d'Estudis Vallencs. 2010.

BIBLIOGRAFIA WEB

http://www.belltall.net (Associació de Veïns i Amics de Belltall)

http://www.solivella.net/solivella (vegeu l'apartat sobre el futbol)

https://www.cfmontblanc.club

https://www.futbol-regional.es

Racingrocafort.blogsport.com

BDFutbol.com (vegeu "Esquerda": "Andrés Esquerda Esquerda").

Wikipedia.org

Idescat.cat (Institut Nacional d'Estadística)

Annex 1: Jugadors que figuren a les cròniques dels partits en equips de la Conca de Barberà

Aquests quadres han estat elaborats amb la informació obtinguda de cada equip, amb l'objecte de completar els noms dels jugadors que figuren a les cròniques, encara que no sempre s'han pogut contrastar documentalment; per tant, podrien contenir algunes imperfeccions o errors. En l'últim apartat, "Equips en què va jugar", es fan constar solament els clubs on van jugar habitualment, i no es reflecteixen l'equip o els equips en els quals van participar al torneig com a reforços.

CF BARBERÀ

9-8-53: Fonoll; Rufo, Pons, Saracho; Massó, Sanahuja; Montcusí, Miguel, Fabregat, Baldrich, Bella.
20-6-54: Borrull; Rufo, García, Girona; Bella, Massó; Fabregat, Miquel, Agulló, Pedro, Vadrí.
4-7-54: Borrull; Rufo, Pons, Grau; Massó, García; Fabregat, Herrero, Altarriba, Pedro, Vadrí.
1-8-54: Borrull; Rufo, Pons, Alimbau; García, Norte; Fabregat, Pijoan, Miguel, Nogués, Bella.
29-6-55: Vilaró; Grau, Pons, Soler; Massó, Bella; Fabregat, Rufo, Miquel, Vadri, Giné.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Agulló	Eugenio Agulló Garriga	1954	Tarragona	CF Tarraco, entrenador del FJ Montblanc, Col·legi de la Mercè
Alimbau	Reforç	1954		
Altarriba	Joan Altarriba Fort	1954	L'Espluga de Francolí	CF Espluga de Francolí, CF Barcelona amateur, CF Borges Blanques
Baldrich	Reforç	1953		
Bella	Josep Bella Vilaró	1953-1954	Barberà	CF Barberà
Bella, Joan	Joan Bella Roselló	1955	Barberà	CF Barberà, CF Montblanc
Borrull (porter)	Reforç	1954		
Fabregat	Josep M. Fabregat Martí (Escrivà)	1954-1955	Barberà	CF Barberà, FJ Montblanc
Fonoll	Francesc	1953	L'Espluga de	CF Espluga - UD

(porter)	Fonoll Palau o Francisco Fonoll Lartigau (n.1935)	1953	Francolí	Lleida Gimnàstic de Tarragona, porter de la selecció juvenil espanyola i Gimnàstic de Tarragona. Morí a l'octubre de 1953 a conseqüència d'una lesió en un partit amb el Sants el 20-9 [249]
García	Pepe García Gázquez	1954	Reus	Reus Deportiu - CF Reddis - CF Montblanc
Giné	Reforç	1955		
Girons	Podria tractar-se d'Andreu Girons Oliveras	1954	Blancafort	CF Blancafort - CF Reus Deportiu
Grau	Ramon Grau Romeu	1954-1955	Barberà	CF Barberà
Herrero	Es desconeix	1954		
Massó	Josep Massó Cabós	1953-1954-1955	Barberà	CF Barberà, CF Montblanc
Miquel	Reforç. Se'n desconeix el nom complet	1953-1954-1955	Barberà	OC Pira, foto d'OC Pira 1943 -1948
Montcusí	Reforç	1953		
Nogués	Reforç	1954		
Norte	Reforç	1954	Reus	CF Reddis
Pedro	Reforç, cosí de Josep Massó Cabós	1954	Martorell	
Pijoan	Podria tractar-se de Jaume Pijuan Tuset, *Calixto*	1954	Natural de Barbenys - Omells de na gaia, casat a Blancafort	CF Blancafort
Pons	Joan Pons Canaleta	1953-1954-1955	Barberà	CF Barberà i CF Barcelona juvenil

[249] Del llibre *Nàstic. De la A a la Z*, p. 99, d'Enric Pujol Cayuelas. Edicions El Médol-Foirum, p. 99.

Rufo	Francisco Rufo Martínez	1953-1954-1955	Barberà	CF Barberà
Sanahuja	Reforç	1953		
Saracho	Pablo Saracho Goitía	1953	Barakaldo	CF Tarraco-Gimnàstic amateur
Soler	Joan o Emili Soler	1955	Barberà	CF Barberà
Vadrí o Vidri	Reforç	1954-1955	Sarral	UD Sarrealense (1945) - figura que reforçà el CF Barberà l'any 1958.
Vilaró (porter)	Alfons Vilaró Miró	1955	Barberà	CF Barberà

AC BELLTALL

4-8-1957: Llobet; Miró, Torrents, Casulla; Boldú, Esquerda; Corbella, Pastor, Escassany, Lladó, Duch.
1-9-1957: Ortega; Miró, Prats, Anguera, Julià, Esquerda; Tarragó, Compte, Escasany, Lladó, Pastor.
15-9-1957: Ortega; Querol, Prats, Anguera; García, Martínez; Arrufat, Peralta, Escassany, Lledó, Invernón.
26-7-1959: Borrell, Figueras, Ribalta, Tudó, Boldú, Pitarque, Tarragó, Armengol, Escasany, Lledó i Esquerda.
2-8-1959: Borrell, Vilalta, Oliva, Jané; Boldú, Salla; Tarragó, Armengol, Esquerda, Huguet, Torrents.
24-7-1960: Borrell, Carnicer A. Caneda, Foret; B-Caneda, Salla; García, Corbella, Sorribes, Boldú, Caro.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Anguera	Reforç	1957		
Armengol	Reforç l	1959		
Arrufat	Reforç l	1957		
Boldú	Podria tractar-se el jugador del CF Montblanc de la temporada	1957-1959-1960	Borges Blanques	CF Montblanc - CF Borges Blanques - CF Mollerussa

	1962-1963.			
Borrell (porter)	Reforç	1959		
Caneda	Longinos Caneda Álvarez	1960	Valdeorro (Orense)	Gimnàstic de Tarragona (1955-1958), CD Europa, UE Lleida, CF Tortosa i CF Borges Blanques
Carnicer A.	Reforç	1960		
Caro	Reforç	1960		
Casulla	Reforç	1957		
Compte	Reforç	1957		
Corbella	Reforç	1957-1960		
Duch	Reforç	1957	Guimerà/Vallfogona Riucorb?	
Escassany	Reforç	1957-1959		
Esquerda	Àngel Esquerda Esquerda	1957-1959	Tàrrega	Reial Saragossa-(1a), UE Lleida (1a), CF Córdoba (2a) Girona
Figueras	Reforç	1959		
Foret	Reforç	1960		
García	Reforç	1960		
Huguet	Reforç	1959		
Invernón	Reforç	1957	Valls	Los Numerados - Valls
Jané	Reforç	1959	Belltall	
Julià	Reforç	1957		
Lladó	Reforç	1957-1959		
Llobet (porter)	Reforç	1957	Vallfogona Riucorb?	
Martínez	Reforç	1957		
Miró	Ramon Miró Farré	1957	Belltall	AC Belltall

	(Ferreret) n.1933			
Oliva	Reforç	1959		
Ortega (porter)	Reforç	1957		
Pastor	Reforç	1957		
Peralta	Reforç	1957	Reus?	
Pitarque	Reforç	1957-1959		
Prats	Reforç	1957		
Querol	Reforç	1959		
Ribalta	Reforç	1959		
Salla	Reforç	1959-1960		
Sorribes	Reforç	1960		
Tarragó	Joan Tarragó (Cuixela)	1957-1959	Belltall	AC Belltall
Torrents	Reforç	1957-1959		
Tudó	Reforç	1959		
Vilalta	Reforç	1959		

CF BLANCAFORT

25-7-1950: Fonoll; Masalles, Mulló o J. Bulló, Llort; A. Bulló, Ramolà; Elías, Pedra, Bonet, Espelt, Anglés.
20-8-1950: Biosca; Bulló, Doménech, Masalles; Ramolà, Girons; Elías, Prats, Alberich, Roura, Alfonso.
3-6-1951: Vidal; Iglesias, Masalles, Ventura; Llort, Roselló, Elías, Calixto, Alfonso, Prats, Roberto.
5-8-1951: Vidal; Recasens, Masalles, Ventura; Roselló, Marcos; Elías, Calixto, Alfonso, Prats, Llort.
3.7-1955: Queralt; Llort, Masalles, Ventura; Girona, Blanch, Albi, Queralt, Anglés, Roselló, Vives.
17-6-1956: Queralt; Calvet, Polo, Girons; Masalles, Queralt I; Garrido, Cendrós, Anglés, Queralt II, Vives.

Nom del	*Nom complet del*	*Edició en*	*Població on*	*Equips en què va*

jugador a les cròniques	*jugador*	*què participà el jugador*	*nasqué o procedència*	*jugar*
Alberich	Reforç. Podria ser Modest Alberich Arqué (del llibre: *Imatges i records de Vinaixa*)	1950	Vinaixa	CF Vinaixa
Albi	Joan Albi Fonoll	1955	Blancafort	CF Blancafort
Alfonso	Alfonso Anglés Isern	1950	Blancafort	CF Blancafort
Anglés	Alfonso Anglés Isern	1950	Blancafort	CF Blancafort
Biosca (porter)	Reforç	1950	Lleida	UE Lleida
Blanch	Reforç	1955		
Bonet	Reforç. Podria ser de Sarral	1950		
Bulló A	Anton Bulló Ferraté	1950	Montblanc	CD Montblanc
Bulló J.	Joan Bulló Ferraté	1950	Montblanc	CD Montblanc
Calixto	Jaume Pijuan Tuset, *Calixto*	1951	Natural de Barbenys-Omells de na Gaia. Casat a Blancafort	CF Blancafort
Calvet	Reforç. Probablement Joan M. Calvet Pàmies, *Quec* (n.1935)	1956	Valls	UD Valls, CF Borges Blanques, UD Portal Nou, Valls
Cendrós	Reforç. Sebastià Cendrós Torres, *Fonset* o Josep M. Cendra Capdevila	1956 1956	Montblanc Blancafort	CD Montblanc. CF Mehal·la, CF Espluga, Gimnàstic de Tarragona, CF Móra d'Ebre, CF Ripoll, CF Campdevànol CF Blancafort (fitxa CF Blancafort 1947-1948)

Doménech	Reforç	1950	Lleida	UE Lleida
Elías	Albert Elías Martí	1950	Blancafort	CF Blancafort
Espelt	Es desconeix	1950	Blancafort ?	
Fonoll (porter)	Francesc Fonoll Palau	1950	L'Espluga de Francolí	CF Espluga - UE Lleida
Garrido	Es desconeix	1956		
Girons	Andreu Girons Oliveras	1950	Blancafort	CF Blancafort
Iglesias	Podria tractar-se d'un reforç de la veïna Solivella	1951		.
Llort	Josep M. Llort Barril	1950	Blancafort	CF Blancafort
Marcos	Es desconeix el nom - "Mosso de casa de pagès"		Blancafort-	CF Blancafort
Masalles	Josep Masalles Albi	1950	Blancafort	CF Blancafort - UD Solivella - CF Espluga
Pedra	Reforç	1950		
Polo	Julio Polo Bona	1956	Montblanc	CF Sarrealense- CD Montblanc, JD Montblanc
Prats	Josep M. Prats Espelt	1950	Blancafort	CF Blancafort
Queralt I	Es desconeix	1956	Blancafort (probable)	
Queralt (porter)	Lluis Queralt Llurba	1955-1956	Blancafort	CF Blancafort
Queralt II	Es desconeix	1956	Blancafort (probable)	
Ramolà	Josep Ramolà Sala	1950	Blancafort	CF Blancafort
Recasens	Reforç	1951		
Roberto	Reforç	1951		
Roselló	Robert Roselló	1951-1955	L'Espluga de Francolí	CF Blancafort - CF Espluga
Roura	Es desconeix el nom complet	1950	Cervià	CF Blancafort - CF Cervià
Ventura	Josep Ventura Civit	1951-1955	Blancafort	CF Blancafort
Vidal (porter)	Josep Vidal Aluja	1951		CF Blancafort
Vives	Aleix Vives Anglés	1955	Blancafort	CF Blancafort

CF CONESA

12-8-1951: Bonet; Fabregat, Canals, Bonet; Moncusí I, Tuset; Duch, Santacana, Sandoval, Bergadà, Moncusí II.
6-7-1952: Bonet C., Bonet (A), Casals, Bonet (B); Fabregat, Moncusí (M); Duch, Miret, Santacana, Moncusí (A), Mercadé.
13-6-1954: Bonell; Bonet, Canals, Bonet II; Fabregat, Moncusí; Corbella, Moncusí, Rincón, Tost, Mercadé.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Bergadà	Pepito Bergadà Fabregat	1951	Conesa	CF Conesa
Bonell (porter)	Reforç	1954	Vallfogona de Riucorb?	
Bonet (defensa)	Cosí de Benito Bonet	1951-1954		
Bonet (porter)	Benito Bonet (cal Jan)	1951	Conesa	CF Conesa
Bonet A. (defensa)	Cosí de Benito Bonet	1952	Conesa	CF Conesa
Bonet B. (defensa)	Cosí de Benito Bonet	1952	Conesa	CF Conesa
Bonet C. porter	Benito Bonet (Cal Jan)	1952	Conesa	CF Conesa
Bonet II (defensa)	Cosí de Benito Bonet	1954	Conesa	CF Conesa
Canals	Pere Canals Tarragó	1951-1954	Conesa	CF Conesa
Casals	Error tipogràfic. És *Canals*: Pere Canals Tarragó	1952	Conesa	CF Conesa
Corbella	Joan Corbella Torres (cal Xorell)	1954	Conesa	CF Conesa
Duch	Josep Duch Pijoan, oncle d'Alfonso Duch Bonet	1951-1952	Conesa	CF Conesa
Fabregat	Agustí Fabregat	1951-1952-	Conesa	CF Conesa

	(Cala Pubilla)	1954		
Mercadé	Joan Mercadé Blanch (Cal Blanco)	1952-1954	Conesa	CF Conesa
Miret	Pere Miret	1952	Conesa	CF Conesa
Moncusí	Antonio o Martí Montcusí	1954	Conesa	CF Conesa
Montcusí A	Antonio Montcusí	1952	Conesa	CF Conesa
Montcusí I	Antonio o Martí Montcusí	1951	Conesa	CF Conesa
Montcusí II	Antonio o Martí Montcusí	1951	Conesa	CF Conesa
Montcusí M.	Martí Montcusí (Mingo)	1952	Conesa	CF Conesa
Rincón	Reforç	1954	Conesa	CF Conesa
Sandoval	Reforç	1951		CF Conesa
Santacana	Reforç	1951-1952	Vallfogona de Riucorb? Santa Coloma?	CF Santa Coloma
Tost	Reforç. Josep M. Tost Mallafré	1954	L'Espluga de Francolí	CF Espluga, Gimnàstic de Tarragona, UE Lleida
Tuset	Reforç. Armengol Tuset Contijoch o Ramon Tuset Contijoch	1951	Sarral Montbrió de la Marca	UD Sarrealense UD Sarrealense

CD ESPLUGA DE FRANCOLÍ

14-7-1957: Llurba; Griñó, Altarriba, Cendrós; García, Roselló, Amigó C., Amigó T., Rueda, Tost, Marcos.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en que participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*

Altarriba (per la posició de defensa podria ser Lluis Altarriba Roig)	Lluis Altarriba Roig (defensa) o Joan Altarriba Fort (davanter)	1957 1957	L'Espluga de Francolí L'Espluga de Francolí	CF Espluga CF Espluga, CF Barcelona amateur, CF Borges Blanques, CF Montblanc
Amigó C.	Joaquim Amigó Callau	1957	L'Espluga de Francolí	CF Espluga. Foto de l'equip del CF Vimbodí, 1961
Amigó T.	Ramon Amigó, *Xullador* (segons el programa 27-4-1947, rep un homenatge del CD Espluga amb el partit amb la JD Montblanc)	1957	L'Espluga de Francolí	CF Espluga (1946-1957), CF Borges Blanques (1953)
Cendrós	Sebastià Cendrós Torres, *Fonset*	1957	Montblanc	CD Montblanc, CF Mehal·la, CF Espluga, Gimnàstic de Tarragona, CF Móra d'Ebre, CF Ripoll, CF Campdevànol
García	Josep (Pepe) García Gàzquez	1957	Reus	CF Reus Deportiu, CF Reddis, CF Montblanc
Griñó	Ramon Griñó	1957	L'Espluga de Francolí	CF Espluga
Llurba (porter)	Reforç	1957		
Marcos	Magí Marcos (Taneta) davanter	1957	L'Espluga de Francolí	CF Espluga
Roselló	Robert Roselló		L'Espluga de Francolí	CF Espluga, CF

		1957		Blancafort
Rueda	Hermenegildo Rueda	1957	L'Espluga de Francolí	CF Espluga
Tost	Josep M. Tost Mallafré	1957	L'Espluga de Francolí	CF Espluga-Gimnàstic de Tarragona, UE Lleida

CD MONTBLANC

10-6-1951: Roselló; Pérez, Carreras, Gabriel; Guarro, Fabra I, Borges, Martí, Cendrós Torres, Fabra II, Malet.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Borges	Borges Sabaté, Josep	1951	Montblanc	JD Montblanc, CD Montblanc
Carreras	Carreras Casanovas, Josep M.	1951	Montblanc	CD Montblanc
Cendrós	Cendrós Torres, Sebastià, *Fonset*	1951	Montblanc	CD Montblanc, CF Mehal·la, CF Espluga, Gimnàstic de Tarragona, CF Móra d'Ebre, CF Ripoll, CF Campdevànol
Fabra I,	Esteve Fabra Climent ? o A. Fabra	1951	Valls Valls	Los Numerados, Valls (equip Centuria Falange Valls). At. Vallense (1950) Id.
Fabra II,	Jordi Fabra Español	1951	Valls	CD Valls, Gimnàstic de Tarragona, UE Sants, Santboià CF

Gabriel	Cendrós Roselló, Gabriel	1951	Montblanc	CD Montblanc, Juventud Deportiva Montblanc, CF Espluga
Guarro	Ferré Guarro, Albert	1951	Montblanc	Juventud Deportiva Montblanc, CD Montblanc
Malet	Malet Sanahuja, Joan	1951	Montblanc	CF Mehal·la
Martí	Martí Banús, Jaume	1951	Montblanc	CF Mehal·la
Pérez	Reforç o error tipogràfic	1951		
Roselló (porter)	Roselló Fabregat, Genís	1951	Montblanc	CF Mehal·la, CF Blancafort, CF Móra d'Ebre

CF MEHAL·LA (Montblanc)

18-5-1952: Roselló; Gomis, Martí, Torrellas, Altarriba I, Cendrós; Sans, Altarriba II, Foguet I, Franch, Foguet II.
14-9-1952: Marsal; Maseras, Cendrós II, Martí; Sans, Cartañà; Franch, Gómez, Fuguet, I, Altarriba, Fuguet II.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Altarriba II	Joan Altarriba Fort	1952	Espluga de Francolí	CF Espluga de Francolí, CF Barcelona amateur, CF Borges Blanques, CF Montblanc
Altarriba I	Lluis Altarriba Roig	1952	Espluga de Francolí	CF Espluga
Cartañà	Jaume Cartañà Sigró	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Cendrós	Sebastià Cendrós Torres, *Fonset*	1952	Montblanc	CD Montblanc, CF Mehal·la, CF Espluga, Gimnàstic de Tarragona, CF Móra d'Ebre, CF Ripoll, CF

				Campdevànol
Cendrós II	Gabriel Cendrós Roselló	1952	Montblanc	CD Montblanc, Joventut Deportiva Montblanc, La Penya CF Espluga
Foguet II	Isidre Foguet Magriñà	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Foguet I	Joan Foguet Magriñà	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Franch	Maties Franch Beltran	1952	Montblanc	CF Mehal·la, CF Montblanc, CF Mora d'Ebre
Gómez	Ramon Gómez Molas	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Gomis	Josep Gomis Martí	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Marsal (porter)	Ramon Marsal Olivé	1952	Montblanc	CD Montblanc
Martí	Jaume Martí Banús	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Maseras	Reforç desconegut o error tipogràfic	1952		
Roselló (porter)	Genís Roselló Fabregat	1952	Montblanc	CF Mehal·la, CF Blancafort, CF Móra d'Ebre
Sans	Josep M. Sans Cardona	1952	Montblanc	CF Mehal·la
Torrellas	Josep Torrellas Pedrol	1952	Montblanc	CF Mehal·la

OC PIRA

17-7-1949: Capdevila II; Ferré II, Ferré I, Sendra; Capdevila I, Amill; Vallverdú, Batalla, Sala, Avellà, Ferré, Jaumejuan.

5.7-1950: Pallejà; Sendra, Ferré, Bermusell; Peralta, Argilés; Sala, Armengol, Granell, Benítez, Rufo.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Amill	Ramon Amill Amill	1949	Pira	OC Pira
Argilés	Reforç	*1950*	Reus?	

Armengol	Lluis Armengol Amenós	1950	Pira	OC Pira
Avellà	Reforç. Josep M. Abellà Martí ?	1949	Barberà ?	CF Barberà ?
Batalla	Reforç	1949	Probable de Valls	
Benítez	Reforç	1950	Reus	
Bermusell	Reforç. Justí Bermusell	1950	Reus	
Capdevila I	Josep Capdevila Vallverdú	1949	Pira	OC Pira
Capdevila II (porter)	Joan Capdevila Graells	1949	Pira	OC Pira
Ferré	Josep Ferré Orpinell (Pep del Mateu)	1949-1950	Pira	OC Pira
Ferré I	Salvador Ferré Amorós	1949	Pira	OC Pira
Ferré II	Joan Ferré Amorós	1949	Pira	OC Pira
Granell	Reforç	1950	Reus	
Jaumejuan	Reforç	1949		UD Valls, reforçant diversos equips: CF Vallmoll
Pallejà (porter)	Ignacio Pallejà Hurtado. Reforç. Va anar a treballar a Sarral	1950	Barcelona	Reus Deportiu, CF Sarral
Peralta	Reforç	1950	Reus	CF Reddis (1950), CF La Cava 1954
Rufo	Reforç. Francisco Rufo Martínez	1950	Barberà	CF Barberà
Sala	Albert Sala Contijoch	1949-1950	Pira	OC Pira
Sendra	Josep Sendra Amill (Pep del	1949-1950	Pira	OC Pira

	Blai)			
Vallverdú	Ramon Vallverdú	1949	Pira	OC Pira

Els reforços provinents de Reus eren contactats per Bermusell. També es cuidava de subministrar a l'equip pirenc botes procedents dels jugadors del Reus Deportiu i Reddis per reutilitzar-les.

CF ROCAFORT

27-8-1950 Contijoch; Ferrando I, Anglés, Amatller; Bonet, Mora; Morales, Pons, Ferrando II, Alberich, Homedes,
10-9-1950 Contijoch; Ametller, Ferrando, Savall; Jiménez, Barrot; Girons, Pons, Diestro, Costa, Torres.
30-6-1953 Ametllé; Baret, Vallés, Bonet; Sendra, Díaz; Bressó, Fabra, Aliaga, Florensa, Cabestany.
23-8-1953 Pla; Peralta, Vallés, Marcos; Bressó, Sendra; Gasull, Fabra, Boj, Florensa, Nuet.
20-9-1953 Martínez; García, Condeminas, Savall; Sendra, Rom; Fabra, Benaiges, Florensa, González, Diaz.
12-6-1955 Ametllé; Borràs, Bonet, Contijcoh; Sendra, Corbella; Gual, Gasull, Fontabés, Florensa, Mercadé.

Alberich	Reforç. Podria ser Modest Alberich Arqué (del llibre: *Imatges i Records de Vinaixa*)	1950	Vinaixa	CF Vinaixa. Podria tractar-se del mateix jugador que reforçà el CF Blancafort (20-8-1950)
Aliaga	Lisard Aliaga Sanz	1953	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Amatller (porter)	Francisco Amatller Fabregat	1953-1955	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Ametller o Amatller (defensa)	Reforç	1950		Figura també com a reforç amb el CD Sarrealense (1949)
Anglés	Ramon Anglés Potau (cal Maro)	1950	Rocafort de Queralt	CF Rocafort

Baret	Reforç	1953		
Barrot	Joan Barrot Llobera de cal Ferrer	1950	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Benaiges	Reforç. Francesc Benaiges Grau (n.1938)	1953	Cambrils	Reus Deportiu-Gimnàstic de Tarragona (3a)
Boj	Reforç	1953	El Vendrell	
Bonet	Reforç. Joan o Antonio Bonet Potau, *Garrofa*	1950-1953-1955	Sarral	UD Sarrealense
Borràs	Reforç	1955		
Bressó	Reforç. Jaume Bressó Vall (n.1920)	1953		FC Tarragona. Gimnàstic de Tarragona UD Valls. CF La Cava
Cabestany	Ferran Cabestany Civit de cal Cabestany	1953	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Condeminas	Reforç	1953		
Contijoch	Reforç. Josep Contijoch Solé	1955	Sarral	CF Sarrealense
Contijoch (porter)	Jaume Contijoch Porta de cal Acerit	1950	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Corbella	Conrado Corbella Andreu	1955	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Costa	Reforç. Joan Costa Vives (defensa) o Reforç. Anton Costa Auberri	1950 1950	Santa Coloma de Queralt Santa Coloma de	Figura en fotos de l'equip del Santa Coloma anys dels 1945-1951 (del llibre *Imatges del futbol a Santa Coloma*).

	(davanter)		Queralt	Figura en la foto del 7-8-1945 en el partit contra el Sarral (del llibre *Imatges del futbol a Santa Coloma*)
Díaz	Reforç	1953		
Diestro	Reforç	1950		
Fabra	Jordi Fabra Español (n.1932)	1953	Valls	Los Numerados (Valls), Gimnàstic de Tarragona, UD Sans, CF Santboià
Ferrando I	Reforç	1950		
Ferrando II	Reforç	1950		
Florensa	Facundo Florensa Roselló, de cal Bola	1953-1955	Rocafort de Queralt	CF Rocafort, UD Portal Nou, de Valls
Fontabés	Reforç	1955		
García	Reforç	1953		
Gasull	Joan Gasull Andreu, de cal Carreter	1953-1955	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Girons	Reforç. Podria tractar-se d'Andreu Girons Oliveras	1950	Blancafort	CF Blancafort
González	Reforç	1953		
Gual	Valentí Gual Margalef, de ca la Manola	1955	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Homedes	Reforç	1950		
Jiménez	Reforç	1950		

Marcos	Reforç. Podria ser el "Mosso de casa de pagès". Vegeu Blancafort	1953		CF Blancafort
Martínez (porter)	Reforç	1953		
Mercadé	Reforç. Joan Mercadé Blanch (cal Blanco)	1955	Conesa	CF Conesa
Mora	Ramon Mora Tomás	1950	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Morales	Reforç	1950		
Nuet	Reforç	1953	Reus	
Peralta	Reforç	1953	Reus	CF Reddis (1950), CF La Cava (1954)
Pla (porter)	Reforç	1953		
Pons	Reforç. Podria tractar-se de Joan Pons Canaleta	1950	Barberà	CF Barberà, FC Barcelona juvenil
Rom	Reforç	1953	Cambrils	
Savall	Reforç	1950-1953	Cambrils	
Sendra	Carlos Sendra Civit (Cal Fuster)	1953-1955	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Torres	Reforç. Familiar de cal Bubaret, Rocafort de Queralt	1950	Barcelona	
Vallés	Reforç. Encarregat de buscar reforços del Reus i entorn	1953	Reus	

CF SARREALENSE

9-7-1949: Fontanals; Teixidó, Tuset (A), Company; Solé, Tuset R.; Llorach, Atmetller, Gassó, Corsellas, Cots.
22-7-1951: Pallejà; Llobet, Mora, Bonet I; Sole, Roselló; Polo, Vilà, Bonet II, Cots, Rubio.
25-5-1952: Pallejà; Solé, Malet, Bonet; Polo, Tuset; Plana, Solé II, Bonet, Cots, Rubio.
5-7-1953: Pallejà; Llobet, Solé II, Teixidó; Mialet, Tuset; Llorach, Solé I, Polo, Rubio, Vilà.
6-6-1954: Pallejà; Mialet, Foix, Solé; Tuset, Trilla II; Llorach, Polo, Rubio, Cots, Pijoan.
25-7-1954: Pallejà; Mialet, Foix, Solé; Tuset, Trilla II; Vila, Polo, Rubio, Felip, Solé Felip, Solé.
19-9-1954: Pallejà; Foix, Sans, López, Copons, Tuset, Llobet, Polo, Vidal, Llorens, Felip.
26-9-1954: Pallejà; Vidal, Solé, Foix; Tuset, Llorens; Llobet, Polo, Vidal, Tarrats, Felip.
26-6-1955: Pallejà; Solé, Massons, Tuset; Llorens, Pitarch; Llobet, Polo, Pujol, Tarragó, Rubio.
24-6-1956: Pallejà; Solé I, Martí, Solé II; Solé III, Tuset; Llobet, Florensa, Rubió, Mialet, Olivenza.
8-6-1958: Pallejà; Molas I, llobet, Molas II; Teixidó, Felip; Tuset, García, Giménez, Molina, López.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Atmetller	Reforç	1949		Figura com a reforç amb el CF Rocafort (1950)
Bonet	Joan Bonet Potau	1951-1952	Sarral	CD Sarrealense
Bonet II	Anton Bonet Potau	1951	Sarral	CD Sarrealense
Company	Reforç. Probable Narcís Company Canals	1949	Santa Coloma Queralt	CF Santa Coloma (foto de l’equip de 1954)

Copons	Reforç	1954		
Corsellas	Reforç. Josep Corsellas Andreu, *Boter* (n. 1922)	1949	Santa Coloma de Queralt.	CF Santa Coloma (fotos de 1945 i 1952). España Industrial, Barcelona
Cots	Joan Cots Pedreny, *Pedasset*	1949-1951-1952-1954	Sarral	CD Sarrealense
Felip	Reforç. Probable Josep Felip Coll, *Grangero*	1954-1958	Sta. Coloma de Queralt	CF Santa Coloma (foto de l'equip 29-5-1966)
Florensa	Facundo Florensa Roselló (cal Bola)	1956	Rocafort	CF Rocafort, UD Portal Nou, de Valls
Foix	Reforç. Probable Martí Foix March (Cala Manuela)	1954	Solivella	UD Solivella (anys 1950-1955-1956)
Fontanals (porter)	Modesto Fontanals Sans	1949	Sarral	CD Sarrealense
García	Reforç. Pepe García Gázquez o Pedro García Alonso	1958	Reus Santa Coloma Queralt	FJ Montblanc CF Santa Coloma. Foto de l'equip de 1957
Gassó	Reforç. Pepito Gassó Font, *Baster Coix*	1949	Santa Coloma de Queralt	CF Santa Coloma. Foto de 1945-1952
Giménez	Reforç	1958		
Llobet	Daniel Llobet Batlle	1951-953-1954-1955-1956-1958	Sarral	CD Sarrealense

Llorach	Josep Llorach Llauradó	1949-1953-1954	Sarral	CD Sarrealense
Llorens	Reforç	1954-1955		
López	Reforç	1954-1958		
Malet o Mialet	Josep Mialet Badía	1952-1953-1954-1956	Sarral	CD Sarrealense
Martí	Reforç	1956		
Massons	Reforç. Podria tractar-se de Josep Massó Cabós	1955	Barberà	CF Barberà, CF Montblanc
Molas I	Reforç	1958		
Molas II	Reforç	1958		
Molina	Reforç	1958		
Mora	Reforç	1951		
Olivenza	Reforç	1956		
Pallejà (porter)	Ignacio Pallejà Hurtado	1951-1952-1953-1954-1955-1956-1958	Barcelona	CD Sarrealense, Reus Deportiu
Pijoan	Alfredo Pijoan Giné	1954	Sarral	CD Sarrealense
Pitarch	Reforç	1955		
Plana	Joan Plana	1952	Sarral	CD Sarrealense
Polo	Julio Polo Bona	1951-1952-1953-1954-1955	Montblanc	CD Sarrealense, CD Montblanc
Pujol	Reforç	1955		
Roselló	Robert Roselló	1951	Espluga de Francolí	CF Blancafort, CF Espluga

Rubio	Salvador Rubio Ortega	1951-1952-1953-1954-1955-1956	Albox	
Sans	Reforç	1954		
Solé	Reforç	1949-1951-1952-1953-1954-1955-1956		
Solé II	Reforç	1952-1953-1956		
Solé III	Reforç	1956		
Tarragó	Floramante Tarragó	1955	Sarral	CD Sarrealense
Tarrats	Reforç	1954		
Teixidó	Reforç	1949-1953-1958		
Trilla II	Reforç	1954		Valls
Tuset	Vegeu Tuset A. i Tuset Tuset R.	1952-1953-1954-1955-1956-1958	Sarral	CD Sarrealense
Tuset (A)	Armengol Tuset Contijoch	1949-	Montbrió de la Marca	CD Sarrealense
Tuset R.	Ramon Tuset Contijoch	1949	Sarral	CD Sarrealense
Vidal	Reforç	1954		
Vilà	Reforç. Probablement Eusebi Vilà Sendra, *Vigué*	1951-1953	Santa Coloma Queralt	CF Santa Coloma, foto de l'equip de 1949

Les referències dels jugadors de Santa Coloma que reforçaven el CD Sarrealense s'han obtingut del llibre *Imatges del futbol a Santa Coloma de*

Queralt i *Història del futbol a Santa Coloma*. Hi podria haver discrepàncies en no haver-se pogut confirmar en certs casos l'exactitud de les dades.

UD SOLIVELLA

16-7-1950: Franco; Audí, Foix, Vallés; Carbonell I, Iglesias; Foraster, Guillamón, Travé, Carbonell II, Español.
30-7-1950: Franco; Foix, Vallés, Viñeta; Iglesias, Carbonell I; Español, Copons, Menéndez, Carbonell II, Foraster.
24-7-1955: Salvadó; Capdevila, Foix, Sardà; Iglesias I, Iglesias II; Español, Copons, Sàez, Armengol, Cortés.
1-7-1956: Capdevila, Sendra, Foix, Sardà; Cendrós, Iglesias; Armengol, Iglesias II, Español, Copons, Costas.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en que participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Armengol	Antonio Armengol Sans (Mas)	1955-1956	Solivella	UD Solivella
Audí	Probable jugador de Reus	1950	Reus	CF Reddis/Reus Deportiu B. Va reforçar la JD Montblanc l'any 1947
Capdevila (defensa)	Daniel Capdevila Espinach, *Ximet*	1955	Solivella	UD Solivella
Capdevila (porter)	Jaume Capdevila Ribas	1956	Solivella	UD Solivella
Carbonell I	Reforç	1950		
Carbonell II	Reforç	1950		
Cendrós	Sebastià Cendrós Torres	1956	Montblanc	CD Montblanc, CF Mehal·la, CF Espluga, Gimnàstic de

				Tarragona, CF Móra d'Ebre, CF Ripoll, CF Campdevànol
Copons	Josep Copons Masalías, *Teide*	1950-1955-1956	Solivella	UD Solivella
Cortés	Eusebi Cortés Palau	1955	Solivella	UD Solivella
Costas	Reforç	1956		
Español	Jaume Español Español o Josep M. Español Sans (cal Pasqual)	1950-1955	Solivella Solivella	UD Solivella
Foix	Martí Foix March (Cala Manuela)	1950-1955-1956	Solivella	UD Solivella
Foraster	Salvador Foraster Llorens (Mestre) o Tomás Foraster Llorens (Mestre)	1950 1950	Solivella Solivella	UD Solivella .
Franco (porter)	Se'n desconeix el nom complet (Mosso de Cal Pons)	1950	Solivella	UD Solivella
Guillamón		1950		
Iglesias I	Josep Iglesias Bordera (Bordereta) o Anton Iglesias Armengol (Malé)	1950-1955-1956	Solivella Solivella	UD Solivella
Iglesias II	Carles Iglesias Ribas (Masia)	1955-1956	Solivella	UD Solivella

Menéndez	Reforç	1950		
Sáez	Rafel Sáez Iglesias (Cal Cremat)	1955	Solivella	UD Solivella
Salvadó (porter)	Josep Salvador Capdevila (Jota)	1955	Solivella	UD Solivella
Sardà	Reforç	1955-1956		
Sendra	Reforç. Podria tractar-se de Carles Sendra Civit	1956	Rocafort de Queralt	CF Rocafort
Travé	Fidel Travé Anglés	1950	Solivella	UD Solivella
Vallés	Reforç	1950		
Viñeta	Reforç. Leandro Viñeta Recasens (n.1915)	1950	Tarragona	Gimnàstic de Tarragona (1940-1942) i Tàrraco CF

CD VILAVERD

25-6-1950: Marsal; Vidal, Carreras, Mateu I, Ferré, Mateu II; Cartañà I, Cartañà II, Giménez, Rueda, Amigó.
16-7-1961: Martínez; Morales, Martínez, Jové; Adelantado, Sans; Abelló, Cartañà I, Solé, Cartañà II, Rojas.
13-8-1961: Martínez; Anguera, Casas, Morales; Adelantado, Solé; Cartañà, Gascón, Fernández, Olivas, Rojas.
15-7-1962: Tardiu; Tost, Martínez, Salas; Cartañà II, Martínez; Porcar, Cartañà I, Delafuente, Adelantado, Solé.
19-8-1962: Tardiu; García, Tost, Vega; Solé, Franch; Odena, Fernández, Nolla, Ollé, Abelló.
2-9-1962: Tardiu; Roncha, Sancho, Vega; Martínez, García; Oster, Roselló, Nolla, Roncha II, Figueras.
28-7-1963: Tardiu; Tost, Moliner, Solé; Marimón, Espinosa; Abelló, Martínez, Adelantado, Pallàs, Martorell.
11-7-1965: Queralt; Gatell, Pallarés, Ortega; Casellas, Mañé; López, Queralt II, Gomis II, Gomis I, Borràs.
25-7-1965: Moreno; Gatell, Pallarés, Ortega; Casellas, Mañé; Poblet, Borràs, Queralt, Gomis I, Gomis II.

Nom del jugador a les cròniques	*Nom complet del jugador*	*Edició en què participà el jugador*	*Població on nasqué o procedència*	*Equips en què va jugar*
Abelló	Ramon Abelló García	1961-1962-1963	Vilaverd	CD Vilaverd, CF Montblanc
Adelantado	Reforç	1961-1962-1963	Barcelona	CD Júpiter, Barcelona
Amigó	Reforç. Ramon Amigó	1950	L'Espluga de Francolí	CF Espluga
Anguera	Reforç. Tomàs Anguera	1961	Reus	CF Reddis. Penya Barça juvenil
Borràs	Reforç	1965		
Carreras	Reforç. Josep M. Carreras Casanovas	1950	Montblanc	CD Montblanc
Cartañà I		1950	Vilaverd	CD Vilaverd
Cartañà I	Reforç. Joan Cartañà Parcerisas	1961-1962	Barcelona	Internacional juvenil A amb Espanya, CD Condal, CF Barcelona Amateur
Cartañà II		1950	Vilaverd	CD Vilaverd
Cartañà II	Reforç. Francesc Cartañà Parcerisas	1961	Barcelona	CD Vilaverd
Casas	Reforç. Jordi Casas Amigó	1961	L'Espluga de Francolí	FJ Montblanc, CD Espluga
Casellas	Reforç. Francesc Casellas Boronat	1965	Valls	UD Valls, juvenil
Delafuente	Àngel Delafuente	1962	Barcelona	CD Condal, Reial Múrcia

	Rubio			
Espinosa	Reforç	1963	Barcelona	CD Júpiter
Fernández	Joan Fernández González	1961-1962	La Riba	Peña Ribatana, La Riba
Ferré	Reforç	1950		
Figueras	Josep M. Figueras	1962		CF Montblanc, CF Prat de Llobregat
Franch	Maties Franch Beltràn	1962	Montblanc	CF Montblanc, CF Móra d'Ebre
García	José García Gázquez	1962	Reus	CF Reus Deportiu, CF Reddis, CF Montblanc
Gascón	Reforç	1961		Podria tractar-se de Gasca, jugador de l'Atlètic de Madrid, company de José Miguel Martínez
Gatell	Reforç. Joan M. Gatell Saperas	1965	Valls	UD Valls, juvenil
Giménez	Reforç	1950		
Gomis I	Reforç. Anton Gomis Roig	1965	Valls-Alcover?	UD Valls, juvenil
Gomis II	Reforç. Jordi Gomis	1965	Valls-Alcover?	UD Valls, juvenil
Jové	Reforç. Jordi Jové Benet	1961	Picamoixons	CD Portal Nou de Valls, CF Montblanc
López	Reforç, Joan López, *El Ros*	1965	Valls-Pla de Santa Maria	UD Valls-CF Montblanc
Mañè	Reforç. Jaume Mañé	1965	Valls?	UD Valls
Marimón	Reforç. Sebastià Marimón Boldú	1963	La Masó	CD Vilaverd, CF Montblanc

Marsal (porter)	Reforç. Ramon Marsal Olivé	1950	Montblanc	CD Montblanc
Martínez (porter)		1961		
Martínez	Reforç. José Miguel Martínez Febrer	1961-1962-1963	Barcelona	Betis Balompié (1962-1964), At. Madrid (1964)
Martorell	Reforç. Francesc Martorell Armengol, *Litos*	1963	Reus	CF Reddis, Reus Deportiu, CF Montblanc, CF Sant Sadurní
Mateu I	Reforç	1950		
Mateu II	Reforç	1950		
Moliner	Reforç	1963	Barcelona	CD Júpiter, Barcelona
Morales	Reforç	1961	Barcelona	CD Júpiter, Barcelona
Moreno (porter)	Reforç. Andrés Moreno	1965	Valls	UD Valls
Nolla	Reforç	1962	Reus	CF Jubus-Reus
Odena	Reforç. Vicent Odena Lafuente, *Tet*	1962	Reus	CF Reddis (1962)
Olivas	Reforç	1961	Reus	
Ollé	Ramon Ollé	1962	Vilaverd	CD Vilaverd
Ortega	Reforç. Ruperto Ortega Sanmartín	1965	Valls	UD Valls
Oster	Reforç	1962		
Pallarés	Reforç. Joan Pallarés Bové	1965	Valls	UD Valls

Pallàs	Jaume Pallàs Sabaté	1963	Montblanc	CF Montblanc, CF Sabiñánigo
Poblet	Reforç	1965		
Porcar	Reforç	1962	Barcelona	CD Júpiter, CF Puigreig
Queralt (porter)	Reforç. Josep M. Queralt Bellés	1965	Valls	UD Valls, juvenil
Queralt II	Reforç. Jordi Queralt Bellés	1965	Valls	UD Valls, juvenil, CF Barcelona juvenil
Rojas	Ignacio Rojas Vasco	1961	Barcelona	CF Barcelona (amateur), Gimnàstic de Tarragona, Reus Deportiu
Roncha I	Reforç	1962		
Roncha II	Reforç	1962		
Roselló	Reforç, Josep M. Roselló Fabregat	1962	Montblanc	CF Montblanc
Rueda	Reforç	1950		
Salas	Reforç, Josep Salas	1962	Reus	CF Reddis, Reus Deportiu amateur
Sancho	Reforç	1962		
Sans	Reforç. Ramon Sans Zanón	1961	Reus	CF Reddis, CF Montblanc
Solé	Francisco Solé Robusté (Solé I)	1961-1962-1963	Vilaverd	CD Vilaverd
Tardiu	Reforç. Esteve Tardiu	1962-1963	Reus	CF Reddis-Cultural Torreforta
Tost	Ignasi Tost	1962-1963	Vilaplana	CD Vilaverd
Vega	Reforç. Miquel Vega Cano	1962	Montblanc	CF Montblanc
Vidal	Reforç	1950		

Annex 2: Evolució de la població dels municipis de la Conca de Barberà participants en el torneig

Fonts: Wikipedia.org, Idescat.cat i Institut Nacional d'Estadística de Catalunya.

				Diferència	Diferència	Diferència	Percentatge	Any 2020
Nombre d'habitants	**ANY 1950**	**1960**	**2020**	**Dif. 1960-1950**	**Dif. 1960-2020**	**Dif 1950-2020**	**% Difª. 1950/2020**	**% s/total població Conca 2020**
Municipis participants al torneig Fàbregas								
BARBERÀ	1.016	834	471	-182	-363	-545	-53,64	2,36
BELLTALL	807	630	155	-177	-475	-652	-80,79	0,78
BLANCAFORT	861	758	382	-103	-376	-479	-55,63	1,92
CONESA	418	297	100	-121	-197	-318	-76,08	0,50
L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ	3.016	2.912	3.736	-104	824	720	23,87	18,73
MONTBLANC	4.421	4.545	7.379	124	2.834	2.958	66,91	36,99
PIRA	515	473	503	-42	30	-12	-2,33	2,52
ROCAFORT DE QUERLAT	616	525	211	-91	-314	-405	-65,75	1,06
SARRAL	1.858	1.630	1.538	-228	-92	-320	-17,22	7,71
SOLIVELLA	1.326	1.144	632	-182	-512	-694	-52,34	3,17
VILAVERD	643	576	443	-67	-133	-200	-31,10	2,22
Total municipis participants al torneig	**15.497**	**14.324**	**15.550**	**-1173**	**1.226**	**53**	0,34	77,96
Percentatge respecte al total de la Conca de Barberà	**68,21**	**70,21**	**77,96**					
Resta de municipis no participants	**ANY 1950**	**1960**	**2020**	**Dif. 1960-1950**	**Dif. 1960-2020**	**Dif. 1950-2020**	**Dif. 1950/2020**	**% s/total població Conca**
Forès	302	209	43	-93	-166	-259	-85,76	0,22
Llorac	276	211	91	-65	-120	-185	-67,03	0,46
Les Piles	368	239	210	-129	-29	-158	-42,93	1,05
Pontils	349	194	122	-155	-72	-227	-65,04	0,61
Santa Coloma de Queralt	3.289	3.043	2.672	-246	-371	-617	-18,76	13,40
Savallà del Comtat	219	144	53	-75	-91	-166	-75,80	0,27
Senan	171	118	44	-53	-74	-127	-74,27	0,22
Vallclara	209	172	88	-37	-84	-121	-57,89	0,44
Vallfogona	372	272	77	-100	-195	-295	-79,30	0,39
Vilanova de Prades	263	222	107	-41	-115	-156	-59,32	0,54
Vimbodí-Poblet	1.405	1.255	890	-150	-365	-515	-36,65	4,46
Total resta de municipis no participants al torneig	**7.223**	**6.079**	**4.397**	**-1.144**	**-1.682**	**-2.826**	-39,13	22,04
Percentatge respecte al total de la Conca de Barberà	**31,79**	**29,79**	**22,04**					
Total de la població de la Conca de Barberà i comparativa 1950-1960-2020	**22.720**	**20.403**	**19.947**	**-2.317**	**-456**	**-2.773**		